

C-1

QL
737
26916
1778
MAMM

NOVAE SPECIES
QVADRVPEDVM
E
GLIRIVM ORDINE

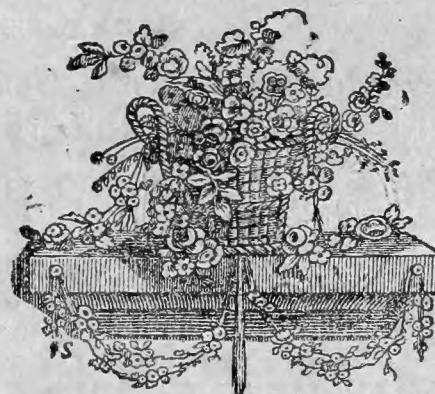
CVM

ILLVSTRATIONIBVS VARIIS
COMPLVRIVM EX HOC ORDINE ANIMALIVM

AVCTORE

PETRO SIM. PALLAS

ACADEMICO PETROPOLITANO.

ERLANGAE
SVMTV WOLFGANGI WALHERI. CLO CC LXXVIII.

DECEMBER
MONTREAL
HISTORICAL
MUSEUM

SENEC. natural. quæst. lib. III. præf.

*Consumere se quidam, dum alia regum exterritorum componunt, quæque passi invicem
autique sunt populi. Quanto satius est sua mala extinguere, quam aliena posse-
ris tradere? Quanto potius Numinis opera celebrare, quam Philippi aut Ale-
xandri latrocinia, ceterorumque qui exitio gentium clari — pestes fuere mor-
taliūm.*

PETRO SIM PALLAS
QUADRATIUS LIBRARY

ERITANIENSIS
SAMVTA MOLTAGENI MATHIRI. C. 10 CC LXXXIII.

*AMICIS ET PATRONIS SVIS,
VIRIS ILLVSTRBVS AC CELEBERRIMIS,*

DN. HENRICO GVIL. LIBERO BARONI DE
RENGERS, CONSILII BELLCICI IN BELGIO PRAE-
SIDI, CET.

DN. PETRO IONAE BERGIO, MEDICO ET BOTANICO SVECO,

DN. MART. TH. BRVNICHIO, ZOOLOGO DANO,

DN. IOHANNI BVRMANNO, ET

DN. NICOL. LAVENT. BVRMANNO,
BOTANICIS AMSTELAEDAMENSIBVS,

DN. DRV DRVRY, ENTOMOLOGO LONDINENSI,

DN. I. FRIDERICO HENNERT, MATHEMATICO
VLTRAIECTINO,

DN. ALEX. BERNH. KOELPIN, MEDICO ET BOTANICO STETTINENSI,

DN. GVILELMO VAN DER MEVLEN, PHYSIO-
PHILO AMSTELAEDAMENSI,

DN. AVGVSTO FRIDER. PALLAS, FRATRI, ME-
DICO BEROLINENSI,

DN. THOMAE PENNANT ARMIGERO, ZOOLO-
GO ANGLO,

DN. IOHANNI CHRIST. DAN. SCHREBER, ZOO-
LOGO ET BOTANICO GERMANO,

DN. DANIEL. CHRIST. SOLANDER, ZOOLOGO
ET BOTANICO SVEO-ANGLO.

HASC MONOGRAPHIAS

SINCERI ATQVE DEDITISSIMI ANIMI

TESSERAM

DEDICAT

AZAVI C T O R

P R A E F A T I O.

Animalium, quæ in hoc opusculo continentur, plurimorum descriptiones accuratæ et icones bonæ hactenus defuerunt. Quum igitur Vir celeberrimus atque meritis de universa scientia naturali clarus, Dn. Ioh. Ch. Dan. SCHREBER, opus illud egregium zoographicum moliretur, cuius priora volumina applausu publico in lucem prodiere, mibique hoc semper in votis fuisse, ut sub auspiciis talis Viri, pro sublevandis scientiæ naturalis studiosis et proscribenda compilatorum farragine, tale opus consisteret: ad augendum illud qualemcunque obo-

lum conferre volui; quumque mibi GLIRIVM præsertim ordinem, imperfectius hucusque excultum, occasione itineris peracti, novarum specierum sat insigni numero augere, minusque accurate cognitarum complurium illustraciones varias colligere datum esset, omne illud celeberr. SCHREBERO obtuli, ut si forte descriptiones meas, quæ, addita præsertim anatome, fusiores sunt, quam pro ejus scopo requiruntur, in futura Zoologorum commoda publicas facere vellet, iisdem iconibus, quas complendo splendido Operi, in quo laborat, suppeditavi, inservire possent. Quibus quandoquidem non solum benevole annuit Vir humanissimus, sed etiam curam edendi omnem in se amicissime suscepit, libenter honorifica ejus opera utor, atque hæc qualiacunque mea, saltim amicitiæ et in commune studium ardoris testimonio futura, ne in schedis diutius lateant, in publicos usus mitto.

Quærunt aliqui, quorsum accuratissimæ descriptiones et minutissimæ in primis dimensiones ad exemplum D'AUBENTONI exaratæ, quibus multum utique temporis impendendum est, et patientiæ. Objiciunt nullum, vel non

ubique cognitum esse incrementi terminum, neque exacte
unius magnitudinis omnia unius speciei esse individua. —
His respondeo: primum necessarias esse in majoribus et ra-
rioribus præsertim animalibus mensuras et curiosiorem (non
superfluam) per omnes partes descriptionem, ut nihil ad
eorum cognitionem desit. Qui otiosus nostros labores in-
spicit, hunc usum minime intelligit; sed qui ipse naturam
investigat, scientiam augere adlaborat, species novas com-
paratione cum affinibus stabilire desiderat, is quidem no-
bis pro præstita opera gratias aget. — Qui enim ad ob-
servandum adjicit animum, ei etiam (ut recte VERVLA-
MIVS) in rebus, quæ vulgares videntur, multa observa-
tu digna occurrunt. — Quam ego sæpe animalium, bre-
vissimis definitionibus vel mancis descriptionibus apud va-
rios illustrorum, adumbrationes ad instar D'Aubento-
nianarum desideravi, immo quam sæpe in his ipsis aliquid
ad comparisonem requisivi, quod Vir accuratissimus vel
non vidit, vel dictu non necessarium duxit. Quam uno
pæne ore conquerentes ubique audimus Zoologos pariter et
Botanicos, in dubia specie hæsitantes, non sufficere auto-

rum, et novissimi præsertim LINNAEI ejusque imitatorum breves et incompletas definitiones, immo descriptiones. Haud ideo dixerim omnium, a nobili quadrupedum, pulvraque avium atque piscium classe, ad minima usque chaotica animalcula, specierum dandas esse prolixis verbis descriptiones, et vel micrometro mensuras explorandas. Cuius classi suus esto descriptionum modulus, et judicium, quid essentiale sit, quid superfluum aut minutissimum, secundum explorata in maxime affinibus speciebus differentiæ momenta. Licet hoc non ament, qui tumultarie Elenchos et Systemata et Faunas Florasque corradunt, vix visis aut fugitive inspectis ditandas, ut novi multum ostentent.

Deinde sciant laborem recusantes scioli, mensuras dari non tanquam fixas magnitudinis speciei præfinitæ determinaciones; sed esse proportionum speciei propriarum modulos, sine quibus, maxime in classe quadrupedum, species, externa forma et colore sæpe simillimæ, distingui omnino non possunt, ut exemplis multis probari potest. Et si objicias, suffcere post diligentibus institutas dimensiones, illas tantum chartis mandasse, quæ ad distinguendas maxime

species faciunt; reponam, multas adbuc inter exotica animalia, notis nostris similia et identica credita, latere novas species, quæ non sine mensurarum et totius habitus accurata comparatione distingui poterunt; et cum omnia omnium climatum animalia comparasse non unius hominis sit, necesse est, ut conferantur species sensim per plenas descriptiones, quæ tandem stabiliendæ sunt posteritati.

Cæterum optandum, ut Cel. SCHREBERI opus secunda navigans aura per totam Zoologiam extensum tandem splendeat, omnibusque, qui huic scientiæ operam navare velint, præluceat, ne amplius tædiosis repetitionibus opera et impensa perdantur, sed inscitiores etiam perspicere possint, quid in commune bonum conferri a singulis queat. Optandum, ut celeberr. Auctor per omnes classes feliciter perducto operi non solum sufficiat, sed serius etiam publica, jamque parta gloria, fruatur. Optandum denique, ut Bibliopola, nobili raroque pro Naturali Scientia studio et impendio celebrandus, non careat generoso successu, et procerum atque principum virorum pro opere magno ausu ciepto liberali retributione fruatur.

Etenim, ut cum Divo GESNERO concludam, quamplurimos (vellem) intelligere, rem longe honestissimam esse, circa optima et pulcherrima mortalium studia bene merendo famam et gloriā sibi immortalem comparare. Quippe hoc nobilissimum gloriæ præmium viros bonos et utilitatem doctrinamque publicam promoventes, etiam sponte sua, veluti umbra corpus, consequitur (Conr. GESNER in Epist. muncupator. ad GRAVIVM, Operi de Quadruped. oviparis præfixa). Dam Petropolitano in Suburbio d. XV. Octobr. M DCC LXXVII.

L E P V S V A R I A B I L I S.

 res Leporum europæorum species rectissime distinxerat VARRO (*de re rust. lib. III. cap. 12.*) scilicet *vulgares*, quos in Gallia transalpina et Macedonia majores fieri observat; „alterius, inquit, generis est, quod in Gallia „nascitur ad alpes, qui hoc fere mutant, quod *toti candidi* „sunt; hi perrari perferuntur Romam. Tertii generis est, quod „in Hispania nascitur, similis nostro Lepori ex quadam parte, sed „humile, (ut recte innuit) „quem *Cuniculum* appellant., Zoologi plerique recentiores, non excepto BVFFONIO, alpinos istos, eosdemque borealibus regionibus Europæ, Asiæ et Americæ communes *Lepores*, qui hyeme toti evadunt *candidi*, et liquecente nivi (ut jam PLINIVS habet) rutilescunt, tantum obiter considerasse videntur; quos accuratiore comparatione instituta, cum

A

vulgari Lepore campestris Europæ minime confundendos esse didicissent. BRISSONIVS primum, atque dissertius *Cel. PENNANT*, e propria et FORSTERI observatione, speciem distinxerat^o), de qua hic paullo accuratius dicam.

LEPV S variabilis, (quem nimis angusto nomine *alpinum* PENNANTVS appellat, rectius *algidus* vel *borealis* appellandus) *vulgari* s. L. timido LINNAEI eodem fere gradu, quo Cuniculi, similis est ad primum intuitum. Sed adtentus in magnitudine, proportione crurum, aurium, caudæ, colore denique æstivi velleris insignes differentias facile detegit. Dimensiones accuratae Leporis variabilis, quas infra L. Tölai comparatas sistam, specie diversum esse luculenter probabunt. Referam autem hic graviora proportionum momenta et æstivi velleris colorem describam.

Lepus itaque *variabilis* Europæum vulgarem, cuius *Cel. D'AVBENTONV S* mensuras exposuit, fere quarta parte totius *longitudinis* superabat; *caput* habuit longitudine fere simili paullo majore, sed circumferentia cranii rostrique exilius, licet crassius, quam L. Tolai; *aures* quoque multo minores, nempe breviores capite, quum in Europæo longiores esse soleant; *oculos* paulo propiores naso. *Artus* antici posticique paulo breviores, proportione relativa licet fere congrua, brevior tamen respective *tibia*, quam *cubitus*, contraque minor *palma*, quam *plantæ* L. europæo comparatae. In his autem proportionibus monendum

^o) PENNANT. *Syn. of quadrup.* p. 249. Vol. LXII. p. 375. ubi *Lepus variabilis* albus ex America arctoa adlatus describitur et a specie Americes peculiaris *philos. Transact.* Vol. LVII. p. 343. et (p. 376.) distinguatur.

est, quod ab expertissimis venatoribus accepi, nec tamen propria observatione adhuc confirmare potui: scilicet proportiones artuum Leporibus in genere ratione sexus pariter et ætatis variare, ita ut Lepori quadrienni mensuræ relativæ plane aliæ reperiri soleant, quam sesquienni; id quod ulterioribus inspectionibus stabiliendum relinquo. — *Cauda* L. variabili multo minor, paucioribusque vertebris constructa et omni anni tempore alba, nullo areæ nigrae, in L. Europæo et Tolai adeo conspicuæ, discriminè insignita, et hyeme tota globo lanuginis laxo, albo similis, unde calamistrariis pro inspergendo pulvere cyprio inservire solet. Non minus reliquus *velleris color* etiam æstate differt; in senioribus quidem minus, qui magis plerumque lutescunt et proprius ad europæi *Leporis* colorem accedunt⁶⁾). Sed vulgo *color capiti*, præsertim versus rostrum obsoletius vel gryseo-rufescens, in vertice fuscis sensim pilis mixtus; *auribus* fuscus, postico latere omni tempore anni cano vel albescente; *cervix* fusco-cinerascens. *Dorsum* fuscum, lanugine canescente, longiorum pilorum plurimis apice gryseo-rufescens; latera sensim incanescens, et venter subtus longitudinaliter fuliginoso-albidus, vel canus; *collum* tamen subtilis ab ore ad pedes anticos, dorsi colore fuscum, vel paulo dilutius, apicibus lutescentibus immixtis. *Pedes*, *antici* præser-tim, antico latere gryseo-rufescentes; *postici* primi albescunt, immo saepe æstate candicant. *Cauda* alba, vix supra pilis aliquot

A 2

⁶⁾ Non possum non hac occasione mentionem facere Leporis, cuius exuviae male asservatae e Casaniensi; ni fallor. regio-ne, ad Museum Petropolitanum missæ sunt; æstivæ, insignis magnitudinis, sed maximam partem albæ, in capite supra;

dorsaque longitudinaliter ferrugineo intinctæ, quo colore etiam artus et aures extus, et cauda supra levissime inumbratae. *Aurium apex* plane concolor, nigritudine plane nulla.

fusca inumbrata. — *Iuniores* primo anno semper obscurius fuscescentes, magisque lanuginosi.

Admirandus vero maxime et specificus est in Lep. variabilis color *hyberni velleris*, quod præter apices aurium nigro mollissimo veluto marginatos, et volas pedum lutescentes, totum nive candidius evadere, notum est. Per omnem Scandinaviam ^{c)} eidemque finitimas Lapponiam Fennoniamque, dehinc in omni Russia et Sibiria borealiore, hyeme nulli, nisi candidi, Lepores vulgo occurunt, quos et clima gelidum et saliceti humilis, quo præfertim aluntur, in frigidioribus et alpestribus maior abundantia, intra hosce limites præfertim continuit. Abundant etiam in Scotiae montanis ^{d)} et in Livonia ^{e)}, ubi hyeme grisei Lepores non nisi rarius apparent, et pro transfugis e Curonia Lithuaniae habentur. RZACZINSKY contra etiam in Lithuania et Polesia albos dari Lepores asseverat. — Russia licet tota plana fere sit, nullisque inde a Lapponicis alpibus ad Caucasum, et a Lithuaniae sylvis ad Vrallenese jugum notabilioribus montibus elata, tamen eandem Leporum speciem hyeme candidam, uti Sibiria omnino tota, usque sub arcticam zonam et in Kamtschatkam, alit. Attamen in desertorum Russiae australium æquore, versus 50 latit. bor. gradum, sensim rariores fiunt, multoque copiosior succedit species hyeme plerumque colorata, ex parte tamen, præfertim lateribus, ita saepissime albescens, ut ab europæis Leporibus diversa videatur. —

^{c)} LINN. *Faun. su. II. n. 25.* RONTOPIID. *natiürl. Histor. von Norwegen Part. II. p. 19.* LEEM *Nachr. von den Lappen p. 97.* Norvagicum minorem vulgaribus in Dania, solus PONTOPPIDANVS scripsit.

^{d)} PENNANT. *I. cit.* et Ejusd. *first Tour in Scotland, ed. III. p. 84.*

^{e)} OLEARIVS *itinerar. ed. germ. (Slesvic. 1656. p. 156.)* FR. CHR. IETZE *physicotheol. Betrachtung über die weißen Hasen in Liefland, Lubek 1749. 8vo. p. 45.*

Hanc, mihi vix dubium est, varietatem vere hybridum esse productum, ex adulterio *L. variabilis* cum *L. europæo*, australiorem Poloniam atque Pannoniam occupante progenitam et in ipsis regionibus multiplicatam; quum, ob summam horum animalium, corpore pariter et indole, affinitatem, proles ex utraque specie oriunda nequeat non fœcunda nasci. — Occurrunt etiam in media Russia, utut multo rarius, at vix unquam in Sibiria, hybridæ hujus naturæ Lepores, quos Russi gentili nomine *Russak* distinguere solent. Sunt autem plerumque majores vulgaribus albis, et confirmata hyeme servant rostrum supra gryseo-pallidum, verticem, cervicem totam, dorsumque medium æstivo colore grysea, apicibus tantum pilorum albis; aures vero, apice late nigras, ea parte, qua composito ad quietem animali exterius nudæ patent, gryfeas, reliquo albas habent; ut et reliquum, præter dicta, corpus totum album est. Cauda huic *varietati* longior, quam *L. variabili* vero, supraque (ut in europæo) nigra; proportio itidem artuum aurumque intermedia vere sunt proportione: unde ambigua origo quam maxime confirmatur.

Horum Leporum hybridorum in australibus Russiæ, præser-tim Russia minore, quotannis maxima copia laqueis capitur, non propter carnes, quas Russorum plurima plebs, fecerunt Tatarorum adinstar ¹⁾, tamquam impuras respuit, vel faltem spernit; sed

A 3

1) Hi non soli, sed Turcæ quoque et Armeni a Leporis esu abhorrent et abstinent. Rationem adfert TAVERNERIVS hanc, quod credant femellam Leporis menstrua pati. (*Reizen versl. belg.* Vol. I. append. p. 38.) Discimus etiam

EGMELINI jun. *Itinerario* (Vol. III. p. 328.) orientales existimare leporinæ carnis esu homines reddi hefticos et valitudinarios. In quo leporinæ carnis vituperio præiverunt diætetici antiqui, ut *Moyses*, *Galenus*, *Aëtius*, *Razes*, *Da-*

propter pelles, quorum magna vis ad exteris mercatura defertur, villo in pileariorum officinis inservitura. Notabile vero, meliores hunc in finem esse, quo magis sunt gryseæ, adeoque etiam pili naturam intermedium obtainere, quandoquidem alborum Leporum vellus ad pileos compingendos ineptum esse, satis norunt artifices. Memorabile porro, etiam carnis naturam ex utroque temperatam esse: etenim albi ubique Lepores adeo insipidum et insulsum, pro delicatori palato, præbent ferculum, ut neque cum pessimis europæis comparari queant, immo Cuniculis pejores videantur. Et notavit hoc de alpinis Helvetiæ Leporibus jam WAGNERVS⁸⁾. Contra, qui intermedio sunt colore, laudabiliores in cibo mihi et aliis semper visi, melioresque qui magis grysei, et optimi in maxime australibus Volgensis deserti, ubi hyeme vix pallescunt ulli. E quibus facile apparèt, non posse ambigua ista individua, ut ali qui perhibent, pro ætate provectionibus inter albos Lepores haberi.

Adeoque posito, quod mihi extra dubium videtur, Leporem variabilem a vulgari europæo specie funditus differre; jam minus mira debet esse coloris in priori mutatio et ad naturæ normam reddit. Non enim varietatis est, alpino vel boreali climate larvam mutantis, (cujus rei tamen in Sciuro vulgari et Mustela Gale, frigidiori tantum in climate hyemalem pilum variantibus, exempla habemus) sed speciei insita indoles, uti Vulpis Lagopodis, ut Tetraonis Lagopi⁹⁾). Constat etiam experimentis, Leporem va-

mis, apud BOCHARTVM citati. At aliter cogitabant Romani. MARTIAL.
Xen. epigr. 92.

8) *Hist. natural. Helvetiæ* p. 177.

9) Ermineum hic quoque nominassem, nisi illud in australioribus Asiae, et Persicæ

montanis, colorem hyeme non mutare pro certo acce, issim. Neque tamen in Germania, ubi Sciurus et M. Gale s. nivalis LINN. astivum habitum hyeme servant, eadem Ermineo constantia observatur.

LEPVVS VARIABILIS.

riabilem; licet domi educatum et probe calefactis per hyemem in conclavebus familiarem, tamen (ut et in Ermineo, M. Gale et Sciuro Russiae expertus sum) hyemalem album pilum, licet solito paulo tardius, induere, lentius defluente aestivo, totumque albescere, si non corrupti sanguinis fuerit progenies. Quod vero OLEARIO narratum fuit, ejusmodi Lepores aestate captos et cellæ subterraneæ inclusos, pilum gryseum, post aliquot septimanas in album mutasse, fabulam omnino sapis, quandoquidem hyberni vel leonis incrementum diu ante tempus a natura institutum, arte matuare, extra humanas vires positum mihi videtur.

In quadrupedibus temperatæ atque frigidæ zonæ natura bis quotannis pilum novat; vere aestivum producens, brevem, plerumque rigidiorem, intensius coloratum; autumno in hyemale vellus luxurians, largum, pilo plerumque densiore, at tenuiore et molliore, lanugine intertexto factum et colore semper dilutius vel albidum. Falso enim supra citatus (*not.*) Rever. IETZE pro insolita aliisque animalibus denegata proprietate habuit, Lepores variabiles bis in anno pilum mutare. Omnibus animalibus, etiam inter domestica equis et vaccis, aliud ad hyemem succrescit vellus, obsoletioris semper coloris, quam quod vere, defluente isto, recens et levigatum subnascitur. In spontaneis animalibus plerumque mutatio hyberna coloris multo insignior esse solet. Exemplum in Antilope Saïga et gutturosa, in Moscho, in Equo Hemiono ⁱ⁾ dedi; Capreoli sibirici subcaudati, aestate rufi, hyeme gryseo-canescentes evadunt; incanescunt hyeme Lupi, Cervi, Alces, maximeque Tarandi; Zibellina ipsa et Martes aestate magis fusca, quam eadem hyeme, ut alia nunc relinquam.

ⁱ⁾ *Spicileg. Zoolog. Fascic. XII. Nov. Comment. Petropol. Vol. XIX. p. 407.*

Qui explicaverit caussam, quæ hyemale vellus largius, tenuius, lanuginemque copiosam producit, quam æstivum, videtur etiam posse divinare, quare quibusdam animalibus hyeme candidus pilus in locum colorati succrescat. — GMELINVS secundus¹⁾ noster *Patrui* (in Mstis relictam) hypothesin suam fecit, creditusque, ex jejunio hyberno rapacium aliorumque animalium, indeque orta macie et depauperatione sanguinis phænomenon albedinis hybernæ posse explicari. Mirum non perspexisse GMELINOS plane contrarium huic caussæ effectum tribuendum esse, si ullum in colore mutando habeat, quam ipsi tribuerunt. Non enim hyeme, emaciato iam animalium corpore, albus enascitur pilus, sed prodit is autumno sero, vel sub initium hyemis, abundanter maxime pabulo, vel saltem ab autumnali sagina adhuc florentibus animalibus. Contrario vere, quum per inopiam et injurias hyemis maxime exhausta sunt corpora, tum quidem coloratam induunt vestem. Licet vero hicce effectus etiam in inclusis animalibus, æquali semper cibo sustentatis, æque ut in spontaneis accidat; tamen negari nequit fastidium ante medium hyemis omnibus ingruere, venerea quoque organa alimentum ad se rapere, ita ut sub vernale tempus constanti lege naturæ macrescant, et præsertim circa novi principium anni languent, quo tempore hyemalis pilus a summo perfectionis gradu sensim declinare incipit et prima æstivi germina suboriuntur. Immo didici experimento Mustelarum et Ermineorum, quas in cavea enutrivi, tanto maturius prorupisse æstivum pilum, quo magis languida et macilenta fuere animalia. Evidentissi-

¹⁾ Reise durch Russland Vol. I. p. 38. seq. Tenendum est, ibi falso de Strigonyctea asseri, quod æstate fusci vel ob-

scuri coloris evadat. Habui enim æstivas æque candidas (præter sparsas lunulas et puncta) ut sunt hyeme.

dentissime hoc sequenti casu discitur: Anno 1768. ab initio Novembris Erminca et Mustelas plures niveas, ut apud nos hyeme vulgo sunt, distinctis caveis nutriti, voracissima ambo animalia, ut quæ sœpe una die $\frac{2}{3}$ vel $\frac{3}{4}$ proprii ponderis digererent. Sub finem Decembris e Mustelis una (paulo tepidiore loco habita) ægrotavit, fastidio pabuli et fœtore forte caveæ debilitata, periitque initio Ianuarii emaciata. Inveni tunc per totum dorsum jam densum succrevisse æstivum pilum gryseo-fuscum et defluere hybernum. At reliqua animalia, præsertim Erminea, quæ toto adhuc Ianuario viguere, ne pilum quidem mutaverunt.

Patet hinc neque frigus pro cauſa albedinis hybernæ allegari posse, quum autumno jam præparatus sit et erumpat pilus hybernum (etiam in hypocausto altilibus leporibus) mitiore aëris sub temperie, quam tunc, quum extrema hyeme, rigido adhuc cœlo, æstivus pilus in cute expeditur et jam erumpit, nullo adhuc externo calore fomentatus. Videtur itaque potius abundantiae et mitiori indoli succorum tribuendum esse, quod autumno largum densumque vellus animalibus, etiam pinguibus, licet his tardius, citius vero sanguineis, luxuriet, quo contra hyemis injuriam defenduntur; penuriae contra alimenti deberi brevem, imperfectum, rariorem, simul tamen (et ob id ipsum) crassiores pilum æstivum. Poteritque forsitan bilioso sanguinis dyscrasiam, a nimis subacto et exaltato sine renovatione cruore ortæ, tribui etiam color intensior, in rufum luteumque tendens, æstivæ vestis; quemadmodum bilioso temperamento, vel morbo, cutis hominum quoque colorari, ægroque vel macilento livida vel pallida evadere solet; bene nutritis contra et succulentis corporibus atque temperamentis phlegmatico-sanguineis alba et tenuera evadit, respon-

dente etiam secundum temperamenta pilorum et capillitii colore, consistentia, natura. Eadem ex ratione infantium lymphatica corpora flavos aut pallentes capillos generant, adulorum magis biliosa indoles fuscos et obscuros facit; at nigricapillæ gentes plerumque jam a nativitate fusca complexione gaudent. — Neque contradicunt experimenta GÜNTHERI circa avium varias species ex cannabe pinguescendo nigras plumas adeptas ¹⁾, immo potius in confirmationem sententiæ nostræ explicari queunt. Potest nempe ab oleoso alimento superfluo tandem dyscrasia atrabilaris humorum oriri, et pluinationis tempore in peripheriam maxime expulsa plumas cum nutrimento tingere. Immo contrarius pilorum alborum in cicatricibus equorum nigrorum vel spadicorum proventus similem explicationem admittit: dum nova solidatæ cutis textura tenerior, laxior, mollior (nervis quoque destituta ²⁾), conditiones infantiae quasi reducit, et succos minus coctos, lymphaticos recipit. — Neque minus canities proiectæ ætatis, in homine pariter et animalibus domesticis, imminutæ bilis et cruois efficaciæ vel copiæ tribui posse videretur, quum ea ætas horum sanguinis elementorum elaborationem æque imperfectam ac in infantibus obtinet, aliis quoque phænomenis prodat. Animaliumque varietates albæ propter eamdem rationem indolis semper debilioris et habitus laxioris sunt, quod in Nigritarum prole lactea, cuius exemplum quondam Londini ³⁾ vidi, præscritim liquet, de quo similibusque aliis, peculiari circa varietates animalium tractatione dicam.

¹⁾ Der Naturforscher Part. I. p. 1. seq. et Part. IX. p. 22.

natura aust. 105. CAVALLINI. Florent. 1768. 8.

²⁾ Vid. Tentamina medico-chirurgica de felici in animantibus uteri extractione, deque partium regeneratarum et cicatricis

³⁾ Hujus elegantissimæ Leucæthiopissæ miror nullibi in publicis scriptis factam fuisse mentionem. Exhibebatur publice

Quicquid sit, certissimum est, *Lepores variabiles* alieno sanguine non adulteratos, (ut in borealibus Russiae Sibiriæque, quorum frigus vulgaris species non perfert, universi sunt) ineunte hyeme toto vellere usque ad cutim albescere ^o), ingruente vere pilo gryseo variegato vestiri, neque apud nos ullos, ut perperam de senioribus credidit **BUFFONIVS**. (*Edit. min. Vol. XIII. p. 21.*) aestate albos manere. Cóntra non solum scriptorum, qui de Grænlandia egorunt, testimoniis ^p), sed etiam

B 2

Londini sub finem anni 1761. sexdecim tunc circiter annos nata, et à Patre atque Matre, Nigris in Iamaica insula genita dicebatur, de quo tanto minus dubitari poterat, quum nihil hybridæ ex albo nigroque parente genituræ simile præseret. *Statura* erat minoris, artibus et collo turgidulis, cute sanguineo-phlegmatice tincturæ candida, labiis rubris et rubicundis genis vigens, vultu omnino Aethiopis, naso quassato, labris tumidis, fronte brevi, circumscriptione faciei subrotunda, notis variolarum sparsis cutem minus teneram distinguenteribus. *Oculorum irides* neque rubri nec cæsi, sed gryseo lute scensis erant coloris, neque visus nocturnus, sed tamē apertæ lucis intolerantia, quam præsertim post variolas ortam narrabant custodes. *Cilia et supercilia* pallide flava, et *capillitum* totum ejusdem quidem coloris (*blond*) pallide flavi, at penitus in denissimos circinos crispatum, et duriusculam Aethiopis lanam ad amus sim referens. Hebeti videbatur ingenio atque pudibunda spectatores admitebat; sanissima cæterquin et egregia corporis proportione. Cognatos omnes niger-

rimos Aethiopes habuisse dicebatur. — Cæterum hasce varietates Aethiopum albas non magis morbosam naturam (quod **BLVMBACHIO** placuit) appellari posse puto, quam ipsa Aethiopum nigredo morbus est. E sporadicis vero ejusmodi prolibus integros populos sibi tales fingere et antiquitas et recentiorum credulitas amavit.

^o) Equidem **BARRINGTONVS** in *Affor. anglic. Vol. LXII. p. 11.* de Lepore Americae borealis, a variabili nostro, quem pariter inter Americana animalia eodem volumine recenset **FÖRSTERVS**, diverso, credidit æstivum pilum persistere, excrescente longiori albo testum; mihi vero is, quem observavit, nondum hyemalem pilum perfecisse potius videtur. Singularis esset hujus speciei proprietas, quod, referente **KALMIO**, in temperatoriis Americæ septentrionalis pilum hyeme albo non mutaret; si modo vere eadem in temperatoriis, quæ circa Hudsonis fretum, fuerit species.

^p) **E G E D E** *Naturgesch. Grænlands* vers. germ. p. 86. et **C R A N Z** *von Grænland* Vol. I. p. 95.

e scriptis ad quæstiones meas *Missionarii* KÖNIGSEER responsis certo constat, Lepores variabiles Grœnlandiæ, quos præter aurum apices, præsertim interius, nigros, toto corpore albos, grandiores et carne *meliores* europæis prædicat laudatus Missionarius, per totam pariter æstatem albos manere; cujus rei in Sibiræ licet maxime borealibus nullum est exemplum, neque in continenti Americes observari ex *Faunula Americæ borealis* a FORSTERO præstata appetet²⁾.

Præter constantem illam (apud nos) metamorphosin et climatis rigidissimi patientiam, cum Cane Lagopode etiam in eo convenit Lepori variabili, quod (minori licet frequentia) nascatur in hac specie varietas tota fusca vel etiam aterrima, hyeme colore in haud mutans. In omni Sibiria et in Russia quoque hæc varietas, licet ubique rara, observata fuit, STELLERVS vero in adversariis reliquit, nigram, maximam, ut et subfuscam varietatem Leporis satis frequentem esse in confiniis Oceani orientalis, inter Ochotam, Tugir, et Vth fluvios. — Servantur in *Museo* Academiæ Petropolitanæ pelles hujusmodi fusco-nigræ Leporum, quarum una e Moscuensi regione missa, altera cum compari ex Lenensi tractu a Cel. quondam FISCHERO relata fuit. Similes vidi binas apud Gubernatorem Ircutensem *Ill. Ad. de BRILL.* servatas, quas regiones transbaikalen-ses miserant, quæque fere chalybeati erant coloris. Meminit talium *Celeberr. MÜLLER* in enumeratione pellum sibiricarum³⁾, et fusco-nigram pariter leporis pellcm apud Mongolos

²⁾ Loc. not. ³⁾ citato p.376.

³⁾ Samml. russ. Gesch. Tom. 3. p.526.

BRISSONIVS quad. epit. p.95. Lepo-

rem nigrum distinctam speciem fecit.

vism recenset GERBILLONIVS³). Leporis nigri in Bornholmia capti exemplum e WORMIO, aliumque e thesauris Dresdenibus asservatum memorat KLEINIVS⁴); qualem etiam in Cimmecliis Brunsvicensibus extare ex amiciss. ZIMMERMANNI *Zoologia geograph.* (p. 187.) disco. Denique vivum Loporem aterrimum, in borealibus regni Casanensis captum, media hyeme anni 1768 — 69. obtainere fortuna mihi met fuit, cuius exuviae etiamnum in Museo Petropolitano servantur, ubi soli diu expositi in subrufo - fuscum colorem degenerarunt. In hoc maxime perspexi nigram varietatem in genere ad Loporem variabilem pertinere, ideoque frequentiorem in Russia et Sibiria, quam in reliqua Europa esse, ubi ista, quæ in medium hactenus prolata sunt, vel quæ in posterum curiosi observabunt exempla, itidem ab alpino Lopore derivanda esse, minime dubito, numquam a vulgari specie.

VARIETAS hæc *nigra* semper solitam magnitudinem superat. Individuum nostrum e maximis et robustissimis erat maribus⁵). Aures paullo minores adhuc habuit, quam in Lep. variabili vulgaris solent esse. *Hybernus* vellus in toto corpore erat atrum, pulcre nitens, cum obscura tamen brunnea vel rufescente tinctura, quam dein solis ardor in Museo præpollentem reddidit. Subtus magis hirtus, magisque rufescens. Caput aternum, *fasciculus* tamen pilorum alborum in utraque bucca, sed in dextra

B 3

³) Apud nu HALDE p. 347. All. Longitudo capitis ad aurium inter-
gem. Histor. der Reisen VII. p. 723.

⁴) *Quadrupedum dispositio*. p. 52.

⁵) Dimensiones tantum sequentes adnotatas invenio:

vallum	5." 6.7
aurium	4. 4
brachii	5. 0
plantæ	6. 3
tibie	6. 8

exilis. Labium superius ad fissuram et angulus nasi *canis* exiliter sparsa. *Aures* pilo hinc inde albo in exteriore margine versus basin et in medio marginis interioris, apice vero pilo teneriore (ut vulgo est), quasi velutino et aterrimo distinctæ. *Myctaces* tenciores, quam in varietate Leporis nostratis hybrida, cui vellus hyeme semigryseum esse dixi. Per latera quoque et in regione scrobiculi passim pilus albus intermixtus, at in toto corpore *consistentia velleris* minus mollis, quam in Leporibus albis; quod in omnibus pellibus nigris pariter observo. *Lanugo* ubique sub pilo latens e fusco vcl nigrante canescit, versus cutim sensim albicantior. *Soleæ* pedum lanam solidam crispam, gryseo-cinereum servarunt (quod in Cuniculis quoque cicuratis atris observatur). *Irides* oculorum fuere obscure fulvæ.

Leporis variabilis catuli nunquam alba in fronte nota, in europæis adeo frequenter observanda insigniuntur. Eadem tamen nota in Leporibus desertorum maxime australium, qui ad europæam speciem pertinent, circa Orenburgum v. gr. et ad Volgam observatur. Circa Astrachaniam quoque captus fuit Lepus offcis cranii excrescentiis difformiter cornutus, quale quid in reliqua Russia et Sibiria nunquam auditum est, adeoque in Lepore variabili, quem propter pelles innumerabili copia laqueis venantur, forte non accidit, ut contra inter europæos exempla nimis numerosa, quam ut in dubium revocari queant³⁾), observari etiam fœminis docent.

³⁾ Leporum cornuta crania primus GESNERVS ex iconibus a Kentmanno communicatis recensuit (*de Quadrup.* p. 634.). Leporina cornua habet *Museum Beslerianum* p. 38 seq. tab. 10. et ION-STONVS, KLEINIVS, RIDINGE-

RVS delinearunt. Plurima exempla laboriose collegit PAVLINVS in *Lagographia* *Setz. 1. cap. 3.* et aliqua recentiora citat amiciss. MARTINI in notis ad BUFFON. german. *Vol. III. p. 158. not. s. p. 178.*

LEPV S VARIABILIS.

45

Inter calidissima animalia referendum esse Leporem variabilem, repetitis experimentis didici. In albis et varietate hybrida semigrysea, hyeme adlatis, vivis calorem modo $103\frac{1}{2}$, modo 104° Therm. Farenh. rigidissimo licet gelu, observavi, nunquam majorcm, nisi in Lepore illo nigro, cui frigido æque loco detento insertum abdomini per vulnus thermometro gradus CVtus indicatus fuit. An ergo inter calorem animalem auctum et calorem insolitum aliquis nexus? — Nemo adhuc, quod sciam, calorem sanguinis in Nigritis thermometro exploravit.

Odor naturalis cavitatum inguinalium in Lep. variabili præfertim masculis hircinus, caseo melilotoïdi helvotorum assimilis; an specifico talis in Lepore europæo soleat esse, non bene memini.

De migrationibus Leporis variabilis in orientali Sibiria, præfertim ad Ieniseam et Lenam, quotannis observabilibus eadem, quæ i. BELL in *itinerario* habet, in Sibiria accepi. Videntur autem ex alpibus, quæ Sibiriam a meridie includunt, versus campestria et silvas borealiores pabuli caussa migrare, et vere versus meridiem in frigidiora montium juga reverti. In Russia similes migrationes observari audio, ubi vicini sunt alpestres tractus: subinde in alias regiones hyeme copiosiores adventant, quam alias. Nulla tamen regularis et instructis phalangibus migratio intelligi debet, sed vaga et incerta, qualēm saepe Sciuri, deficiente in aliqua regione hyberno pabulo (Agaricis et nuculis Cembræ) per Sibiriam instituunt.

Lepores Americæ borealis ulteriore adhuc elucidationem merentur. Species, quam BARRINGTONVS a Lep. variabili distinctam stabilivit, itidem hyeme albescit, sed aurium caudæque

apice cinereo, uti proportione constanter distinguitur. Eadem vero simillime est, quam CHARLEVOIX²⁾ in Louisiana australiore hyeme tantum canescere scripsit; neque differunt quæ de Lepore Carolinae commemorat I. BRICKELL²⁾. Videntur tamen plures adhuc in calidioribus Americæ dari species analogæ, et distinctas duas in California dari, relationes habent^{"a")}, quarum saltem una a cognitis speciebus diversa esse debet. Lepus brasiliensis ecaudatus a MARCGRAFIO solo memoratus^{bb)}, et Capensis species, vix e picturis cognita, et Patagoniæ cuniculi apprime adhuc illustratione indigent. Immo forte in media quoque Asia aliquæ hujus generis species adhucdum latent. Ex diario enim quodam manuscripto

²⁾ Les Lièvres & Lapins sont ici comme en Europe, excepté qu'ils ont les jambes de derrière plus longues. Leurs peaux ne sont pas d'un grand usage, parce qu'ils muent continuellement. L'hiver ces animaux grisonnent & sortent rarement de leur tanière, ou ils vivent des plus jeunes branches de bouleau. En été ils sont roux. CHARLEV. Vol. III. p. 135. On trouve (en Louisiane) des Lapins, qui ne se terrent point & qui se retirent dans le creux des arbres. Les Nègres les en font sortir par le moyen de la fumée. DUMONT Memoir. sur Louisiane Vol. I. p. 86. — Le Lapin est extrêmement commun dans la Louisiane: Il a cela de particulier, que son poil est celui du Lièvre & qu'il ne se terre point; sa chair est blanche, sans sumet, mais delicate. — LE PAGE DU PRAZ Hist. de la Louisiane Vol. II. p. 94.

²⁾ I. BRICKELL nat. hist. of North-Carolina p. 126. The hedge conier never

burrows under ground, but continually frequent woods & thikets & if you start & pursue on of them, it generally runs up as far as it can into a hollow tree, in which case the hunters make a fire & smoke the tree, which brings it down & most commonly smothers it. — Pursued & taken by the dogs — theirs bladders are found ready to burst. — They hide their young — from the discovery of the buks, as the europœan Rabbets do & are of the same size & colour. At certain seasons of the year great Bots or Maggots breed betwixt the skin & the flesh — They eat much after the same manner as those in Europe do, but I never observed any of them so fat.

^{"a")} Nachrichten von der Halbinsel Californien von einem Priester der Gesellschaft Jesu (Mannheim 1773. 8.) p. 63.

^{bb)} Lepus brasiliensis BRISSON. quad. epit. p. 97.

manuscripto, itineris per deserta mongolica Pekinum suscepiti, perspicio dari in australioribus ejus deserti speciem cognitis minorem, quæ in arundinetis circa lacus versari dicitur; quod a natura reliquorum hujus generis animalium insigniter recedit.

Quidnam sit *Cuniculus* iste *russicus*, quem Cl. PENNANT (*quadr. p. 252. tab. 23. f. 2.*) indigitat, fateor me penitus ignorare. Videtur potius angorensis esse varietas, vellere feso exuens; certe in russico Imperio nihil ejusmodi, neque ulli cuniculi reperiuntur, nisi a domesticis peregrinis haud dudum in urbibus multiplicati.

L E P V S T O L A I .

Illustrabo nunc aliam Leporis speciem, quam pariter Zoologi hactenus imperfecte norunt et dubiam aliqui existimarunt. Post MESSERSCHMIDIVM^{a)} observavit illam G MELINVS, isque unus notitiam ejus, licet brevem, publice^{b)} reliquit; in qua et cuniculos fodiendi morem falso tribui et caudam iconē nimis protractam repræsentari video. — *Gmelini* verbis *Epitomator BRISSONII* (*quadr. p. 97. sp. 8.*) hanc speciem adoptavit, neque neglexit PENNANTVS (*syn. of quadr. p. 253.*) Sed

^{a)} MESSERSCHMIDIVS in *Xen. Isidis Sibir.* et in *Hodegetico* p. 344. setur in *Catal. Mus. Petrop. Tom. I.*

^{b)} *Cuniculus insigniter caudatus*, coloris leporini G M R L. in *Nov. Comm. Petrop. Vol. V. p. 357. tab. XI. fig. 2.* satis bona.

BVFFONIVS in additamentis (*hist. nat. Vol. XV. p. 138.*) varietatem Cuniculi europæi videri censuit; cui nuper *Cel. zimmermann* (*spec. zool. geograph. p. 191.*) assensus est. Adcoque ne alios auctoritate sua sectatores agant, haud erit superflua comparativa nostra hujus Leporis descriptio, quem inter Mongolos et Calmuccos usitato nomine *Tolai* appellabo, nullam cæterum additurus iconem, quum animal, præter proportiones, parum ab europæo Lepore differat, et *Gmeliniana* icon sufficere posse videatur.

Mongoli atque Tungusi discriminem inter hunc et Loporem variabilem, quem illi *Sching-lachà*, hi *Unöggee* appellant, non solum hyeme, quum hic evadit albus, Toolai vix colorem mutat, sed etiam æstate, quum uterque simili fere veste gaudet, optime callent. Potest etiam quilibet, venationis vel parum peritus, jam exinde utramque speciem dignoscere, quod, instinctu diverso, Lepus variabilis ad morem europæi, per ambages fugit, nec facile latibulis se condit; Toolai contra recto cursu ferri solet, et quamprimum potest, rupium hiatibus, vel alienis cuniculis sese tutatur. Certum tamen est, eundem numquam propios ex industria cuniculos effodere, ut Cuniculorum mos est, neque nisi periculo pressum abscondi; potius in aprico, inter Robiniæ et Salicium pumila virgulta versari amat, e quibus præcipuum illi alimentum. Cæterum in montibus aprixis, campisque rupestribus vel arenosis circa Selengam, ubi Lepus rupestris (*Kamenmoi Saëz*) inter Russos audit, uti per omnem quoque Mongolianam atque Davuriam, nusquam deest, frequentior ibi Lepore variabili; ad septentrionem contra Baikalis non observabilis. Tempus œstri et partus commune cum Lepore variabili servare videtur:

etenim sub Aprilis exitum utriusque femellam habui fœtam, eodem fere graviditatis gradu. Et quum in his fœtibus multo insignior appareat differentia, præsertim in capitis proportione, addo pro comparatione in *Tabula IV.* Leporis variabilis *fig. 1.* et Lep. Tolai *fig. 2.* fœtum, subæquales ambo et naturali delineatos magnitudine.

Differentiæ Leporis Tolai, quibus ab affinibus distinguitur animalibus, e descriptione minutim perspici possunt; quandoquidem vero haud valde conspicuæ illæ sunt, dicam hic summariter: esse multo *majorem* Cuniculis vel maximis, et L. variabilem æquare, immo superare; *caput* habere eodem et Lep. timido longius, sed quoad cranium multo angustius, licet rostro pæne crassiore; *aures* paullo longiores, quam L. variabilis, sed proprio capite fere breviores habere, adeoque paullo minores Lepore timido nostrate; eadem non toto apice, sed tantum *margine summitatis* nigræ sunt. *Artuum* proportione L. variabilem proxime refert, præter cubitum et tibias paullo breviores, palmasque et plantas minores, et pedes tenuiores, femora vero paullo longiora: quibus insigne præsertim a Cuniculo discriminè innuitur, cui propter fodiendi necessitatem antici artus robustiores et postici breviores sunt, quam in reliquis affinibus, itemque a Lepore timido europæo, cui artus multo longiores. *Cauda* in L. Tolai utique longior quidem multo, quam L. variabili et Cuniculo, ut plurimum tamen proportione paullo brevior, quam in L. timido europæo, paucioribusque una vertebris conflata; similima tamen huic quoad aream nigram insiginem, qua supra tegitur. *Interanea* æque parum in omnibus his speciebus differre visa sunt, ac inter tres subsequentes novas Leporum species ecau-

datas, quæ tamen adeo non magis in unum conjugi merentur.

Non certo constat, quo usque ad occidentem per deserta Asiae L. Tolai speciem propagaverit. In caspicis utique desertis deest. Quum a boreali climate alienus videatur, credibile est, meridiem versus tanto latius evagari et in Indiam forte usque reperiri. Certe in deserto magno Gobëensi ubique ad Tybetum usque vivit, Tangutis nomine *Rangwò* notissimus, interque lunæ maculas consecratus.

DESCRIPTIO LEPORIS TOLAI.

Tab. I. fig. 2.

Magnitudo circiter Leporis timidi et variabilis, eosdemque proxime habitu et structura refert.

Caput oblongius, magis compressum, exiliusque, quam iisdem. *Labii* superioris lobi usque ad dentium basin connexi, lobulo intermedio nudo, rugoso, molli. *Nasus* latus, convexus, futura pilorum bicruri postice inclusus, albidus.

Dentes primores superiores fulco, interiori angulo propiore exarati, *inferiores* plani, læves.

Mystaces sex ordinum, multo copiosiores, majoresque, quam in L. variabili; setis nigris, extremo albicantibus, quarum posteriores aliquot capite longiores, rigidæ. *Verrucae* supraciliares binæ, bifetæ, ut in Lep. variabili, sed longioribus setjs; *parotica* bifeta.

Oculorum proportio vix diversa; palpebræ margine (non ut isti nigræ, sed) fuscæcentes, superior posterius, inferior anterius tantum pilis longis nigris ciliatæ. *Periophthalmium* semi-circulare, limbo fusco, sed linea limbo parallela granulata. *Irides* dilute fulvæ, subradiatæ (at in Lep. variabili luteo-fuscæ). Halo circa iridem fuscus.

Aures paullo majores, quam in L. var. in maribus capite tantulo longiores, in femellis breviores, intus magis nudæ, nec summo apice toto, sed tantum margine apicis, paulloque ulterius, atro; cæterum structura similes, nisi rigidiores, minusque patulæ.

Corpus forma affinum, alvo minus gracilescente. *Artus* antici breviores, quam in L. timido; vix longiores, ac L. variabili; postici etiam, quam in hoc, breviores. *Pedes* in genere minus villosi, immo quoad ossa tenuiores et graciliores (unde ineptitudo animalis ad cuniculos fodiendos a priori patet); nec villi subpedales adeo largi laxique, præsertim in plantis.

Cauda (in L. variab. brevicula, tota, etiam æstate, alba) nostro longitudine proxime ut in L. timido, femellis tamen paullo brevior, supra plaga longitudinali atra.

Genitalia omnino ut in L. variabili, eademque L. timido si-millima. *Membrum* maris e papilla ano ad-sidente, eundemque fere instar operculi claudente, exferendum; *area* ante præputium lata, nuda, vestita cute subargenteo-nitida. *Scrotum* tumidum, inter femora compressum.

Feminæ vulva labiis nudis cutaneis ab ano continuatis, apice villosa et intus glandulosa, pendula inter adstantem utrinque

sinum lunatum parvum, ad caudam tendentem, quorum quilibet intra cavitatem nudam velut *atrium*, hiat; adsidente in ipso hiatus *tuberculo* glanduloso, albo, centro perforato, sebum coaguli simile eruētante. *Cavitas* alia utrinque *inguinalis*, plica subvillosa ab *atrio* sinuum discriminata.

Papillas mammarum in femina gravida, cui ubera ab armis ad inguina continua turgabant, tantum sex inveni, 2 in medio abdomen, 2 ad marginem thoracis, 2 thoracicas intra armos ♂.

VELLVS leporino simillimum, capiti dorsoque pallide gryseo fuscoque mixtum, intus lanugine albidum, tum fuscescens, extimo pallide gryseum; longioribus pilis partim apice nigris, partim nigri apice albis, qui in dorso medio crebri sunt, versus latera albidiora rarissimi. Corpus subtus album, gula alba, collum subtus lutescens; aures convexa parte et antico margine, ut et cervix lutescenti-albida. Circumferentia oculorum et oris albescit. Artus lutescentes. — In *hyenalibus* color simillus, nisi dilutior, circaque clunes et feinora canescens, auribus albicantior; *vellus* largius et elegantius, lāve, pilis circa collum, perque latera et femora longis albis sparsum. Altitudo velleris in dorso ad 1." 4."/ longioribus pilis 1." 6-7."/ in ventre fere 2."

M E N S V R A E.

Dabo hic mensuras comparatas Lep. variabilis et L. Tolai ex feminis adultis eodem tempore gravidis, quibus additae sunt proportiones maris, e posteriori specie, junioris, sed turgidis jam ad generandum genitalibus.

♂) In Lep. variabili eodem gradu gradi- les, quæ in Tolai erant floridissimæ
vida non apparuere glandulæ mammae albæ;

Pondus in Tolai hyberno septem fere librarum russicarum, in femina gravida Aprili cæsa $8\frac{1}{2}$ librarum; in Lep. variabili eodem tempore et loco gravida tantum 7 librarum deprehensum fuit.

	Laurinib. fem.	Tolai fem.	Tolai maris.
Longitudo tota a naso ad anum -	2' 4" 2"	2' 4" 4"	1' 9" 5"
- - - capitis - - -	0. 4. 10.	0. 5. 1.	0. 4. 7.
- - - caudæ sine villo sesqui-pollicari	0. 1. 10.	0. 3. 6.	0. 4. 1.
- - - distantiæ oculi ad nasum -	0. 2. 0.	0. 2. 1.	0. 2. 3.
- - - - ad aures - - -	0. 1. 2 $\frac{1}{4}$	0. 1. 1 $\frac{1}{2}$	0. 1. 1 $\frac{1}{2}$
- - - fissuræ palpebrarum - -	0. 0. 9.	0. 0. 8 $\frac{1}{4}$	0. 0. 8 $\frac{1}{2}$
Circumferentia oris - - -	0. 1. 3.	0. 1. 8.	0. 1. 6.
- - - rostri per labium inferius	0. 3. 7.	0. 3. 9 $\frac{1}{2}$.	0. 3. 8 $\frac{1}{2}$.
- - - capit is inter oculos et aures	0. 7. 0.	0. 6. 4.	0. 6. 0.
④ Distantia inter utriusque oculi canthos,			
filo	0. 1. 9 $\frac{1}{2}$	0. 2. 1.	0. 2. 1 $\frac{1}{2}$.
circinno	0. 1. 7 $\frac{1}{2}$	0. 1. 5.	0. 1. 2 $\frac{1}{2}$.
Longitudo mystacis summa - -	0. 3. 6.	0. 4. 4.	- - -
- - aurium ad verticem - -	0. 4. 3.	0. 4. 8.	0. 4. 10.
- - - ab incisura - - -	0. 3. 4.	0. 3. 6.	- - -
Circumferentia aurium basi - -	0. 1. 10.	0. 2. 2 $\frac{1}{2}$.	0. 2. 4.
Latitudo eorundem media - -	0. 2. 2.	0. 2. 4.	0. 2. 6.
Distantia aurium in vertice - -	0. 1. 0.	0. 1. 0.	0. 1. 0.
Longitudo colli - - -	0. 2. 4 $\frac{1}{2}$	0. 2. 5.	0. 2. 5.
Circumferentia ejusdem - - -	0. 4. 1.	0. 4. 0.	0. 4. 0.
- - thoracis ad armos - -	0. 9. 10.	0. 9. 2.	0. 9. 9.
- - in corpore medio - -	0. 11. 4.	0. 11. 10.	0. 10. 8.
- - corporis ad ilia - -	0. 9. 8.	0. 10. 4.	0. 8. 3.
Longitudo artuum anteorum a summa spina			
dorsi ad extremos ungues extenso pede	I. 0. 3.	I. 1. 4.	- - -
Longitudo posticorum artuum extensorum			
a trochantere - - -	I. 2. 8.	I. 1. 5.	- - -
humeri sigillatim - - -	- - -	0. 3. 4.	0. 3. 9.

④ Hæc minor in Lep. variabili, quod revera autem latius, ut e proxime sequenti mensura patet.

		L. variab. fem.	Tolai fem.	Totalis maris.
Longitudo antibrachii	- - -	○. 4. " 5. "	○. 4. " 4 ¹ / ₂ "	○. 4. " 5. "
palmæ cum unguibus	- - -	○. 2. 8 ¹ / ₂	○. 2. 4.	○. 2. 4.
unguium majorum	- - -	- - -	- - -	○. ○. 5 ¹ / ₂ .
Circumferentia brachii ad flexuram	- - -	○. I. 9.	○. I. 9.	○. I. 10 ¹ / ₂ .
ad carpum	- - -	○. I. $\frac{1}{2}$.	○. II.	○. I. $\frac{1}{2}$.
carpi	- - -	○. I. 8 ¹ / ₂	○. I. 6.	○. I. 5.
Longitudo femoris	- - -	○. 4. 6.	○. 4. 10.	○. 4. 9.
tibiæ	- - -	○. 5. 2.	○. 4. 9 ¹ / ₂	○. 4. II.
plantæ cum unguibus	- - -	○. 5. 7.	○. 5. 0.	○. 5. 3.
unguium mediorum	- - -	- - -	- - -	○. ○. 6 ¹ / ₂ .
Circumferentia tibiæ basi	- - -	- - -	- - -	○. 3. 7.
metatarsi	- - -	○. I. II.	○. I. IO.	○. I. 9.

Ex his mensuris patet, Lep. variabilem, cuius aliquas proportiones cum L. vulgari, hudsonio et cuniculo comparatas dedit BARRINGTONVS, quique vel americanus vel scoticus fuit, nostratisbus et maxime sibiricis, inter quos Mangaseenses præsertim eminent, minores esse; L. Tolai vero inter maximos hujus generis collocandum esse et europæum Leporem fere superare.

A N A T O M E.

Palati rugæ 14. postice binarcuatæ, caruncula interruptæ. *Molares* in quavis serie quini, infra posticus parvus. *Lingua* basi gibba, carunculis fungiformibus tantum binis ad fauces.

Hepar quinquelobum, lobis 4. subæqualibus, quorum laterales, mediorumque bifidus dexterior (sub quo cystis amygdalæ mole) subtus margineque incisuris variis multipliciter dissecti. *Spi-gelianus* compressus, semiorbiculatus.

Ventriculus in L. Tolai, variabili et timido ejusdem formæ. *Intestinum* tenue XI. pedum. *Cæcum* diametro ad summum bipol-

bipollari; longitudine ab ileo 1.^l 7.^{ll} præter *appendicem* ver-
miformen glandulosam 4.^{ll} 9.^{lll}. quæ crassitie digitii minimi; plicæ
rugis cœci intus respondentes lœves, nec fimbriatae. — *Cellula*
ad insertionem ilei globosa crasso insidet, intus glandulosa al-
ba. — *Coli* pars prior trifariam (ad 8.^{ll}) cellulosa, cellulis
uno latere latoribus, hinc 1.^l 3.^{ll} uno tantum latere cellulatum,
totumque intus granulosum, glandulis in extrema parte sensim ob-
solescentibus. *Intestinum excretorium* quadripedale, amplitu-
dine digitii.

In *Lep. variabili* proportio et structura intestinorum fere
eadem; cellula huic glandulosa ad insertionem ilei oblonga, et
glandulosa ejusdem appendicisque vermiformis substantia tenuior,
quam in altero.

Ren dexter in L. Tolaii paullo anterior et minor sinistro, qui
circiter columbinum ovum æquat.

Testes in mare majores renibus, turgescentiae tempore vel
toti vel tantum epidydimide in scrotum emissi. *Vesicula* sper-
mophora mole nucis, subgloboso-didyma, hyalino-rutilescens,
semine gelatinosæ (med. Aprilis) plena. *Penis* ad anum exser-
tus, glande simplici, subulata, apice incisa, subrugosa.

Femina grava, quam dissecui, in dextro cornu tres, in
sinistro duos continebat fœtus. At *Lep. variabilis* femina, eo-
dem tempore cæsa, tantum a sinistro latere tres conceperat, dex-
tro cornu ad superfœtationem adhuc patente. *Fœtus* hujus vix
provectiores, capitis proportione multo majore; ceterum placen-
tæ atque membranarum in utraque constitutio eadem. — *Ovaria*
in utraque erant oblongo-cylindracea, magna, dissectaque intus

totidem monstrabant fungos s. corpora lutea, quot ab eo latere fœtus, obductos communi parenchymate luteo, molli. — In sinum vulvæ producitur *corpus cavernosum* bicrure, subulatum, sub quo urethra, longum a basi 1.^{II} 3.^{III} crassitie pennæ corvinæ: ab hac clitoride, penem mentiente, et ovariorum mole, Mongolorum fabula: "Marem Tolai parere fœtus et testes intus condere.",

Pulmonum dexter quadrilobus, infimo azygo, sinister trilobus, quorum duo superiores per membranulam cohærent.

SCELETI ex masculo, cuius mensuræ relatæ sunt, dimensiones addam:

Longitudo cranii ab alveolis anticis ad tuberculum occipitale	-	-	-	-	-	-	3. ^{II} 5. ^{III}
- - - maxillæ inferioris	-	-	-	-	-	-	2. 1 $\frac{1}{2}$.
- - - dentium primorum superiorum	-	-	-	-	-	-	0. 4 $\frac{1}{2}$.
- - - inferiorum	-	-	-	-	-	-	0. 6.
Latitudo cranii per zygomata	-	-	-	-	-	-	1. 6 $\frac{1}{2}$.
- - - inter orbitas	-	-	-	-	-	-	0. 11 $\frac{1}{2}$.
- - - occipitis	-	-	-	-	-	-	1. 0.
Longitudo vertebrarum colli simul	-	-	-	-	-	-	2. 6.
- - - dorsarium	-	-	-	-	-	-	4. 9.
- - - omnium lumbarium	-	-	-	-	-	-	5. 10.
- - - longissimæ ultimæ	-	-	-	-	-	-	0. 9 $\frac{1}{2}$.
- - - ossis sacri	-	-	-	-	-	-	1. 6 $\frac{1}{2}$.
- - - caudæ	-	-	-	-	-	-	5. 6.
Altitudo processus spinosi dorsarium tertii altissimi	-	-	-	-	-	-	0. 9.
- - - transversi lumbarium septimi	-	-	-	-	-	-	0. 9.
Longitudo costæ primæ	-	-	-	-	-	-	0. 10.
- - - septimæ longissimæ	-	-	-	-	-	-	4. 0.

Longitudo ultimæ spuriarum	-	-	-	1.	4.
Latitudo summa costæ quartæ	-	-	-	0.	4.
Longitudo claviculae	-	-	-	0.	6.
scapulæ	-	-	-	2.	11 $\frac{1}{2}$.
humeri	-	-	-	3.	5.
cubiti	-	-	-	4.	3 $\frac{1}{2}$.
olecrani a cavo articulari	-	-	-	0.	5 $\frac{1}{2}$.
radii	-	-	-	3.	9.
carpi	-	-	-	0.	2 $\frac{1}{2}$.
metatarsi medii	-	-	-	0.	11.
phalangis primæ	-	-	-	0.	5.
secundæ	-	-	-	0.	3.
unguis cum articulo	-	-	-	0.	6 $\frac{1}{2}$.
phalangis pollicis	-	-	-	0.	4.
unguis pollicis cum articulo	-	-	-	0.	6 $\frac{1}{2}$.
ossum pelvis tota	-	-	-	3.	6.
) femorum a trochantere	-	-	-	4.	2.
patellæ	-	-	-	0.	6 $\frac{1}{2}$.
tibiæ	-	-	-	4.	11.
fibulæ usque ad coalitionem	-	-	-	2.	0.
calcanei pedis	-	-	-	1.	3.
metatarsi medii	-	-	-	1.	8 $\frac{1}{2}$.
phalangis primæ	-	-	-	0.	8 $\frac{3}{4}$.
secundæ	-	-	-	0.	4.
unguis cum articulo	-	-	-	0.	7 $\frac{1}{2}$.

Costæ numero 12, quarum 7 veræ, et ex spuriis 3 per cartilagineas adnexæ. *Vertebræ* lumbares 7, quarum postremia in baculum aspergit asinus. **Dlx**

*) Eminet autem trochanter ultra collum femoris $3\frac{1}{2}."$ et collum cum capite femoris exseritur ad $5\frac{1}{2}."$

longissima; *sacrum* quadripartitum; *cauda*, connumerato apice, 15 verticillis composita.

L E P O R E S

E C A V D A T I

NOVA GENERIS COGNITI PHALANX.

Curiosissima tria animalcula in itinere Russo-sibirico detexi, quæ licet characteribus extērnis et internis Leporibus antea notis congenera sint, tamen habitu, structuræ, morumque momentis variis, peculiarem constituunt hujus generis phalangem. Reliqua, quotquot Leporum nomine Zoologi recensuerunt, animalia magnis auribus, posticis pedibus elongatis, ad saltum compositis, caudaque notabili conveniebant. Contra animalcula, quæ hic sum illustratus, neque ultra justam proportionem aurita sunt, nec posticos artus elongatos habent, cauda vero penitus carent. Interna anatome inter se æque similia sunt, uti Lepores auriti: moribus etiam similibus gaudent, inque cuniculis præsertim vitam transigunt, quod ex aurita phalange fere solos Natura Cuniculos jussérat. — Cæterum si dentium numerum atque formam; superiores præsertim incisores sulcatos et minoribus dentibus duplicatos, si naturam velleris, si numerum digitorum, in palmis quinarium, plantis quaternarium, si denique formam cranii et intestinorum genitaliumque generalem dispositionem perpendas, — auritas species splendide referunt. Sunt etiam, ut istæ, *lasiocnema* (quemadmodum o-

PIANVS vocavit), digitos scilicet et soleas pedum totas subtus densis villis opertas exhibent.

Sed habent Lepores nostri ecaudati aliqua, quibus *Cavia-*
rum generi (*Spicil. Zool. Fascic. II.*) adfinis redduntur.
 Ut enim taceam habitus externi et proportionum analogiam,
 etiam caudæ defectu confirmandam, vocemque crebram et argu-
 tam, ab auritis Leporibus alienam: etiam costarum numero *Ca-*
viae nostræ capensi sunt proximi; et claviculas hubent, ut
Caviae omnes, perfectas, non (ut auritis sunt) imperfectas. —
 Adeoque posset, hinc hypotheseos transmutatorum in America
 animalium fautor *BUFFONIVS* hæc potius animalia pro parentibus
Caviarum Americes venditare, neque amplius torrere animum
Lepores auritos *Caviis* comparando, qui non solum, ut *Ipse*
 ingessit, antiqui orbis omne clima sine notabili metamorphosi
 tulerunt (*hist. nat. Vol. XIV. p. 372.*) sed etiam, ut nunc
 satis constat, in America quoque formam conservarunt. Sed non
 est ea Naturæ rerum paupertas, ut depravatione formarum varie-
 tatem sibi querere velit; estque, ut omnia probant, imaginaria
 hæc specierum transmutatio. — Verosimile quoque, in Ame-
 rica boreali vivere vel unam e nostris, vel affinem saltim *Leporis*
 ecaudati et vocalis speciem, e p. *CHARLEVOIX* quodam loco
 redditur¹⁾. Nequaquam autem *Aperea MARCGRAFII* et *Caviae*
 americanæ reliquæ, ullo modo cum *Lepusculis* nostris erunt
 confundendæ.

Quemadmodum *Leporum* auritorum species ægerrime defini-
 tione brevi inter se distingui possunt, ita etiam species ecaudatae

D 3

¹⁾ *CHARLEVOIX Vol. I. p. 185.* de Lièvre, qui chante comme un oiseau &
 Dans le pays de Hurons — une espèce dont la chair est fort delicate.

externis notis, vix nisi a colore desumendis, determinari queunt. Videntur, donec novae innotescant, species Leporum sic definiri posse:

a. Auriti et plerumque caudati.

LEPV S (*europæus*) apice aurium capite longiorum, cauda supra atra.

LEPV S (*Tolai*) auribus apice nigro marginatis, cauda supra atra.

LEPV S (*variabilis*) apice aurium atro, cauda concolore alba.

LEPV S (*budsonius*) apice aurium caudæque cinereo.

LEPV S (*capensis*) auribus - - -, cauda rufa.

LEPV S (*Cuniculus*) auribus apice atris, cauda subconcolore, cruribus posticis truncо brevioribus.

LEPV S (*Tapeti*) auritus, collari albo, cauda nulla.

b. Reptabundi, ecaudati.

LEPV S (*pusillus*) ecaudatus, fusco gryseoque mixtus, auribus subtriangulis, albo marginatis.

LEPV S (*Ogotona*) ecaudatus, gryseo-pallidus, auribus ovali-subacutis cōncoloribus.

LEPV S (*alpinus*) ecaudatus, rufescens, auriculis rotundatis, plantisque fuscis.

Sed hæc obiter; ipsas nunc tres postremas species accuratis descriptionibus illustremus.

LEPV S

P V S I L L V S.

Nemo ante meam in *Novis Commentariis Petropolitanis* (*Vol. XIII. p. 531. tab. 14.*) publicatam, tunc imperfectiorem descriptionem, lepidissimum hocce animalculum noverat; nec quisquam Collegarum, qui se itineribus in Russico Imperio consumserunt, illius mentionem fecit, praeter *Cl. LEPECHIN*, cui in *Itinerarii Vol. I.* (*Cedit. russ.*) *p. 420.* nomine a me indito allegatur. — Ipse, post primam editam notitiam, *Leporis pusilli* naturam cognoscendi occasionem habui crebram, varia ad mores ejus pertinentia in *Itinerarii Vol. I. p. 155.* docui, et pleniorem anatomen e variis speciminiibus collegi. Completam itaque historiam ejus et descriptionem sistere nunc possum.

Leporis pusilli patria sunt maxime australiora montium Vralensium promontoria, herbidi colles et convalles apricæ. Inter Kamam et Samaram satis frequens ^{a)}), ad ipsam licet Kamam deficiat; observatur deinde passim inter colles Samaram et Rhymnum distinguentes et secundum omnem Volgam, ad Ilowlam usque fluvium Tanaïn subeuntem. Nusquam autem frequentiorem audivi, quam in lætissima regione montosa Rhymni et Vi fl. origines interjacente. Datur etiam passim ad Irtin fluvium et inter apricos montes metalliferæ regionis ^{b)} sub alpibus altaicis sitæ non

^{a)} A Kama versus austrum procedentibus primum circa lk fluvium, ubi Cytisus supinus crescere incipit, Lepores pusilli

quoque exaudiuntur. PALL. Reise III. Theil. p. 498.

^{b)} Lib. citat. Vol. II. p. 533.

deest. Ultra Obum vero certissime nusquam datur, nec ultra LVtum gradum versus borcam vivit, sylvestribus humidisque regionibus hinc exclusus, quemadmodum ad Iaikum et Volgam defertum torridissimum, limosum et falsagine squalidum limites speciei, ab Vrali jugis australioribus, tamquam prima patria, secesso diffundenti, posuerunt. Siquidem laeto herbarum proventu felices convalles, vel colles vepretis obsitos, nemorumque margines praesertim amat, et ibi praesertim occurrit, ubi in aprica regione Cytisus supinus, Robinia frutescens et Cerasus pumila abundant, quorum flores, frondes et corticem, sicut et sylvestris mali, propabulo feligit.

Solitarium est atque adeo abditæ vitæ animalculum, ut ægerime capiatur, et vix a millesimo rusticorum, qui nocturnam ejus vocem audiunt, eminus visum sit. Quum tamen antra ejus hiberno tempore supra nivem conspicua saepius pro Ermineorum cuniculis imponant, adeoque decipulis horum caussa statutis non raro capiatur Lepus pusillus, pon potuit venatorum cognitionem suffugere, et nomina etiam varia inter plebem istarum regionum obtinuit. Ad Volgam et Samaram, ubi Mus Iaculus deest, *Lepusculli terrestris* (Semlanoi Saëtschik) cognomine inter Russos cluit; alii a voce nomen *Tschekuschka* et *Tschekalka* adinvenerunt. Tatari passim *Tschotschot*, vel *Ittsitskan* (Murem quasi canum, vel latrantem), et Baschkiri Vralicolæ *Szäpszau* appellant. Calmuccis nomine *Kusla* cognitum est.

Eligit in habitaculum vulgo locum vel in piano depresso, vel acclivem, siccum, firmo cæspite obductum, fruticulis quomodounque cinctum vel obumbratum. In collibus et convallisibus occidentale praesertim clivorum latus amat. Ejusmodi in locis

locis fodit cuniculum, quem apertura tres fere digitos admittens, et obliquiter in terram penetrans, multumque ante illam egesta terræ prodit, ad fruticum plerumque radicem delitescentem. Mares et juniores, aut qui novum fodiunt antrum, simplici aditu, ad duos, tres, quatuorve pedes in terram producto, quem nidus vix distinctus terminat, contenti esse solent. Sed occurrunt (seniorum forte animalium et maxime feminarum) latibula, ubi circa varios, non longe ab invicem distitos frutices, bini, terni pluresve cuniculi apparent, anfractuosis inter radiees ductibus inter se communicantes, ita ut nulla ibi diligentia animalculo potiri liceat, innumeris ad fugam patentibus viis. Frequentiora sunt antra bivia, externis canalibus non ita longe a superficie coadunatis. Certissimum signum delitescentis in tali antro animalculi præbent excrementa pilularia, quæ piperis simillima vel minora hinc inde sub vicinis fruticibus, vel in parvulis ad id ipsum erutis foveolis accumulata reperiuntur. Scilicet ne erekra sui vestigia inimicis feris præberet animal, certis excrementa locis deponit, non temere spargit, naturali lege, quæ forte simul fruticibus pinguefaciendis inservire videbitur. — Verno tempore in locis, ubi hyemavit L. pusillus, apparent cæspiti insculpti semicanales ramose discurrentes, quibus per nivem exitus varios exercuit animal; nulla autem ad hyemem fœni promptuaria in hac specie unquam observata sunt.

Sed tædiosum foret occulta Leporis pusilli antra in yepretis quærere, immo reperta saepe vix ab aliorum animalculorum antris dignosci possent, nisi ipse sui proditor esset, et voce peculiari, quam præsertim post occasum solis, primaque aurora matutina erekbro iterat, quærentes ad antra quasi advocaret. Ab iis enim (ut Cuniculi) numquam longe discedit. Vox e sonis simplicibus,

coturnicis alias graviorem sonum æmulantibus, æqua per intervalla ter, quater, immo saepe sexies iteratis constans, tanta est proportione animalculi, tamque longinqua per spatia exaudibilis, ut admirari satis nequeas, præsertim quum in pneumatopœis organis nihil insoliti, nihilque magni appareat; solumque forte hoc inter quadrupedes animalculum paris fere molis aves, coturnices atque lusciniæ, quarum vim vocalem miramur, quantitate vocis æquat. Exauditur illa vox, ab ignaris saepe pro avis cuiusdam sono habita, etiam interdiu, sed nonnisi pluviosa et tonitrua tempestate. Tum subinde toto tempore antemeridiano clamantes audivi; audi vi a quarta poméridiana ad vesperam vocales. Id vero rarius accedit; solemine tempus edendæ vocis utrumque diluculum. Hyeme non exaudiri certum est; reliquo omni tempore anni, etiam frigido jam per Septembrin autumno, crebro sonat adeoque non cæstro adstricta est. Utrumque sexum vocalem esse æque certo scio; videtur autem vel sexui vel ætati tribuendum esse, quod voces præsertim intensitate varient; quibusdam adeo robustæ, ut ad semimilliare germanicum facile exaudiantur. Mares habui, qui domi in cistula clausi, subinde mane et vesperi clamitabant, ipsoque eo momento comprehensi, vocem inter manus continuabant, caput instar canis latrantis projicientes. Femina, quam unicam vivam alui, eadem nocte, qua capta est, et voce exaudienda fuerat, pullos domi edidit, totoque deinde, quo apud nie fuit, tempore siluit.

Capti Lepusculi nostri manibus tractari statim patiuntur, intraque diem homini adsuescunt, ita ut familiares fere, deposito timore, evadant. Mitissima sunt animalcula, debilia, tranquilla, vix seniores manum, qua retinentur, interdum morsitant, imbelli

conatu. Dormiunt parum, et dum quiescerent, nunquam oculos clausisse vidi, immo vix unquam nictitant nisi nudo digito tangatur oculus. Quum vulgo conglomerato corpore (ut *Tabula I.* nostra expressum est) sedent, quietem contra capiunt extenso atque terræ adpresso corpore, capiti applicatis auriculis, quemadmodum Lepores solent. Animalculum corpore in globum collecto sedens cavam manum exacte replet; extenso vero corpore totius crassissima pars caput videtur. — Incedunt *L. pusilli* clumbi et subsultante gressu, sed propter brevitatem pedum, maxime posticorum, neque celeriter currunt, nec nisi inepte exsiliunt. In posticos pedes raro eriguntur; palmis vero caput, et ore vellus crebro demulcent, seque pedibus scabunt, propter infestos, sed minutissimos et albos velleris *Pediculos*. Facile aluntur frondibus memoratorum fruticum, easque præsertim teneriores, ut et flores atque gemmas amant; decerpunt folia fasciculatim, atque sensim, ut Lepores, commanducant. Potant saepius, quam *Citilli*, in campis tamen rore contenti, quippe ab aquis saepè remotissimi; frequentius et urinam mittunt, sed limpidam et incodoram. Totum quoque animalculum odorem omnino nullum spargit; quinque et excrementa globularia, quæ tantum diluculis et nocte dejiciunt, fere sicca prœdeant, omni respectu mundissima dicenda sunt. Interdiu per intervalla pastus quiescunt, tota vero nocte vigilant, vagantur, diverticula querunt, et unguibus etiam sesquipedali et ultra altitudine secundum parietes enituntur. Nostri etiam plurimum comedunt et excernunt. Mares una inclusum morsu se invicem assultabant, et iracunduli subgrunnicabant.

Femina grava (de qua supra) d. ^{30 April.} _{11 Maii} adlata, capta fuerat in nido molli gramine referto, ad quem quatuor ducebant cana-

les, statimque in carcere ex oblate gossypio raptim fecit cubile, in quo *pūllos* sex nudos, nigricantes, cœcos peperit, quorum ipsa placenta cum funiculo ad umbilicum usque omnes absunxit. *Catuli* pro mole matris magni, sexto fere die pubescere et post octavum apertis esse oculis et circumreptare cœperunt. Excitati, vel accedente matre, avicularum instar pipiebant. Interdiu hos sœpius lactabat mater, deinde gossypio curiose tectos deserebat, in alio carceris angulo quiescens; nona die casu evasit, unde sensim debilitata proles, vellere jam matri similliima facta, intra octiduum omnis periiit.

Varietatem coloris neque secundum individua, nec per anni tempus fere ullam observavi, licet hyeme captum habuerim, e quo prior (in *N. Comm. Petr.*) descriptio nata est. Vnico masculo majori et forte seniori nasum pedesque brunneo-fusco colore distincta vidi, vel propter ætatem, vel ex soli forte natura, quemadmodum *OPPIANVS* Lepores quoque vulgares in terris nigris fuscos, in rubris frutilos esse dixit.

Minutum adeo animalculum ad hyemem ferendam innato calore præsertim egenum erat; et utique inter calidissima animalia *L. pusillum* esse, thermometro didici, quod in duobus temperiem (104° Farenh.) fere 88° de *L'Islianæ* scalæ indicavit. Idem tamen calor etiam Leporibus majoribus proprius est, et a *Sciuro* (qui ad $105\frac{1}{2}$ Farenh. $88\frac{1}{2}^{\circ}$ de *L'Isl.* calet) etiam superatur.

DESCRIPTIO LEPORIS PVSILLI.

Tab. I.

Moles Ratti aquatichi; habitus inter Lepores et Caviae medius.

Caput oblongius, quam congeneribus, vellere largo tumidum; *rostrum* leporinum. *Nasus* fuscus, totus villosissimus, vix narium limbo et sulco labii nudo. *Labia* exaete conniventia, superius tumidulum, profunde bilobum, et ad nares fere usque.

Dentes primores albi, superiores duplicati: exteiiores arcuatis sine convergentes, sulco profundo exarati, acie acute emarginati, unde communis acies tridentata (*Tab. IV. fig. 4.*); dentes *succenturiati* (*fig. 5. a.*) minuti, retusi. *Incisores inferi* lineares, extus teretusculi, interius oblique truncati.

Myctaces crebri, ordinibus fere quinis sparsi, quorum infimus e pilis albicantibus, duobus postremis praesertim longissimis. *Pili supraoculares* tres breviores; *paroticus* solitarius, extremo albicans; *gularis* tenerimus exalbidus.

Oculi rostro paullo propiores, minusculi, vivo extrorsum turgentes, ut in murino genere; *irides* obscure fusco-luteæ; *palpebrarum* limbus fuscus; *periophthalmium* plica ab anteriore cantho prolixa, medio margine fusa.

Auriculæ majusculæ, triangulo-rotundatae, fuscæ, anterius villis longiusculis, ad superiorem marginem pallidis obumbratae; *limbus* auris explanatus, gryseo, dein fuscus, demum ipso mar-

gine albo fimbriatus; *concha* ampla, anterius lamella lunulata (*Tab. IV. fig. 3. a.*), cui opposita interius lamella semiovalis (*b.*), apice subpilosa; superior margo quasi involutus et adnatus constituit *infundibulum* (*c.*) oblique patens.

Truncus gracilis, reptabundus, exilis, crassitie subæquali.
Cauda nulla. *Artus* breves, etiam posticii.

Palmæ pentadactylæ, pollice remotiore, brevi, digitis 2 exterioribus degradatis. *Plantæ* tetradactylæ, extimo præsertim breviore. *Vnguiculi* omnium pedum tenues, arcuati, acuti, pallescentes, pilis fere absconditi. *Soleæ* pedum, ut in Leporibus auritis, pilis confertis, mollibus, horridulis hirsutissimæ; postericæ ad calcaneos usque villo subreflexo fuscescente; anticæ albidæ, teneriore.

Vellus mollissimum, largum, proque tantillo animale prolixum, at lævigatum. *Lanugo* interior ubique densa, longa, recta, tenurima, fuscescenti plumbea. *Pili* subpollicares, majore parte lanugini concolores, extremo recti, rigidusculi, supra pallide grysei, sed apice nigrescentes, unde capiti, dorso et artubus extus color fere Leporum juniorum similis, nisi nigrior; imo latera extremique pedes pallide lutescunt; subtus corpus canescenti-albidum, gula cana, nasus et labium utrinque albicant.

Scrotum mari turgidum villosum, ad clunes fere prominulum, ad ipsam *ani* aperturam, pilis sub apice coccygis arcte convenientem. *Papillas* mammarum in masculis tantum duas utrinque, inguinalem et abdominalem invenire potui.

M E N S U R A E.

PONDVS in variis a $3\frac{1}{4}$ ad $4\frac{1}{2}$ uncias variaſſe obſervavi
æſtate, hyeme vix $2\frac{1}{2}$ unc. ſuperat.

Longitudo ab apice naſi recta ad anum	- - -	6. ⁱⁱ 9. ⁱⁱⁱ
- - - a naſo ad apices unguium palmæ ſecundum	- - -	
longitudinem corporis extenſæ	- - -	4. ^{vii} 7. ^{viii}
- - - a naſo ad unguium plantæ retroſum extenſæ apices	- - -	8. ^{viii} 5. ^{ix}
- - - capitis ad nucham	- - -	10. ^x 8. ^{xii}
Distantia oculi a naſo	- - -	0. ^{viii} 7. ^{ix}
- - - a basi auris	- - -	0. ^{viii} 7. ^{ix}
Apertura et diameter oculi	- - -	0. ^{viii} 2. ^{ix}
Longitudo auriculæ	- - -	0. ^{viii} 9. ^{ix}
Latitudo auris inter angulos ſumina	- - -	0. ^{viii} 8. ^{ix}
- - - basi	- - -	0. ^{viii} 3. ^{ix}
Circumferentia baseos auriculæ	- - -	0. ^{viii} 9. ^{ix}
Longitudo maximorum mystacis pilorum	- - -	1. ⁱⁱ 4. ⁱⁱⁱ
Distantia inter nares	- - -	0. ^{viii} $\frac{4}{5}$
Seniore inter oculos filo	- - -	6. ⁱⁱ 8. ⁱⁱⁱ
videlicet inter oculum et circumno	- - -	0. ^{viii} 6. ^{ix}
inter aurium bases	- - -	0. ^{viii} 9. ^{ix}
Circumferentia integri oris	- - -	1. ⁱⁱ 0. ⁱⁱⁱ
- - - roſtri per marginem labii inferioris	- -	1. ⁱⁱ 0. ⁱⁱⁱ 8. ^{iv}
capitis per mystacem	- - -	0. ^{viii} 11. ^{ix}
capitis per oculos	- - -	2. ⁱⁱ 2. ⁱⁱⁱ
ad aures	- - -	2. ⁱⁱ 8. ⁱⁱⁱ
Longitudo colli	- - -	0. ^{viii} 7. ^{ix}
Circumferentia colli	- - -	2. ⁱⁱ 0. ⁱⁱⁱ

Circumferentia thoracis ad armos	-	-	2. ¹¹	10. ^{III}
- - - medii corporis	-	-	3.	0.
- - - abdominis ad femora	-	-	3.	3.
Longitudo antibrachii	-	-	0.	9. ¹
- - - palmæ usque ad apicem unguium	-	-	0.	8.
- - - unguis medii longissimi	-	-	0.	2.
Latitudo palmæ	-	-	0.	3. ¹
Circumferentia carpi	-	-	0.	5. ¹
- - - brachii	-	-	0.	10.
Longitudo tibiæ	-	-	1.	7.
- - - plantæ a calcaneo ad apicem unguium	-	-	1.	1.
Latitudo ejusdem ad basin digitorum	-	-	0.	3.
Circumferentia tibiæ summa	-	-	1.	2. ¹
- - - metacarpi	-	-	0.	6.
Seroti diameter	-	-	0.	9.

A N A T O M E.

Tab. IV. fig. 4-9.

Palatum rugis crassis, transversis, rectis circiter novem, anterioribus hinc inde interruptis, posticis 2 medio confluentibus.

Pellis tenuis, postice femoribus et tibiis, itemque circa coccygem tenerrima et firmiter adnata, reliquo corpore laxior. Detracta pelle animalculum vix Mustelam mole excedit. *Pinguedo* aliqua alba, grumosa circa collum et inter scapulas. *Paratides* intervallum raimorum maxillæ explentes, rubicundæ, simul granorum quatuor. Ex inguine *tractus vasculosus* cum fibris secundum abdomen adscendens, cum *glandula lymphatica albida*

albida oblonga, vix semen Lini æquante, qualis in Muribus fo-
lēnis est.

Panniculus subcutaneus tenuis, e fasciolis subaxillaribus or-
tus, dorsum obtegens; *Platysinamyois* ab angulis oris usque ad
claviculas per collum subtus totum extensus. *Musculi* præser-
tim brachiorum, postici scapulæ et reductores femorum totius cor-
poris robustissimi, nec parvi pectorales.

Abdominis aperti fœtor nauseosus, qualis muribus brachyu-
ris vulgo observatur. *Omentum* supra viscera nullum appetet,
et vix instar fimbriæ ventriculi arcu adhæret.

Hepar (*Tab. IV. fig. 6.*) tripartito - multilobum; pondere
drachm. 2. gr. 4. *Lobus sinister* (*a. b.*) oblongus, versus epi-
gastrium descendens, convexo-planus, ad dorsum crassior et pro-
rene excavatus (*b.*); cui proxime subtus adstat *lobulus Spige-
lianuſ* (*c.*) semiovalis, arguto margine ventriculo applicatus
ejusque in naturali situ finum seu minorem arcum replens. —
Media portio (*d. e. g.*) amplior, subrotundo-ovalis, usque ad
spinam bisecta, intercalari *lobulo* transversim bipartito (*d.*); cui
adposita *cystis* (*f.*) exigua, delitescens. — *Dextra* pars
hepatis (*b. i. k.*) minor, trisepta, lobo intermedio (*b.*) Spige-
lianuſ simili, reliquis (*i. k.*) triquetris, acutis, conjunctum cavum
pro recipiendo rene ejus lateris efficientibus.

Ventriculus (*fig. 7. a. b. c. d.*) in medio amplior fereque
recto angulo incurvatus, fundo sursum tendente (*b.*), angustio-
re, obtuso; pylorica parte sensim ab œsophago (*a.*) adtenuata,
ad ipsum pylorum recurva (*d.*) plica intus discriminante ultimum

cavum magis glandulosum. Figura naturali magnitudine delineata, mensuras reddit supervacaneas.

Lien (*f.*) exiguus, oblongus, laxiore membrana ventriculo adnexus. *Pancreas* (*e.*) subtriquetrum, portioni pyloricæ ejusdem longitudinaliter adplicatum.

Intestinorum officina maxima; *tenui* ab initio duodeni (*d. g.*) ad insertionem ilei (*l.*) 3 pedes $5\frac{1}{2}$ pollices explet; *jejunum* (*i.*) medio tenuius, duodenum ad pylorum subampliatum, ileon sesquipolllicari ab insertione distantia *secessu cæco* (*k.*) peculiari, ut in avibus quibusdam, sinuatum.

Prope insertionem ilci *appendix lumbricaris* (*m.*) teres, longitudine $8.\text{III}$ intus glandulosa et lacteo succo plena, quam (æque ut appendicem cœci) chymus excrementius haud intrat.

Cæcum (*N. n.*) quinquepollicare, in cellulas annulares contractum, e tenuissima membrana factum; extremitate desinens in *appendicem vermiciformem* (*n. o.*) glandulosam, hamatam, fere liberam, $1.\text{II}$ $4.\text{III}$ explentem.

Coli pars prior (*N. p.*) cœco simillima, nisi amplior et subdiscreta, $1.\text{II}$ $10.\text{II}$ explens, extremitate saccata (*p.*) producit *infundibulum* (*p. q.*) arcuatum, sensimque adtenuatum, lœve, quod *posteriori* colo (*q. r.*) inseritur. Hæc altera coli pars bipollicularis præter ligamentum mesentericum (priori parte et cœco commune) duobus aliis instructum, in triplicem effingitur (fere coli humani adinstar) cellularum ordinem; quorum duo, in minoribus ligamentorum intervallis, cellularis crebrioribus et angustioribus constat, tertius amplioribus; totum hoc intestinum extus glandulis albidis punctatum.

Vltima hæc pars coli, trifariam cellulosa, adtenuatur sensim, tribusque ligamentis longitudinalibus in unicam fasciam, mesenterium legentem coadunatis, efficit portionem (r.s.) uno ordine cellulosam, fibris robustioribus annulatam, 3.ⁱⁱ 2.ⁱⁱ longitudine, in cuius modulis excrementa pilularia effinguntur.

Hinc brevissima curvatura reflexum *intestinum*, fit *æquabile*, et per varios flexus novem cum dimidio pollicum longitudine continuatum (s.t.), ano terminatur, ubi vesiculam s. *cloacam* peculiarem (Fig. g. b.) efformat, *ut in avibus*.

Hæ crassi intestini portiones variae *interna* quoque *strucutra* egregie differunt. *Cæcum* totum et *vastior pars coli* (n-p.) intus capillata cirrhis seu *villis* mollissimis, ad 3 $\frac{1}{2}$.ⁱⁱⁱⁱ longis, apice subelavatis, per rugas internas (quæ cellulas interstinguunt) fimbriatim dispositis, qui totidem tæniolas intestino infixas mentiuntur (Fig. 8. A.); — *Portio infundibuliformis* (p-q.) intus veluti reticulo, transverse diductis areolis, obtensa, sinibusque in quinceunes positis, externe quoque pelluentibus lacunosa (Fig. 8. B.) — *Intestinum tandem trifariam cellulosum* glandulisque adspersum, interius totum villosum, *papillis* pulposis, mollibus, conico-acutis, inæqualibus, appetet (Fig. 8. C. a.).

Renum (Fig. 9. a.a.) dexter paulo minor, crassior, anteriorque sinistro; uterque laxius peritonæo inclusus. *Glandulæ renales* (b.b.) slavæ, dextra ovata, sinistra oblongo-cylindrica, aortæ supposita. — *Vesica urinaria* insignis (d.), ureteribus (c.c.) non versus collum, sed ipsi fundo insertis singulis. — *Testes* Majo floridissimi (e.e.); *vesiculæ spermaticæ*

ovatæ (f.f.). *Glandulæ Cowperianæ* (g.g.) insignes, utrinque adsidentes basi *penis* (i.) per anum exserendi.

Diaphragma perobliquum, tenuissimum, centro triangulari, antice emarginato, hyalino, ruribus angustis.

Oculi bulbus fere globosus, ater; *glandula* crassa, alba, fundum orbitæ explente. *Lens crystallina* dimidia fere totius oculi mole, sphæraque vix depressior, ut in muribus.

SCELETON (Fig. 4. 5.) naturali magnitudine delineatum proportiones omnes accurate repræsentat. *Cranium*, ut reliqua compages, proxime ad Cuniculi sceleton accedit; configuratio ollæ, hiatus anteorbitalis, ubi cavum narium tantum membrana clausum, zygomatis latitudo et figura, altitudo maxillæ inferioris ejusque processus adscendens unicus, latissimus, pone zygoma ad-articulatus, molares transversim sulcati, numero et figura — omnia ut in Cuniculo. — *Vertebrarum* dorsaliū processus spinosi exigui, reclinati. *Sterni* articuli quatuor, inter manubrium et ensem intermedii. *Costarum* paria septemdecim, quorum decem spuria et ex his tantum quatuor per cartilagines ultimæ veræ adnexa. *Vertebræ* lumbares V; *sacrum* triarticulatum; *coccyx* verticillorum, connumerato apice, VII. *Claviculæ* longæ, perfectæ, secus ac in leporibus auritis; at scapularum forma similis, acromio valde produceto, extremitate tenui, extrorsum obliqua. *Ischia* valde producta apice tuberosa. *Os-fa pubis* justa symphysi coarticulata, quod non in sequenti. — *Fibula* tibiæ paullo ultra medium coadunata.

Mensuras sceleti hic inserere nolui, partim quia icon proportiones omnes strictum imitatur, partim quod illas majori cum

fructu infra juxta mensuras Leporis Ogotonæ collocatas inspiciet Lector, ubi differentias inter species adeo affines indicabunt.

LEPVS

ALPINVS.

Corporis structura Lepori pusillo satis simile, ast propter singularem œconomiam maxiime admirandum animalculum est, cuius primam mentionem, et nomen *Lepori alpino*, feci in *Itinerarii mei Itin. Volumine* (appendic. p. 701. n. 2. et p. 569.) icone etiam (*Tab. A.*) quanquam non satis fida, adjecta. Nemo eorum, qui Sibiriam ante me naturæ scrutandæ caussa adierant, justam hujus animalis cognitionem retulerunt; immo vix quisquam attente illud observasse videtur, nisi forte MESSERSCHMIDII^{*)} *Mustela davurica cauda carens, corpore breviore et crassiore, pilis in dorso rufescensibus* — — *Ochydona daurica anurinos* (in *Catal. Mus. Petropol.* p. 343. n. 114. 115.) hæc potius, quam sequens species, fuisse dicenda sit; quod, postquam specimina Musei perierunt, in suspenso manet. Est tamen *Lepus alpinus* apud omnes gentes venatorias Sibiræ notissimum animal, quod propter nullam aliam rationem, quam quia montes asperrimos, et inaccessos sub nivalibus jugis scopulos colit, observatorum curam effugit.

F 3

^{*)} In *Hodegetico MSto MESSERSCHMIDIUS* hujus animalculi mentionem fecit nomine: *Gliris saxatilis, ann.* *rini, fistularis, phytivoræ; sed descriptio nem nusquam dedit, nisi quod singularem coli officinam ibi ruditer adumbrarit.*

In Vralensibus alpibus nulla ejus fama est; primum et copiose deteximus illud ad latera altissimorum montium Altaici tractus et in monte p̄æalto Kolywanensis regionis, cognomine cœrulei (*Sinaja Sopka*) celebrato. Constat etiam extra Sibiriæ fines, in magno jugo Altaico, talibūs locis ubique abundare hanc speciem, et orientem versus secundum universum alpestrem Sibiriæ situm, ad ultimum usque angulum Asiæ et in Kamtschatkam ^{b)} usque frequens est. Ultra Ieniseam, ubi frigida regio, etiam in minus elatis rupibus sylva cinctis occurunt Lepores alpini, ut v. gr. in monte haud longe a Krasnojaro oppido, supra pagum Lodeika sito, ubi omnes fissuras occupant, itemque in fl. Manæ tractu, immo versus boream adusque inferiorem Tunguskam per venerunt, et ad omnem Lenam, saltim Iacutiam tenus, copiose vivunt.

Singulare est Lepores alpinos numquam in locis planis et apricis vivere, sed montes colere asperrimos, sylvosos, simul herbidos et humore abundantes, ut etiam circa torrentes a nivalibus alpibus descendentes frequentius observentur. Solent vel inter faxa cuniculos effodere, vel in naturalibus petrarum fissuris nidos condere, et secundum loci naturam modo duo pluresve simul, modo solitarii vivunt, ita tamen, ut semper, ubi aptum montis situm invenerunt, magna frequēria adsint, copiosius, quo altius in medium alpium regionem adscendas. Narrarunt mihi venatores, etiam in truncis arborum cavis et prostratis caudicibus interdum nidulari. Diebus p̄æsertim pluviis, aut quando nebu-

^{b)} In posthumâ STELLERI ET KRA-SCHENINNIKOVII descriptione Kamtschatkæ nulla quidem expressa mentio Le-

poris alpini, sed quum pelles ex illa Peninsula ac eperim, verosimillime cum Citillie animalculum nostrum ii confuderunt.

las circa se colligunt montes, interdiu discurrunt, in prominentibus saxis excubant, et frequenti fistulatu (projecto capite edito et viso præsertim homine increbrescente) exaudiuntur, qui illis est simplex, argutus, passerini subsimilis, et aviculæ sonum ita imitatur, ut mihi sæpius imposuerit. Sclopo exploso in latibula quidem promptissime resiliunt, sed denuo statimque prodire haud verentur, quasi nullo timore perculsi, quod de animale inter frequentia tonitrua vivente minus mirum. Sereno cœlo interdiu latibris haud exeunt, sed diluculis tantummodo audiuntur.

Eo maxime notabilis est hujus animalis indoles, quod ab Augusti circiter medio naturæ instinctu quodam, duo pluresve concives simul communi opera selectarum herbarum et graminum acervos, curiose siccatos, modo sub scopuli imminentis tegmine, inque fissuris rupium, modo circa arborum truncos congerant in hyemalem commeatum. Apparent tunc circa eorum habitacula cæspiti inscalpti tramites conspicui, quos laboriosa animalcula continuo discursu excavavunt. Vidi, quomodo herbas primum ad præruptos scopulos sparsas quasi apricare solent; deinde vero, Septembri potissimum, exsiccatum fœnum in acervos conoïdeos compingunt, ad ipsum sæpe antrorium introitum vel prope, ductoque ab antro ad acervum cavo tramite, quem dein nix superincumbens fornice obtegit. Ocurrunt hujusmodi accervi, vbi plura simul animalcula operata sunt, humana fere altitudine, et octo pluriumve pedum diametro congesti; frequentius tamen sunt tripedales circiter. Mira et necessaria industria, quum diuturna in hisce regionibus hyems et altæ nives, omnem aliam sustentandæ vitæ viam animali, quod non sopitur et parum tamen habet virium, præcludere necessario videatur.

Curiosius observavi herbas a Leporibus alpinis Septembri mente congestas, et inveni maximam partem selecta gramina sylvatica et alpestria mollissima, inque statu vigoris decerpta, quæ ita lente siccata esse solent, ut fœnum viridissimum et succi plenum exhibeant. Culmi spicæque nullæ, sed purissimo gramine immixtæ parcus herbæ variæ, pleræque amaræ vel acres, quasi pro stimulo et condimento hyemali. Copiosiora inter has agnovi folia Anemones patentis, Veratri nigri, Delphinii elati, Thalictri minoris, Serratulæ coronariæ, Umbellatarum quarundam, Epilobii angustifolii, et Equisetum ramosum; pauciora Crepidis sibiricæ, Serratulæ alpinæ, Geranii sibirici, Anemones vernæ, Atragenes alpinæ, Orobii lutei et tuberosi, Cypripedii minoris flore guttato, Trollii, Vrticæ, Actææ, Sanguisorbæ, junioresque Populi nigræ stolones. Caules earum tantum specierum, quæ succulentiores, parvaque et sessilia folia habent, eosque abrosis extremitatibus minus foliosis, infimaque parte emarginata in penum adsumunt. Majora folia, ut Crepidis, Serratulæ, quasi ex proposito in glomerem complicata reperiuntur. Vix ulli occurunt flores, plantarum summitates. Circa fœni acervos, interque herbas ad solem adhuc siccantes copiose fatis excrementa globulosa deposita invenias, nulla habita puritatis ratione; quumque saepe ante absolutum fœniscium turbentur vel a feris devorentur operarii, passim in scopulis invenire est relietas herbas excrecentis mixtas, quæ simul cum eo, quod vere redeunte ex collectis promptuariis reliquum fit, egregie conferunt ad alium naturæ scopum, preparandam videlicet inter saxa fertilissimum humum, alpestrium et petræarum plantarum vigori necessariam.

Hæc animalis fœnifecia et acervi præcipuam illi inter venatorias gentes famam pepererunt. Etenim uti Muris quædam species pro his populis radicum variarum promptuaria colligit, hominumque palato et ventriculo famulatur, ita Lepores alpini incurriæ eorundem hominum, fœno in solitudine alpina pro equis præparato, succurrunt. Itaque venantes, qui propter Zibellinorum capturam cum equis suis longe in desertas montanas fylvas procedunt, nive jam omnia tegente, Lepusculorum acervos, propter altitudinem facile inveniendos, diruunt, selectissimoque eorum fœno equos suos roborant. Atque ista sibi exitiali hospitalitate meruit, ut apud omnes Sibiræ gentes proprium nomen obtinuerit inutile alias et despectum animalculum. Sic Tataris Krasnojarenibus et Tomensibus *Schádak* vel *Sádajak*, Koibalis, Beltiris et reliquis Kusnezensibus *Kilbe*, Kirgis et Altaïcos montes dispalantibus *Dyækulák* (auris camelii), monticolis Sajanensisibus e Samojedica stirpe *Taibáschta*, Arinzis *Schállagai*, Kamaschinzis *Péve*, Ostjacis ad Kaasium fl. *Phulman*, Burætis *Tatscherganà*, Tungusis transbaikalenibus *Piika* vel *Péika*, eidem genti ad Tunguskam *Hénniani*, Iacutis a sono vocis *Tschiss*, itemque *Daas-kybla* (i. e. animal petrarum) vel *Agàs* (i. e. Senior, propter vocem pro tantillo graviorem), Koræcis *Tschikultsh* (itidem a voce), denique Russis in Kolywanensi tractu *Sjenostavez* (fœnifecus), vel *Kamenmaja Koschka* (felis petræus), ad Ieniseam et in orientali Sibiria *Pistschúcha* (fistulatrix) solemniter appellatur. Aliqui etiam Russorum impropte nomen *Iemuranka*, ad Citillum pertinens, pro Lepore alpino detorquent. — Iakuti dicuntur etiam vere adhuc relicto ab hyemali penu Leporum alpinorum fœno pro alienis equis et vaccis uti.

Hominibus in cibum haud cedit Lepus alpinus, sed præcipua est præda Zibellinæ, maximeque Mustelæ sibiricæ ^{c)}), quæ propter hujus escæ dulcedinem nondum extra alpestrum tractum Sibiriæ regnum protulisse videtur, vixque nisi in regionibus, ubi dantur L. alpini, occurrit. — Infestantur hi etiam ab alio inimico, minus sævo quidem, sed frequentissimo et incommodo; OESTRVM volo, cuius adjeci descriptionem ^{d)}), cuiusque Larvæ in plurimis horum animalium, modo solitariae, modo duæ, tres, pluresve in eodem individuo, in folliculis panniculi carnosí subcutaneis, extus hiantibus adolescunt, atque Augusto vel Septembri sponte elabuntur. Nidulatur hæc progenies incerto loco, in lateribus, clunibus, immo pedibus, frequentiusque in inguine seu laxa ante femora in pelle, rarius in dorso; et follicularum aperturam, dum adhuc latent, adeo insignem extus efficiunt, ut ea dilatata expiri manu queant, liberoque externi aëris aditu fruantur. In Leporibus auritis nostratis tales hospites observari, numquam audi vi; sed in Carolinensibus Oestri quandam speciem subcutaneam crescere, e relatione I. BRICKELL (supra in Nota ^{e)}) ad Lep. variabilem adlata) satis appareat.

^{c)} PALL. Reisen Vol. II. append. p. 70. n. 1.

^{d)} OESTRVS leporinus, totus ater subpiloso-glaber, facie alarumque crassiore margine lutescentibus. — Magnitude est Musæ canariæ et facies eminus similis. Caput facie subinflata pallidum, vertice, oculis, antennis, papillaque oris fusco-nigricantibus; collum excentricum, ori approximatum. Corpus glabrum; thorax supra opace niger, punctis atris quatuor parium, duplii serie transversa positis, quorum media antica oblongata.

Scutellum prominulum, spicè pilis sparsum. Abdomen atrum, polito-nitidum, subtus opaco-variegatum. Pedes pilosi nigri. Alæ fuscæ, basi margineque crassiore lutescentes, puncto exiguo disci, lituraque parva ad basin, nigris. Squamæ subalares albæ, halteres albo capitulo. Prodit in hypocausto Insectum medio Ianuarii e LARVIS Augusto enucleatis, brevibus, rugosis, mollibus, spiraculis postice 2 nigris caueo truncatæ. Vid. Tab. II. fig. infra A. Larvæ, B. Insecti absoluti.

Velleris colore in L. alpino hyeme mutari nequaquam credo, habui enim sero autumno æstivis simillimos; quemadmodum color etiam omnibus semper idem visus est, sine varietate ulla. In Altaïcis equidem æstate areolam subinde unam vel alteram in dorsi vellere albam notavi, sed eæ cicatricibus œstrorum forte tribuendæ sunt, quæ, ut in equis quoque solent, albos pilos generarunt. — Insigniorem magnitudinis varietatem secundum regiones observavi. Maximi in sua specie sunt, qui ad Altaïcas alpes vivunt, pondus libræ cum quadrante æquantes, immo superantes. Longe minores circa Baikalem et in alpinis Davuriæ, omniumque minimos deprehendi, quos in Krasnojarensi regione, a Mana præsertim fl. copiose habui, utpote quí numquam dimidiā libram, immo plerumque vix uncias quinque explebant. Forte majores evadunt, qui in elatiore alpium regione et in locis longiore æstate gaudentibus vivunt.

Numquam potui vivum obtinere Leporem alpinum, ut mores curiosius observarem; adeo enim inter rupes delitescunt, ut fodiendo adtingi nequeant; decipulis autem ad idipsum constructis numquam succedit captura. Cæsos copiosissime, sed tantum sub exitum æstatis, dissecavi, in quibus nunquam præsens fœtura inventa est; ast vidi semel (sub finem Iulii) floridum sanguiferis venis uterum et mammae turgidas, ut paullo ante illud tempus, et nisi pluries in anno, tardius quam Lepores pusilli parere videantur.

Lepus velleris (Linnæi) nomen a Linnaeo anno 1758.

Diffr. hæc species a L. pusillo facie, et, ut ita dicam, *physionomia* capitis magis stupidæ et fera; *velleris* natura rudiori, pilo minus lævi et breviore, ne de colore diversissimo, luteorufescente, soleisque pedum nigro villosis dicam; *auribus* porro

perfecte rotundatis, sere infundibuliformibus, nigris, vixque ora albidis; *vertebris* lumbaribus tantum quatuor, sacralibus et coccygeis una numerosioribus, quam in *L. pusillo*. In viscerum quoque et intestinorum proportione et conformatione aliqua est diversitas. Atque in universum magis a *L. pusillo* discrepat hæc species, quam sequens, in qua characteres distinctivi in figura, proportione, numeroque partium ægerrime deteguntur.

D E S C R I P T I O *LEPORIS ALPINI.*

Tab. II.

Magnitudo in majoribus Caviam Cobayam subæquat.

Ciput oblongius atque tenuius; rostrum minus obtusum et productius, quam in *Lep. pusillo*. *Os leporinum*; *labia* medio-criter turgidula; margine nigricante pubescentia, superum incisura usque ad nares bipartitum. *Nasus* villosus, fuscus, solo septo nudo.

Mystaces insigniores, quam præcedentis, nigri, sex ordinibus digesti; *pili* utrinque duo in palpebra superiore; *seta* elongata sub zygomate; exilis, solitaria sub gula.

Dentes primores supra paullo robustiores, fulco ex incisura magis interiori angulo vicinis, unde apicis exterior angulus productior, neque denticuli aciem terminantes æquales, ut in *L. pusillo*; dentes quoque succenturiati paullo magis inter se distantes. *Molares* numero et forma similes.

In fundo oris utrimque secundum linguam *lamella* longitudinalis, subcartilaginea, integra, nisi portione posterius per incisuram distincta.

Oculi medio situ inter nasum et aures, minusculli, nigri; palpebrarum quoque limbo nudo nigro.

Aures magnæ, rotundatæ, cavæ, plurimicilia nigrae, ipsa ora albo pubescente, intus villis ratis: marco anterior veritate basin infundibuliforme-tubulofus; lamella rotundata nuda ex ipso sinu auris, oppositaque major et prominentior in concha transversalis, quæ, simul cum villis pallidis circa basin, aperturam autis obumbrant.

Corpus minus elongatum et ventricosius quam L. pusillo. *Artus* breves, neque postici multo longiores. *Digitorum* numerus, ut in eodem; *pollex* palmarum brevior. *Soleæ* omnium pedum totæ densissimo tormento *atro* vestitæ, medio canescentes.

Cauda omnino nulla; sedente vero animalculo coccygis apex, cum adsidente utrinque glomere pinguedinis plurimicilia, prominentiam mediæ clunia seu tuberculum convexus supra anum efficit.

Vulca fæminis et *anus* intra orificium commune, bilabiato-constrictum. *Mammæ* duæ inguinales ante femora, duæ supra spurias costas, duæ thoracicæ versus collum, armis paullo anteriores.

Maris genitale, ut in L. pusillo, ex ani apertura protruditur. *Sinus inguinales* in neutrī illi.

Vellus haud prolixum, rudiuseulum, ad Marmotæ pilum accedens, longitudine in dorso ad summum 8.^{III} Color mixtus, in capite dorsoque lutescens, pilis longioribus nigris infuscatus, obscurior vertici; parotides, latera, clunes sine pilis nigris rufente-lutea; subtus color obsoletius lutescens, gula summa cinerascente. (In krasnojarenibus atque davuricis color paullo magis rufescens.) Vtrinque sub parotidibus verruca extus pilis brevissimis strictim vestita arcolam efficit peculiarem (qualem in Iumbari regione utrinque Cricetus habet) vellere delitecentem, at facile conspicuam, cujus in affinibus speciebus nullum vestigium.

M E N S U R A E.

Ex Altaïis etiam fœminæ ad 1 $\frac{1}{2}$ libram med. pondere accedunt; daurici intor 4 et 5 $\frac{1}{2}$ uncias variant; Krasnojarenses a 3 $\frac{1}{2}$ usque ad unc. 4. cum 7 drachmis pondus, nec ultra, observati sunt. Atque horum longitudo tota a summo naso ad anum non ultra 7.^{II} capit is 1.^{II} 11.^{III} fuit. — Accuratiores mensuras ex Altaïca femella recensebo, ut et viscerum anatomen; skeleto krasnojarensi specimine subjuncturus.

Longitudo a summo naso ad anum	- - -	9. ^{II}	7. ^{III}
capitis a naso ad nucham	- - -	2.	6.
Distantia oculi a naso	- - -	0.	10.
ab aure	- - -	0.	11.
Fissura palpebrarum	- - -	0.	3.
Apertura oculi	- - -	0.	2 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia oris	- - -	1.	5.
Intervallum narum	- - -	0.	1.
Pili mystacis longissimi	- - -	2.	10.

Circumferentia rostri ante mystacem sine labio inferiore	2. ^{II}	1. ^{III}
- - - - pone mystaces	2. ^{II}	10.
- - - - capit is trans oculos	3.	3.
- - - - media inter oculos et aures	3.	8.
Auris longitudo	1.	0.
- - latitudo summa	1.	$\frac{1}{2}$.
- - circumferentia basi	1.	0.
Longitudo humeri	1.	$\frac{1}{2}$.
- - brachii seu cubiti	1.	2.
- - totius palmæ	0.	10.
- - unguis medii palmarum	0.	$2\frac{1}{2}$.
- - femoris	1.	4.
- - tibiarum	1.	6.
- - totius plantæ	1.	5.
Circumferentia colli	3.	4.
- - thoracis ad armos	4.	10.
- - medii corporis	5.	4.
- - abdominis ad femora	4.	11.
- - brachii	1.	3.
- - ad carpum	0.	$8\frac{1}{4}$.
- - tibiarum superius	1.	10.
- - ad calcaneum	0.	10.
- - metatarsi	0.	11.

A N A T O M E.

Tab. IV. fig. 10 - 12.

Circa collum, dempta cute, glandulæ utrinque duæ, major et ante illam minor, salivales; tum alia glandula thymi simi-

litudine, et insuper *lymphatica*, mole tritici. *Panniculus* carnosus ut in Citillo.

Hepar (fig. 10.) latum, explanatum, quinquelobum: *Portio sinistra* e duobus lobis (*a. b.*) magnis, subovalibus, profunde discisis, inque ipsa intima incisura foventibus *cystidem* (*f.*) parvam, flaccidam, vix piso ampliorem; *Dexterior* por-*ti* (*c.*) crassior, irregularis, bis incisa, lacinia sinistrore bi-*corni*, cornibus subtriquetris, media lata in aciem complanata, dexterima linguiformi; lobus *dexterinus* simulque dorsalis (*d.*) triquetro-excavatus reni incumbit; *Spigelianus* (*e.*) linguiformis, arcum ventriculi explens.

Lien (fig. 11. *a.*) exiguis, semiovatus, extremis pro-*ducti*sculis, ventriculi fundo per omentum, a dorsali latere adnexus.

Ventriculus (fig. 11.) æquali extensione lunatus vel semi-*circularis*, utroque fine rotundatus, pylorum versus paullo con-*tractior*, fundo argutius incurvato, cuius sinui insertus œsophagus. *Intus plica* supera in medio, cavum subbipertiens. Icon, ut et Hepatis, naturalem magnitudinem exhibet.

Intestinum tenue (universum 6 ped. 5 poll.) calami scri-*ptorii* capacitate, ad 5.¹ 9.¹¹ proprio mesenterio innexum, tum 2.¹¹ 6.¹¹¹ spatio appendici cœci fit comes, dehinc bipollicari men-*sura* ipsi cœco, quo in loco dotatur area glandulosa, crassa, ob-*longa* (6.¹¹ ad 4.¹¹¹); denique anfractibus laxe inter cœci gyros pergens inseritur crasso. (fig. 12. *a.*) *Sinus Itei*, in L. pusillo commemoratus, huic nullus.

Ad ilei insertionem *appendix lumbricalis* (*b.*) glandulosa cœco insidet (crassior, quam *L. pusillo*) calami fere cygnei crassitie, longitudine 10.^{III} obtusa, alba, sufflata intus favaginosa, chymum nullum admittens, sed albo muco turgida. Eidem adsidet insuper *Cellula* (*c.*) cœci, itidem glandulosa, capacior quam in *L. daurico*. *Glandulæ* duæ albæ, mole fabæ, in sinu primæ curvaturæ cœci.

Cæcum portione prima (*d.d.*) cui commissum ileon, ad 1.^{II} 4.^{II} laxius, dein per 8.^{II} amplissimum, cellulosum, tunc ad 2.^{II} 10.^{III} adtenuatum atque obsolescentibus sensim rugis subæquabile, demum terminatur *extremitate lumbricali* (*e.f.*) mucoso - glandulosa, quæ longitudinem 2.^{II} 6.^{III} et calami scriptorii crassitatem explet; unde tota cœci curvatura emergit 14.^{II} 8.^{III}

Infundibulum cœci (*g.*) basin seu infimam hujus cellulam excipiens, amplitudine fere cœci incipit, adtenuaturque incurvatum, longitudine tota 3 poll. intus tota superficie favaginosum, sive finibus reticulatum, ut in *L. pusillo*.

Colon (*b.*) trifariam cellulosum tripollicare, extremo adtenuatum continuatur *intestino excretorio* primum (*i.*) per 3 poll. strictius moniliformi, excreta in globulos cogente; dehinc æquabili (*k.*) quod sesquipedalem longitudinem usque ad anum absolvit, eoque tractu ileo ex parte comes adhæret.

Ren dexter multo anterior a 16ma ad 12mam costam (sinister tantum a 17ma ad 14mam) extensus, forma diversi. *Glandulæ renales* lutescente-albæ, vertici renum interius adsidentes, dextra plana facie incumbens, sinistra oblongior et subteres. *Vesica* nuce majore capacior, oblongata, ureteribus prope fundum pervia.

Vterus in unica semina, sub exitum Iulii secta, adhuc erat tumidulus, venis floridus, *cornubus* ad minimum bipollicaribus, in semicirculum anfractuose arcuatis, versus *ovaria* imis lumbari- bus vertebris adsidentia, quæ oryzam mundatam æquant.

Diaphragma parum obliquatum, area tendinea magna, cor- data. *Pulmo dexter* quadrilobus, quarto spinali azygo, summo- que lobo reliquis majore; *sinister* trilobus. *Thymus* magna, al- ba, bieruris, summum thoracis occupans, pericardio apposita.

In sceleto: *Cranium* magnitudine et convexitate ossium nasi, forma oblonga, structura zygomatis et maxillæ, cellula lacrymali ante zygoma, hiatu palati anteriore, pontisque palatini angustia cum leporino convenit. Contra magis cum Ratti cranio congruit altitudine et crassitie minore rostri, defectu processus supraorbitalis, crista occipitali transversa insigni, formaque depresso- ore ollæ. A L. pusilli cranio differt forma tota, præsertim ollæ, magis depressa, maxilla minus alta, rostro magis coaretato, ossibus nasalibus brevioribus, tympanis osseis minus gibbis. Occiput ollæ in genere adeo depresso, ut quassatum videatur, bregmatibus posse totis hiulcis, cum carina sagittali, in cristam transversam occi- pitalem, admodum productam, desinente. Impressiones tempora- lium quoque musculorum insignes; isthmus cranii inter orbitas lon- gior, magisque coaretatus, quam in L. pusillo, processu nullo, præ- ter tuberculum pro insertione masseteris. Zygoma, nisi processu retrorsum productiore, simile leporino; sed caverna lacrymalis mi- nor et simplex. Hiatus sublacerus, magnus ollæ cranii utrinque subtus ante tympana, ubi simul cranii lamina tonuissima; (hiatus ve- ro ille in Lep. pusillo longe minor, similiorque fenestræ subquadra- tæ, marginibus determinatis). *Molares* ubique quini, forma sul-

cisque transversis simillimi leporinis; ut et *incisorum* structura si-millima (*Fig. 13.*).

Costæ 17, quarum septem veræ, hinc quatuor adpensæ, sex ultimæ rectæ, musculis inhærentes. *Sternum* ossiculis intermediis tantum *tribus*, ita ut costarum verarum paria quatuor priora manubrio, ejusque et articulorum corporis mutuis commissuris, quintum medio tertii articuli, et duo ultima eidem versus ensis commissuram, inserta hæreant. *Spina* lumbaris rigidissima, vertebrarum tantum quatuor; sed ultimæ sex dorsales istis adsimilantur processibus a dorso arrectis, latis. *Sacrum* e vertebris 5, quarum priores duæ iliis coarticulatæ. *Coccyx* internodiorum 8, præter apicem cartilagincum. *Pubis ossa* non in symphysin coëunt, sed intervallo directa per *ligamentum cohærent*, in semina sublineari, in masculis breviore. *Ischiorum* angulus acutior, retrorsum productus. *Clavicula* mæscula, humerali extremitate latiuscula, plana. *Scapula* angulo inferiore sublunata, crista longitudinali vix ad ; continuata, hinc acromio longe protenso. — *Mensuras*, e minori varietate, in tabula comparativa ad L. Ogotonam infra subjuncta suppeditabo.

L E P V S O . G . O . T , O . N . A .

Venio ad ultimam nostram speciem Leporum anomalam, quæ cum Lepore pusillo (si colorem negligas) summam habet similitudinem, immo tantam, ut eam, nisi loco, moribus, instinctu et voce differret, pro varietate istius, climate transbaikalensium regionum transmutata et adacta libenter declararem. Sed, præter

ista, etiam in proportione et forma partium characterum minutiorum haud parum, instituta comparatione occurrit, quibus æque, ac veliceris teneritudine atque colore, a L. pusillo funditus distinguitur; ab alpino autem tota facie ita, ut ipse L. pusillus, discrepat.

Lepus, cui Mongolicum nomen, *Ogotóna*^{*)}), pro triviali relinquo, prorsus *nulla* Sibiriæ in regione occurrit, quam in montosis ultra Baïkalem Lacum, ubi vulgatissimus est, atque per omne Mongolorum desertum, maxime in Gobeënsi sic dicto eremo, æque frequens esse dicitur. Exoptatissimum habitaculum præbent montes rupestres ad Selengam, Tschikojum et Dshidam crebri, qui basi arenosa, ex fatiscente saxo derivanda, disfluunt. In his pariter et convallibus, ipsisque insulis Selengæ fl. arenosis tanta vivunt copia, ut vix ullibi antra animalculorum frequentiora viderim. Rarius ad Ononem, similibus licet locis, observantur. In rupestribus pasim inter lapidum acervos delitescunt, at lubentissime in solo arenoso cuniculantur. *Autra* duplii vel triplici introitu extus patent, canalibus oblique concurrentibus ad nidum gramine molli stratum atque haud profunde positum. Feminae annosiores complures in vicinia cuniculos paratos habere, et ex uno in alterum securitatis gratia transfugere observantur. Vidi saepe intra parvum circuitum complures hujusmodi cuniculos distinctos, inter quorum ostia conspicuerant tramites, ab animalculi discursu facti; in omnibus recenter expurgatam terram, et in omnibus (præsertim vere) congesta folia invenias: unde difficillime distinguitur is, in quo animal vere delitescit, pluresque saepe frustra fodiuntur a quærentibus. Cæterum

^{*)} Russi in transbaïkalensi regione nomen aliud nesciunt, quam *Kamennoi Krot*, quod Rattum rupestrem significat. "Mu-

"stela mungalica, cauda carens, corpore breviore — *Ochotona mungalica* M E S-
„SER SCHMIDII „, in *Catal. Mus. Petropol.* Vol. I. p. 343. no. 112. sine dubio
hæc fuit.

ratio cuniculorum pæne eadem est, quam in L. pusillo descripsi, suntque itidem proportione animalculi spatioſi. Agnosuntur facile excrementis (piperis mole) globulosis ad vicinos frutices paſſim coacervatis; quibus tamen interdum subterraneam in cuniculo cameram peculiarem refertam inveni, quæ pro hyberna forte cloaca servierat.

Noctu præsertim vagatur Ogotóna, neque tamen non interdiu apparet, saltim vere atque autumno, et nubila tempeſtate. Inclusi tota nocte inquietissimi ſemper erant, vix tamen unquam edito ſono; ſpontaneorum vox præſertim matutina exauditur, instar paſſerini fiſtulatus bis terve iterati, acutiffime ſtridula, et a voce Leporis alpini facile dignoscenda, Lep. puſilli vero clamori neque robore, nec modo comparabilis; in pullis ſemiadultis, ſub finem Iunii crebro adlatis, pipitum acrem et argutum, brevem, ſimplicem pro voce notavi.

In convallibus et insulis præſertim teneriorem corticem Cratægi, quem *Pyrum baccatam* LINNAEVS appellavit, et Vlmi pumilæ virgulta rodere amant. Vere tamen plerumque meras plantulas arenarias, Alyſſi montani caulinulos, ſiccaque folia Pulsatillæ, præſertim vero cuniculis infarctas deprehendi a radice revulſas plantulas Veronicæ incanæ, quæ ſub nive quoque virere et hinc primum in Sibiria lanigeri pecoris vernale pabulum præbere ſolet. Congerunt autem primo vere, præſertim ante ingruens frigus, prædictas plantas, totumque ſæpe canalem iis effarcint, unde præſagium tempeſtatis in transbaikalensi trac̄tu certiſſimum.

Eodem iſtinctu Ogotóna noſtra autumnali tempore circa cuniculos colligit acervos earundem, quas modo dixi plantarum, ne poſtea, quum

— jacet aggeribus niveis informis, et alto
Gelu terra late —

annona prematur; eoque inter Mongolos et Dauuriæ incolas celebratissima et notissima evasit. Meminit horum acervorum GERBIL-LONIUS Iesuita, qui Mongolica deserta cum Sinarum imperatore peragravit^f). Vedit eosdem atque Muri Iaculo (qui torpet hyeme, nec pabulo indiget) perperam tribuebat GMELINVS^g); idemque alio errore in *Flora Sibirica* (Vol. III. p. 15.) posuit: Iaculos in campis Ononensibus præsertim Ceratocarpum in acervos suos congerere, quum neque ulla in regionibus, ubi Ogotonæ (veri acervorum auctores) vivunt, minimeque omnium ad Selengam, Ceratocarpi planta crescat, neque aridissima illa et spinosa planta unquam animalculo nostro pro pabulo videatur inservire posse. Dicere voluit, vel saltem debuisset: Ogotonam plantulas pro pabulo hyemali congestas, cum gramine, in elegantes acervos hæmisphæricos, *Ceratocarpi formam exprimentes*, pedali circiter altitudine et diametro compingere. Ejusmodi acervi jam Septembri, in locis animalculo frequentibus, crebri conspicuntur; vere autem, quum primum solitæ nives, jam vix amplius apparent, neque præter sparsas reliquias et ingestas cuniculis herbas ex iis quidquam supereft.

Initio Aprilis dissectionibus genitalia floridissima in utroque Ogotonæ sexu inveni; adeoque eo fere mense æstri tempus incipit. Ju-

f) Memorat glires in deserto Mongolico, Octobri mense innumeros, qui magnos herbarum seu foeni acervos prope cuniculos congesterant in hybernū pabulum: Apud DU HALDE et in Sammlung aller Reisebeschreibungen, Vol. VII. p. 616. //

g) Nov. Comment. Petrop. V. p. 354. seqq. ubi sequens locus, ad Iaculum relatus, Ogotonæ nostræ conuenit: "In futuram hyemem," GMELINVS inquit, "mīro et sagaci sibi modo prospicit. Fœnum eo tempore secat, quando arescere incipit, illudque in acervos cogit rotun-

„diusculos, quorum singuli pedem latitudine et altitudine æquant, fœnum bene sciecatum suis importans cuniculis. Cum haec animalcula innumera copia in campis vivant, adeo, ut pròpter insignem cuniculorum, quos effodiunt, copiam, per campos istos (Ononenses) proficisci entibus, ratinæ equorum, continuo titubantium, perpetuas molestias creent, juxta has molestias multa voluptate perfusus sum, quando innumeros hujusmodi fœni acervos, qui plurimam partem Ceratocarpo constabant, intueri licuit. //

nio excunte jam satis adultos pullos venatores mei crebro adtulerunt. Neque tamen hi satis mitescebant, ut manibus tractari potuissent, et cum adultis satis diu inclusi, semper timidissimi manserunt, prompto rapidoque huc illuc discursu fugientes. Sunt enim vividissima et agiliora *L. pusillo* animalecula, ceteroquin huic satis moribus similia, situ præsertim conglobato corporis, motu narium et labiorum masticatorio (*Leporibus oinibus frequenti*), morsuque imbelli. Fistulatum licet a captivis nunquam audierim, subinde tamen noctu, forsan pugnantes, sonum *Leporis* vulnerati barritui similem ediderunt.

Infestantur pauperculi a Falconibus minoribus; a Picis caudatis, quæ in arbustis cuniculis prodeentes custodiunt; et vespertino tempore a Strygibus. Præcipua etiam præda sunt *Felis Manul* dictæ, mongolicis in desertis frequentioris, ut minores feras subterraneas, Putorium, Ermineumque non dicam. Verum numquam ab Oestri larvis obsideri hanc speciem observavi, licet plusquam quadragenos tractaverim diverso tempore anni.

Differentia præcipua inter Ogotónam et *L. pusillum* (quæ tenitudo velleris et tota facie proxime imitatur) patet e prioris *magnitudine*, *pedibus* robustioribus, *colore* diversissimo, hyeme æstateque constanter pallidissimo; *Aurum* circumscriptione et conformatione alia, *dentium* primorum erenis inæqualibus (dum exteriiores anguli aciei, etiam quam in *L. alpino*, productiores), porro e *defectu sinus* cœci in ileo, *sinuque* contra glandulosu insigni, præter appendicem lumbriciformem insertione ilei adsidente, et deinde *vesicularum seminalium* fabrica magis composita, quæ universa, præter minutas multas differentias, speciem distinctissimam, facie licet simillimam declarant, ut e sequenti descriptione plenius constabit.

D E S C R I P T I O
LEPORIS OGOTONAE.

Tab. III.

Magnitudo inter L. alpinos maximos et L. pusillum media; quæ minorem circiter prioris varietatem æquat. *Facies* et stru-
ctura posteriori similior.

Forma capitinis quæ in L. pusillo; mystaces parciores, bre-
vioresque, plerique albidi, superiores fusci; *Pilus* supraciliaris
geminus, longior in buccis, sub gula nullus.

Oculi paullo majores, quam in L. pusillo, pupillis magnis;
iridibus fuscis.

Aures oblongo-ovales, subacutæ, per ambitum pallido-pilo-
sæ, intus nudæ, fuscae; *margo* anticus versus basin dilatatus, pla-
nus, nudus, introrsumque cavo conchæ adnatus, nec alteri margi-
ni occurrens; *lobus* intus semi-ovatus, tenuis, transversus, supra
sinum meatus anfractuosum.

Truncus brevis, artusque etiam postici humiles, ut in præ-
cedentibus; ossa robustiora, quam in L. pusillo. *Palmarum* pollex
remotior, brevis; *plantarum* digitii duo interiores subæquales, pro-
ximus longior. *Vngues* nigricantes; *soleæ* pedum villofissimæ,
cano-albescentes.

Cauda nulla, coccyx tamen ad sensum sub cute prominulus.
In *maribus* scrotum ante ani et genitalis communem aperturam, te-
stibus œstri tempore emergentibus, turgidum.

Vellus lævigatum, e pilis longis, teneris, strictis; *Color* cor-
poris supra gryseo-pallidus (pilis extremo albidis, medio gryseo-
luteis, ad cutem fuscis), intermixtis pilis paucissimis fuscis, maxime
in

in tractu dorsi medio; *subtus* corpus album; artus exterius flavescenti albidi, clunes margine lutescentes, tibiae ad calcaneum luteæ. *Præterea* triangulum lutescens supra nasum, circumferentia-oris alba, at collum subtus cinerascit. Villi subalbi circa basin aurium.

M E N S U R A E.

Pondus in masculis senioribus $6\frac{1}{2}$ ad $7\frac{1}{4}$ uncias, feminis 4 ad $4\frac{2}{3}$ unciarum.

Longitudo tota a naso ad anum	-	-	-	6. ^{II}	7. ^{III}
capitis	-	-	-	2. ^I	2.
Intervallum narium	-	-	-	0.	$\frac{1}{3}$.
- - - a naso ad oculum	-	-	-	0.	$8\frac{2}{3}$.
- - - inter oculum et aurem	-	-	-	0.	$8\frac{1}{2}$.
Palpebrarum scissura	-	-	-	0.	$2\frac{4}{3}$.
apertura	-	-	-	0.	2.
Aurium longitudo	-	-	-	0.	$8\frac{2}{3}$.
latitudo	-	-	-	0.	$7\frac{1}{2}$.
Circumferentia rostri per labium inferius	-	-	-	0.	11.
- - - capitis inter oculos et aures	-	-	-	3.	5.
Intervallum oculorum filo	-	-	-	0.	$8\frac{1}{2}$.
- - - circinno	-	-	-	0.	$7\frac{1}{2}$.
aurium per gulam	-	-	-	0.	5.
- - - per verticem	-	-	-	0.	$11\frac{1}{2}$.
Longitudo colli	-	-	-	0.	5.
Circumferentia colli	-	-	-	3.	6.
thoracis ad armos	-	-	-	4.	6.
- - - medii corporis	-	-	-	4.	6.
- - - ad ilia	-	-	-	4.	$4\frac{1}{2}$.

Longitudo humeri	o. 10. III
- - - brachii	o. 11 $\frac{1}{3}$.
- - - palmae cum unguibus	o. 9 $\frac{3}{4}$.
- - - unguis longissimi a pollice tertii	o. 2 $\frac{2}{7}$.
- - - femoris	I. 2.
- - - tibiæ	I. 3 $\frac{1}{2}$.
- - - plantæ totius	I. 2 $\frac{1}{3}$.
- - - unguis medii	o. 2 $\frac{1}{2}$.

A N A T O M E.

Tab. IV. fig. 14-16.

Mensuræ et pondera viscerum e masculo 6 $\frac{1}{2}$ unciarum.

Rugæ palatinæ i) priores crassæ, posteriores sensim confertiores et obsoletiores. *Lingua* basi, velut carne duplicata, explens molarium intervallum. Ad fauces glandulæ fungoïdeæ 3, in triangulum.

Hepar (pond. drachm. I. gran. 20.) septilobum, varie incisum; *lobi* duo *medii* oblongi, explanati, magni, dexterior major, *cystidem* subtus fovea; huic proximus *dexter* dorsal, subtus excavatus, angulis incisus, basi exserens lobulum laciniatum; *sinister* major mediis, oblongus, explanatus, ad cuius basin *lobulus* dorsal minor, multoties incisus, mucronatus et excavatus; *lob. spigelianus* semiorbiculatus, compressus.

Lien exilis, linearis. *Pancreas* secundum arcum ventriculi explanatum, margine lacinulato.

Ventriculus fundo adscendente, ad 6 $\frac{1}{2}$ III producto, circumferentia arcus maxima 3" 7 III. *Intestinum tenue* tota longitudine 3 pedes 9 poll. explet; per 9 poll. extremos comitans cœci appendicem atque crassorum glomer. - *Sinus cœcus* ilei, quem in L. pusillo notavi, nullus! sed versus cœcum paullulum exempliatur ileon (Fig.

I 4. a.). Ad insertionem ejus, præter *appendicem* (*lit. b.*) lumbriciformem glandulosam (7^{III} longum) adstat alius adhuc (*lit. c.*) *sinus* sive sacculus muciferus membranaceus, longitudine circiter 3^{III} , qui Lepori alpino minus productus et laxior sive cellulæ similis, *L. pusillo* plane deest!

Cæcum (*litt. d. d. d.*) a saccata extremitate usque ad finem *extremitatis lumbriciformis* (*d. e.*) novem pollices explet; amplitudinem habet digiti et extremitate ista glandulosa $1^{II} 7^{III}$ æquat.

Colon incipit *canali incurvo* (*d-f.*), qui infundibulum vocari minus, quam in prioribus speciebus meretur, est enim amplitudine subæquabili, longus $1^{II} 1^{III}$, verum intus pariter lacunosus. *Pars coli* trifariam cellulosa (*f.g.*) $5^{II} 4^{III}$. — *Intestinum excrementarium* (*g.b.*) simplex, usque ad curvaturam renalem (ubi globuli formari incipiunt) $7^{II} 2^{III}$; hinc rectius secundum spinam descendens $2^{II} 10^{III}$ globuliferum. — Interna crassorum structura perfecte, ut in *L. pusillo* exposita fuit; *villi* intra cœcum prælongi. — *Aescarides*, ut in eodem, frequentes, majuscule, speciei quam LINNAEVS *A. pollicarem* vocavit.

Ren dexter (*Fig. I 5. a.*) anterior, crassior, sinister oblongior. *Vesica* (*lit. c.*) ovato-ampullacea, parva; *ureteribus* prope fundum insertis.

Testes (*lit. d.d.*) in masculo (septem cum quadrante unciorum, sub finem Aprilis inciso) renibus maiores, axi 11^{III} . *Epididymis* quasi gemina, *minor* (*lit. e.e.*) plana, lunata, cum superiore alterius extremitate plana coalescens; *major* (*lit. f.f.*) testem ambiens (longa $1^{II} 8^{III}$) postice in caput incrassata e canalibus grossioribus conglomeratum, e quo *ductus deferens* (*lit. g.g.*) initio globulatus, continuatur. — Hi ductus ad vesicæ collum in simplicem

tubulum uniti (*lit. b.*). — *Vesiculae seminales* bipartitæ, portione utraque e variis interstitaliis ramosis conglomerata, *interiore* (*lit. i. i.*) longiore (10-11^m) subclavata, *altera* (8^m) ruditer malleiformi (*lit. k. k.*).

Penis ab isthmo totus (*lit. l. l.*) tantum 9^m æquat: *glans* subulato acuminata, apice pertusa. *Musculus* (præter ischiadicos penis brevissimos eralliosque) adhuc unus *arreductor*, inter crura penis ortus, et symphyssi pubis insertus, quem in Leporibus omnibus inveni. Is musculus genitale maris naturaliter per orificium ani retrorsum exsertile, in erekctione antrotorsum adducit (ut in Camelō).

In Feminis *uterus* vere floridus; longitudo vaginæ 1^m cornuum usque ad extremitatem adteminato-glomeratam 2^m +^m.

Palmæ dexter quadrilobus, impari minore, subtriido, minore seu laciniato; *sinister* trilobus: in utroque superiores oblongi, explanati, medii triquetri, anterius mucronati, intimi triquetto-oblongi. *Coxæ* brevissime conicum, acutiusculum, mole nucis dimidie.

SCELETON e maleculo júniori, quinque fere unciamum pondus, et longitudinem 7^m 5^m æquante, describo:

Cranium totum oblongius, magis leve et convexius, quam in *L. alpino*, magis tamen postice depresso, quam in *L. pusillo*. *crista sagittali* insigni. *Isthmus frontalis* inter orbitas ampliores longior, quam in *L. alpino*, et pæno angustior. *Zygomatica* paullo minus arcuata, longiora, angustiora. *Iliatus lacrymales* æque magni, ut in *L. pusillo*, majores quam *alpino*. *Rostrum* paullo longius, quam in utroque, robustius quam *L. alpino*. *Ossa nasalia* longiora. *Incisores* angustius convergentes, exteriusque acutissime producti, sulco ad inferiorem marginem proximo. *Maxilla inferior* minus lata et

robusta, quam in *L. pusillo*, magis quam in *L. alpino*. *Molares* ut in duobus affinibus.

Costæ 17, in nonnullis 16 parium; veræ 7, omnes ad intersectiones sterni insertæ, quarum præter manubrium et ensem intermediae quatuor. E spuriis costis utrinque tantum tres veris appensæ, reliquæ 7 apice molli musculis intextæ. *Vertebræ* lumbares 5, sacri 4, quarum sola prima cum ossibus innominatis connata; *coccyx* rotularum, cum apice 9. *Ossis innominati* scra non ovale triquetro-ovatum; ischion ultra foramen ovale produc̄tus, quam in prioribus duobus.

Scapula triangulo-lunata, ut in *L. pusillo*, crista medii disci versus inferiorem marginem inclinata, acromio 5^{1/2} longo, plano, subflexili. Femora crassiora, quam in *pusillo*; tibiæ teretiores, humeri pœnè tenuiores.

Dimensiones sceleti cum affinibus speciebus comparatas sequenti tabula exhibeo:

	Ogotona.	Lepus.	L. alpino.
Longitudo cranii ab apice rostri ad cristam occip. transv.	2.7.	1.42.	1.61.
Latitudo ollæ ante tympana	0.8.	0.7.	0.75.
per ipsa tympana	0.9 ^{1/2} .	0.9 ^{1/2} .	0.9 ^{1/2} .
per zygomata	0.9 ^{1/2} .	0.9.	0.9.
isthmi inter orbitas	0.12.	0.12.	0.12.
cranii ponè zygomata	0.6 ^{1/2} .	0.6.	0.6.
rostri in medio	0.3.	0.2 ^{1/2} .	0.2 ^{1/2} .
Altitudo rostri	0.3 ^{1/2} .	0.3 ^{1/2} .	0.3.
cranii cum maxilla ad orbit.	0.9.	0.8 ^{1/2} .	0.8 ^{1/2} .
cranii insistentis occipite	0.6.	0.7 ^{1/2} .	0.7.
Longitudo orbitalium	0.4 ^{1/2} .	0.4.	0.4.
processuum zygomatici retro protuberant.	0.2 ^{1/2} .	0.1 ^{1/2} .	0.1 ^{1/2} .
osseum nasi	0.7 ^{1/2} .	0.5 ^{1/2} .	0.5.
Latitudo osseum nasi	0.12.	0.12 ^{1/2} .	0.12 ^{1/2} .
Löngitudo rostri a molari primo	0.5.	0.4 ^{1/2} .	0.4 ^{1/2} .
omnium molarium in complexu	0.4.	0.3 ^{1/2} .	0.3 ^{1/2} .

LEPVS OGOTONA.

	Ogotona.	L. pufillo.	L. alpino.
Diameter foraminis occipitalis	O. 2 $\frac{1}{2}$ "	O. 2 $\frac{1}{3}$ "	O. 2 $\frac{3}{5}$ "
Longitudo maxillae ad processus posticos basis	I. $\frac{1}{2}$.	O. 1 $\frac{1}{3}$.	I. O.
Altitudo a margine basili ad summum processus articularis	O. 7 $\frac{1}{3}$.	O. 7 $\frac{1}{2}$.	O. 7.
Incisores prominent	O. 3.	O. 2 $\frac{1}{3}$.	O. 3.
Longitudo vertebr. colli simul vertebr. dorsi collectim	O. 11.	O. 9 $\frac{1}{3}$.	O. 9 $\frac{2}{3}$.
Harum longissimæ postremæ	O. 2 $\frac{1}{3}$.	O. 1 $\frac{5}{6}$.	—
Longitudo vertebr. lumbarium simul facri	I. 1 $\frac{1}{2}$.	O. 11.	O. 10 $\frac{1}{2}$.
coccygis	O. 7.	O. 5 $\frac{2}{3}$.	O. 8 $\frac{2}{3}$.
sterni sine ense	O. 11 $\frac{1}{4}$.	O. 9.	O. 9 $\frac{1}{5}$.
ensis sterni	O. 2 $\frac{1}{3}$.	O. 2 $\frac{1}{2}$.	O. 3 $\frac{3}{4}$.
Costa longissima septima	O. 10 $\frac{1}{2}$.	O. 10 $\frac{1}{2}$.	O. 11.
Longitudo claviculae scapulae summa	O. 6.	O. 6.	O. 7.
Ejusdem latitudo summa	O. 9 $\frac{1}{2}$.	O. 9 $\frac{1}{2}$.	O. 11.
Longitudo acromii humeri cubiti olecrani separatim	O. 6 $\frac{1}{2}$.	O. 6 $\frac{1}{2}$.	O. 7.
ossis metatarsi medii phalangis primæ secundæ	O. 5.	O. 5 $\frac{1}{3}$.	O. 4.
phalangis primæ secundæ	O. 1 $\frac{2}{3}$.	O. 1 $\frac{1}{2}$.	O. 1 $\frac{1}{3}$.
ossium innominatorum solius ilei ab acetabulo	O. 11.	O. 10 $\frac{1}{3}$.	O. 10 $\frac{3}{4}$.
foraminis ovalis	O. 1 $\frac{3}{4}$.	O. 1 $\frac{1}{2}$.	O. 1 $\frac{1}{2}$.
Ischion ultra foramen ovale productum	O. 3 $\frac{1}{3}$.	O. 3.	O. 3.
Longitudo femoris tibiae fibulæ usque ad coalitionem	O. 7.	O. 6.	O. 7 $\frac{1}{3}$.
ossis metatarsi medior.	O. 2.	O. 2 $\frac{1}{4}$.	O. 2 $\frac{2}{3}$.
phalangis primæ secundæ	O. 2 $\frac{2}{3}$.	O. 2.	—
Longitudo femoris tibiae fibulæ usque ad coalitionem	I. 1.	O. 1 $\frac{1}{2}$.	I. $\frac{1}{3}$.
ossis metatarsi medior.	O. 6.	O. 7.	O. 5 $\frac{3}{4}$.
phalangis primæ secundæ	O. 4 $\frac{2}{3}$.	O. 4 $\frac{1}{2}$.	O. 4 $\frac{1}{2}$.
	O. 1 $\frac{3}{4}$.	O. 2.	O. 2.
	O. 1 $\frac{1}{8}$.	O. 1.	O. 1 $\frac{1}{3}$.

(*) Notandum Leporis alpini mensuras e juniore minoris varietatis specimine determinatas esse. Maxima ejusdem specimi-

na altaïca cranii longitudine aequant 2." 1." et omnibus proportionibus ampliora atque robustiora ossa habent.

D E
G E N E R E M V R I N O
IN VNIVERSVM.

Percipe multigenis quam sint variata figuris — Lucret. t. II. 335.

Audivi viros in historia naturali non spernendam famam adscutos, qui nostro ævo credunt, saltim quoad quadrupeda, Naturæ divitias observatorum numero pæne exhaustas iam esse. Hos unico *murino genere* convinci posse puto, multa etiamnum inter terrestria quoque animalia latere. Si enim unica Russia atque inclementi sub cœlo rigens Sibiria, tot in unico isto genere species, quot illustratus hic sum, certæ plerasque regioni addictas suppeditavit, quas antea nemo adtigerat, quotnam concludendum est per feliciorem Asiam, per vastissimam & ignotam interioribus Africam, Americam duplice (unde, demis Caviis, vix unicam speciem hucusque rite descriptam habemus), terrasque sub austro sitas, animalcula produxisse Naturam, ut ferarum minori turbæ alimentum esset paratum. Hucusque vix unam & alteram exoticam Peregrinatores commemorarunt, quum pauci remotas mundi plagas adierint, qui propter parvitatem despecta animalcula attentione digna censerent, vel pro Museis asservarent; prætereaquam quod propter subterraneum et nocturnum vitæ genus eadem rarius, aliis magis publicis occupato, obviam fiunt. Mihiique ipsi inexpectatum fuit adeo variam

K

secundum regiones, in parvis et imbellibus istis animalculis, deprehendisse Naturam. Praeter pauciores enim, quas videbimus, per omnem Asiam dispersas species, aliæ vel arcticas terris, vel certis desertorum regionibus occidentalibus, vel orientalioribus, addictae sunt. Quoque numerosiores species in his frigidioribus detexi, eo majorem adhuc varietatem in magis australibus calidisque terris latere, suadet celebrata feliciorum climatum in quovis viventium genere fœcunditas. Quin certus pæne sum, etiam per Sibiriam atque Tatariam, ubi tot species fors obtulit, plures una adhuc latere. Aliquot enim Murium noticias paucis phrasibus contentas in *Xenio Isidis Sibiricæ MSto* reliquit MESSERSCHMIDIVS^{a)}), quae nostris speciebus conciliari nequeunt. — Est ergo etiam in minuta et despecta plebecula Quadrupedum maxime protea Natura; neque negligendam esse hujus pullitiei historiam admonemur insignibus damnis, quibus messes, fœnisecia, promptuaria hominum multæ afficiunt, & migrationes, quibus saepe totas regiones invadunt atque hostiliter devastant.

Vt species *Murium*, quae jam per nostras numerosiores erunt, rite distinguamus, omnes, quæ vulgo notæ auctoribusque varic indicatæ et denominatæ sunt, hic primum ordine, simul cum novis, recensabo, specificas differentias breviter indicabo, et in naturales phalanges genus totum dispescam.

^{a)}Hujusmodi est: *Chologonà* & *Tjek-Chologonà* Mengulis Dauriae; *Tungulis* Tchingeroh; *Longker* Lapponibus circa Surgut. An Lemnus? *Glis riparius*, si major, certe minorennis, totus e cinereo-fuligino/rufescens, dorso intensius nigror, *brachyurinos*, pedibus ubique pentada-

stylis, claviculis præditus. MESSERSCHMIDT. Itemque: *Glis montanus brachyurinos*, anterius posteriusque pentadastylus. EIVSD. et: *Mus montanus* vel *riparius* e cinereo rufus, *brachyurinos*, anterius 4, 5 dactylus posterius EIVSD.

In *prima*, propter eminentiorem molem, *phalange* nobis erunt *Mures alpini seu Marmotæ cum affinibus*. Eæ toto habitu, corpore magis crasso, capite grandi, gibbo, obtuso, auribus minutis vel nullis, dentibus grandioribus non bene tectis, caudæ brevitate & villositate, internis denique characteribus, præsertim cœco ampliato, & genitalibus, tanto differunt a frequentiore Murium habitu & ad Castores pæne accedunt, ut singulari genere constitui possent, nisi insigniores deessent characteres, & alia phalanx quarundam specierum habitu nimirum ad has accederet. Conveniunt inter se, vita diurna & sapore hyberno, voce, moribus.

Secunda phalanx continebit *Mures subterraneos*, capitis mole & figura ad Marmotas accidentes, qui dentibus primoribus maximis, latis, denudatis, supra infraque in cuneum acuatis, aurium defectu, palmis plenius pentadactylis fossoriis, cauda brevissima vel nulla, & more tandem, inter se convenient; hyeme vero, saltim non tota, torpent, sed colligunt pro penu radices.

Hos immediate sequitur *phalanx Murium Cuniculariorum* brachyura, grandiusculo sed aurito capite, dentibus pedibusque parvulis instructa; qui tota hyeme vagantur, vel congesta in latibulis penu vivunt, quorumque plures migratorii. Ex his aliqui, præsertim *M. Lemmus* & affinis ejusdem *M. torquatus*, palmis pentadactylis fossoriis habituque proprius ad præcedentem phalangem accedunt.

Quarta phalanx habebit *Cricetorum* affines species, omnes brevitate corporis, artuum atque caudæ, arguto capite, buccis utrinque faccatis, promptuariis & vita vix nisi summo frigore suppressa, conspirantes.

In *quinta* elegantissimæ erunt *species lethargicæ*, velle-re mundæ, colore & habitu omnium lepidissimæ, insigniter au-ritæ & caudatæ, cauda pilis vestita, saepius floccosa vel lanata, posticis artibus plerumque magnis desultoriæ, quæ omnes levi frigore sopiuntur, totamque hyemem lethargo transfigunt: eoque anomalæ species, quæ *Bipedes* incedunt, omnino referri debent.

In *sextam* denique *phalangem* relegantur *vagabundæ* illæ species, auribus majusculis, cauda longa, subnuda, annulis squamata agnoscendæ, quarum vix ullæ frigore obtorpescent, licet pleræque acerrimæ tempore brumæ lateant.

Iam *Species* videamus, in quibus enumerandis, ut ex de-terminatione phalangum patet, exclusa penitus esse debent ani-malia in *Spicilegiis Zoologicis* quondam sub nomine generico *Cavia* segregata.

I.

M V R E S S O P O R O S I.

1. MVS (*Marmota*) capite gibbo auriculato, cauda villosa brevi, pal-mis tetradaëtylis, corpore fuso, subtus rufescente.

Mus alpinus PLIN. hist. nat. l. VIII. c. 37. GESNER. quadr. p. 743. RAI. quadr. p. 221.

Marmota alpina BRISSON. quadr. p. 165.

Mus Marmota LIN. syst. XII. p. 81. sp. 7.

Marmote BVFFON. hist. nat. VIII. p. 220. edit. min. XVII. p. 20. tab. 28.

Loc. in Alpibus helveticis, italicis, Pyrenæis circa altiora ju-ga, locis insolatis.

2. MVS (*Monax*) capite gibbo auriculato, rostro cœrulecente, cauda longiuscula villosa, palmis tetradaëtylis, corpore gryseo.

Cuniculus bahamensis CATESB. carol. II. t. 79.

Monax s. Marmota americana EDWARD. av. tab. 104.

Glis fuscus BRISSON. quadr. p. 115.

Mus Monax LIN. syst. XII. p. 81. sp. 8.

Marmota marylandica PENNANT. syn. p. 270. sp. 198.

LOC. Americæ septentrionalis calidiora, Virginia, Carolina, insulæ; neque constat an sopiaatur in illo climate.

3. MVS (*Arctomys*) capite gibbo auriculato, cauda brevi villosa, palmarum ungue pollicari, corpore gryseo subtus luteo. TAB. V.

Bobak vel Swiszcz RZACZINSK. polon. p. 235. BUFFON. hist. nat. XIII.
p. 136. ed. min. XXVI. p. 177. tab. 18. mala.

Glis flavigans, capite rufescente BRISSON. quadr. p. 116.

Mus Marmota FORSTER. Act. angl. vol. LVII. pag. 343. PANNANT.
syn. pag. 268.

De hac speciatim agetur.

4. MVS (*Empetra*) capite gibbo auriculato, cauda villosa brevi, palmis tetradactylis, corpore supra vario subtus rufo.

Marmota quebekana PANNANT. syn. p. 270. sp. 199. tab. 24. f. 2. bona.
FORSTER. Act. angl. vol. LXII. p. 378.

Hæc Canadæ, totiusque borealis Americæ inquilina species mihi quoque in exuviis aliquoties visa est, a prioribusque omnibus distinctissima, ut e sequenti patebit *descriptione*, ad specimen Musei Leydensis condita:

“*Magnitudo Caviæ Pacæ*, seu inter Marmotam & Cittillum media; habitus plane Marmotæ vel Arctomyos; longitudine circiter pedalis. *Caput* retusum, supra fusco - nigrescens, lateribus albicans. *Dentes* primores magni, nudati ut in Marmota, nec antice fulvi. *Auriculæ* parvæ, subnudæ, rotundatae, vix pilo longiores. *Verrucæ* plures sparsæ, superciliaries bifetæ, paroticæ bifetæ, pilis albidis distinctæ, gularis unifeta. *Corpus* subtus totum artusque rufo - ferruginea; supra corpus fuscum, extremis pilorum e gryseo - albicantibus undulato nebulosum. *Pedes* extremi brunneo nigri, unguibus fuscis; *palmae* sine vestigio pollicis. *Cauda* bipollicaris cum dimidio, dorso concolor, apice nigrescens.”

5. MVS (*Citillus*) capite gibbo, auriculis nullis, cauda brevi villosa, corpore vario. TAB. VI.

Citillus s. *Mus noricus* AGRICOL. de anim. subterr. p. 485. GESNER. quadr. p. 737.

Cuniculus germanicus BRISSON. quadr. p. 101. n. 6.

Mus Citillus LIN. syst. XII. p. 80. sp. 4. mantif. plant. II. p. 523. PALL. Nov. Com. Petrop. XIV. p. 549. t. 21. f. 1. 2.

Marmota auribus carens PENNANT. syn. p. 276. n. 203.

Marmota casanensis EIVSD. p. 273. nr. 201. tab. 25. f. 1. pessima.

Mus Suslika GULDENST. Nov. Com. Petr. XIV. p. 389. t. 7. pessima.

Cricetus orientalis GMELIN. jun. Itiner. I. p. 30. tab. 5. pessima.

Hujus deinde monographia sequetur.

II.

M V R E S S V B T E R R A N E I.

6. MVS (*Typhlus*) ecaudatus, palmis pentadactylis, incisoribus supra infraque latis, oculis auriculisque nullis. TAB. VIII.

Zemni RZACZINSK. polon. austar. p. 325. BUFFON. hist. XV. p. 142.

Marmota podolica PENNANT. syn. pag. 277. n. 204.

Slepezi GMELIN. itiner. vol. I. p. 131. tab. 22. mala.

Spalax microphthalmus GULDENST. Nov. Com. Petrop. XIV. p. 409. t. 8. g. mala.

Mus oculis minutissimis, auriculis caudaque nullis, corpore rufo-cinereo LEPECH. ibid. p. 504. tab. 15. f. 1.

Hæc quoque singularis species infra describetur.

7. MVS (*Aspalax*) brachyurus, incisoribus supra infraque cuneatis, auriculis nullis, unguibus palmarum elongatis. TAB. X.

Mus Myospalax LAXMANN. aff. holmiens. 1773.

Mus Aspalax PALL. itin. III. append. p. 692.

Sequetur etiam hujus descriptio.

8. MVS (*capensis*) brachyurus, incisoribus supra infraque cuneatis, auriculis nullis, palmis pentadactylis, ore albo. TAB. VII.

Cricetus KOLB. capens. p. 158.

Zandmoll belgarum MASON. aff. angl. vol. 66. p. 304.

Itidem hoc libello descriptione qualicunque illustrandus.

9. MVS (*talpinus*) brachyurus fuscus, incisoribus supra infraque cuneatis, auriculis nullis, palmis pentadactylis fossoriis. TAB. XI. A.

Mus *talpinus* PALL. Nov. Com. Petrop. XIV. p. 568. t. 21. f. 3.

De quo pariter plura in Monographiis dicemus.

IV.

M V R E S C V N I C V L A R I I .

10. MVS (*Lemmus*) brachyurus, auribus vellere brevioribus, palmis pentadactylis, corpore fulvo nigroque vario, subtus albo. TAB. XII.

Lemmus OLAI M. septentr. p. 358. GESNER. quadr. p. 731.

Animalculum hirsutum OLEAR. mus. p. 20. tab. 12. f. 6.

Mus *norvegicus* vulgo Lemming WORM. mus. p. 321. RAI. quadr. p. 227.

Cuniculus norvegicus BRISSON. quadr. epit. p. 100. n. 5.

Mus *Lemmus LIN.* act. holm. 1740. fig. mala. syll. XII. p. 80. sp. 5.

Lemming BUFFON. hist. nat. XIII. p. 314. edit. min. XXVII. p. 120.

Marmota lapponica PENNANT. syn. p. 274. n. 202. tab. 25. f. 2. mala.

Quamvis tot auctoribus dicta, accuratiorem mereri videbatur descriptionem, quam suo ordine sistam.

11. MVS (*torquatus*) brachyurus, auribus vellere brevioribus, palmis pentadactylis, corpore ferrugineo vario, torque interrupta albida, linea spinali nigra. TAB. XI. B.

Novum hunc præcedentis in Sibiria conterraneum postea notio-rem faciam.

12. MVS (*Lagurus*) brachyurus, auriculis vellere brevioribus, palmis subtetradactylis, corpore cinereo, linea longitudinali nigra. TAB. XIII. A.

Mus *Lagurus PALL.* itin. II. append. p. 704. sp. 9.

Descriptionem infra videbimus.

13. MVS (*socialis*) cauda semunciali, auriculis orbiculatis brevissimis, palmis subtetradactylis, corpore pallido, subtus albo. TAB. XIII. B.

Mus *socialis PALL.* itin. II. append. p. 705. n. 10.

Mus *novus GMELIN.* itin. II. p. 173. t. II.

Fusius dein e descriptione cognoscendus.

14. MVS (*arvalis*) cauda unciali, auriculis vellere prominulis, palmis subtetradactylis, corpore fuscō.

Mus agrestis, capite grandi, brachyurinus. R A T. quadr. p. 218?

Campagnol B V F F O N. hist. nat. VII. p. 369. edit. min. XIV. p. 224. tab. 45.

Mus campestris brachyurus minor B R I S S O N. quadr. p. 125. epit. p. 125.

Mus campestris brachyurus P E N N A N T. Zool. brit. p. 104. synops. p. 305. n. 233.

Per omnem Europam & Russiam, etiam frigidiorem, frequentissima species, in campis, vepretis, ripis, hortis, agris, cultis noxia, ad horrea vix accedit. In Sibiria orientali ultra Obum non datur; observatur tamen ad Irtin & in borealibus Obensis regionis, circa Beresovam, germanicæ similis. Vidi etiam ex Hyrcania relatam. — Hanc, sub titulo *Muris terrestris*, cum M. amphibio confundit LINNAEVS & deinceps M. amphibium, ex aliorum falsa descriptione palmipedem creditum, pro distincta specie ponit.

In campis Russiæ incultis, ubi semina colligunt M. arvales, lubenter circa fœni acervos & in præruptis voraginum vel riparum, locisque herbidis nidulantur, cuniculis ostio duplici, immo triplici, rarius uno, in pedalem vel sesquipedalem, fœminis saepe bipedalem profunditatem effossis, vix pollicem admittentibus, qui varie flexuosi & obliqui ad nidum convenient, pugni facile capacem, ramentis graminis mollissimis effarctum, in quibus mediis pulli conduntur. — Aprilis initio circa Samaram nidos cum pullis majusculis cœcis, & usque ad medium mensis etiam gravidas frequentes habui matres, quæ saepe ad XI drachmarum pondus accedunt, & fœtus (juniores quinque vel sex) usque ad duodecim (octo saepe dextri, quatuor sinistri cornu) continere solent. Interdum molæ hypenemiæ inter reliquos fœtus.

Minores & præsertim masculi 5 vel 6 drachmas æquare solent. *Longitudo* tripollicari paulo major; cauda (ut & caput) vulgo circiter pollicaris, pilis tenuissime vestita. *Dentes* primores flavissimi, superiores latiusculi, stria obsoletissima, sæpe vix nulla. *Auriculae* complicatæ, vellere vix emergunt; unguiculus pollicis in plantis vix notabilis. *Caudæ* proportio multum variat et quibusdam vix duas tertias partes pollicis, in solita corporis magnitudine æquat.

Infestatur Acaris minutis. Folia alni aratro agris inculcata his muribus adversari quidam perhibent. Noxios in Russia præter solitum fuisse, gregariosve apparuisse non audivi; sed ubique dispersi nocent.

15. MVS (*economus*) cauda subfescunciali, auriculis nudis vellere molli latentibus, palmis subtetradactylis, corpore fusco. TAB. XIV. A.

Mus *economus* PALL. itin. III. p. 692. n. 4.

De hoc infra videbimus, ut & de sequentibus.

16. MVS (*gregalis*) cauda fescunciali, auriculis vellere longioribus, palmis subtetradactylis, corpore cinerascente.

17. MVS (*rutilus*) cauda unciali, auriculis vellere longioribus, palmis subtetradactylis, corpore supra fulvo, subtus cano. TAB. XIV. B.

An Mus *gregarius* LINN. sys. XII. p. 84. sp. 16?

III. SCHREBER asserit per litteras se nunquam talem, quam LINNAEVS sub allegato nomine descripsit, sed Murem potius agrarium nostrum, cum Illustrissimo Viro communicasse. Descriptio autem Linnæana mihi proxime in hanc speciem, deinde curatius describendam, quadrare videtur, quod etiam ideo crederem, quia Mus *rutilus*, ut boreali Sibiriae, ita & Russiae communis est, si modo varietas ejus, quam ex Russia descripturus sum, non pro diversa specie sit habenda. Potuit tamen Muris arvalis varietatem voluisse LINNAEVS, semperque per brevem ejus adumbrationem, dubium synonymon illud manebit.

18. MVS (*allarius*) cauda unciali, auribus majusculis subpilosis, corpore cinereo, subtus albido. TAB. XIV. C.

Distinctissima, licet tantum e binis speciminibus cognita mihi species, de qua postidea.

19. MVS (*saxatilis*) cauda longiuscula, auribus vellere majoribus, palmis subtetradactylis. TAB. XXIII. A.

Nova nobis describenda species, quæ cum sequenti, propius ad *Myosuras* accedere quodammodo videtur.

20. MVS (*ampbibius*) cauda longitudine dimidia corporis, auribus vix vellere prominulis, palmis subtetradactylis.

Mus marinus AELIAN. hist. an. lib. IX. cap. 41.

Mus major aquaticus RAI. quadr. p. 217.

Mus aquaticus BRISSON. quadr. sp. 12.

Rat d'eau BVFFON. hist. nat. VII. p. 368. edit. min. XV. p. 197. tab. 43.

Mus amphibius LIN. syst. XII. p. 82. sp. II.

Mus paludosus LINN. mantiss. plant. II. p. 522. (Varietas tota atra)?

Mus terrestri affinis GMELIN. itin. I. p. 151. tab. 29. f. 1. *pessima*.

Mihi etiam "Mus agrestis major macrourus Gesneri RAI. "quadr. p. 219. vix aliter quam ex hac specie natus videtur; quum *Murem aquaticum* suum RAIUS e notitia WILLVGHBEII pedibus palmatis dotatum crediderit, in quo LINNAEVM habuit sectatorem, qui verum *Murem amphibium* sub nomine *Muris terrestris* satis dilucide descripsit, & a M. amphibio distinctum posuit..

Quandoquidem hanc speciem, in Europa licet communem, praeter BVFFONIVM & DAVBENTONVM vix quisquam illustravit, eademque per totam Russiam atque Sibiriam, usque ad orientalem oceanum, sub omni climate, a mari caspio usque ad oceanum glaciale, abundat, variasque patitur varietates, non possum non quædam ad perficiendam historiam ejus pertinentia, hic addere.

In temperatioribus & australibus Russiæ, circa Iaïkum & Volgam, subsimilem europææ colore atque magnitudine ubique observavi. Superant duarum, & saepe trium unciarum pondus æquant. — In Sibiria multo majores sunt, sensimque ad orientem & boream, cum frigidore climate, crescunt. In aquosis camporum Isetenium, Ischimensium, Barabensium, ubi quammaxime abundant, masculi robustiores a $4\frac{1}{2}$ ad 5 uncias, feminæ fere quatuor æquare solent. Huic varietati longitudo ad 6 poll. 10 lin. cauda 3". 8"". æquare solet. Ad Ieniseam & Obum versus arcticam plagam inter sex & octo uncias variant, ejusdemque magnitudinis pelles ad Lenam in pelliceas vestes consuuntur, Iacutis, sub nomine *Kuter*, assatæ in deliciis. Per Sibiriam non infrequens occurrit varietas, præsertim in *potiore sexu*, tota atra, (qualem in Mure arvali *BVFFONIVS*, ego vero in hujus magno numero nunquam, observavit). Aliam varietatem ex Obensi regione, ubi frequens esse dicitur, accepi & ad Ieniseam observavit *MESSERSCHIMIDIUS*, quæ solito colore e gryseo fuscescente europæos referunt, sed macula magna alba, irregulari, in medio dorso supra scapulas, simulque litura saepe párva alba sterni insigniuntur. Mares in omni regione robustiores, majoresque & nigriores fœminis, versusque posteriora pilis horridiores; fœminas magis lutescentes observavi. Mares insuper plerumque labium inferius, ipsiusque apicis caudæ pilos albos habent, quod non in fœminis. *Pedes* nudiusculi & squamulosi omnibus, constanter fissi; palmarum unguis pollicaris brevis, phalange vix notabili. *Cauda*, licet pilosior quam myosuris, distinctis tamen annulis circiter 130. squamata. *Aures* nudiusculæ, vellere plane absconditæ. *Dentes* primores latiores magisque fulvi, quam in reliquis hujus phalangis omnibus, quibus ad fodiendum cæspitem egregie utitur, & aliquam Castoris similitudinem refert.

Amat paludes, loca humida lutosa circa lacus & flumina, præsertim ubi typha crescit, cujus radices amat. In depressis cæspitem, instar Talpæ, canalibus percurrit, crebris ostiolis terram egerens, nec ultra spithamæ profunditatem penetrans, ne radicibus, utpote laboris præmio, frustretur. Expulsus ad aquas confugit, inepte natat, potius in fundo ambulare amat, at vix ultra dimidium minutum sub aquis durat. Piscibus infestum esse vix crediderim, abundat enim magis circa lacunas pisce carentes, si modo cæspite læto cingantur, & nunquam pisces olet. Videletur in hoc injuste a **BVFFONIO** aliisque taxari, qui & antra minus recte describit. (Forsan a Mure decumano illata damna sœpe huic tribuerunt œconomi). Captus in postica erectus palmis dentibusque cum stertore se defendit. Canes villatici & aquatici vix ullam Murium speciem acrius hac ipsa sectantur, & odorem promptissime sentiunt, qui feminis, œstri tempore vernali, fortiter moschatus est. — Infestatur Acaris scutulatis singularibus.

Quum nullum non Sibiriae clima ferat Mus amphibius, verosimilime etiam in Americam transfretavit; videoque in Carolina a Castore moschato distinctas duas dari Rattorum aquaticorum species ")), quarum saltim unam vix dubitari poterit hanc ipsam esse. — Quousque ad australes regiones evagata sit, ignoratur adhuc; intra Russicum Imperium limites non inventit.

^{a)} I. BRICKELL *natural hist. of North-Carolina* p. 130. postquam de Castore moschato (*Musk rat*) egit: "The Marshrat, so called „from frequenting the marshes, differs from „the former, being less and of a darker co- „lour, but is more hairy and larger than the

„common Houserat. It is a very destructive „and mischievous animal, especially to corn „& all manner of fruit. — Porroque addit: „The Waterrat is found here the same as „in England.,, —

IV.

MVRES: BUCCATTI.

21. MVS (*Cricetus*) buccis facculiferis, corpore subtus aterrimo, cica, tricibus lumbaribus detonis. *TAB. XXV. fig. I. 2.*

Cricetus AGRICOL. subterr. p. 486. GESNER. quadr. p. 738.

Marmota argentoratensis BRISSON. quadr. p. 117.

Mus Cricetus LIN. sys. XII. p. 182. sp. 9.

*Hamster BUFFON. hist. nat. XIII. p. 117. edit. min. XXVI. p. 151. tab. 14.
opt. SVLZER. monogr. german. 1774. c. icon.*

Marmota germanica PENNANT. syn. pag. 271. nr. 200.

Delineatur etiam, sed male, apud GMELINVM *juniorem* (*itinerar. I. p. 33. tab. 6.*) & varietatem atram dedit *Cel. LEPECHIN itinerar. Vol. I. p. 310. tab. 15.* bona. Circa hujus quoque animalis historiam aliqua supplenda, etiam post egregium SVLZERI opusculum, restant.

Per australiorem Russiam campestrem præsertim locis cultioribus (ubi minoribus a feris tutior est) abundat; datur tamen (nec infrequens) per totum etiam desertum Tataricum, camposque australioris Sibiriæ, adusque Ieniseam (non ultra). — In desertis sporadicus vivit, & maxime loca amat, ubi abundantior Glycyrrhizæ proventis, cuius semina colligit. Arenosum vitat solum, depreßaque irrigua aversatur. Magnitudine, propabuli natura, sexu, ætate, admodum variat; mares semper longe majores, pondere a libra medica, ad uncias sexdecim, quum contra fœminæ vix 4 vel 6 uncias superare solent. Per Volgæ tractum agris idoneum, maxime in Casaniensi regno, circuque jugi Uralensis australiora promontoria, & in Isetensi denique provincia non infrequens est varietas atra, copiosa vero in regione circa Simbirsk & Ufam oppida, quæ promiscue cum vulgari coit, & in eodem saepè cum vulgaribus nido, plerumque tamen tota familia nigra, nascitur. Distingui-

tur vulgo ambitu oris, naso, auricularum margine, palmis ultra carpos, plantisque ad medios plerumque metatarsos albis, s^epe etiam apice caudae albo. In quibusdam rostrum totum albet, frons canescit, & albedo maxillae inferioris per collum longitudinaliter extensa. In Uralensi jugo rariora occurunt specimina hujus varietatis, magnis in dorso maculis candidis, irregularibus insignita, imo visus est p^æne albus, maculis magnis atris variegatus, singulari naturae lusu. — In omni varietate, etiam quum perfectissimum vellus, observatur ad postremum dorsum, pone renalem regionem, utrinque quasi cicatrix, sive areola solito vellere destituta, pilis brevissimis fuscis vestita, in largiore veltere vix conspicua, nisi flatu dimotis pilis. In omnibus quoque umbilici areola nuda, sinuque cœco, intus piloso & scabifero, cavata.

Anatomem *genitalium masculorum* in Criceto perquam singularium, nemo pro dignitate dedit; eandem igitur e disiectis pluribus, œstro venereo ad primum veris temporein turgentibus, supperaddam. Valde enim (ut in muribus facile omnibus) genitalia effœta a repletis, venereoque orgasmo floridis differunt. — Totum Criceti masculi apparatus *TABVLAE XXV. figura prima* expressi. *Glans* penis (*lit. a.*) collapsa, valde singularem, inflata per venam penis dorsalem, formam acquirit, quam, utpote turgentis veram figuram, ad *Litt. A.* a fronte & *B.* a latere delineari curavi. Est scilicet subclavata, ad obtusum angulum inclinata, extus tota tenerrimis setaceis aculeis (qui in collapsa non apparent) hispidata, extremo hians voragine quæ limbo inferius bidentato cingitur, & intra quam prominet, sub urethræ orificio, ossiculum glandis. *Lit. bb.* retractum præputium indicant; *cc.* vero *glandulas* duas clavatas, incurvas, folliculaceas, præputio ad marginem insertas & sebum eructantes.

dd. sunt *erectores* penis crassissimi; *ee.* glandulæ *Comperianæ*; *f.* isthmus *urethræ* ejaculatorius, musculosus; *g g.* *Vesiculæ seminales* magnæ, cristatæ; *h h.* vesicularum, quæ *parastatæ* succedaneæ videntur, par primum; *ii.* & *kk.* earundem par secundum & tertium; *ll.* *folliculi* parvi, utrinque ad collum vesicæ supra insertionem ductuum deferentium sessiles; *m m.* *ductus deferentes* versus insertionem crassissimi, licet exiguo lumine; *n n.* caput inferius *epididymidis*, quod fundo scroti adnatum est; *o.* caput ejusdam superius; *p.* ductus *Graffianus* insignis; *qq.* corpus *testium*; *rr.* *vasa spermatica*; *s.* massa adiposa testes desuper in scrotum extrudens, lobata. Autumno, quum hæc organa omnia flaccida & in exiguam molem tenuata sunt, soli ductus deferentes eadem, qua vere, crassitie deprehenduntur,

Eaque occasione propter affinitatem conformatioonis adjeci figuram *glandis e genitali Caistoris*, quam nullibi rite delineatam invenio. Itaque *Figura 2.* ad *A.* ipsam glandem denudatam & per venas inflataam exhibet, a latere visam, cylindraceam, papillosum, limbo fungiformi crenulato, disco planiusculo laevi, in cuius medio sub apertura carunculari urethræ eminent laciniæ binæ, apice dentatæ, quibus apice respondet *osculum glandis*, quod *lit. b.* subtus, *c.* a latere, *d.* desuper spectatum repræsentat.

Cæterum in Criceto *omenta lumbaria*, quæ in Marmota & affinibus adeo insignia, nulla sunt, sed pinguedo larga totam regionem lumbarem, & renes a dorso incrustat, octuplo vastior ipsis renibus, & omentulum singulare testes desuper fovet. Ea pinguedo fere copiosior vere quam autumno.

Calor in Criceto variabilis, ut in omnibus hujus generis, quæ hyeme sopiuntur. In vividissimis Martio, tempestate adhuc

subfrigida effossis, sanguis interdum usque ad 103° Farenh. qui circiter 91° de L' Islian. æquant, calebat; alias vix ad 99° & in iis, quos hyeme, loco frigido detinebam, vel aqua frigida antris expulsos accepi tantum ad 91° Far. — Nunquam tamen in cistulis frigori expositos obdormivisse deprehendi.

Inter Russos fertur Criceti carnem siccām, pulveratam, equis ex avena propinatam, habitum corporis pinguem subito inducere, mangonibus utilem, sed postea in marasmodum lethalem versurum; de quo sit fides penes auctores.

- 22.** MVS (*Accedula*) buccis facculiferis, auriculis finuatis, corpore gryseo subtus albido. *TAB. XVIII. A.*

Mus migratorius PALL. *itin. II. append. p. 703. n. 5.*

In descriptione deinde elucidabitur.

- 23.** MVS (*pbaeus*) buccis facculiferis, corpore caudaque fusco - cinerascentibus, subtus albis.

Etiā infra peculiari descriptione illustrandus.

- 24.** MVS (*arenarius*) buccis facculiferis, corpore cinereo, lateribus subtusque albo, cauda pedibusque albis. *TAB. XVI. A.*

Mus arenarius PALL. *itin. II. append. p. 704. n. 7.*

Videtur & hic inter speciales descriptiones.

- 25.** MVS (*songarus*) buccis facculiferis, dorso cinereo, linea spinali nigra, lateribus albo fuscoque variis, ventre albo. *TAB. XVI. B.*

Mus fungorus PALL. *itin. II. append. p. 703. n. 6.*

Sequetur hujus quoque accuratior descriptio.

- 26.** MVS (*Furunculus*) buccis facculiferis, corpore supra gryseo, striga dorsali nigra, subtus albido. *TAB. XV. A.*

Furunculus myodes, Orochzoflach Mungalorum MESSERSCHM. *Xen. Ijd.*

MStum. Mus. Petrop. vol. I. p. 343. n. 109.

Mus barabensis PALL. *itin. II. append. p. 704. sp. 8.*

Cum prioribus quatuor speciebus antea ignorata & dein ex professo describenda.

V.

MVRES LETHARGICI.

27. MVS (*Yaculus*) cauda longissima apice pennata, nigro alba, pedibus posticis maximis, pentadactylis. TAB. XX.

Cuniculus f *Lepus indicus* Utias dictus ALDROV. quadr. dig. lib. II. p 396.
Alak-dága Mungulo-daurica, Abalak Indorum MESSERSCHM. Hodeget.
MS.

Cuniculus minor caudatus dauricus Alachtacha Mongolis MESSERSCHM.
Mus. Petrop. I. p 344. nr. 123.

Cuniculus pumilio saliens GMEL. Nov. Com. Petr. V. p. 351. t. 9. f. 1.

Cuniculus cauda longissima BRISS. quadr. epit. p. 103. sp. 9.

Lepus terrestris GMELIN. itin. vol. I. p. 26. tab. 2. mala.

Jerboa fibirica PENNANT. syn. p. 296. n. 223.

Plenam tandem hujus & sequentis historiam dabo.

28. MVS (*Sagitta*) cauda longissima, apice subpennata nigro - alba; pedibus posticis longissimis, tridactylis. TAB. XXI.

Gerbo DE BRVYN. orient. p. 396. ic.

Gerbua EDWARD. av. t. 219. HASSELQVIST. aff. holm. vol. XIV.
p. 129. tab. mal. itin. p. 198.

Mus Jaculus LINN. mu. reg. prodr. Vol. II. p. 9.

Mus Sagitta PALL. itin. II. append. p. 706. n. 12.

Jerboa ægyptia PENNANT. syn. p 295. n. 222. tab. 25. fig. 3.

Distinctissima, a præcedentis varietatibus & sequenti, species.

29. MVS (*cafer*) cauda longissima, apice floccosa nigra, pedibus posticis longissimis tetradactylis.

Gerbo major ALLAMAND. monogr. 1776. Suppl. Buffon. tab. 15.

Capensis species, cum Marmotis, ex murino genere maxima, antecedentibus duobus vere affinis & congener; quum contra male a Zoologis recentioribus nonnullis huc referantur *Lemur spectrum*, (Le Tarsier BUFFON. XIII. p. 90. ed. min. XXVI. p. 116. t. 9.) diversissimæ fabricæ animal, Moluccanis insulis proprium, nocturnum, Belgicis *Podje* dictum (*Mus. Schlosserian.* p. 2. nr. 24.), de quo fusius alibi; & Didelphis saltatoria *Cell.* BANKS & SOLANDRI. — Ipsa hæc a *Cel.* ALLA-

MAND illustrata species transitum facit ad sequentem speciem, unde Mures isti bipedes separato genere tradi nequeunt.

30. MVS (*longipes*) cauda longa vestita rufa, corpore fulvescente subtus albo, pedibus postieis majusculis, pentadactylis. TAB. XVIII. B.

Serpentum pabulum SEBAE thes. II. tab. 29. fig. 2.

Mus longipes LINN. mus. reg. vol. I. p. 9. syst. nat. XII. p. 84. sp. 19.

Mus meridianus PALL. itin. II. p. 702. append. n. 4.

Hanc, licet haud dubie synonymis indigitatam, speciem plenioriem descriptionem poscere credidi.

31. MVS (*tamaricinus*) cauda longissima, vestita, fuso - subannulata, corpore gryeo cinerascente subtus albo. TAB. XIX.

Mus tamariscinus PALL. itin. II. append. p. 702. sp. 3.

Etiam hanc inter descriptiones speciatim illustrabimus.

32. MVS (*Nitedula*) cauda longa, subfloccosa, corpore rufescente, subtus albo, area oculorum nigra.

Nitela PLIN. hist. nat. lib. VIII. cap. 57.

Mus campestris seu agrarius ALDROV. quadr. dig. p. 451. icon.

Glis f. Mus avellanarum major BRISSON. quadr. ep. p. 114.

Lerot BVFFON. hist. VIII. p. 181. edit. min. XVI. p. 235. tab. 25.

Mus quercinus LINN. syst. XII. p. 84. sp. 15.

Sciurus hortensis PENNANT. syn. p. 290.

Apud Russos tantum in quercetis Casaniensibus, ad Volgam & in Parva Russia notum animalculum, in cavis truncis & Picarum nidis non infrequens, etiam ubi deest Corylus. Cauda omnibus aliis congeneribus villosoire, minus tamen, quam in sequenti specie.

33. MVS (*Glis*) cauda longa villosissima, corpore cano, subtus albo.

Glis PLIN. hist. nat. l. VIII. cap. 57. GESNER. quadr. p. 550. RAI quadr. p. 229. BRISSON. quadr. ep. p. 113.

Loir BVFFON. hist. VIII. p. 158. edit. min. XVI. p. 206. tab. 24.

Sciurus Glis LINN. syst. XII. p. 87. sp. 8. PENNANT. syn. p. 289.

In Russia minore & ad Volgam in quercetis & saxorum fissuris idem qui per omnem Europam australem; at in Sibiria nul-

quam datur, licet in australibus Asiae videatur usque ad Chinam continuari, interque Chinensium picturas zoographicas occurrat. Hic ipse est animal Polonis & Carno-Slavonis *Pouch*, dictum, quod *BVFFONIVS* (*hist. nat. vol. XV. p. 143.*) e *RZAZCINSKIO* inter dubia recensuit; idemque Germanorum *Billich* vel *Pillich*, quem recte cum *Pouch* conjunxit in tritissimo *Lexico HÜBNERVS*.

34. MVS (*avellanarius*) cauda longa, subfloccosa, corpore fulvo, gula alba.

Mus avellanarum minor RAI. quadr. p. 291. EDWARD. av. tab. 266. Zool. britann. tab. 45.

Glis — Mus avell. minor BRISSON. quadr. epit. p. 115. sp. 3.

Mus avellanarius LINN. syst. XII. p. 83. sp. 14.

Muscardin BVFFON. hist. nat. VIII. p. 193. edit. min. XVI. p. 250. tab. 26. pulcherr.

Sciurus somnolentus PENNANT. syn. p. 291. n. 219.

Mihi nunquam oblatus, præterquam in Anglia, ubi frequen-
tissimus & in foro prostat, pro delicis puellarum altilis;
licet *BVFFONIVS* e descriptione *RAII*, (qui fuscescentem
varietatem indicavit) in Anglia non dari putet. *RAII* tempore
apud Anglos nondum videtur domesticus fuisse, ut hodie prop-
ter lepiditatem est, æque ac *Lacerta aurata* (*Guernsey Lizard*).
Si enim fuisset, certe indicasset *RAIVS*. — *Molares* huic speci-
ei ubique quaterni, primo quovis minimo. *Nasus nudus* in api-
ce rostri; pedes nudiusculi, palmis sine pollicis rudimento tetra-
dactylis. *Cauda longitudine totius animalis, densis hirsuta pilis.*
Variat colore fulvo, vel flavo - rufescente, vel (immixtis pilis
fusca crebrioribus) gryeo-fuscescente, subtus omnibus pallido.
Gula alba. — Vagatur noctu; tota vero hyeme, licet in tempera-
*to Angliæ climate, conglobata dormit, ægre excitanda & somno-
lenta, etiam in loco calido. Avellanas durissimas, quamvis vi-*

ribus imbecille, nullo negotio erodit. Unguiculis in omni plāno, etiam supino, facile adhæret. — Eandem in America dari vix credas; similis autem videtur species lethargica ibi vivere, quam sub nomine Anglis pro *M. avellanario* usitato (*Dormouse*) recenset I. BRICKELL *nat. hist. of N. Carolina* p. 131.

35. MVS (*betulinus*) cauda longissima nudiuscula, corpore fulvo, fascia dorsali nigra, auribus plicatis. TAB. XXII. fig. 1.

M. subtilis PALL. *itin. II. append. p. 706. n. 11. β.*

In betuletis Sibiriæ cum sequente, sed rarius observatus, posteaque delineandus, totius generis facile minimus, & vere specie distinctus.

36. MVS (*vagus*) cauda longissima nudiuscula, corpore cinereo, fascia dorsali nigra, auribus plicatis. TAB. XXII. fig. 2.

Mus subtilis PALL. *itin. II. append. p. 705. sp. II. α.*

In betuletis campestribus totius Tatariæ magnæ frequens, & cum præcedente, licet cauda ad sequentem phalangem referenda videatur, attamen propter torpidam a frigore indolem inter *M. lethargicos* referenda.

37. MVS (*striatus*) cauda longiuscula subnuda, corporis striis plurimis parallelis, albo-guttatis.

Mus orientalis SEB. *thes. II. p. 22. tab. 21. fig. 2. PENNANT. syn. p. 304.*

Mus striatus LIN. *muf. reg. I. p. 10. syst. XII. p. 84. sp. 17. ZIMMERMANN. Zool. geogr. p. 516. sp. 22.*

Pulchra species, mihi nunquam visa, & vix nisi e Museo SEBAE cognita, quam tamen in campis circa Caucasum dari ex auditis suspicor, & ex habitu huc referto. Dubium tamen, fateor, circa hanc speciem incussit mihi, inter animalia e thesauris SEBAE in *Museum Petropolitanum* translata, sub nomine *M. indici striati*, quod etiam *Catal. Mus. prælaudati* p. 445. recenset, invenisse animalculum, quod certissime Sciu-

ri getuli pullus est tenerior, cauda adhuc nuda murem mentionis.

VI.

M V R E S M Y O S V R I.

38. MVS (*Piloridae*) cauda longiuscula, squamata, truncato - obtusa, corpore albido.

Mus albus ceylonicus BRISSON. *quadr. epit.* p. 122. *sp.* 8.

Mus amphibius javensis ZIMMERMAN. *zool. geogr.* p. 325.

B. Piloris BUFFON. *hist. X.* p. 2. *ed. min. XX.* p. 3.

Cavia moschata PENNANT. *syn.* p. 247.

Castor Piloris ZIMMERM. *Zool. geogr.* p. 509.

Specimen hujus speciei Ceylonicum, quod ab Americanarum insularum incola *B.* differre haud credo, quondam vidi & breviter descripti in *Museo Mercatoris Amstelædamensis* C. P. MEIER lectissimo. *Mole* M. decumanum superabat, & non multo erat inferior *Cavia Cobaya* s. Porcello. *Auriculæ* magnæ, nudæ, albæ; *palmæ* tetradactylæ cum verruca pollicari; *plantæ* pentadactylæ, fissæ, pollice crasso. *Cauda* linearis, truncato-obtusissima, quadripollicaris, squamosa nuda. *Color* albidus, in dorso leviter gryseo-ferruginescens, subtus cinerascens. — Adeoque simillimus iis, quos in America observarunt itineratores.

39. MVS (*Caraco*) cauda longa squamosa obtusiuscula, corpore gryseo, plantis subsemipalmatis. TAB. XXIII. A.

Species sequenti simillima, e China in orientaliorum Sibiriam dispersa, quam sigillatim illustrabo.

40. MVS (*decumanus*) cauda longissima squamata, corpore setoso gryeo, subtus albido.

Rattus sylvestris BRISSON. *quadr. epit.* p. 120.

Rattus norvegicus ZOOLOG. BRITANN. I. p. 99.

Surmulot BUFFON. *hist. nat. VIII.* p. 206. *edit. min. XVII.* p. 1. *tab. 27.*

Rattus gryeus PENNANT. *syn.* p. 300.

Hæc species omnium hujus generis teterima, ferocissima, nocentissima, certe cum aliis Indiarum noxis in Europam maritimam & luxuriosam invecta est & nunc per Russiam usque omnem frequens, in Sibiriam tamen nondum penetravit. — In oppidum Jaïcense ante non multos annos, migratione legionatim facta, a parte occidentali adventavit ²⁾). Accepi postidea, simili migratione, ex occidentali item deserto, Astrachaniam per venisse autumno anni 1727. paucis diebus ante terræ motum ²₃ & ³₄ Octobris ejus anni ibidem & ad omne Caspii lacus occidentale littus observatum; credulisque hæc migratio inter portenta præsaga pestis, quæ istam urbem deinde (A. 1727 - 29.) vastavit, habita fuit. Tranarunt eo tempore magnis turmis alveum Volgæ & domos ita desubito infestarunt, ut nihil ab iisdem tutum servari potuerit. Musculum tamen Astrachaniæ (quæ aquis undique septa est) etiamnum deesse GMELINVS jun. auctor est (*itin. 2. p. 162*). — Ratti nostri decumani an illuc ex Europa, vel a meridionalibus terris venerint, non pronuncio; dantur certe in Persia (unde farctos misit GMELINVS) & ibi credo, inquilini sunt, nidulanturque per Hyrcaniam in antris derelictis Hystricum, qui colles arenosos, buxo (Camelis lethifero) consitos incolunt. Domestici tamen isthic vulgo non observantur, licet Ratti vulgares & Musculi in habitationibus infestissimi sint. — Petropoli, ubi immensa Ratti decumani copia, etiam æstate in domibus abundant & prolem educant, seniores vix ullis venenorum vel decipularum dolis eradicandi; efficacissime tamen fugantur Cuniculis altilibus, quorum odorem, salutari antipathia, non amant, ut ipse expertus sum, & incolarum multi experiuntur; dum interim Musculi cum Cuniculis amice vivant. —

²⁾ PALL. *Reise durch Russland. I Theil p. 304.*

Pondere M. decumani non raro octo unicas, immo fere libram medicam æquant. Afferes aliquot pollices crassos una nocte perrodunt; gallinas necant. Hyeme *vellere* largiori, subtus pulcre candicante nitidi sunt, supra semper fetosiore atque hirto. *Pedibus* licet penitus fissis, optime & sponte natant. *Palmæ* callo pollicari, ut in Ratto; *cauda* annulis squamosis infra 200.— Sunt hi verosimillime *Mures caspii*, non multo minores Ichneumone ægyptio, acerbi & robore dentium insignes, quos in terra caspia certis temporibus infinita multitudine accedere, perennibusque flaviis intrepide innatare, caudas inter se mordicus tenentes, proditum reliquit AELIANVS (*bist. anim. lib. XVII. cap. I7*). Incertius, an migrationes Murium in Ponto & Aegypto observatæ, de quibus idem *Lib. VI. cap. 4I.* per eandem vel aliam speciem explicandæ sint?

4I. MVS (*Rattus*) *cauda* longissima squamosa, corpore atro, subtus canescente.

Mus domesticus major f. *Rattus* GESNER. *quadr. p. 73I.* RAI. *quadr. p. 217.*

Rattus BRISSON. *quadr. epit. p. 118.*

Mus Rattus LIN. *sysl. XII. p. 83. sp. 12.*

Rattus niger PENNANT. *syn. p. 299.*

Species vel originis Europææ, vel ex Americæ insulis illata, licet plures, & omnium novissime *Cel.* ZIMMERMANN (in *Zool. geogr. p. 223.* seq.) ex Europa potius in Americam transvectas contra Ill. LINNAEVM sustineant, quod mihi etiamnum dubitabile videtur; certe in Sibiriam nondum penetravit, immo vix Volgæ tractum egressa est orientem versus, & apud antiquos, licet Musculi frequens mentio, nulla occurrit Ratti.— Colore singulari atro, & pilo minus rudi a præcedenti oppido distincta, mole longe inferior; immo variat magnitudine. In defertis ad inferiorem Volgam regionibus varietas minuta, sœpe

vix sex septemve drachmarum pondus superans, æstatem ruri transligens, in ripis præruptis maxime abundat. In fortalitii Căricynensis suburbis primo *Mus sylvaticus* in domibus autumno appetet, hunc depellit minuta ista Rattorum varietas, hos denique *Mus decumanus*. — MORANDI calculos tabulares crystallinos in vesica urinaria Ratti semel tantum observavi.

42. MVS (*sylvaticus*) cauda longa squamosa, corpore gryseo lutescente, subtus lateribusque abrupte albo.

Mus agrestis minor GESNER. quadr. p. 733.

Mus domesticus medius RAT. quadr. p. 218.

Mus agrorum BRISSON. quadr. epit. p. 123. sp. 10.

Mus sylvaticus LINN. syst. XII. p. 84. sp. 17.

Rattus campestris PENNANT syn. p. 302. Zool. britann. tab. 49.

In borealibus æque ac temperatis, locis clivosis siccis sylvarum, lucorum & arbustorum passim frequens, cuniculans canali uno obliquo, duobus perpendicularibus absque egesta terra, ulnae saepe profunditate, solitarius. Hyeme ad horrea & frumenti acervos veniunt frequentes, multumque damni inferunt. Magnitudine secundum loca variant: in cultis, ubi segetis beneficio grandescunt, ad semunciale accedunt pondus; in desertis & sylvis uralensibus vix tres drachmas superant. Cauda ad corpus ut 5 ad 6 circiter. Color (in siccioribus, temperatis) supra eleganter gryeus, subtus albus, linea ad latera distinguita paulo intensius gryea. In frigidis, gryeo fuscoque magis mixti. Totum candidum circa oppidum Simbirsk ad Volgam observavi. — In Sibiria ultra Irtin & Obum mihi vix occurrit hæc species; attamen GMELINVS circa Ieniseam oppidum Murcm huic affinem ^{a)} autumno campos, hyeme granaria vastantem, observavit.

Rattus

^{a)} Descriptionem MStam GMELINI „cialis, pilis longis quidem, sed arte addo. „*Auriculae* oblongæ; *cauda* biun. „*jacentibus* hirta. *Color* tam supinæ, „quam

Rattus messorius PENNANT. *syn. p. 303. n. 231.* non nisi minuscula Muris sylvatici varietas est; contra dimensiones Ratto campestri apud *Amiciss.* PENNANT attributas, mihi in M. sylvatico nunquam tantas observare licuit.

43. MVS (*Musculus*) cauda longissima, squamosa, corpore fusco, sub-tus cinerascente.

Mus Sorex BRISS. quadr. ep. p. 119

Mus Musculus LINN. syst. XII. p. 83. sp. 13.

Souris BUFFON. hist. nat. VII. p. 309. ed. min. XV. p. 145. tab. 39.

Species per omnem Europam & Asiam, sub omni fere climate inquilina, & a nobis verosimillime in Americam inventa, ubi hodienum minus frequens Ratto. Variat interdum colore atro Ratti, itemque maculis trunci magnis albis, in solito colore; rarius tota candida oculis rubicundis. Videtur omni tempore anni generare: sub finem Decembris saepe & adultiores pullos & matres gravidas in eodem loco observavi. — Calidissimi animalculi sanguinem ad 107. imo 109° Farenh. fervere, minuto thermometro saepius expertus sum, media quoque hyeme. — Mammæ sex pectorales, quatuor ventris; quarum duæ fere inguinales.

44. MVS (*agrarius*) cauda longa, squamosa, corpore lutescente, striata dorsali nigra. TAB. XXIV. A.

PALL. itin. I. append. p.

Alia species murium GMELIN. itin. I. p. 151. tab. 29. f. 2. peffima.

Hæc species descriptione & icone, quam dabimus, notior erit, antea non rite illustrata, licet saepe noxia, & in Germaniam quoque migrasse observata. Berolini circa annum (si bene memini) 1754. tanta copia cum M. sylvatico hyeme

„quam pronæ partis rufescens, gula excepta alba. *Myotax* pilis albentibus compo- „posteriores 5. digitos habent. — Agilli- „situs. *Oculi* majusculi. *Pedes* anteriores 4. „mus, perpetuo ruspatur.,“

usque in urbem aderant, ut sub ponticulis interdiu turmatim & sine timore discurrentes viderim.

45. MV'S (*minutus*) cauda longa squamosa, corpore supra ferrugineo, subtus albido. TAB. XXIV. B.

PALL. itin. I. append. p. 454. nr. 4.

In hac phalange, immo præter M. subtilem in toto genere minima, neque hoc ipso multo major, ut deinde videbimus.

*

*

Supereft ut de dubiis Murium speciebus dispiciamus. Non quæram, quosnam mures Antiquiores sub nominibus *Gingilix*, *Zegeria*, *Giligrus*, cet. intellexerint. Inter recentiorum species, haud sane copiosas, solus fere Mus norvegicus SEBÆ (thes. vol. II. p. 64. tab. 63. fig. 5.) vere & absolute dubius manet. LINNAEI dubia synonyma supra utcunque redegi; & MESSERSCHMIDIO breviter, & obscure indicatas species adtuli (Not. a.). — Vix autem dubito in America adhuc plures superesse nobis ignoratas species. Id saltem analogia suadet, præterquam quod aliquæ jam imperfecte indicatæ prostant; ut aquatica e. i. BRICKEL (not. b.) adlegata, & a FORSTERO inter Animalia borealis Americæ recensitæ. — Vix plures ex Africaniis novimus. — Itaque eos, qui Historiæ naturalis causa peregrinantur, excitari vellem, ut diligentiorem in animalculis subterraneis navent operam; quæ licet despecta, tamen usu, quem in œconomia Naturæ præstant, noxisque quas homini inferunt nequaquam spernenda sunt, & studiosos non indignis, circa mores atque vitæ genus, inventis ditabunt.

A R C T O M Y S
 M A R M O T A E A F F I N I S
 R V S S O A S I A T I C A .

AMarmota alpina Europæ primus BRISSONIVS & post eum
Ill. BUFFON^a) distinxerunt animal affine, quod ante il-
 los Zoologis, obscurum fuerat, quodque KLEINIVS etiam (in
 hist. nat. Muris alpini *Prodomo historiæ avium* adnexa) cum
 Alpicolarum Marmota confudit. Nomine BUFFONIVS usus est
 polonico (*Bobak*, rectius *Bobuk*), quod Malorossis & Cosac-
 cis *Baibak* vertitur, quum notior & proprie Russis usitata ap-
 pellatio sit *Ssuròk*^b). Polonis RZACZINSKOY prodente etiam
Swiftsch a voce nuncupatur. Tataris vulgo *Suûr* vel *Sumur*
 & *Sugur*^c compellatur, quod forte Russicæ, quam diximus,
 appellationis radix est. Mongolice *Tarbagàn*^d audit, quæ
 vox in Sibiria orientali etiam apud Russos inoluit. Tanguticum
 denique nomen *Bschà* sonat. — Habet hoc animal, nobis vacuo
 nomine Arctomys appellandum, quod, præter modo dictos au-
 tores, pauci memorarunt, tantam cum Marmota similitudinem,

N 2

^a) BRISSON. *quadr.* p. 165. BUFFON.
hist. nat. vol. *XIII*. p. 136. edit. min. *XXVI*.
 p. 177. tab 18. mala. PENNANT. *syn.*
quadr. p. 268. denuo, FORSTERO præ-
 eunte, Arctomyen cum Marmota helvetica
 commisicuit, ut fecerat KLEINIVS.

^b) WITSEN. *Noord- en Oost-Tata-*

rye ed. *II.* Vol. *II*. p. 840. e relatione
 Angli Ioh. WINTER *Zoorik* scripsit,
 quod anglico ore *Surik* pronunciabitur.

^c) Sogur RUBRUGUIR *voy. en Ta-*
tarie p. 25.

^d) Perperam Tarbiki GERBILLONI
 apud DU HALDE p. 305.

ut nisi constantibus notis, ungue pollicari, vellere & vitæ generē differret, pro ejusdem varietate haberī posset. Inclinavit in hanc sententiam **BUFFONIVS**, idemque Monacem seu Marmotam americanam non magis distinctam speciem putavit, immo Citillum quoque ex **GMELO** nomine sibirico (*Ievraschka*) introductum, eodem fere redigit. Sed qui has omnes species viderit, ut ego vidi, satis persuasum habebit distinctissimas esse omnes. Hoc de Arctomye & Citillo e descriptionibus nostris, Marmotæ alpestri comparatis patebit. De Monace autem Americano **CATESBAEI** atque **EDWARDSII** icones ^{e)} & descriptions, locusque natalis hujus speciei calidus affatim probant. Denique cum **PENNANTO** ^{f)} sustineo, Marmotam parvam canadensem, quam supra *Empetram* cognominavi, neque cum Marmota alpestri Helvetiæ, nec cum Arctomye vel Monace, imo ne cum Citillo quidem, cui facie, colore & magnitudine proxima est, specie esse confundendam ^{f*)}.

Arctomys non, uti Marmota, in alpestribus elatis, sed in clementioribus, apricis montium tractibus vivit & meridianos situs sequitur. Observavi iis præsertim in regionibus abundare, ubi colles schisto cotaceo vel arenario horizontali, omnium mi-

e) **CATESB.** *carol. II. tab. 79. append.*
28. **EDWARDS** *av. tab. 104. PENNANT.*
syn. p. 270. n. 198. *Marmota marylandica.*

f) *Marmota Quebecensis* **PENNANT.**
syn. p. 270. n. 199. *Sifleur LA HONTAN*
cit. I. p. 233. Ill. **BUFFONIVS** mihi hanc speciem cum Monace confusile videtur, neutra forte oculis visa. Potuit **STELLERVS** eadem in Americæ parte, quam adgitit, audita, Citillos ibi vivere credidisse.

f*) Peculiare ex murino genere animal,
quod juga montium Atlanticorum Africæ

colit, & Marmotis vel Citillo affine videatur, nuper e **CL. ROTHMANNI** observatione primum innotuit, qui *Marem Gundis* arabico nomine cognominavit, breviterque determinavit: "magitudine cuniculi, caudâ abbreviata, pedibus omnibus tetrada-ctylis, corpore toto testaceo rufescente, auriculis truncatis, apertura larga ovata, "cet. Vid. *Cel. SCHLÖZER Briefwechsel Vol. I. p. 339.* Accuratiorem & fusioriem hujus animalis descriptionem omnes Zoologiae fautores mecum optabunt,

nime scaturiginoso constant; post hos amant calcareos & margaceos altiores & sicciores montes. Sed ab arenosis, sylvestribus, uidis, & omni deserto salsuginoso, nudo abhorrent. — Abundant primo in collibus a Carpathico jugo per Poloniā & Russiam australē sparsis. Ad Borysthenem maxime in regione inter Sulam & Supoy fluvios abundare dicuntur ^{g)}). In elatis camporum

N 3.

g) Description d'Ukraine par le Sieur de BEAUPLAN (Rouen 1660. 4.) p. 80. seq. Locum ubi de Arctomye fuse dixit, apponam: "Entre les rivières (de Sula & de Supoy, qui tous deux se rendent dans le Nieper) se trouvent de petits animaux, qu'ils appellent en leur langue Bobaques—ils se retirent dans terre comme les Lapins & au mois d'Octobre ils font leur retraites dans leurs tanieres, dont ils ne sortent qu'à la fin d'Avril, auquel temps ils courent la campagne pour chercher leur vie & passent ainsi l'hiver dans terre & mangent ce qu'ils ont amassé l'été, ils dorment longtemps & sont fort cœconomes, ayant un certain instinct de faire leurs provisions; en sorte que l'on diroit, qu'ils ont des esclaves parmi eux, car ceux qui sont paresseux, ils les font coucher sur le dos, & leur chargent sur le ventre une grande poignée d'herbe sèche, que le Bobak tient embrasé de ses pattes & pour plus proprement parler de ses mains, car ces animaux s'en aident presque comme les singes des leurs, puis les autres la traînent par la queue jusques à l'entrée de leur tanier, & ainsi cet animal leur sert de traineau, & delà lui sont porter l'herbe dans leur cachettes: je les ai vues plusieurs fois faire ce mesnage & me suis

,arreté par curiosité à les contempler des journées entières, & mesme j'ay fait souyr ,jusques dans leurs tanieres, pour voir leurs ,apartemens, & j'ay trouué force trous, ,separés comme par petites chambrettes, ,les unes sont leur magazins, d'autres ,leurs servent de cimetière & de sepulcres, ,ou ils retirent leurs morts, & les autres ,sont appliqués à quelque usage particulier, ,Ils logent huit ou dix mesnages ensemble ,& ont chaqu'un leur demeure à part, ou ,ils vivent avec grande police & leur republique ne cede en rien à celle des mouches & des fourmis, dont on a tant écrit. ,J'adjousteray que ces animaux sont tous ,hermaphrodites & estans pris jeunes au ,mois de May sont faciles à apprivoiser; ,ils ne coutent pas plus au marché d'un ,sol ou six liarts, j'en ais nourry plusieurs, ,& sont jolis dans la maison & donnent ,autant de plaisir que feroit un singe ou un ,escrueul, & mangent mesme pasture & ,mesme sorte de nourriture. J'oubliois à ,dire, que ces animaux sont fort ruséz, ,car ils ne sortent jamais qu'ils n'envoyent ,une sentinelle perdue, qu'ils posent sur ,quelque éminence pour avertir les autres, ,pendant qu'ils sont à pasturer, & lorsque ,la sentinelle apperçoit quelqu'un, elle se ,dresse sur les pieds de derrière & sifle, par

australium inter Borysthenem & Tanaïn, maxime ubi tumuli sepulcrales abundant, sunt frequentissimi; quia in his tumulis mollem terram facile fodunt, & exaltato situ cuniculi contra meteoricas aquas tutas se norunt. Abundant porro in toto illo collum tractu, qui a Tanaï secundum Choper fluvium versus Volgam pergit, ubi licet copiose capiantur, copiosiores tamen quam ullo alio loco, fereque innumeræ vivunt, præsertim in regione rivorum Kamenka & Sawalla, ubi colles calcareis stratis altiores Schisto arenario constant & graminoso cæspite sunt vestiti. In montibus calcareis secundum Volgam Casaniam fere usque, minus tamen frequentes occurrunt; crebriores in promontoriis cotaceis circa Uralensis jugi partem australiorem, in fluminis Sok, Kinel, Samara, Iaïk & Sakmaram sparsis. Deinde magno intervallo per Sibiriam mihi non apperuerunt, ob borealiorem situm, quem favente quantumvis regione, fugiunt. In australiore deserto tamen, per magnam Tatariam, clementiora ju-

„ce signal ils s'ensfuyent tous dans leur fort & elle aprés, & y demeurent autant „de temps qu'ils pensent que le monde „soit passé, avant que de ressortir. La di- „stance de ces deux rivières de la Soula & „Supoy, n'est pas plus de six lieus, & „du Nieper jusqu'aux confins de la Mosco- „vie n'est pas plus de 15 à 20 lieus de di- „stance, là où se trouvent ces animaux qui „vivent comme j'ay dit & ne s'en trouve „point ailleurs. Il ne fait pas bon galoper „en ces quartiers là, parce que tout cela est „plein de petits trous, (comme est une ga- „renne) les chevaux les rencontrent sous „leurs pieds, tombent & sont en danger „de se rompre les jambes, & j'y ais été pris „plusieurs fois. Les payfans les chassent en

„May & Juin en cette façon; ils jettent „cinq ou six sceaux d'eau dans leurs tanie- „res, ce qui les force de sortir, & mettent „un sac ou un filet à la gueule du tefnier „ou ils se prennent; les petits, tant privés „qu'ils sont, ne peuvent oublier leur natu- „rel & au mois d'Octobre, si on ne les ti- „ent attachez, ils se terrissent dans la mai- „son & se vont cacher pour dormir long- „temps, & peut-être, qui les laisseroit fai- „re, ils dormiroient six mois entiers, com- „me font les Lerots & les Marmottes. Les „miennes y ont été quelquefois bien deux „semaines, & après les avoir bien cher- „chées on trouvoit un trous, que je faisois „fouyr pour les reprendre & je les trou- „vois comme toutes sauvages.,

ga ubique occupant, iterumque intra Russorum fines circa Altaïci jugi promontoria, ad Orientem Irtis fluvii, reperiuntur, pariores primum ad Ubam, frequentissimi circa Tomum in Kusnecensi regione. Ultra Ieniseam denuo, ad Baïcalem usque, intra Sibiriae terminos, propter sylvosam locorum naturam, haud visuntur; sed numerosissimi sunt in transbaïkalensi regione, circa Selengæ collaterales fluvios, in planicie Bargusinensi, & in Davuriæ campis, maxime circa Argunum fl. & Lacum Dalay. Dicuntur etiam in montibus apricis ad Lenam, maxime vero in Kamtschatka ⁴⁾ dari. Apparet in universum hanc speciem vix usque ad 55° latitudinis borealis vivere; contra in montosis interioris Asiæ late ad austrum dispalari, e nomine, quo Tangutis noti sunt, eque Bucharorum & Sinensium relationibus didici.

Cuniculos fodiunt profundissimos, ideoque in siccissimis tantum collibus habitare possunt. Plures vulgo simul communem aditum habent, qui obliquis flexibus ad duas, tres, pluresve orgyas in profundum tendit, tumque in ramos, ad singulorum incolarum nidum ducentes, finditur. Hinc inde laterales etiam reditus in lucem emergentes observantur. Multi tamen unico canali contenti sunt, quod præsertim Cossacorum dolus probat, nivalem aquam ex altiori loco in cuniculos dirigentium, quo nullis lateralibus suffugiis præparatis, eodem ostio prodire coguntur. Persodidunt cæterum non solum mollem terram, sed etiam lapidosa sirata; unde ad Uralenses montes metallifossoibus famulantur, qui circa antra eorum crebro indicia cupræ mineræ, in stratis horizontalibus latentis, legere solent. Magnos enim comminutorum stratorum cumulos egerunt, ut regiones, ubi abun-

⁴⁾ KRASCHENINIKOF Descr. LER Beschr. der Länder Kamtsch. Kamtsch. Ed. rusf. vol. II. p. 218. STEL. p. 126.

dant, sœpe totæ inde colliculosœ appareant. Ubi difficilior & saxosa regio, ibi maxime communis labore fodiunt, & in uno antrœ sœpe 20 vel quadraginta Arctomyes sociatim vivunt, communis gaudentes exitu, versus nidos ramificato. Hoc maxime observatur in Davuria, ubi ideo Tungusi magno sœpe labore (fumo prius, ad suffocanda animalia copiose immisso) eas familias effodiunt. — In molliori contra solo distinctis cuniculis sœpe solitarii, vel pauci in familiam coacti vivunt; semper tamen, ubi aptum tumulum invenerunt, plura in exiguo spatio antra invenias. — Nidos præsertim autumno, purissimo & tenerissimo fœno tanta copia infaciunt, ut ex aliquot diverticulis equis per noctem satiari possit. Estque communis fama, collectum sub se fœnum in dorsum sponte provolutos quasi vehiculo tenere, sociorumque cauda mordicus apprehensa, vel etiam dentibus cum socia concatenatis ad antra trahi. Quo quidem KLEINII (*loc. cit. p. 234.*) impedimentum a directione pilorum contraria objectum removetur; res tamen ipsa fide dignissimis testimoniis, ut credatur, indigeret.

Interdiu, maxime dum Sol matutinis & meridianis horis calet, antris excurrunt, pabulantur, colludunt, nunquam tamen longe a latebris discedunt. Homine vel fera conspecta ad antra gravi & inepto cursu refugiunt, ubi ad ipsum ostium erecti, vel si proprius iri videant in aditu cuniculi sedentes, proculi & cum crebro fistulatu, plerumque præ timore geminato, auscultant, ita ut prope accedere venatorem patientur, & scelopō demum exploso, sœpe morientes, in antrum resilient. Plerumque etiam in regionibus, ubi copiosis familiis vivunt, unum ad commune antrum excubias agentem videas, dum reliqui sub dio pascuntur; ut quæ STUMPFIVS apud GESNERUM (*quadr. p. 746.*)

p. 746.) de speculatore Marmotarum exposuit, etiam in hanc speciem quadrent.

Arctomys pabulo merc vegetabili fruitur & ab omni carne (quod in familiaribus multoties erpertus sum) abhorret. Amant plantas oleraceas varias, & avidius reliquis campestribus plantis depascuntur Polygonum aviculare, Atriplices, Chenopodia, Plantaginem, Millefolium, & parcus Serpyllum atque Salvias. In Russia australiore Blitum virgatum ejusque baccas ita præferunt, ut his inde baccis nomen a Russis inditum sit (*Surotschye Jagody*). In Dauria Iridum variarum pumilarum radices vere fodiunt & copiose cuniculis ingerunt. Domi detentæ Brasfamicam & panem impense expetunt, & lac avidissime, sine ullo tamen murmure, potant, cui & recens captæ statim inhant, eoque maxime mitescunt. Aquam oblatam nunquam bibunt, neque si nullus diu potus offerretur, sitire sunt visæ. Sed propriam lambunt urinam, & in campis positæ humum pinguem a pluvia madidam avide vorare sunt visæ.

Eo vero gradu socialia sunt animalia, ut etiam plura e diversis regionibus & familiis angusto spatio incarcerata, licet plures sint mares, vix inter se rixentur, recens admissos dentibus teneriter vellicando quasi deosculentur, atque ita facile adsuescant, ut etiam in laxiore deinde loco liberiores communi consensu spelæa cavare & confertim cubare soleant, neque de pabulo disceptare velint, etiamsi alter alteri palmis prehensam offam sæpe ante os præripiat: quasi omnia inter animalia suæ stirpis communia esse velint. Hinc etiam in regionibus, quas cuniculis suis idoneas experiuntur & ubi herbæ ipsis gratæ abundant, copiosi sine pugnis, immo familiatim in communi subterraneo labyrintho cohabitant. Qua indole præcipue differunt a Citillis,

alias simillimis, sed minime sociabili animo dotatis. Sunt autem hi carnium, ut videbimus adpetentes; contra Marmotæ, mere phytivore, illud cum animalibus ruminantibus, aliisque solo vegetabili nutrimento vitam sustentantibus commune habent, ut gregariam vitam ament, propterque pascua nunquam invidiosa pugnant.

Arctomys videtur tardius paulo, quam *Citillus*, prurire. In eodem enim climate, dum hos (ineunte Aprili) jam venere occupatos observabam, istorum accepi mares, quibus testes, intra abdomen adhuc latentes, vix turgescabant. Attamen in australiore Russia, ubi ver maturius, Iunio mense jam pullos dimidiam matrum molem æquantes copiose habui. Observavi matres in tumulis plerumque cum unico pullo; verosimilime tamen plures pariunt: octonarius enim mammarum numerus pro paucis pullis nimius foret. Interim gravidas nunquam procurare potui, ut de fœtuum numero certior essem. Sunt autem multo copiosiores in hac specie fœminæ, quam mares; unde licet paucos pariant, valde tamen multiplicare necessario debent.

Quamvis per climata non minus varia, quam *Citilli*, dispersa vivat, tamen vix ullis varietatibus, certe non secundum regiones, ludit hæc species, sed ubique ejusdem fere pili, coloris atque magnitudinis occurrit. In orientali Sibiria pilum, ut omnia hujus terræ animalia, largiorem habent; & Kusneenses, ad pelliceos usus præfertim expetitæ, magis nigricantes sunt, abundantia longiorum pilotum; sed eadem varietas mihi etiam ad Tanaïn & Choper fl. passim oblata est, nigredine circa caput intensiore singulatis & plerumque robustior. —

Ea quæ in domesticis, quas frequenter alui, quæque etiam Moscouam & Petropolin lepiditatis gratia adferuntur, observari

possunt, non abs re erit exposuisse. Captæ, etiam adultæ, intra paucos dies privæ fiunt, juniores autem statim familiares. Sunt tamen mares paulo ferociores fœminis, neque mordax ingenium plane deponunt, cuius sexualis indolis contrarium in Citilli descriptione videbimus. — Homini ita sensim adsuescunt, ut sponte accedant, blanditias requirant & præsertim sedentes sub pectore & gula scabi amant, voluptatem etiam pandiculationibus testantes; si vero sub axillis titillentur, morsitatione levi & subgrunnienti murmur. In dorso, quantumvis blande, tangi timent, & si ex improviso id fiat, cum grunnuſu fere porcelli fugiunt, vel in postica saltim eriguntur, quod etiam adtonitæ vel iratæ faciunt & acutissimum simul fistulatum iterant. Sedentes palmis sese præcipue defendunt, quibus infestum quoque baculum removent, raroque mordent. Clunibus etiam curiosæ crebro insident & comedilia omnia palmis retinentes depascuntur. Aestate voraces sunt; sed pinguiores, præsertim hyeme, parcissime comedunt. Quæ primum captæ immodice lac ingurgitarunt, ægrotare & diarrhœam inde pati solent; adsuetæ nonnisi parce eodem utuntur. Pane lubentius fecalino nigro, deinde Brassica & pomis præcipue ali volunt. — Excrementa, quibus curvato trunco elataque cauda se liberant, semper in certo conclave angulo deponunt, leporinis similia, globulosa, fabis æqualia; verissimumque est certa in antris diverticula pro cloacis, in societate viventium communibus, servire. Urinam vero propriam omnem ore haurire solent. — Territis cursus saltabundus ineptus, erecta cauda, & ita rusticus, ut in obvia ubique impingant. Per humiles fissuras contra, ubi vix caput oblique transmittere queunt, reliquo corpore in planum dilatato facile & dexterime enituntur, validæ in genere viribus & ad iictus casusque, ut vitæ genus requirebat, ro-

bustæ. Pedibüs posticis se crebro scabunt, os vero palmis demulcere rarius visuntur. Dormiunt sedentes in clunibus, trunco in globum curvato, rostroque intra palmas & femora usque ad alvum recondito. Si nullas invenerint latebras, e stuppa & lana congestis nidum conficiunt, quem aliquando circa mensæ fulcrum artificiose implectere visæ sunt, quavis vespera denuo sternentes & adornantes. Noctu, si frigida est, sæpe in lectos cubantium, a terra licet elatos, magno suo labore adscendunt ⁱ⁾ ut calore fruantur. Imo scio cicuratam, quam dominus subtentorio æstivare coactus secum habebat, libere in campis ambulantem cuniculum sibi parasse, in quo interdiu per intervalla somnum capiebat, noctu vero in tentoria ad cubantes homines accedebat, stragulis sese inferens. Eadem adpropinquante autumno pelliceos centones, stuppam & lanificia & tentoriis furabatur, nidoque ingerebat; quod & in domibus viventes faciunt, quæ sæpe tota æstate vagæ, non ante de cuniculo cogitant, quam monente illo anni tempore. Scio duplici exemplo domesticam Arctomyne in abdito quodam loco tacite parato cuniculo delituisse, totamque per hyemem pro amissa habitam, vere tenebente in domo denuo apparuisse, sed magis efferatam & pristinæ familiaritatis oblitam.

Apparet hinc non sola caloris deminutione, quam initio autumni nondum sentiunt, vel hypocausti saltim beneficio fallere possent, veniente hyeme condi & somno dedi Arctomyes æque ac Marmotas, sed instinctu quodam a plenitudine pendente, quæ Ursos quoque in latibula & spontaneum jejuniū cogit. In

ⁱ⁾ Fabulas de Arctomyne explodens cui non solum ineptissimæ sunt, sed loca KLEINIVS (ad calc. hist. ar. p. 231.) etiam arboribus consita fugiunt. ipse falso afferuit, eas arbores scandere,

cubili bene calefacto, ubi latere nequeunt, servatae non obdormiscunt, neque a cibo plane abstinent, sed (quod in propriis & alienis observavi) mane, post meridiem & vesperi per quadrantem circiter horæ extra nidum ambulant, ad homines accedunt, & canis instar palmis ad genua erectæ cum murmure demulceri se postulant; parcissime autem oblatum cibum gustant & quasi nauseantes abjiciunt. Plurimum temporis & totam præsertim noctem profundo sopore oppressæ transigunt, insigni sæpe cum stertore.

Arctomys femella quadriennis, pinguissima, quam hyeme 1768. familiarissimam alui, & in qua (conclavi ad 120 & 125° *Scalæ de L'Isliancæ calente*) thermometrum inter inguina insertum ultra 104° calescedat, d. iv Decembris, insigni tum regnante gelu, experimenti gratia in frigidissima camera ad portam domus posita, undique clausa & obscura, vixque 6 ad 8 pedes lata, includebatur. Rosit primo portam & inquietissima fuit; ex objecta deinde stuppa nidum in angulo paravit, e quo nonnisi raro prodibat, præbitum panem rarissime appetens. Insequentibus diebus frigus, quod VI & VII Decembris ad 168° post XIX^{um} ejusdem mensis, aquilone penetrantissimo fiante, infra 170° stetit, bene tulit, solito more viguit, nido subinde exiens, præsertim quando transeuntes homines exaudiret, quos claro sibilo appellabat. Nec quidquam de familiaritate sua, pa- rumque de calore attisit. Initio Ianuarii, majore & constantiore frigore rarissime nido exiit & vix quidquam comedere voluit, semper tamen extra somni tempus vegeta. D. XVI Ianuarii frigus tandem ad 187° mercurium depressit, & tamen non obtorpuit animal, sed in nido sedens & cum familiaribus, qui inspiciebant, colludens, solitam alacritatem servavit. Nidus ta-

men haud calebat, fibique relicta obdormiscebat facile. Continuante per biduum æquali frigoris gradu paulo torpidior evasit, ægrius somno excitabatur; attamen & tunc, pluribusque postea diebus, nido expulsa ambulabat, & alvi faburram, licet vix quidquam gustaret, quotidie fere deponebat, interdum quoque afferes rodere audita est. D. XXX Januarii, quum nihil mutatur, inter femora detentum thermometrum inter 108. & 109.[°] caloris dedit; d. vero 1 Februarii, quum tandem animal mactare constituisse, per vulnus abdominis insertum ad 93^½. (seu Scala Farenheitianæ 100^½.) calentem demonstravit; ut igitur frigore ultra mensem continuo calor naturalis, quem media æstate in domesticis exploratum semper circiter 92[°] (Farenh. 102[°]) deprehendi, vix duobus gradibus imminutus fuerit & depresso ad gradum, quo æstate recens captas, macilentas calere aliquoties observavi (100-100^½. Farenh.)

Perspicitur hinc facile non quadrare in Arctomyn, saltem domi educatam, quæ circa animalia hyeme torpida, præsertim **M. quercinum**, afferuit **BVFFONIVS**: "calorem sanguinis iis non „esse multo supra temperiem aëris externi, immo sæpe inferiore,,rem,. Hoc unicum doleo, defuisse haec tenus occasionem experiundi, an Arctomys recens capta, quæ nondum domestica vita & fermentato pabulo alterata est, a frigore externe adpli- cato citius, quam domi educatæ, adficiatur, eodem modo atque in Citillis experimentis adstruendi locus erit. Et licet dicendum sit Citillos spontaneos externo frigore calorem cito amittere, nunquam tamen tanto gradu, quo **BVFFONIVS** perhibet, amittunt & temperatiore aëre cito ad calidorum animalium teporem redeunt. — In Glire Romanorum, qui in cella glaciali omnium citissime & una nocte in globum convolutus obtorpescit, & in-

tra aliquot horas calore aëris æstivi revivificari potest (ut ipse sum expertus), tamen sanguis, aliquot postquam refocillatus est horis, aëre vix ad 120° ($68\frac{1}{3}^{\circ}$ Far.) tepente, ad $96\frac{1}{2}^{\circ}$ utriusvis Scalæ, adeoque multo magis atmosphæra calet. De Vespertilionibus, qui hyeme plane obrigescunt, idem valet: in V. Noctula v. gr. die subfrigida pluries exploratum calorem sanguinis ad 90° (102° Far.), in Pipistrella, matutinis horis dum aër esset $122\frac{1}{2}^{\circ}$ (65° Farenh.) internum calorēm 89° ($105-106^{\circ}$ Farenh.) notavi. De experimentis in Erinaceo captis alibi dictum est⁴⁾ & in posterum dicetur.

Supereft ut de modis capiendi Arctomyes quædam addantur. Lepidissimus est dolus Calmuccorum, qui ad antra, quæ habitata observarunt, circa introitum clavis ligneis adfigunt sacum e funiculis equino pilo tortis & in rete rarissimum implexis, magnitudine quæ exacte capiat animal, cum apertura in extremitate robustiore funiculo in circulum firmata, ea amplitudine ut caput transmitrere possit. Arctomyes, stupidæ ut sunt, antris exeuntes saccum sine timore ingrediuntur, pedes per laxas retis areas, caput vero per destinatum collare exferunt; quo facto in facco, quasi studio insertæ, hærent, neque extricare se amplius possunt, & sic a venatore manibus prehendi, constrietoque postice facco vivæ quocunque deportari possunt. — In australiore Russia aliud exercent lethiferum hæc animalia decipiendi artificium: nempe femicanalis vel canalis ligneus cuniculi ostio adaptatur & firmatur, superius in medio incisus, ubi oblique imminet trabs in cuneum acuata, cæspitibus supra impositis gravata, quam horizontale lignum, alio ante aditum perpendiculari retentum, incisuræ infestam sustinet. Exiturum animal re-

⁴⁾ Nov. Comment. Petrop. Vol. XIV. p. 577. seq.

tinaculum aperturam impediens rejicit, quo liberata trabs per incisuram incidit atque animali in ligneo tubo hærenti lumbos frangit. Hunc apparatus in Icone nostra (*Tab. V.*) exprimi curavi. His ita copiosæ capiuntur Arctomyes, ut adipem, ad coria emollienda unguentum præstantissimum, duabus hastulis in Libram, & pelles 5 vel 6 hastulis, optimas nigrescentes 8 vel denis, venditent. Comeduntur etiam carnes, non solum a Calmuccis, sed a Cosaccis etiam & Malorosorum plebe. Et ipse expertus sum, notavitque **MESSERSCHMIDIVS**, coctas pariter & assatas satis sapidas esse, præsertim quæ non nimia pinguedine, quam flavam habent, fracidæ fuerint. Utique gustu proxime ad Lepores accedunt, quorum externe quoque hircinum odorem fere æmulantur. Calmucci pinguissimos in deliciis, immo fere pro medicina habent. Contra Tatari Mahometani non solum a carne abstinent, sed etiam hospitio Arctomyes colunt, unde in collibus, qui sunt in vicinia pagorum Tataricorum, maximopere multiplicantur. Habent enim viciniam horum animalium inter auguria felicissima, interque peccata numerant, ut Hirundinem vel Columbam, sic & Arctomyes occidere; quum contra Citilli circa domum nidulantes iisdem pro detestibili omni habeantur. Iakuti, Koraci & Russi australiores pellibus Arctomyum frequenter in vestimentis utuntur, robustissimis pilumque tenaciter retinentibus. — Omnibus vero partibus suis vilia sunt & despecta animalia.

D E S C R I P T I O
M U R I S A R C T O M Y O S .

Tab. V. & IX. fig. 1. 2. 3. *)

Magnitudo Marmotæ alpinæ. *Caput* depresso-sculpum; *rostro* crasso, brevi, obtuso, nigricante; vertice plano, buccis parotidibusque gibbis.

Nasus, cum ambitu oris, niger, cano subtiliter pilosus, nudiusculus, supra gibbus.

Labium superius usque ad nasi septum nudum stria canaliculatum, bilobum (*Tab. IX. fig. 1.*) *Dentes primores* magni, detecti, supra infaque rotundato-truncati, superiores majores, stria obsoleta exarati, albi, inferiores extus fulvi. *Molares* supra utrinque 5, infra quatuor. *Lingua* crassissima; *palati rugæ* prominentissimæ, circiter 12, quatuor priores integræ.

Mystaces exigui, sparsi, nigri, quinque ordinum. *Verruca* utrinque supra canthum oculi anticum, pilis nigris plurimis sparsa. *Verruca parotica* transversalis triplex, setis tribus majoribus. *Subgularis* tripunctata, medio pilo albo, lateralibus bisetis nigris.

Oculi minusculi, ad verticem utrinque prominuli, palpebris medio cute albida nudis. *Periophthalmium* breve, vix corneam adtingens, vasculosum, caruncula fuscescente productum. *Irides* brunneæ, & albuginis halo fuscus.

Aurium meatus pelle connivente clausi; *auriculæ* supra aperturam parvulæ, ovatæ, crassæ, molles, gryseo-albido villosæ, pilis marginis longioribus.

*) Icones citatae *Tab. IX.* naturalem magnitudinem referunt.

Corpus breve, depressiusculum, ventricosissimum, extenso animali latum, quassatum. *Artus* breves, cutis a cubitis versus thoracem & a genibus versus hypochondria laxe tensa. *Verruca* unifera in ulna exterius versus carpum.

Palmæ subpentadactylæ, pollicis phalange brevissima, latente, ungue mutico, prominulo (*Tab. IX. fig. 2. A.*); vola *callis* pulposis, striato-vorticosis, magnis, tribus ad digitos, uno sub carpo, maximoque itidem carpino ad pollicem (*ibid. B.*). *Plantæ* pentadactylæ digitis tribus mediis subæqualibus, subtus (*fig. 3.*), usque ad calcaneum nudæ, callis tribus ad digitos, duobus obsoletis sub metatarso pollicis & obsoleto ad tarsum digito extimo respondente. *Digiti* omnium pedum ad medium nudiusculi, annulato-subsquamati, pilis rigidis pronis supra *ungues* longos, teretiusculos, subtus planos, nigerrimos; in posticis breviore & subtus excavatos.

Cauda breviuscula recta, rigidiuscula, teres, sed pilorum dispositione depresso, vivoque animali pilis disticha, pilosissima, remotis tamen pilis, ut in Muribus plerisque squamulosa, annulis circiter centum.

Vellus minime densum, satis strictum, rudiussulum, (in domesticis hybernum laxius & mollius) subtus rarissimum præsertim sub armis & in alvo. In capite rigidiores pili strictissimi, nitidi. *Pili* corporis vix pollice longiores, ubique terni pluresve fasciculatim, per puncta vel poros cutis cinerascentis, striisque subreticulatae, dispositi. *Sutura* velleris sub gula brevis & a pectore pet abdomen longitudinalis.

Color rostro & circa oculos magis minusve fusco-nigricans, inter mystaces subferrugineus; parotides pallidæ, gula ferruginea, reliquum corpus infra & artus interiore latere ferrugineo-lutescen-

tia; supra gryseus, pilis longioribus nigris, vel fuscis apice gryeo-pallidis magis minusve inumbratus. Cauda basi subtus ferruginea, majore parte lutescens, a medio picea, apice atra.

Anus a cauda remotus, vulvæ propior anxi, animali *tribus* quasi *papillis* extrorsum turgens. *Vulva* angusta, bilabiata-pro-tuberans, connivens, clitoride nulla, raphe obsoleta versus anum continuata, antice pilis fasciculatis, reclinatis. *Mammarum* pa-pillæ obsoletæ, ab inguine ad costarum marginem serie valde di-vergente utrinque quaternæ, æquidistantes. *Mas* pene extror-sum vix prominulo; testibus plerumque in abdomen latentibus.— *Odor* naturalis hircinus, leporino similis.

M E N S U R A E.

Pondus adulorum vulgo viii. ad x librarum medicarum, in maximis Davuricis maribus xiv. feminis xiii. β. observavi.

Mas octolibris ad Selengam descriptus longitudinem habuit 1'. 9". 6"". caput 4". 8"". cauda sine pilo 6". 2"". Accuratores mensuras addo e femina pinguissima, domestica, ad Volgam dilecta:

Longitudo tota a naso ad anum	-	-	-	1'. 3". 10""
Altitudo antica ad scapulas	-	-	-	0. 5. 6.
gradientis postica	-	-	-	0. 5. 0.
Longitudo capitis ad nucham	-	-	-	0. 3. 10.
Circumferentia rostri per labium inferius	-	-	-	0. 5. 4.
oris	-	-	-	0. 3. 5.
Intervallum narium	-	-	-	0. 0. 3.
Distantia oculi ab extremo rostro	-	-	-	0. 1. 3.
inter oculum & aurem	-	-	-	0. 1. 1.
& meatum auditivum	-	-	-	0. 1. 1.

Longitudo fissuræ palpebrarum	-	-	o. ¹	o. ¹¹	7. ^m
Apertura oculi	-	-	o.	o.	4.
Distantia iner utrumque oculum filo	-	-	o.	1.	11.
directa	-	-	o.	1.	7.
Circumferentia capitis inter oculos & aures	-	-	o.	6.	1.
Longitudo auriculæ a vertice	-	-	o.	o.	7.
ab ipso meatu auditorio	-	-	o.	o.	11.
Latitudo auriculæ	-	-	o.	o.	11.
Distantia inter aures	-	-	o.	2.	1 $\frac{1}{2}$.
Longitudo colli	-	-	o.	o.	10.
Circumferentia colli	-	-	o.	6.	10.
thoracis	-	-	1.	o.	2.
abdominis medii	-	-	1.	4.	4.
ad femora	-	-	1.	1.	6.
Longitudo caudæ sine pilo	-	-	o.	4.	4.
Excessus pili	-	-	o.	1.	o.
Distantia ani a cauda	-	-	o.	o.	8.
vulvæ ab ano	-	-	o.	o.	8.
Circumferentia caudæ basi	-	-	o.	1.	8.
Longitudo antibrachii	-	-	o.	2.	10.
Circumferentia brachii basi	-	-	o.	4.	0.
carpi pone callos	-	-	o.	2.	5.
metacarpi	-	-	o.	2.	2.
Longitudo palmæ ad unguium apicem	-	-	o.	2.	4.
unguis medii majoris	-	-	o.	o.	5 $\frac{2}{3}$.
tibiæ	-	-	o.	3.	1 $\frac{1}{2}$.
plantæ ad apicem unguium	-	-	o.	3.	4.
unguium majorum	-	-	o.	o.	3 $\frac{2}{3}$.
Circumferentia tibiæ basi	-	-	o.	4.	1.

- ad calcaneum	-	o. ¹	2." ¹¹¹	4." ¹¹¹
Latitudo palmæ ad basin digitorum	-	o.	1.	2.
- plantæ	-	o.	1.	1.
Dentium primorum inferiorum longitudo	-	o.	o.	8 $\frac{1}{2}$.
- superiorum	-	o.	o.	5.

A N A T O M E.

Tab. IX. fig. 4. 5.

Interanea præsertim e fœmina pinguisſimā, cuius mensuras modo dedi, descripturus sum, niſi ubi diversa monuero. *Paniculus* carnosus extra pinguedinem, in dorſo robustiſſimus.

Omentum ampliſſimum, expansione ſemicirculare, longitudine $4\frac{1}{2}$ ". latitudine dupla, arachnoïdeum, ſtriis adipofis, ramosis ſubreticulatum, ambitu, præſertim ſinisterius, pinguisſimum; totum vero non per abdomen expaſtum, ſed verſuſ hepar reduciſtum, ſinistrumque hypochondrium circa lienem effarciens, pondere ſolum $4\frac{1}{2}$ unciarum. *Omenta* duo peculiaria a lumbis orta, abdominis latera foventia & fere uſque ad umbilicum producta, dīgiſ imo pollicis crassitie pinguedine effarcta, ſemicircula‐ria, verſuſ pubem connexa cum *omentulo* quaſi *quarto* ſ. pinguediniſ lobo ante veficam collecto, priorumque intervallum ad umbilicum fere uſque explente. Tota dorsalis regio a renibus ad pelvim crassā pinguedine incrufata, quæ ſimul cum omentis lumbaribus ponderavit a finiſtra parte $6\frac{1}{2}$ unc. a dextra $8\frac{1}{4}$ unc. Præterea lobus pinguediniſ cardiacus aderat, & diaphragma adipe incrufatum; unde ex tota alvo collecta pinguedo (in animali $9\frac{1}{2}$ libras pendente) ultra libram & 7 uncias æquavit, lardo mollior, albiflora, leviflora. — In feris autem pinguedo ſemper parcior,

presentim aestate, ut saepe ex omnibus omentis vix aliquot uncis coaduantur.

Hepatis tripartitum, pondere 3 unc. cum drachma, ligamentis membranis robustis suspensum. *Loborum sinistri* maximus, integer; *medius* reliquis incumbens, ad sinistra incisus, a dextris sinuatus pro fundo *cystidis* foliæ substantiæ insculptæ; *dexter* istis minor, trifidus, portione supera ovali, diaphragmati adpensa; altera triquetra reni imposita; *tertia* (loco Spigeliani lobuli) in ventriculi sinu bimucronata. Membrana robusta, pinguedine destituta, circa lobulum ultimum bilamellata, loco omenti minoris: potius *ligamentum hepatico-gastricum* vocanda. *Cystis* ovato-subglobosa; ductus biliaris vix 9'. distantia a pyloro inserta.

Liver triquetto-prismatus, inferius linguiformis, pondere 2 drachmarum, longit. 2". 10"

Pancreas acinis laxius sparsis sexpollicari longitudine, secundum intestinum, extensum.

Ventriculus simplex, humano ventricosior, & teretior, tunicis constans crassiusculis & musculosis. *Oesophagus* carnosissimus, intus longitudinaliter plicatus.

Intestinum tenui a pyloro ad 3 ped. 9 poll. longitudinem jejunum (vacuum) vasculosius; hinc 4 ped. 3 poll. Ileon; — totum vix calamo cygneo capacius. *Aestate* in sera, quæ longitudine fuit 1'. 2". intestinum novempedale, adeoque hyemali longius, inveni.

Cæcum (*Tab. IX. fig. 4.*) amplissimum, a colo striatura (cui insertum ileon) distinctum, saccatum, extus striis & venis cellulatum, intus *septis* (quæ striis respondent), maxime in parte angustiore prominentibus, quasi concameratum; ex his *plicæ* annulares insigniores quinque versus insertionem Ilei,

connexæ & in curvaturam coadunatæ in *unicam* prominentissimam, quæ cœcum a colo dispescit, & *valvula* ille osculum exæte claudentem ipsa constituit. Longitudo cœci a fundo ad stricturam per majorem curvaturam 8". 6"". circumferentia cœci 7": ad initia coli 4". 6"".

Cylm sesquiquadrupedale usque ad anum; portio prima (9") ampliuscula, duodeno descendenti adglutinata; sequente (9") ex parte parallela priori, sed angustior & excrementa in parvas moles distribuens; tertia reduplicata globulos perficiens, itidem (per 5") parallela; unde reliquum intestinum (1'. 7") sub ventriculo descendit ad anum.

Renes unipapillares; dexter diuidit fere longitudine anterior, uterque sesquidrachmali pondere paulo major.

Uterus fœminæ vix a vagina distinctus; *Cornua* longit. 4". 3"". secundum omentorum lumbarium marginem decurrentia, extremitate pollicari recurvata, cui subtensa membranula vasculosa, sed hiatu fenestrata. *Ovari*: linearis, exilia, ad finem cornuum longitudinalia. *Gevitalia* maris (fig. 5.) proportione multo minora, quam Cittellis, verum glande (a.), *glandulis* gelatinosis urethræ prope anum adsidentibus (bb.) etiam extra œstrum turgidis, & a prostatæ (c.) vesiculisque seminalibus (dd.) distinctissimis-utique simillima.

Tlymus totam summam thoracis cavitatem ante cor explet, truncis vasorum majoribus circumfusa, acinosa, pancreatis substantiæ similis, sed vasculosior, venis e pulmonali sinu irrigua, parcissima pinguedine mixta; pondere semunciae cum scrupulo.—Ejusdem naturæ *Glandula* utrinque singularis sub musculo pectorali majore supra thoracem explanata, discoïdea, angulo sub armos producta, paulo minus vasculosa, acinisque densius cohærentibus, singula pon-

dere circiter 3 drachmarum; quibus vasa magna a mammalibus & subclaviis accedunt.—Largior thymus atque glandularum thymo analogarum apparatus in omnibus, quæ sopiauntur, animalibus observabilis, atque hyeme magis floridus, usum earum in subigendo humores consistere, eo magis probabile reddunt, quum lethargus iste animalium ex parte, statui fœtus in utero quam maxime comparabilis videatur, fœtibusque pariter thymus in universum florentissima reperiatur.

Pericardium robustum, pinguedine aliqua ad diaphragma suffultum. *Cor* mediocre, vix tres drachmas excedens. *Truncus* carotidis & subclaviæ dextræ communis, cum carotide sinistra basi pæne confluens.

Pulmones minusculi, cavum fere tantum dorsale, a thymo vacuum occupant: *sinister* simplex indivisus, *dexter* in tres lobos usque ad vasa dissectus; *impar* lobus a dextris quidem truncis vasa recipit, substantia vero plane distinctus est & *tertius* quasi *pulmo*, a dorso cordis in sinistram maxime partem extensus, bisulcus, minorique portione spinæ dorsali adnatus.

In *Sceleto* costæ duodecim; *sternum* quatuor constans ossibus, præter cartilaginem crassam terminalem, mucrone ensiformi productam.

M V S
C I T I L L V S^a).

Citillus, quem primus AGRICOLA, hoc ipso & *Muris norici* nomine, dissipate descripsit, etiam antiquioribus haud videtur incognitus fuisse. Etenim credibile est *Muris pontici* appellationem, latius deinde ad Sciuros & Ermineas quoque significandas extensam, stricto sensu ad Citillum pertinuisse. Quæ enim Muri pontico apud ARISTOTELEM & PLINIUM^b) tributa legimus, quod nempe condantur hyeme & quod cibos remanducare soleant; deinde PLINII locus, ubi Murem ponticum juxta Mures alpinos collocat: Citillo magis quam alii cuicunque animali convenient. Deinde Citillorum nostrorum exuvias antiquitus in vestimentis adhibitas, eosdemque illos fuisse mures, quo-

^a) Dedi historiam Citilli in *Nov. Comment. Petrop.* Vol. XIV. hic vero multis posterioribus observationibus & curatiore descriptione auctam fisto, quam nec ibidem proposita duplex, neque D'Aubentoniana (BVFON. hist. nat. XV. p. 195. seq. superfluam reddunt.

^b) "Sunt etiam ex dentatis utrinque, nonnulla quæ ruminent, ut Mures pontici, ARISTOT. hist. anim. lib. IX. cap. 50. sub finem. — "Pontici mures simili modo, ut pecora, remandunt, PLIN. — "Gires etiam latent in ipsis arboribus, pingues, cunctque per id tempus vehementer; item Mures pontici generis, ARISTOT. hist. an. lib. VIII. c. 17. "Conduntur hyeme &

„pontici Mures, hi duntaxat alibi (i. e. exteri): „quorum palatum in gustu sagacissimum quonam modo auctores intermixerint; miror. Conduntur & alpini, PLIN. hist. nat. lib. VIII. cap. 37. GESNERVS nullo, ut mihi videtur, fundamento in posteriore loco PLINII: albi loco alibi legendum esse censuit, & additamentum glossariorum ad ARISTOTELIS locum, quo M. ponticum albi coloris esse innubatur, a GAZA jure neglectum, restituit. Verum abusive Ermineos sub M. ponticorum nomine barbaris temporibus venisse inde liquet, quod neque hyeme lateant istæ, neque certe ruminent. Non magis recte apud ISIDORVM & HERMOLAVM

rum pellibus Scythes vestiri IVSTINVS^{c)} prodidit; id pæne irrefragabili argumento confirmant HESYCHIVS & VARINVS, qui genus muris sylvestris, cuius pelles in vestibus adhibebantur, Parthica lingua σίμωρ appellari scripsere; voce cum hodierno Tatarorum *Symron* & Calmaccorum *Dshymbura*, quibus proprie Citillus indicatur, evidentissime analoga. Immo forsitan & AELIANVS, quum in Ponto mures supplicationibus ab agris averti refert, de Citillo est intelligendus.

Post AGRICOLAM & ALBERTVM M. qui *Ceacodyli* nomen, a Germanico *Zychel* vel *Zysel* effictum, Citillo applicavit, Citillorum progenies in europæis terris adeo fuit extirpata, ut ad nostra usque tempora vix ullum descriptorem autoptam invenerit. Recensuit tamen citillos inter Silesiæ animalia SCHWENKFELDVS, & in Bohemia aliisque Europæ locis abundasse constat, unde hodierna demum cultura fugati sunt. In Polonia vero, præsertim minus cultis Podoliæ & Volhyniæ, etiamnum vivere RZACZINSKY (*hist. nat. pol.* p. 235.) testis est.

Campestres australioris Russiæ totiusque Sibiriæ regiones Citillos inter frequentissima animalia numerant. Abundant in desertis omnibus ab Istro, supra Euxinum Pontum, Maeotidemque & Caspiam paludem, per magnam Tatariam patentibus; abundant in apricis totius Sibiriæ, ad Amur & Lenam usque fluvios; abundant etiam in Kamtschatcæ ericetis, quod non solum KRA-SCHENNIKOFII^{d)} & STELLERI testimonio, sed pellibus quoque inde transmissis certus affirmare possum; immo Koræcorum gens hodienum, ut antiquitus Scythæ, pellibus Citillorum ele-

Vari nomen, Sciuris borealibus, hyeme canescensibus omnino proprium, pro M. pontici synonymo traditum fuisse credo.

^{c)} IVSTIN. *hist. lib. II. cap. 2.* "Scy-

thæ (inter Riphæos montes & Pontum) — „pellibus ferinis aut murinis utuntur.

^{d)} *Hist. Kamtsch. ed. rus.* Vol. II. p. 217. *vers. germ.* p. 119.

ganter variegatis ad festivas vestes utitur. Denique STELLERVS⁴⁾ in insulis inter Kamtschatkam & Americanam sitis, præsertim Schumagini dicta, magno numero Citillos in montibus apri-cis sibi observatos fuisse reliquit. — In Russia versus boream usque ad Occam fluvium, & in Casaniensi regno etiam ultra Kamam ad 56° fere latitudinis habitant; in Sibiria usque ad sylvosam regionem, saepe ultra 57°, imo ad Lenam, in rigidissimo Sibiriæ climate, ultra 62° præsertim circa Iacutiam & Verchojancense oppidum⁵⁾, indeque ad Sinum Penshinensem usque & secundum omnia hujus Sinus littora, in montanis apri-cis vulgares sunt. — In meridionalibus Asiæ Citilli longe ultra fines Russici imperii speciem propagarunt: per magnæ Tatariæ Campos usque ad Bac-tra & Indos frequentissimi sunt; in Persia campestri etiam ad austrum Tauri inquilinos esse testimonio DE BRVYNII constat⁶⁾, cuius locum *Cel. PENNANT* perperam cum Polonorum *Zemni*, ad Typhlen nostram infra referendo, confudit & peculiarem inde speciem condidit (*Syn. quadr.* p. 277.). Videntur etiam Ermellinæ gryseæ boreali Chinæ communes, quarum mentionem fecere *Iesuitæ Missionarii*⁷⁾, meri esse Citilli.

e) STELLER *Beschr. von dem Lande Kamtsch.* p. 126. ubi tamen male Citillus cum Lepore alpino, sub nomine *Pistschucha* intelligendo, confunditur.

f) GMELIN *Reise durch Sibirien Vol. II.* p. 443. In STELLERI chartis inventio Citillos ad Lenam non ultra ostium Aldani fl. ad boream inveniri, propter præcocos & accrimas hyemes. Dari autem in Iacutensi regione tantum ab ea parte fluminis, in qua oppidum conditum est, non ab altera, licet solum haud diuersum & eadem ibi pabuli abundantia.

g) *Reize over Moskovie door Persie en Indie* p. 430. icon. p. 431. quam, licet pessimum & e farcta pelle factam, pro Citilli adumbratione nemo non agnoscat gnarus. Nomen vero additum, *Zits-jan*, Tatarorum est, pro omni murium genere significando commune. Corrigendus hinc etiam *Amicisf. ZIMMERMANN* *Zoolog. geogr.* p. 524. & 671.

h) *Histoire generale des voyages Vol. VI.* p. 565. 603.

In tam extensa, per diversissima climata, diversasque situ & natura terras, patria mirum non est Citillos sedentarios plus, quam animalia spontanea reliqua magis vaga, varietatibus, pilo, colore, magnitudine valde discrepantibus ludere, quas quum in peragratis regionibus diligenter observarim, fusius hic persequar, antequam mores animalculi exponam.

Maximos & pænc dixerim monstruosos *Citillos* passim ad inferiorem Iaikum in campis squalidis, Salsolarum & Anabaseos abundantia fecundis, præsertim circa rudera tatarica Saratschik obtinui, ubi in tumulis & elatiore solo profundiori, versus caspiarum vero paludum initia, propter humiditatem locorum, minime alte effosso cuniculo habitant. Fœminæ, quas inde habui (licet plerumque in hac specie femina mare soleat esse minor) magnitudine parum a Marmota aberant, & erant colore uniformi, e gryseo-flavescente, in dorso subcinereo, cauda villoso-disticha ornati, pilo rudi atque pessimo. Indolem simul probabant ferocissimam, ex antro pulsi iracundia sibilabant, nec fuga salutem quærebant, sed grandes canes morsu impetebant, neque demordebant facile, sed clausis oculis e vulnere pendebant, ululantे præ dolore cane. In nulla alia regione tantos unquam vidi, licet in insignem magnitudinem ad Samaram & Irtin excrescant, istis tamen minime æquiparandam. Neque hoc mirabile videretur, nisi in iisdem pæne desertis simul observaretur *varietas pygmea* & omnium, quas vidi, minutissima. Habeo Citillos vix Murem aquaticum æquantes, totosque flavescentes, pilo mollissimo vestitos, cauda brevi, piloso-tereti, qui circa lacus falsos inter ostia Iaïci & Iembæ fl. sitos, & in promontoriis editioribus littorum M. Caspii capti fuerunt Mense Martio, quo tempore nulla adhuc junior proles nata esse potuit, præterea

quod adultos esse pygmeos aliis quoque notis constabat.— Similimos istis, vel tantillo majores ubique in deserto limoso circa oppidum Iaicense, & inde versus tractum arenosum Naryn, primo itidem vere copiose cepimus; eaque varietas e plurimis collatis individuis convenire visa est: vellere gryseo, obsoletius guttato, subtus pedibusque exsolete lutescente, cauda brevi, tertiuscula*). Longitudine tota æquabant septem (ad summum 8.) pollices, cauda demto pilo 1". 2".— Circa minorem Vsen, medii deserti rivum, ubi magis arenosum & aridum solum, minutiores his & plane Gurjevensibus similes, colore æquabili, flavescente - pallido, cauda pollice breviore, occurrabant. — In arenis fluctuantibus medii deserti, Naryn dictis, haud majores, sed magis cinerei, profundissimis cuniculis in area humida delitescunt.— In omni deserto Astrachanensi ad utrumque Volgæ latus, & circa Kumam atque Sarpam, ubi æqualis terræ facies & Iaicensis similis, haud multo majores dantur, vix semilibres, toti gryeo-cinerei, squamatim variegati, fulvedine plane nulla, cauda brevi, sed distiche villosa seu pennata. — Cauda itidem cristata & semilibres, sed uniformi colore pallido lutescentes, nec quicquam variegatos, longe ab hinc circa Tarei lacūm exsiccatum Davuriæ & ad Onon-Borsa rivum, in desertis montanis, aridis, glareosis, Mongoliæ finitimiis frequentes observavi, eosque in tota Sibiria minimos.

Pulcherrima Citilli *varietas* circa Tanaïn & in Casaniensi regno, ad medianam Volgæ regionem a parte occidentali, Saratovam fere usque, in campus herbidis constans & vulgaris est. Habet illa magnitudinem mediocrem, pondus unciarum circiter decem,

*) DE BRVNTI figura, utcunque rur. repræsentat.
dis, persicum Citillum hisce satis similem

caudam brevem, nigricantem & teretiusculam, colorem in dorso gryeo-fuscescentem, punctis albidis pulchre guttatum, ita ut propter elegantiam pelles proceribus etiam ad exornandas vestes subinde expetantur. Hujus varietatis iconem *Tabula VI. B.* proponimus. Notabile est eandem ultra Volgam nullibi observatam fuisse, neque in citeriore & australiore Sibiria (ubi diversa plane Citillorum facies) occurrere; ultra Lenam¹⁾ vero denuo vulgatissimam esse, unde pelles, quæ in frigida illa regione pilo altiore & densiore luxuriant, consutæ Irkutiam & Kjachtam deserri, ac Chinensisbus satis caro, imo carius Sciuris cinereis, vendi solent. — Sed neque circa Baikalem, nec in Kamtschatka simili elegantia præditos invenias. — *Cel. PENNANT*, qui notabili hallucinatione Citilli duas, ex uno animali, fecit species²⁾), austriacam vel bohemicam a CRAMERO missam varietatem ex pelle descripsit simillimam Casaniensi atque trans-lenensi nostræ, pulcrius guttatae; reteque BUFFONIVS a PENNANTO acceptam pelle austriacæ varietatis cum Casaniensi, e Russia accepto animaleculo, conjungendam judicavit, licet in distinguendo utroque a *Citillo AGRICOLAE*, non minus erraverit³⁾.

¹⁾ Iacutenses Citilli, quorum adumbrationem in G MELINI MStis invenio, longitudine plus minus pedali, cauda quadrunciali, colore in dorso cinerascente, luto immixto seu perdiceo, subtus lutescente, sepe in rufum vehementer inclinantes, habentur. Tales pelles, Samariensisbus similes, etiam inter consutas, quæ lacutia mittuntur; observavi; pulcherrimos guttatos e regionibus versus Ochotam & Uth fl. mitti accepi, eæque multo magis testimantur, & copiosus e Lenensi regione ad Sinenium emporium deseruntur.

²⁾ *Synops. quadr.* p. 273. Marmotam Casaniensem, & p. 276. Marmotam sine auriculis, quæ sunt unum idemque animas, tanquam distinctas species posuit; seductus, ut puto, exemplo BUFFONII & descriptione persimilioria in FORSTERI rhapsodica *Fauna Volgensis* (*Phil. Trans. vol. LVII. p. 343. n. 15.*) exhibita, qua Citillo auri culce parva rotundatae, ex deturpatis forsitan exuvliis tribuuntur, quæ recenti nullæ sunt.

³⁾ BUFFONIVS in *additamentis ad historiam quadrupedum Vol. XV.* p. 139.

Inter Amici fato functi *Cel. FALKII* collecta animalia servatur in *Museo Petropolitano* Citillus, qui e magnitudine, colore, & maculosa pelle Casaniensis videtur, sed apprime notabilis est area irregulari magna *atra*, pectus totum inter anticos pedes, aliaque abdomen inter femora occupante; ut pene adulterium cum Criceto suspicarer, nisi reliqua figura a solita norma plane non aberraret. Interim peculiarem mentionem mereri visum est hoc specimen, quod mihi similem varietatem, in permagna Citillorum integrorum & innumera pellum, ex omnibus russici Imperii regionibus, copia, observare nunquam contigit.

A Volga usque ad Baikalem, diversissima licet climatis natura, minus tamen variant Citilli, & in toto illo spatio media circiter (inter supra exposita extrema) magnitudine, Sciurum paulo excedente, & subsimili quoque pelle, caudaque sciureæ instar villis disticha insignes, ubique reperiuntur. *Majores* ex his & pulcherrimi (libra, immo lesquilibra saepe majores) sunt, quorum in campis herbidis circa Samaram aliquot centena individua trahavi & mactavi, & viva quoque alui, ad observandos lepidissimi animalculi mores tunc otiosus. Talem *Tabula* nostra sexta expressi. — Pellis dorsi (in hac varietate) cano fuscoque mixta, perdicei, saepius undulati vel subsquamati coloris; sed la-

Murem noricum seu Citillum **AGRICOLAE** & auctórum, nomine *Zisel* distinxit ab animalculo p. 144. nomine *Souflik* proposito, & p. 195. a *Cel. D'AVBENTONO* descripto; potuisse tamén, collata graphica **AGRICOLAE** descriptione cum specimenibus suis, facile perspicere, unum idemque tractari animal; quo utique **PENNANTI** hallucinationem antevertifset. Si addas eundem **HUFFONIVM**

(*hist. nat. Vol. XIII. p. 137.*) Citillum Lenensem (*Ievraschka*) e **G M E L I N I** itinerario distincte recensuisse, habebimus in Ejus Opere triplicem in unico animali errorem. Possent & alia recenseri, e quibus perspicias melius esse propriis, quam alienis oculis observare, quod Vir illastr. ope **D'AVBENTONI** plerumque fecisse videatur.

tera capit is pedesque intense ferrugineo-lutea, saturatiore & pæne rufa litura supraciliari, suboculari, & utrinque ad nasum; collum subtus lutescens, & corpus proum pallidum; cauda villis pulchre pinnata, lutea, pilis longioribus cano fuscoque mixtis fimbriata. — Similes Samariensibus, neque colore nec vellere dexteriores, alunt tractus omnis Samarœ & collateralium fluviorum, agri circa Ufam ad occidentem Uralensis jugi, campique Ise-tensis provinciæ, ab ipso ejusdem jugi descensu orientali, ad Irtin usque, & pars borealior Barabensium camporum, maxime Obo fl. contermina; nisi quod his color luteus circa caput & in pedibus obsoletior. Et fateor similis fere horum Camporum ubique facies, solum nigrum, cæspitosum, siccius, herbarum plerumque similium proventu lætissimum. — Circa Uï fluvium ex his paulo majores occurruunt. — In deserto secundum omnem Irtin fluvium partim arenoso, partim limoso squalido, paulo minores & obsolete guttatos observavi, colore inter Lenenses & perdicinos s. undulatos quasi medio, facie tamen, magnitudine & cauda his similiores, quippe pondus plerumque libræ cum una alteraque uncia, & longitudinem 8' ad 10 pollicum æquantes, cauda (dempto pilo) 1''. 10'', pilis fere pollicaribus cri-stata. — In campis denique montanis circa Ieniseam (ubi passim in saxosis quoque frequentes delitescunt), & in arenosa planicie insulisque Kali vulgari consitis, Selengæ fluvii, itemque in montanis circa Ingodam Citillos ubique observavi circiter sesqui-libres, longitudine 10''. excedentes, cauda (quod mirum) multo longiore, sine pilo 3½ pollices æquante, villoque plus quam pollicari pennata; cæterum Samariensibus vellere dorsi eleganter undulato similes, sed colore ubique dilutiores, circa caput ex albidos, luteis lituris plane nullis, corpore subtus pedibusque fere

fere totis albis, ut vix humeri leviter lutescant & in feminis (multo minoribus) hypochondria; cauda tamen intense ferruginea, & quasi linea per longos villos ambiente nigra, ambituque demum albido fimbriata. — Atque horum similes pelles, in dorso licet paulo saturatores, interdum obsolete guttatas e Kamtschatka accepi.

Patet igitur *varietates Citillorum*, quæ secundum regiones suas constantes deprehenduntur, adeoque a loci, pabuli, soli natura omnino pendent, præsertim *tres* statui posse. In herbidis *perfectissimam* illam mediocrem, *undulatam*, caudaque pennata insignem, ultimo loco expositam; quæ in frigidiore & alpestri Sibiria albidior evasit, passim magis minusve guttata apparet, ad Selengam autem maxime *longitudine caudæ* eminet. — Deinde *guttatam*, ad prioris maxime postremas varietates (etiam albido proni corporis colore) accendentem, cui minus villosa & exiliior cauda, quæque (cum sub climate adeo diverso, ad Lenam scilicet & Tanaïn, & in campis eorum, qui primam alunt, simillimis, imo ad Volgam solo flumine dirempta, dignatur) difficillime explicari poterit. — Denique in calidissimis & torridis regionibus *flavescensem* vel ad primam colore varie declinantem, cui cauda quoque isti similis est, sed statura plerumque *minima*, vel rariori exemplo ad *giganteam* molem, pabuli forte cujusdam (forte animalis) beneficio adaucta. — Has tamen omnes varietates moribus & natura, paucis, quæ moniebo, exceptis inter se conveniunt.

Citilli, præter sylvas & paludosa loca, omni fere regione temperatiore & aprica contenti sunt. Maxime abundant in campis & collibus siccioribus, elatis, incultis, cæspitoso vel limoso solo & herba breviore vel rariore dotatis. Non desunt neque

in aridissimis, falsuginosis, etiam subhumidis, præsertim australioribus; neque in fabulosis, ubi tamen minus vulgares, nec nisi depressa colunt, ubi arena magis stabilis. Circa vias publicas plerumque frequentes habitant, ob securitatem puto a minoribus feris, ibi majorem. — In Sibiria neque a rupestribus locis & montibus saxosis, apricis abhorrent; frigidasque ultra Lenam & Kamtschateæ planities usque occuparunt. — In quibusdam locis, nescio an pabuli vel soli aptitudine adlecti, mira exiguo in circuitu copia confertim habitant: talis est regio circa Samaram oppidum; dein Mons *Utschjum* Krasnojarensis regionis ad Yjus fl. totus antris Citillorum a clementiore latere foraminulentus "); talesque insulæ Selengæ. Ubique tamen aptis locis e copiosissimis sunt animalibus, & nisi culta loca minus amarent, inter agris noxia haud infimum locum occuparent.

Seniores, vel qui seniorum desertos cuniculos occuparunt, facile produnt foramina duo vel tria ampliora cœca, ad aliquot passus, vel multo saepe minus dissipata, spithame plus minus in profunditatem pervia, quorum unum, præterito autumno obturatum recens egesta terra indicat. Novus, quo eo anno utitur animal, canalis angustior est reliquis & exæcte animalis magnitudini solet esse proportionatus; nullam ibi terram egestam videas, sed nihil præter rotundum aditum, in terram directione ab initio perpendiculo plerumque proxima descendenter & herbis saepe ita obumbratum, ut lynceo vix oculo detegi queat. Antra masculorum proportione majora, in media varietate tres digitos transversim junctos facile admittunt, dum sœminarum aditus vix 2 digitorum diametro pateat. Canalis vario gradu obliquata directione in terram penetrat, in solo sicciore magis præcipiti, in de-

^{m)} Pall. Reise II^{ter} Theil p. 676.

pressioribus & subhumidis clementiore inclinatione, ad duum, trium, quatuorve & quod excedit (certe pro majoribus) profunditatem; ea quoque lege ut multo profundior & anfractuosior semper sit fœminæ cuniculus, quam maris. Ulterior pars obliquus deinde pergit & post varios sœpe anfractus dilatatus in cameram fornicatam oblongam, vel subrotundam, pedalis plus minus diametri, depresso-crenulam, culmis siccis graminum comminutorum molliter stratam, & æstate undique, præter aditum, clausam. In squalidis ad Irtin, infra Septem palatiorum regionem, Citilli, licet mediocris magnitudinis, antra præter morem profundissima, orgyali ductus longitudine & sesquiulnari ad minimum profunditate, nido spatiose, graminum stuporis radicibus referto terminata colere inventi sunt, præsertim matres, quæ prolem jam educaverant. — Iuniora animalia vel, quod sœpe fit, quæ novum proxime elapsa æstate cuniculum paraverunt, unicum cum egesta terra vestigium, præter solitum aditum, indicat. Nempe per obliquum cuniculum terram subire solet Citillus, humum retro egestans, donec nidum satis spatiose excavavit. Sic æstate plures, opere occupatos inveni. Versus hyemem vero novum a nido ordiuntur canalem, quem ad cæspitem tantum perducunt, tandemque egesta e nido terra tritum transactæ æstatis cuniculum replent & obturant, nunquam tamen ita pleniter, ut non cœca extus vestigia antiquatorum canalium supersint, & numerum annorum, quibus habitatum fuit antrum, indicent. Quem vero ad cæspitem perduxit novum exitum animal primo vere, quum defluxere nives & extima vix terræ crusta resoluta est, ex hyberno torpore resuscitatum pertundit, inque lucem exit, favente forsitan in emollienda terra aëris inclusi temperie, a sopito animali utcunque tepefacti. — Hæc omnia e copioſis

vario statu, loco & tempore anni pro observatione coram me sussisstis Citillorum antris, & modo quo capta animalia nova antra parare visa sunt, clare intellexi. Inveni etiam saepius juniores a matribus expulsos in derelictis aliorum, vel parvis protiocinio cœptis cuniculis delitescentes, quos saeppe relinquunt & multum paſsim terræ egerunt.

Exitum igitur perfecti cuniculi constanter unicum habet Citillus, & quoties novum sodit, obturat antiquum, circulantis forte aëris impatiens, quem contra Cricetus & mures varii duplii apertura conciliare sibi student. Ea vero œconomia pernicioſissima Citillo, non solum quando rapaces Mustelæ irrumput, sed etiam quando effoditur, vel aqua antro infunditur. In priore casu vidi Citillum, dum desuper foderetur, tumultuario canali a nido in oppositam partem effugere tentasse, ut saeppe intra breve tempus ultra spithamam fese in duram terram condidisset & vix inveniretur. Facilius & proruptius aqua exturbantur, cuius tamen in profundioribus seminarum antris, solo præsertim bibulo, saeppe quinque & plures amphoræ requiruntur, donec prodeat animal, quod sensim altius & altius adscendens non nisi ultima necessitate coactum in apricum tandem prodit madidum & a geliditate aquæ ita percussum, ut vires ad fugam plerumque desint; quam alias dum viget, incepto licet & subsultante cursu, satis expedite tamen capessit.

Citilli semper solitarii in cuniculis vivunt, nec nisi veneris tempore femina subinde in cuniculo maris deprehenditur. Contra mares mordacis fœminæ cuniculum propter angustiam subire ipsi nequeunt, cavente forsitan natura, ne carnivoro, quem deinde exponam, appetitu ad deſtruendam sobolem follicitentur; quod Muribus albis incarceratis accidisse scio.— Primo mane

& oriente fere sole antris exeunt, totaque die, si serena fuerit, interposita subinde quiete, usque ad solis fere occasum vagantur, pabulantur, insolantur & in aprico colludunt mares cum foeminae. Inter se vero occursantes ejusdem sexus Citilli, praesertim mares, acriter etiam pugnant, unde non paucis digitis palmarum cicatricosi caudaque premorsa observatur. Feminarum in campis fistulatus crebro exaudiuntur; mares taciturni plerumque ambulant. Homine viso statim ad antra refugiunt omnes. Vi deas etiam passim prope antra in talos erectos & excubantes, ubi quantocuyus periculum ingruit, edito solito fistulatu in cuniculos conduntur. Subfrigida & humida tempestate rarissime foras exeunt; domi etiam detenti omnis frigidoris aeris & humoris impatientissimi apparent, tremebundi latebras querunt, & cœlo turbido majorem partem diei dormiendo transigunt.

Vix vidi animal, quod facilius Citillo cicurari possit. Mares omnes, etiam seniores, unam fere intra diem, juniores aliquot horis, non solum catenulae adsuefiunt, sed & ita mansuefunt, ut coram hominibus ambulare, pabulari, lavare, ludere haud reformident. Immo post aliquot dies, domesticorum instar animalium ad hominem sponte accedant, seque manibus demulceri & tractari patientur, vel e digitis cibum legant. Præbent itaque exoptatissimum pueris ludibrium, qui aqua expulsos, funiculisque laneis, quos non facile rodunt, alligatos ubique trahunt. Feminæ contra, praesertim seniores; uti natura sunt mordacissimæ atque subdolæ, ita nunquam feritatem plane deponunt. Hinc GME LINVM, qui adeo mordaces Citillos scribit, ut irritati etiam sponte morsu impeterent, Iacutiae solas feminas domi aluisse concluderem. Arctomyes contra nostrates, etiam feminæ & adultæ, intra aliquot dies mansuetissimæ fieri omnes solent.

Multos domi alicui Citillos, moresque animalis simplicissimos & innocuos otiose contemplatus sum. Noctem semper totam sopiti quiescunt, a prima jam vespera torpiduli. Sæpe & interdiu, pluvia maxime & procellosa tempestate, plenoque ventre sopiuntur. Dormiunt, clunibus insidentes, conglobato corpore, palmis & capite inter projecta femora recondito, more prorsus Arctomyos & Marmotæ, quibuscum summam totius strueturæ, indolis & faciei similitudinem habent, agiliores tamen, minusque stupidæ mihi visæ. Somno plerumque adeo profundo torpent, ut ægre excitentur, dormientes subinde in latus provolvantur, imo ex altiore loco decidant, jaceantque, sæpe aliquot minutis, quasi exanimes.

Ambulant, subsultim currunt, in clunes vel talos varic eriguntur circumspectantes, corpore extenso & divaricatis cruribus eniti atque angustias quasvis, si modo caput transmittant, perrepere possunt, cibum minutum & herbas ore humi colligunt, maiores ossas dentibus sublatas in palmas accipiunt & sedentes rodunt, — omnia uti Marmotæ. Lepidissimum est videre post pastum, vel quandocunque os vel pedes inquinarunt, qua diligentia & munditiei cura non solum os & faciem, imo totum quoque caput, palmis lingua delibutis permulceant, posticis pedibus scabendo pulverem e vellere excutiant, & palmis hypochondria & ventrem quasi pestant. In genere etiam scabi & manibus foveri atque demulceri amant, interque scabendum pigrescunt & oscitabundæ pandiculantur, præsertim post somnum.

Quibus tamen in captivitate delitescere permittebatur, ii minus cicures evadebant, quam in aprico detenti. Vinculis liberati electa quacunque latebra, præsertim feminæ, lanam, pilos, fœni & herbarum quicquid conquerere poterant, aut si talia de-

essent, ligna, chartas, limumque fornacum propria opera comminuta in nūdum congregabant.

Cicurati mares raro, nisi perterriti vel irati, fistularem sonum, qui Citillis proprius est, acutissimum, hiante ore edunt; media varietas plerumque simplicem. Fœminæ clamiosores sunt, vocemque debiliorem, magis querulam & argutam sæpius iterant, iracundia, impatientia, aliterve turbatæ. Mirum vero, esse variatum & locorum etiam quoad vocem differentias. Circa Samaram & in Isetensi provincia varietas media simplici, ut dixi, sono fistulare solet. Ad Irtin in eadem sonus brevior, acutior, sæpe geminatus, rarius triplicatus, etiam maribus. Ad inferiorem Volgam minoribus sæpius iteratus sonus. Denique minuti, circa Iaïcense oppidum observati, sonum octies deciesve continuato repetunt, ut insuetis pro avicula insolita imponant. Eæque secundum determinatas regiones constantissimæ differentiæ. — Præterea iracundi grunniunt Citilli, quod Marmotæ potius blandientis est, & fœminæ, quando deprehensæ commordent, felino fere more stertunt & sibilant. Famelici & subirati sæpe dentes acuendo collidunt, quo stridorem (quasi Grylli striduli volantis) eliciunt, uti Glirium multis solemine est²⁾.

Pabulum cicuratis meis usitatissimum fuit triticum, secale, avena, panis. Herbas insipidas & teneriores omnes depascebantur, præsertim Polygonum aviculare, Trifolia, Cytisos, Robiniam fruticantem, Tetradynamas, cet. In Sibiria orientali etiam baccas Empetri, Uvae ursi & radices varias in alimentum conquirunt & nidis ingerunt. Raro fitiebant, & denegato diutius

²⁾ Sciurus, quem KOLBIO referente dentibus collisis, quam cauda sonum ede-Belgæ ad Promontorium B. Spei Murem re, credibile est, stridulum (*Ratelmäus*) appellant, potius

potu urinam propriam lambebant; secus, si aqua præsto esset. In campis, ubi ab aquis remoti vivunt, solo rore & cœlesti humore sitim tolerant. Bibunt lambendo & parcissime. Nivem oblatam semper recusarunt, quam Sciuri, calidiore sanguine æstuantes, etiam hyeme aquæ præferunt & avide vorant. Contra Citilli, ut Marmotæ, perdite amant lacticinia, iisque ultra modum ventrem replebant, ut sæpe inde ægros, fluxu ventris conflictatos, imo pereuntes viderim. Neque aquam curabant lacti adsueti; & e campis modo adlati lac oblatum, statim atque degustassent, lubenter hauriebant, eoque maxime circurabantur. Præterea sæpe panem butyro illitum, placentulas butyraeas, carnes coctas & assatas, imo lardum comederunt cicurati. Et quidem pinguia impense amare visi sunt; famelici vero nihil, nisi maxime contraria reçusabant, immo excrementa, quæ raptorum fere similia, oblonga sunt & in nidis quoque parcius reperiuntur, propria devorarunt.

Naturalem Citillis carnivorum appetitum inesse, licet mirum videri debeat, certum tamen est. Murium & avicularum reliquias in antris Citillorum inveni & captivati oblatas cum plumis aviculas, quasi annonam bene notam, statim arripiebant & semper a cranio primum impetebant, exesoque cerebro sensim ad alia tendebant, sæpe totas præter alas & caudam consumere visi. Verosimillime itaque Citillos in campis & murium copiam minuere, & alaudarum aliarumque humi nidulantium pullis eodem instinctu infestos esse, idemque patrare, quod in arbores avibus agit Sciurus striatus; unde non sine fundamento, licet vix probe cognita causa, inter rapacia & carnivora animalia apud **BVFFONIVM** (*ornithol. vol. I. p. 61.*) relatus est.—Quumque in regione circa inferiorem Iaikum, ubi gigantei reperiuntur

periuntur Citilli, aves hydrophilæ & alaudæ copiosissime humi-
nidulentur; nonne inde forte derivandum insolitum, ex abun-
dantia animalis alimoniarum, incrementum?

Cum Marmotis in eo quoque convenerit Citillo, quod tota
hyeme, sine nutrimento externo, in antro torpeat. Primiis ple-
rumque Septembris diebus, quo fere tempore frigora, silem no-
cturna, primulum incident, exitum antri sui aestivum claudit ter-
ra, ut dictum est, e novo canali, instinctu miro, pro matutio-
re instanti vere exitu, ad cæspitem usque parato, egesta. Eo
tempore pinguissimi sunt, totique adiposo cortice quasi incrustati,
eoque iam pigri atque tardi, quippe & naturaliter somnolentæ
indolis. Accedens frigus adhuc pigiores reddit, in cuniculis
coerget & ad somnum disponit sensim; tandem, postquam frigo-
ris causa cuniculum obturavit animal, inclusus aer prioribus cau-
sis junctus plane torpidos & immobiles facit. Minuitur calor,
torpore cessat sensim respiratio, unde lentior sanguinis circulus
& forte primaria causa soporis & sine alimento vitae; quum con-
tra in calidis, hyemem in aprico ferentibus animalibus, ipsoque
præsertim homine, a frigoris stricatura potius intendatur calor san-
guinis, aliquot saepe (ut quilibet in seipso experiri hyeme potest)
gradibus, perinde ac in frigido febrium paroxysmo supra natu-
ralem temperiem auctus esse solet. — In Citillo summus sanguini-
nis calor aestate constans esse observatur circa 91° scalæ de l'Is-
lianæ (ultra 103° Farenh.); sed quando infusa aqua frigidæ e cu-
niculis torpiduli proturbantur, saepe non ultra 106° (84½ Far.),
immo nonnulli vix ad 110° (80° Far.) indicarunt. In cella gla-
ciali aliquot diebus detentis & dormitabundis gradum calo-
ris circiter 130° (56° Far.) perstitisse expertus sum. Haec ad Sa-
maram experimenta capta sunt. Vidi dein ad Irtin, Junio men-

se circa initia gelido, Citillos, qui aqua antris affusa exturbati fuerant, nocturno unius noctis aëre plane obtorpuisse, ita ut mortuorum instar flaccidi, clausis pertinaciter palpebris & vix dolore ad leves motus excitabiles essent. Mane, aëre ad 121° (67° Far.) jam calente, illorum interanea adhuc ad 130° frigebant, sed jam incipiebant respirare primulum, & cordis paulo evidentior subsultus, ter circiter intra duo minuta secunda, persentiebatur. Eadem tamen aëris temperie regnante, imo frigidore tempestate, ad Selengam sub finem Martii jam copiose prodeuntes vidi Citillos, Solis radiis excitatos; sed quos tunc aqua gelida perfusos aëri frigidiusculo vix horæ spatio exposui, ni cito refoverentur calore, sine reditu vitæ obriguuisse vidi. Hæc tamen omnia de Citillis nondum domestico alimento imbuitis, sed e campo adlatis valent. Observavi enim, ut in Arctomye dictum est, etiam Citillos domi pinguefactos contra frigoris vim robustiores reddi; quod in Erinaceis tamen mere carnivoris, licet diu domi alitis & pinguissimis æque ad familiarissimis factis, nunquam locum habet. Krasnojarii initio Januarii (1773.) obtinui Citillum marem seniorem, qui per autumnum domi pane altilis, pinguissimus evaserat; hunc per diem noctemque & quod excurrit in cistula pervia aëri ad 180° (4° infra $^{\circ}$ Far.) frigenti detentum, nequidquam vivacitatis & vocis naturalis amisisse, neque calorem sanguinis infra 95° (98° Far.) imminutum fuisse observavi. Quod an fermentato alimento auctæque pinguedini & sanguinis phlogisticæ naturæ tribui debeat, aliis judicandum relinquo. — Inde forte est, quod neque GMELINVS Jacutiæ domi educatum Citillum, lacte potissimum, pane & carnibus altilem, obtorpuisse vidit & quod, eodem referente, in granariis ibi colonorum hybernantes neque hyeme eadem vastare desinunt. —

Experimentum diutius producere abitus, quem tunc e Sibiria parabam, prohibuit.

Prodeunt ex hybernaculis Citilli primo statim vere, postquam nives defluxere, adeoque secundum situm locorum citius tardiusve. Ad Samaram plerumque ipsis Aprilis initiis, seriusve in depressis vel boreæ obversis clivis, ubi lentius pereunt nives vel nivalis humor colligitur. In Astrachanensi deserto jam sub finem Februarii; in insulis, tepidaque & arenosa convalle Selen-gæ ipsis Aprilis prodibant, terram vix in superficie ad aliquot digitos transversos degelatam pertundentes; at in campis ad Chilok & versus Baïcalem sitis, aquilonem versus inclinatis multo tardius.— Ubique prodeunt macilenti, tantum in iliis, axillæ & omentis parca relicta pinguedine, quam autumno copiosissime collegerant. Debet ergo, licet torpida circulatione, continua fieri adipis in sanguinem resorptio, inque cruentem & alimen-tum corporis absumtio.— Ventriculum & intestina tunc invenias vacua & usque adeo contracta, ut etiam sufflatione vehementi vix ad dimidium solitæ capacitatis distendi queant; etiam cœcum, quamvis hoc sub finem quoque hyemis semper fuscæ sa-burræ aliquantum contineat. Primis temporibus, ob hanc ipsam stricturam, Citilli nonnisi parcissime cibum capiunt, cavente Na-tura, ut lente a diurno jejunio desuescant. Nihilo tamen se-cius, hyberno somno & diæta quasi præparati, statim atque ex-eunt tumidis testibus mares, floridoque utero femina in venerem ruunt. Videas tunc in campis ubique per paria colludentes.— Quum hæc glacie adhuc flumina tegente fiant, facile perspicitur quomodo per regiones magnis fluminibus direntas speciem pro-pagarint Citilli; immo glacie abrepti ctiam in insulas mari cin-ctas transfretare potuerunt: cuius exemplum, præterea quod

STELLERO, ut diximus, observante in insulis versus Americam sitis occurunt, habetur in Maris Caspii insula arenosa, medio litori inter Volgæ Rhymnique ostia opposita & a tractu deserti arenoso quasi avulsa, quam Calmucci a mira copia parvulorum Citillorum ibi obversante *Surmutū* (Citillorum locum) appellarunt.

Videbimus in descriptione Citilli, hoc Animal, Marmotis alias simillimum, buccis saccatis (minori licet gradu) ad Cricetos accedere. Hæc quidem structura in animalculo tota hyeme torpido, cuique commecatus congerendi nulla necessitas, superflua videri posset. Attamen ad verna & autumnalia frigora subinde, postquam antris jam prodiere Citilli, incidentia, usum in iis esse, & præscium tempestatis animal tunc in buccis alimentum ad antrum congestare, ut sine famis periculo durante frigore delitescere queat, præcipue in Sibiria, omnium vero maxime ad Scengam, inque Dauuria perspexi. Ibi Citilli, sine dubio propter congestandi habitum a necessitate (ob veris intemperiem) crebriore natum, folliculos buccales solito (præ reliquis regionibus) multo ampliores & facile pollicem vel saltem digitum majorem admittentes, ad medium usque collum extensos habent, qui in Russicis (calidiori in regione parco usu oblitterati) vix fabam capiunt. Vidi istos (Aprili), ingruentibus frigidis diebus, effossas radiculas & germina Taraxaci aliarumque plantarum in nidos congregasse, & tunc vix ullum vacuis, plerosque refertissimis sacculis cepimus.

Quanvis primo vere vix pullulare incipit herba, tamen citato admodum pingueſeunt. In ventriculis verno tempore dissecrentrum adhuc non bene distentis plerumque nil nisi gramen, germina varia & fruticum cortices commanducatos inveni; contentaque ventriculi naturaliter in hoc animalculo non solum nau-

scosi nihil spirant, quod tamen plerisque animalibus solemne est; sed gratissimum quoque, subvinosum, vel quasi virgarum betulæ concisarum odorem spirant, ut in Tetraone Tetricæ & Lagopode pariter observavi. Ipsum tamen animal ex ore, *Arctomyos* instar, ferinum quiddam redolet; toto ceteroquin corpore omnis fætoris expers, nec nisi eo turpe, quod æstate adulta pediculis peculiaribus, teneræ Cimicæ domesticarum progeniei simillimis, scatere soleat. *Glandulæ ani* vel sinus, quos præsertim iratum vel anxiæ animal extrorsum in triangularem formam (*Tab. IX. fig. 8. b.*) protrudit, ne æstri quidem tempore ullum odorem produnt, nisi debilissimum hircinum, quem avide seellantur canes.

Cicures mares, quos primo vere captos Samaræ alebam, adlatas quotidie e campis fœminas avide excipiebant, palmis & ore permulcebant, totoque corpore velut deosculabantur, continuo fistulante & quasi leviter repugnante fœmina; quam tandem reluctantem palmis medium vi (ut genitalia extrorsum turgescerent) complexus mas secum in latus prosternebat & cute cervicalis mordicus apprehensa, plantis circa femora fœminæ adhærens, intortis clunibus subigebat, inquietam & passerum simili voce subinde stridulam, donec clausis utriusque oculis post unum alterumve minutum perageretur opus. Post congressum piger mas eandem vix amplius curabat fœminam, raroque in novam ea die venerem sufficere videbatur. Iam prægnantes quoque fœminas, odore forsitan dignoscentes, intactas dimittere solebant. Alui mares, eosdemque mitissimos, e magnitudine pro anniculis mihi habitos, qui ad venerem torpebant & inepti videbantur; sed an hoc lege naturæ? non dixerim. Fœminas æstri tempore menstruari, nunquam observavi. Adnotavit tamen *STELLERVIS* in

adversariis: Jacutos sub finem Aprilis fœminarum inter Citillos vestigia e signis sanguinolentis dignoscere; si modo non aliena vestigia ad Citillos fuerint relata.

Fœminæ domi detentæ & a cicuratis maribus fœcundatæ omnes intra vigesimum quintum vel trigesimum a congressu diem pepererunt, quod circa Samaram in initium circiter Maji incidit. Idem fere tempus de Lenensibus prodidit GMELINVS. Sed in deserto Astrachanensi, ubi saepe ante initium Martii jam copulantur, pariunt versus initium Aprilis; ita ut medio Martii gravidas, sub medium Aprilis vero jam adultos pullos, dimidia matrum mole vagantes, simul alias matres gravidas fœtibus vix fabam æquantibus observaverim. Unde vel plus simplici vice in anno parere, vel non omnes eodem tempore œstro perciri appetet; & forte anniculæ tardius maritantur. Pariunt in genere nudos & cœcos pullos, satis informes, albidos & pro matris mole grandes, trinos, quaternos & ad senos, imo octonos usque.— In præmagna Citillo ad Saratschik primo vere capta (giganteæ varietatis) embryones per utrumque cornu matricis distributi usque ad XII. inventi sunt, mole jam Murem domesticum æquantes, licet adhuc valde immaturi viderentur; simul in mediis, inter perfectorum embryonum utriculos, intervallis quatuor aderant embryones quasi emarcidi, vix $\frac{3}{4}$ poll. longitudine, utique non superfœtatione natos, sed subtracto forte alimento & a majoribus quasi elisos ac suppressos. An hujusmodi male nutritis partibus forte debeatur pygmea Citillorum varietas in iisdem, ubi gigantea vivit, locis interdum observabilis, in suspenso relinquo. Satis tamen verosimile est varietates animalium atque avium, in quibusdam præsertim speciebus crebriores, male nutritis partibus, æque ac Nanos pulchellos, quos huma-

num genus vidit, deberi. Immo simile forsitan phænomenon in Lepore superfœtationis, (in hoc tamen animali etiam per strūcturam possibilis) famam peperit. Sic Gallinæ, aves aquaticæ variæ, maxime Pelecani, nimia fœcunditate exhaustæ, *ova* in eodem nido cum solitis, sæpe *dimidio minora* pariunt & *minutam* inde *progeniem* excludunt.

Pulli Citillorum celerrime adoleſcunt, ut menstrui jam parum a dimidia mole matrum abesse soleant. Tardius tamen, & non ante æstatem, matris deserunt cuniculum, sibi proſpicientes. Colore & pilo adultis ſecundum regiones ſimillimi ſunt, ſed mole capitis & ſtultitia, dum extra antra vagi occurrunt, facile dignoſcuntur; eaque multi pereunt & in prædam rapacium cedunt. Domi detentæ matres pullos adhuc teneros & cœcos, exturbato ſponte nido quem paraverant, derelinquebant, ut plerumque frigore & inedia perirent. — Cæterum incrementi celeritas aequæ ac gestationis tempus vitæ brevitatem ſatis arguit, quo nimia Citillorum multiplicatio inhibetur, præſertim quum vix niſi biennes, faltem mares, generare verofimile ſit.

Minuunt etiam Citillorum numerum infesti animalculorum subterraneorum hostes, præſertim nocturnæ feræ, campeſtria habitantes, Putorius, Ermineum, Mustela, quorum facillima & certa præda ſunt; etenim in antro ſimplici aditu inſtruicto effugium non datur & noctu præſertim ſomnolenti opprimuntur. Mares tamen plures perire haud dubito, quum ſint minus pugnaces & antra capaciora habeant. Extra antra interdiu pabulantes Citilli a Falconibus variis, etiam minoribus, immo juniores a Cornicibus famelicis crebo dilaniantur; in Insula ſupra memo- rata Maris Caspii etiam ab Ardeis crebro devorari ſcio,

DESCRIPTIO
MVRIS CITILLI.

Tab. VI.

Magnitudo secundum regiones varia, ut mensuris indicabitur.

Caput crassius, minusque depresso, quam in Arctomye, rostrum magis conicum, parotides minus gibbæ. *Vertex* inter orbitas convexas, planiusculus. *Nasus* nigricans, convexus, subtili veluto pubescens, nudus tantum circa *nares* lunulatas, *septo* canaliculato diremtas.

Labium superius usque ad nasum bipartitum. *Buccæ* laxæ, ante molares utrinque sinuatæ, pliea ad primum molarem dueta discreta, in Volgensibus vix avellanæ capaci, feminis majori, in Sibiricis usque ad collum fuscato sinu.

Dentes primores superiores convexi, parum lutescentes (vix in feminis), truncati; *inferiores* albi, subadtenuati, apice rotundati. *Molares* (non ut in plerisque gliribus detrito lamellosi) sed acutius humanis tuberculosi, *infra* media corona excavati, utrinque quaterni; *supra* accessorio antice minore, subconico, quini ab utraque parte: postremus utrinque supra infraque major, & tota dentium facies *carnivoram* iudicem aliqualiter indicat.

Mystaceæ nigri, capite breviores, minus ordinati, quinque fere ordinibus per latera rostri convexa sparsi. Supra canthum oculi anticum *setæ* nigrae 4. serie fere transversa; *setæ parotiacæ* itidem transversa serie 4. mystacibus pates; sub gula *verrucula* setis tribus tenellis albis. *Antibrachium* in medio extus pilo longo solitario, & tribus versus carpum interiusque minoribus.

Oculi magni, prominuli; *palpebræ* margine nudo fuscæ, ciliis nigris; *periophthalmii* loco caruncula canthi unguiformis, fusca, subcartilaginea, membranæ latiusculæ, laxæ inhærens. *Irides* brunneo-fuscæ; pupilla ampla, etiam ad lucem longitudinaliter ovalis.

Auriculæ nullæ; *Meatus auditorii* nudi, anfractuosi, posterius margine crasso, piloso coronati, qui quasi præsestæ auriculæ cicatricem refert.

Corpus reptabundum, depresso, minus ventricosum, quam Marmotis, flexible. *Pellis* tenuis, laxa, maxime plicis versus artus dilatata.

Artus minus robusti, quam Marmotis; *palmæ* tetradactylæ, unguiculo pollicari conico, magis (quam in Arctomye) prominulo; *plantæ* pentadactylæ, tribus mediis subæqualibus. *Ungues* insignes, nigri, compressi, acuti, in palmis longiores.

Cauda proportione, secundum varietates, diversa, posticis artibus plerumque brevior, linearis, murino more subannulata, sed tota pilis longis vestita, in plerisque varietatibus sciureæ instar disticha cristata, & pro lubitu animalis magis in pennatam formam expansilis.

Vellus molle, breviusculum, lævigatum, pilis fasciculatim dispositis, vix semipollicaribus, lanugine inter pilos supra albida, in ventre fusca. In capite pilus rigidiusculus, strictissimus, postice sensim mollior, laxiorque. *Suturæ* brevis sub collo, insignior a cardia ad pubem, longitudinales.

Color secundum regiones maxime variabilis. In medicri perfectiore *varietate* supra (ad instar plumarum perdicis) canocinereoque mixtus, undulato-subsquamatus s. magis minusve subguttatus quibusdam, magisque vel minus gryseo-flavescente im-

butus, præsertim junioribus & feminis. In occidentalibus temperatis huic varietati facies usque ad aures tota (excepto vertice dorso concolore vel magis cano) luteo-ferruginescit, intensius nasus, lituræque superciliorum & sub oculis; collum & quatuor pedes lutei, reliquum corpus subtus flavescens pallidum. — In *frigidis* orientalibus facies omnis & corpus subtus totum alblicant. — Varietas *guttata* supra gryseo-fuscens, guttis distinctis albidis, subæqualibus maculata, facie exalbida, lituris tantum circa oculos, nasoque rufescens. — *Australiorum* color e gryseo vel cinereo magis minus ve flavicans, obsoletissime undulatus, vel guttatus, imo in *maximis* æquabilis; subtus sordide pallidus, ferruginescente faciei colore obsoleto. — Caudæ villi plerisque fulvescentes, annulo fusco notati, extremo canescentes; unde expansa linea per ambitum fusca, canaque fimbriata apparet. — In guttatis cauda minus villosa, teretiuscula, fuscens, pilis longioribus pallidis. — In feminis cauda semper villosior.

Anus caudæ proximus, intra orificium *sinibus* tribus sebaceis instructus, (*Tab. IX. fig. 6.*) compresso ab domine his ipsis sinibus extrosum subversis & turgentibus tripapillaris (*ibid. fig. 8. b.*)

Serotum masculis nudiusculum, fuscum; *Præputium* substrictum. In feminis *vulva* ano proxima, labiis tumidulis extus convexa, ovalis; *clitoride* intra labiorum commissuram latente, exsertili.

Mammarum papillæ numero variant: plerumque duo paria femoria, totidem abdominalia, par supra costarum spuriarum cartilagineas, & par ad ad armos, adeoque *duodenæ*; in aliis ab axillari sinu ad inguina varinque viii. æquidistantes, adeo-

que *sexdecim*; aliis uno pari minus scilicet *quatuordecim*. — In maxima varietate tantum *decem*, pectorales iv. totidem ventrales, & ii. inguinales. *Papillæ* tempore prolis magnæ, conicæ, fuscæ.

M E N S V R A E.

Mediocres mares plerumque libram medicam pluribus unciis superant, & adulti ad libram cum novem decemve unciis accedunt; *feminæ* nunquam uncias IX. vel X. pondere (nisi gravidæ) excedunt. *Maximæ* varietatis feminæ (quas solas habui) quatuor libras medicas explebant. — *Minuti* contra in deserto caspio sæpe vix quinque vel sex ad summum uncias æquant.

Mensuras proportionum ex utroque sexu comparatas e Samariensibus Citillis dabo, mare sexdecim, femina novem unciarum, verno tempore adhibitis, adultis.

	Maris.	Feminæ.
Longitudo tota a naso ad anum	9. ^{II}	9. ^{III} — 9. ^{II} 2. ^{III}
Altitudo staturæ antica	3.	6. — 2. 9.
postica	3.	4. — 2. 7 $\frac{1}{2}$.
Longitudo capitis ad nucham	2.	5. — 2. 4.
Circumferentia rostri pone mystaces	2.	9. — 2. 7.
capitis inter oculos & aures	4.	9. — 4. 6.
Intervallum narium	0.	1 $\frac{3}{4}$. — 0. 1 $\frac{3}{4}$.
Latitudo nasi	0.	5. — 0. 4 $\frac{3}{5}$.
Distantia oculi a naso	1.	0. — 0. 1 $\frac{1}{2}$.
inter oculum & meatum auditorium	0.	9. — 0. 8 $\frac{1}{2}$.
Fissura palpebrarum	0.	5 $\frac{2}{3}$. — 0. 5.
Apertura oculi	0.	3 $\frac{1}{3}$. — 0. 2 $\frac{5}{6}$.
Intervallum oculorum anticum filo	1.	3 $\frac{3}{4}$. — 1. 2.
per axin directum	0.	11 $\frac{1}{3}$. — 0. 10 $\frac{2}{3}$.
Margo meatus auditorii posticus prominulus	0.	1 $\frac{1}{4}$. — — —
Distantia inter prominulos utriusque meatus margines, filo	1.	4 $\frac{1}{3}$. — 1. 3.
Eadem per directum axin	1.	2 $\frac{1}{2}$. — 1. $\frac{3}{4}$.
Longitudo colli	1.	0. — 1. 0.

	<i>Maris.</i>	<i>Feminae.</i>
Circumferentia colli	2. ^{II} 5. ^{III} —	2. ^I 3. ^{II}
- - - thoracis ad armos	5. 2. —	4. 0.
- - - in amplissima parte thoracis	6. 4. —	4. 5.
- - - ventris medii	5. 4. —	4. 2.
- - - ad femora	4. 11. —	4. 1.
*) Longitudo caudæ sine pilo	2. 10. —	2. 10.
Exsuperantia pilorum caudæ	1. 1 $\frac{1}{2}$. —	1. 1 $\frac{1}{2}$.
Distantia ani a cauda	0. 2 $\frac{1}{3}$. —	0. 2.
- - - præputii ab ano	0. 10 $\frac{2}{3}$. —	—
Longitudo vulvæ ano contiguæ	—	0. 4.
Circumferentia caudæ basi	0. 7. —	0. 7.
Longitudo antibrachii	1. 6 $\frac{2}{3}$. —	1. 5.
Circumferentia ejusdem basi	1. 9. —	1. 4 $\frac{2}{3}$.
- - - carpi	0. 11 $\frac{1}{2}$. —	0. 10 $\frac{2}{3}$.
Longitudo palmæ cum unguibus	1. 2. —	1. 2.
Longitudo unguis longissimæ palmæ	0. 3 $\frac{4}{5}$. —	0. 3 $\frac{4}{5}$.
- - - tibiae	1. 8. —	1. 7 $\frac{1}{3}$.
- - - plantæ a calcaneo ad apices unguis **)	1. 11 $\frac{1}{2}$. —	1. 9.
Circumferentia tibiae basi	2. 2. —	1. 9.
- - - tibiae ad calcaneum	0. 11. —	0. 10.
- - - metatarsi	1. 0. —	0. 11.
Longitudo unguis plantæ	0. 2 $\frac{3}{5}$. —	0. 2 $\frac{2}{3}$.

A N A T O M E.

Tab. IX. fig. 6-10.

Pellis tenuis punctis intus fuscis, a pilorum fasciculatum radicibus pelluentibus. *Pinguedo* vere tantum circa inguina, anum & tenuis circa alvum & sub axillis supereft. At

*) Frequentior ad *Irtin varietas* e specimine feminino X $\frac{1}{2}$ unciarum, sequentes edidit proportiones: Long. tota 8.^{II} 6.^{III} capitum 2.^{II} 1.^{III} caudæ 1.^{II} 10 $\frac{1}{2}$, exsuperantia pilo 9.^{III} palmæ 1.^{II} plantæ 1.^{II} 6.^{II} — Ad *Selengzin* omnium proportiones consistunt ut Masculo sesquilibri adnotavi, scilicet: Longitudine tota 10.^{II} 7 $\frac{1}{2}$.^{III} caput fuit 2.^{II} 5.^{III} longitudo caudæ 3.^{II} 6.^{III} addititia pilo insuper 1.^{II} 2.^{III} — In gutta-

tis ad occidentem Volgae: Longitudo tota 9.^{II} caudæ 1.^{II} 2.^{III} pilo insuper 6.^{III} pondus X. unciarum (pinguissimo).

**) Notari vellem, quod magnitudine tantum plantarum utrumque sexum differre observarim, palmis in statura cæterum valde inæquali paribus, ut scilicet femina fodientis profundis suis cuniculis habilius esset & robustior.

in autumnalibus tota præsertim dorsi superficies crux pinguedinis valde oleaginosæ obducta, circa collum, per posticum dorsum & in inguinibus crassissima, ad tres sæpe uncias æquante, præter omonta, quæ, licet ampla, tamen ob laxitatem pinguedinis vix unciam superare solent.

Panniculus musculosus extra pinguedinem subcutaneus, per torsum totum & latera expansus, fascia utrinque sub axillis ortus & postice gemina fascia supra caudam insertus, in medio dorso firmissime pelli adglutinatus. Tenuis *expansio* muscularis pone aures utrinque orta per colli latera explicatur. Sub oculo utrinque *glandula* lunata, glomerata, subcutanea. — Ad ipsum exitum vaginæ testium ex abdomine, *glandula* insidet *lymphatica*, (Fig. 8. gg.) mole cannabis, pinguedine involuta, quæ vulgo in muribus magis versus hypochondrium remota, panniculo carnosu inhæret.

Glandulæ thymo analogæ utrinque circa collum, & sub musculis pectoralibus latissimæ, ut in Marmotis; *thymus* item maxima.

Abdominis aperti *fætor*, ut in iisdem, insignis. *Omentum* ventriculi reticularum, circa ipsum ventriculum revolutum; *lumbaria* magna, pinguisima, omnia viscera, valvarum instar, a latere obvolventia.

Hepar tripartitum, pondere (in Mare vernali cuius mensuras dedi) $5\frac{2}{3}$ drachmarum. *Lobus sinistralis* maximus, integer, semiovalis; *medius* ligamento, incisura & fossa inferne profunda, venam recipiente bipartitus, cystidemque fovea; *dexterius* bipartitus, utroque triquetro - acuto, & pro rene recipiendo excavato. Præterea *Spigelianus* lobulus compositus e duabus ligulis oppositis, obsolete triquetris, apice rotundatis, basi

cōadunatis, quarum dextra major. — *Cystis* magna, globosō-adtenuata, repleta bīle viridissima, sēpe semidrachmā pondere. *Ductus bilarius* vix 2." a strīctura pylori distantia intestino infunditūr.

Lien ruberrimus, triquetro - depresso, utroque apice obtusus, longit. 1." 10½." latitudine summa 6." pondere scrupuli cum sex granis.

Ventriculus omento usque ad dorsum totus, præter areolam a liene secundum fundum occupatam, involutus, forma haud insolitus, ut in Arctomye, circumferentia inflati, in jejunio amplissima 2." 8." at in saturis sēpe ultra 3." 6."

Intestinum tenuē totum fere tripedale, sesquiquadruplum animalis; in qua longitudine pro duodeno 3." 6." jejuno distinto 8.", ileo fere bipedalis portio. Circumferentia tenuis intestini in jejunio vix 9." in pastis ad 1." 2."

Cæcum (*Tab. IX. fig. 7. a.*) saccatum, quale in Arctomye, sed extus venis vix evidenter, intus plane non cellulatum. Circumferentia partis amplissimæ 2." 10." longitudo filo per areum a fundo usque ad strīcturam, (*b.*) cui inseritur ileon (*d.*) circumducto 5." 4."

Colon ampio initio (*b-c.*) cœco continuatum, sensimque adtenuatum, a prima curvatura (*e.*) ileo angustius, ultra secundam (*f.*) denuo sensim laxius, rectoque continuatum. Longitudo ab initio ad primam curvaturam 7." 6." hinc ad secundam 6." 6." inde ad anum 6." qui orificio (ut dictum est) trisinuato (*fig. 6.*) vel tripapillari (*fig. 8. b.*) ad ipsam caudæ basin (*m.*) effunditūr. Portiones reduplicatæ coli omnes inter se parallelæ, figmoideo flexu in dextro hypochondrio versus dorsum repositæ, arcu denique versus rectum sinistrum tendentes.

Renes.

Renes simplices. Vesica urinaria ovata, capacitate ovi sturnini, longitudine 11." vel minor (Fig. 9. i.)

*Genitalia masculina (Fig. 8. in situ) proportione multo majora & scleridiora, quam in Arctomye, cujus alias fabricam, heic e Citillo fusius describendam, accuratissime referunt. — Penis (Fig. 8. 9. a.), qua exsertus *præputio* (b.), cylindricus, coronatus *glande* agariciformi, lateribus prominentiore, subitus fossula bipartita, (Fig. 8. d.), quam superminet *bulbulus* supra cordatus mollis, subitus subdidymus, mucronatus *apice* subcochleariformi, supra *urethræ* orificio longitudinali canaliculatus (Fig. 9. a.), suffultus *osculi* singulari (Fig. II.), cujus *apex* unguiformis, hinc concavus (a.) margine subtilissime crenulatus, *basis* crassiuscula apici corporum cavernosorum innata. — Nervi dorsales penis duo robustissimi (fig. 9. cc.), ab iliacis oriundi.*

*Corpora cavernosa (Fig. 8. a. 9. a. dd.) longitudine 1."
2." cylindro communi in crura brevissima (dd.) diviso (fig. 8. ll.)*

*Bulbus urethræ (fig. 8. 9. ee.) magnus, didymus, glandulosus, extus strato obliquo musculo obvolutus, intus fossula excavatus (Fig. IO.a.), quæ antrorum ductu in urethram continuatur, postice recipit *ductus* e folliculis *Pseudoparastatis* (fig. 8. ii. 9. ff.)*

*Hi glandularum Cowperianarum analogi extra pelvem caudæ utrinque adsidentes, piso majori æquales, duri, sphærici, constant membrana albida, crassiuscula, fortiore, refertissima mactenaci, gelatinæ tragacanthæ simillimo, maceratione in aqua tumescente, perque *ductus* & urethram pariter, ruptoque sæpe folliculo erumpente (fig. 9. F.) — *Ductus* horum folliculorum excretorii moliores, cylindrici, folliculo circumflexi & adnat*

(*fig. 10. b.*), facile tamen cultro separandi (*c.*), $9\frac{1}{2}^{\text{m}}$ circiter longitudine.

Isthmus urethrae (*fig. 9. g.*) cylindricus, singularis, extus musculosus, *intus* (*fig. 10. d.*) plicis obliquis utrinque circiter denis, supra infraque in jugum longitudinale pinnatim concurrentibus concameratus. Huic superius collum vesicæ (*f.*) intus longitudinaliter rugosum infunditur, pone quam aperturam isthmi cavum duobus *cæcis sinubus* definit, quibus adsidet *prostata* (*fig. 9. h.*) parenchymatosa, ovata, & ipsis sinubus implantantur vesiculæ seminales. *Oestri* tempore cavitatem isthmi totam farctam inveni massa *spermatis*, sebi consistentia, oblonga, ab impressionibus plicarum quasi erucæformi.

Vesiculæ seminales (*fig. 9. kk.* *10. e.*) constant intestinulo crispato & corpusculo triquetro, quod reflexum intestinulo adhæret, itidemque ex intestinulis glomeratis compactum videtur. *Ductus deferentes* (*fig. 9. ll.*) inter vesiculos seminales isthmo inserti, tenues.

Testes (*fig. 9. nn.*) oblongi, majusculi, plexu pampiniformi & vasis serpentinis insignibus. *Vasa spermatica* (*oo.*) in omentis lumbaribus decurrentia, quibus ramulos impertunt. *Epidiaymidis* (*fig. 9. mm.*) caput oblongum, per ductum insignem testiculo cohærens; medium gracillimum, circiter pollicare, ductu anfractuoso constans; venter ovatus, in scroto seu vagina testis musculosa adnatus, a quo *ductus deferens* oritur. Turgescentibus organis primum epididymis in scrotum elabitur, subsequentे demum teste integro (*fig. 8. f.f.*)

Fæminæ clitoris terminata ossiculo unguiformi, denticulato, denticulis recurvis. *Vteri cornua* subflexuosa, secundum omentorum lumbarium marginem adscendentia. In fœcundatis

(quinto post congressum die) in pelvim retorta & anguinis flexibus collecta, nodisque obsoletissimis distincta. In *gravidis* ad lumbos reposita, partibus nodosa, extus longitudinaliter fibrosa, interna tunica vasculosissima; omenta simul vasculosiora sed emaciata, *venis* præsertim turgidissimis, quarum una e cava, altera ex iliaca, tertia secundum uterum e pelvi adscendens, omnes arcubus communicantes.— *Embryonum* membranæ tenuissimæ, hyalinæ, subtilissimis rarisque vasculis; placenta orbicularis, crassiuscula, margine obtuso, tumidulo, latere foetum respiciente concavo, omnes a latere cornuum omentis adhærente & vasa respiciente adnatæ. *Canales* communicantes inter uterum & placentam evidentissimi, capillo humano pares. Ex umbilico embryonis, præter venam & arterias, sigillatim oriuntur vascula per chorion distributa.

Mammæ glandulæ ad singulas papillas orbiculares, distinctæ, a vasis mammariis irrigatæ, quæ sub pectorali orta usque ad femora longitudinali filo decurrent, occurruntque vasis ex inguine ad proximas mammas adscendentibus.

Pulmones proportione magis extensi quam in Arctomye; *sinister* minor, tenuior et pro corde loboque impari excavatus, tantum antico margine in medio incisus. *Dexter* in tres lobos, præter imparem, profunde discissus, quorum infimus maximus; *impar* lobus a dorso cordis ad sinistra repositus constans portione magna, triquetra, falcata, sinistro pulmoni applicata, parvuloque subovali lobulo ad spinam hærente.

Cor longitudine $9\frac{1}{2}."$ circumferentia baseos 1." 9."; Auricula sinistra parvula. Ex arcu *aortæ* trunci duo, quorum dexter major.

Skeleton præter proportiones, præsertim vero crassities

& forma *cranii*, (Fig. II.) omnium ex ordine Glirium proxime Sciuro assimilatur. *Frons* inter orbitas levissime excavata, simul plano arcuato versus rostrum item arcuatum & convexiusculum, minusque versus occiput declivis. *Nasi* ossa antrosum latissima, robustissima, convexo gibba ultraque incisores prominula, pro fulciendo naso fossorio. *Processus supraciliares* valde retrorsum, ad ipsa ossium temporalium confinia, remoti, triquetro - subulati. *Zygomata* robusta, oblique ancipitia, latiuscula. *Olla* cranii convexa occipite solo planiusculo. *Maxilla* inferior lata, robustissima, baseos processu prominentissimo extrorsum distorto, & pro muscularum insertione tuberosa acuto.

Epistrophæus crista lata rotundata prominens; *dorsalium* vertebrarum *tertia* spina reliquis longiore, posterioribus sensim minuenda; *lumbares* processibus supra latis, retrorsum sensim majoribus. *Costæ XII.* quarum septem *veræ*, & *spuriarum* tres cartilaginibus adnexæ; longissima octava. *Sternum*, præter manubrium triangulare, carinatum & ensem cartilagineum, e quatuor ossiculis teretibus compositum. *Lumbares* vertebræ septem; *sacri* quatuor, *caudæ* a 16. ad 20 variant. In omnibus vero summa cum Arctomye similitudo.

Proportiones sceleti e sequenti tabula optime perspicientur; qua Samariensis varietatis marem & feminam comparate descripti:

	Maris.	Feminæ.
Longitudo cranii a prærupta facie occipitis ad finem ossium		
<i>nasi</i>	<i>2. 11 3/4</i>	<i>1. 11 1/4</i>
Latitudo ollæ pone zygomata	<i>1. 1.</i>	<i>0. 11 1/2.</i>
- summa ad arcus zygomaticum	<i>1. 5.</i>	<i>1. 4.</i>
- minima inter incisuras orbitalium	<i>0. 4 4/5</i>	<i>0. 4 1/3.</i>
- incisorum basi	<i>0. 2.</i>	<i>0. 2.</i>
Distantia incisorum a molaribus	<i>0. 7 1/2</i>	<i>0. 7.</i>

	Maris	Feminae
	$0^{\text{II}} \frac{5}{3} \text{ III}$	$0^{\text{II}} \frac{5}{3} \text{ III}$
Molares unius ordinis simul	$1.$	$2\frac{1}{2}.$
Longitudo maxillæ ab apice coronoideo ad alveo-	$0.$	$6\frac{1}{2}.$
los incisorios	$1.$	$1.$
Altitudo ramorum maxillæ perpend.	$0.$	$6\frac{1}{2}.$
Longitudo vertebrarum. colli simul	$1.$	$0.$
vert. dorsalfum collectim	$2.$	$9\frac{1}{2}.$
vertebræ dorsi duodecimæ	$0.$	$3\frac{1}{3}.$
vert. lumbarium simul	$2.$	$5\frac{2}{3}.$
longissimæ tertiaræ	$0.$	$4\frac{1}{2}.$
sacri	$0.$	$10\frac{2}{3}.$
caudæ sexdecim articulorum	$3.$	$6.$
costæ longissimæ	$1.$	$5.$
sterni fine ense	$1.$	$5\frac{1}{2}.$
ensis	$0.$	$3\frac{1}{2}.$
claviculae	$0.$	$10.$
scapulæ	$1.$	$1\frac{1}{2}.$
Latitude scapulæ	$0.$	$7\frac{1}{3}.$
Longitudo ossis humeri	$1.$	$4\frac{1}{2}.$
ulnae	$1.$	$7.$
radii	$1.$	$3.$
ossis metacarpi medii digiti	$0.$	$5.$
phalangis primæ	$0.$	$3\frac{1}{2}.$
secundæ	$0.$	$2.$
terminalis condyli cum ungue	$0.$	$4\frac{2}{3}.$
phalangis pollicis	$0.$	$2.$
eiusdem unguis	$0.$	$1\frac{1}{2}.$
ossum pelvis tota	$1.$	$8.$
ossis femoris	$1.$	$8\frac{1}{2}.$
tibiæ præter malleolos	$1.$	$7\frac{3}{5}.$
fibulæ demum adnatæ	$1.$	$5\frac{1}{2}.$
calcanei	$0.$	$4\frac{2}{3}.$
metatarsi medii digiti	$0.$	$7\frac{1}{5}.$
phalangis primæ	$0.$	$3\frac{1}{2}.$
phal. secundæ	$0.$	$2.$

M V S T Y P H L V S.

Diu cœca & oculis orba credebatur Talpa, cui primus BIDLOVS, restituto quasi visu, cœcitatis notam ademit. Animal quod hic describimus, omni spe luminis excidit, totoque sensorio organo externe orbatum, solum Talpa cœcius, inter haec tenus nota quadrupeda quatuor sensibus contentum esse debet. Forte tamen sociam miseriæ aliquando inveniet Talpam capensem ^{a)}), aut si quam forte hujus quoque murini generis aliam speciem coecam, Natura alicubi terrarum produxerit.

Ante nuperrima ab *Academia Petropolitana* procurata itinera physica, Zoologis nondum notus erat *Typhlus*; vix enim notitia dici potest imperfecta illa apud RZACZINSKIVM mentio, quam BVFFONIO adoptatam inter synonyma Typhli in elenco specierum recensui. Mihi non prius in manus venit, quam cum regiones inter Tanaïn & Volgam, redux e Sibirico itinere, peragrarem. In omnibus enim ad orientem Volgæ sitis regionibus, adeoque per universam Sibiriam deest.

^{a)}) *Talpam auratam* volo, quæ in Promontorio australi Africes patriam fixit, apud SEBAM vero pro *fribirica* quondam descripta fuit; unde me toto durante itinere desiderio sui exercuit; donec tandem reduci mihi procuravit specimen, affabre farctum sed capense, *Amiciss.* Nic. Laur. Burmannus a Nobil. Wilhelmio von der Meulen benigne suppeditatum; in quo præter dentium structuram & numerum, inter Talpam nostratem & Soricem fere media, oculorum externa vestigia plane nulla detegi possunt. Necesse autem ut aliquis in recenti vel liquore asservato animale denuo inquirat.

Frequens contra in terris ad occidentem ejus fluvii sitis a Syfrano usque ad Sarpæ confluentem, quoisque nempe solum humosum et cæspitosum invenit; a limoso enim salsoque per desertum caspium regnante adeo evidenter alienus est, ut nullibi in hanc planitem descendat, licet in ipso margine collum ad Sarpam per convales frequens vivat. Secundum Tanaïn omnem, præterquam in arenosis, habitat, & cum Citillis, magisque localibus Marmotis usque versus fontes ejus & Ræsk oppidum passim observatur. Datur etiam per omnem reliquam Russiam australem, & herbidos huic similes campos confinis Poloniæ. Inque has regiones planas (prima mundi ætate sub æquore torpentes) a primæva patria Carpathico jugo descendisse videtur, & altiores collum atque terrarum tractus secutus, fontes quidem Tanaïs superavit, inter eum atque Volgam in australe intervallum sensim propagatus, sed ipsum Volgæ alveum nimis boreali ambitu prodeuntem superare non potuit, quum a frigidioribus regionibus abhorreat, flumina autem, propter subterraneum vitæ genus, transgredi nullatenus queat. Pari itaque ratione ab occidente Vistulæ, ab austro Danubii alveo exclusus, in Europæ occidentalia regna pervenire non potuit. Estque adeo insigni firmamento hypothesi quæ juga montium primaria ab initio mundi habitata supponit; quemadmodum etiam (ut alia multa nunc transeam) Leporis pusilli circa uralensia promontoria, Lep. alpini & Muris Aspalacis (quem statim videbimus) circa magnum Sibiriæ jugum alpestre localitas, vix aliunde explicabilis videtur. Immo haud scio, annon singularis diversitas inter Citillos solo Volgæ alveo disterminatos, cuius e solo vel climate rationem nullam reddi posse supra indicavi, similiter e diversarum stirpium, antiquitus sub diversissimo cœlo multis fæ-

culis viventium & mutatarum, propagationi tribuenda sit; sic nempe, ut Citilli *guttati* & brachyuri a Carpathico, majores *variegati* cristata cauda conspicui a sibirico jugo ortum duxerint, utroque populo fluminis nunc limite segregato, & antiquitus impressum habitum, staturam, colorem utcunque retinente. — Hujusmodi exempla localium circa palmaria juga animalium innumerā (si hic esset locus) adlegari possent, & illustrissimum præbet universa America tot peculiaribus quadrupedum speciebus habitata; imo & Africa multis ab Asia distinctis animalibus idem loquitur, adeo ut etiam imperium Leonis vix extra Africam, Tygridis nondum extra Asiam prolatum videamus.

Vitæ genere *Mus. Typillus* Talpæ simillimus est, licet genere, forma & victu alienissimus. Continuis nempe sub cæpite cuniculis, saepe per insignia spatia procedit. A primario cuniculo passim collaterales fudit ramos, angulo saepe concurrentes, propter quærendas & rodendas radices. Terram e canaliculis similiter per aliquot ulnarum intervalla factis ostiis egerit, ut cumuli supra ipsas aperturas duum saepe ulnarum circumferentia & insigni altitudine existant, e quibus facile noscitur. In captis observavi: animal potissimum latis atque nudatis dentibus terram duram, radiculis intertextam rodendo, & rostro (velut aratro) sublevando ac trudendo cavare, solutas moleculas palmis satis imbellibus subter se rejicere, plantisque propellere, integras vero subinde terræ moles clunibus antris extrudere retrogradum. Eaque ratione celerrime se totum defodit. Aliquoties recentissimis egestæ terræ cumulis proditum animal fodiendo cepi, ubi nondum labyrinthos effecerat. Promtissimo autem ibi quoque labore opus est; namque inimicum sentiens statim perpendiculariter

perpendiculariter in profundum se defodit penitus, ut nonnisi mollitie terræ, qua canalem supra se opplevit, prodatur. — Captus morsu acerrimo, at propter coecitatem facile evitando se defendit, eoque extra terram continuo minatur, sublato auscultans capite, ut in ione nostra (*Tab. VII.*) expressum est. Nihil autem omnino nisi sensu vel auditu percipit, & Talpa cœcior incassum furit. Dum laceſſitur ſtertit, vel quaſi muſſitat iracundus, dentibus more generis frendens, nullo unquam alio, licet ad mortifera vulnera, mihi ſono exauditus. — Sponte alias non raro ex antris prodit, matutino præſertim tempore, & durante oeftri periodo etiam interdiu, ut in aprico cum ſocia conveniat. Sporadici enim vivunt, nec ullibi adeo frequentes ac certis in regionibus Marmotæ, imo vel Citilli. — Hyeme torpidum haud fieri Typhlum continuati in ſerum uſque auſtumnum labores probant; Novembri mense in australioribus fodientem cepi. Parant autem illo tempore profundiorem, circa arbusta vel arbores nidum & molli radicum ſtuppa replent. An vero quidquam pro hyemali cibo colligant, vel an profundiores tunc radices ſectentur, non determino. Fortassis etiam rigidissimo demum gelu obdormiſcant & ſomno faturi medium hyemem tolerant, quod tamen parca, etiam autumnalibus pinguedo & glandularum thymo analogarum (quas animalia hyeme ſopita magno apparatu habent) defectus improbabile reddunt. Gratissimum alioquin pabulum radices Chærophylli bulbosī, graminumque cæſpitantium præbent. Illud præſertim ubi creſcit, vix unquam cumuli horum animalium defunt, unde potiſſimum in convallibus & depreſſis camporum occurruunt. Sed alias quoque radices promiscue rodunt, non ſine prædilectione ſapidiores feligentium. Herbas vero qualescumque oblatas ut &

lumbricos recusant omnes. — Dicendum quoque de nominibus popularibus, sub quibus apud Russos aliosque notus est *Typhlus*. Et vulgo quidem russice summo jure *Slepež*, id est *Coecus*, appellari solet, eodemque sensu a Calmucis volgensibus *Sfóchor - nόμον* vocitatur. — Est vero in Verania usitata alia appellatio, quæ *Sinskoë - Stschjenjae* audit, cujusque derivatio superstitiosa est. Credit enim vulgus illum, qui Typhlum manibus suffocaverit, eorum digitorum, quibus animali vim adtulit, tactu posse curare scrophulas & glandulas circa collum induratas, quæ russice *Shelesy* & apud Ukranos *Salosy* cluunt, unde abbreviatione adjectivum *Sinskoi* — cum additione *Stschenaе* (catulus) effecerunt. Itaque decantata virtus Regum Galliæ apud Ukranos admodum obvia & vilis est, nec spero minus efficax, si quid imaginationis vires in istos morbos valent.

DESCRIPTIO MVRIS TYPHLI.

Tab. VII.

Moles Citilli mediocris. *Caput* magnum truncō latius, supra planum, subtus mandibula gibbum, utrinque a naſo ad tempora corio incrassato carinatum, pilisque rigidis convergentibus crīstatum, crīstis simul cum naſo ſemiellipticam aciem, planum verticis terminantem, constituentibus, ita ut desuper inspectum caput formam spathæ rotundatam referat.

Nafus latus, cartilagineus, utrinque versus crītam myftaceam angulo molli rugoso dilatabilis, depreffus, retufus, ſupra planus, facie transversim lanceolata, subtus usque ad incifores nudus & declivis. *Nares* subtus remotiffimæ rotundæ, ſcifflura lunata versus marginem excurrentes, ſtria ſepti latiflimi nulla.

Os hians, dentibus plane exsertis. *Incisores* utrobique maximi, lati, cestriformes, extus plane albi⁶⁾; *superiores* breves, usque sub nasum denudati, nulloque labio vaginati; *inferiores* longissimi, labio laxe circumjecto basi vaginati. *Labiūm* superius pone incisores tumidulum, villosum; os utrinque non occludit, sed ad sulcum a palato versus incisores excurren- tem devexum est, & postice papillari tuberculo coarctat hiatum oris verticaliter oblongum, *linguaque* exserenda semiobturatum. *Palatum* angustissimum, antice rugis circiter ternis obsoletis, inter molares lavigatum. *Molares* ubique terni, subdidymi, teretiuseculi, corona obsoletius detrita.

Myftacum loco pili longiores, teneri supra infraque cristam lateralem capitis sparsi, subtus copiosiores. *Pili* gemini medio inter cristam mystaceam & porum auditorium.

Oculorum apertura plane nulla, ne in detracta quidem pelle detegenda, licet adsit rudimentum utrinque oculi, papavero granulo minus, membranulis & musculo cutaneo obte-ctum.

Auriculæ nullæ; *pori* auditorii minusculi, sursum directi, conniventes, vellereque latentes, armis proximi; adeoque

Collum fere nullum, nisi levis distinctio capitis a truncu.

Truncus cylindraceus, spina recta rigidiuscula exte^{nsa}. *Artus* brevissimi, postici haud longiores, extremitate allidi, nudiusculi, digitis præsertim palmarum fore glabris, tenellis.

Palmæ mediocres, pentadactylæ, fissæ, *digitis* divergen- tibus, *plica* tenera basi connexis, versus ungues adtenuatis,

⁶⁾ In his, pro constituendo peculiariter talpinum sensim ad Lemnum degenerans, genere, non satis virtutis esse, sequentium satis probat. Specierum series, per M. capensem &

mediis sensim longioribus, at *pollice* reliquis breviore, magisque adnato. *Ungues* omnium aequales, breves, conico - obtusi. *Vola* palmæ versus carpum dilatata, cartilaginea, plana, villo rigidusculo, deflexo circumvallata, versus digitos biconvexa mollis. *Litura* fusca ad carpum exterius.

Plantæ minores, unguibus paulo longioribus, digitis ulterius concretis, lateralibus multo brevioribus, solo apice exsertis. *Soleæ* usque ad calcaneos nudæ, molles, villis inflexis utrinque obvallatae.

Cauda nulla; *vestigium* papillare nudum, milii magnitudine, coccygis locum indicat. *Amus* in areola lanuginosa, nudiuscula connivens. *Præputium* ano proximum, parvum, papillare. — In Fœmina *mammæ*, ob crebrum vellus, præter binas inguinales, invenire haud potui.

Vellus in toto corpore densissimum, molle, lanuginosum, intus fuscum, extus supra gryseo - cinereum, altitudine 6." subitus cinerascens 5." *Caput* magis canescit, supra rostrum & in crista mystacea pilis rigidioribus argentatis, quales etiam pedum fimbrias deflexas constituunt. *Labium* inferius albido-lanuginosum, & in quibusdam *litura* alba frontis & abdominis. Villus sub gula confluit in *futuram* evidentissimam; & obsoletissima alia subtus longitudinalis.

M E N S V R A E.

Pondus in descripto masculo unciarum octo cum didrachma.

Longitudo a summo naso ad papillam pone anum sitam	7. ¹¹ 7 ¹ ₂ . ¹¹
capitis ad nucham	1. 9.
Altitudo verticalis capitis	1. 6.
Latitudo capitis maxima cum cristis	2. 1.
nasi transversa	0. 7 ¹ ₂ .
Intervallum narum	0. 2.
Distantia inter marginem nasi & incisores	0. 3.

Diameter nasi nudi superne	-	-	O " $3\frac{1}{6}$. //
Longitudo incisorum superiorum	-	-	O. 2.
Eorundem latitudo communis	-	-	O. $2\frac{1}{6}$.
Longitudo incisorum inferiorum	-	-	O. $6\frac{1}{2}$.
Eorundem latitudo	-	-	O. 2.
Circumferentia oris	-	-	I. 10.
Extensio crista mystaceæ a naso	-	-	I. 5.
Distantia pori utrinque auditorii a naso	-	-	I. 10.
- utriusque per verticem	-	-	I. 11.
- eadem per gulam	-	-	2. 4.
- eadem directo axi	-	-	I. 6.
Circumferentia rostri ad lab. infer.	-	-	3. 8.
- capitis ante aures	-	-	4. 3.
- colli	-	-	3. 7.
- thoracis pone armos	-	-	4. 0.
- in medio truncu	-	-	4. 1.
- ad femora	-	-	3. 6.
Longitudo antibrachii	-	-	I. 3.
Eiusdem circumferentia ad cubitum	-	-	I. 7.
- ad carpum	-	-	O. 10.
Circumferentia carpi	-	-	I. $\frac{2}{3}$.
Longitudo palmæ cum callo volæ	-	-	O. 11.
- digiti medii cum ungue	-	-	O. 5.
- unguis	-	-	O. $1\frac{1}{6}$.
Latitudo palmæ ad digitorum basin	-	-	O. 5.
Longitudo femoris	-	-	I. 0.
- tibiæ	-	-	O. 11.
- plantæ a calcan. ad apicem unguium	-	-	I. 1.
- digiti medii cum ungue	-	-	O. $5\frac{2}{3}$.
- unguis	-	-	O. 2.
Circumferentia tibiæ ad genu	-	-	I. 5.
- ad plantam	-	-	O. $6\frac{1}{2}$.
- metatarsi	-	-	O. $10\frac{1}{2}$.
Latitudo plantæ ad digitos	-	-	O. 4.

A N A T O M E.

Tab. IX. fig. 12-14.

Cutis tenuis in abdomine, sed in dorso *Musculo cutaneo* maxime incrassata, circa clunes carnosissimo. *Pinguedo* in toto animali (autumno) parcissima, pauca circa collum, alas,

& in tractu inguinis, cui medio inhæret *glandula lymphatica*, murino generi propria, fecalino grano hic minor atque tenuis. *Musculi* circa scapulas & humeros validissimi, crassa carne facti.

Orbitalis fossa cranii maxime musculis oppleta; reliquum spatium occupat *Corpus* album, ovale, depresso, cui insidet *granulum* nigrum, oculi analogum, vasculis pedunculatum, cui nulla respondet apertura incrassati corii. Quare ergo illud oculorum rudimentum produxerit Natura? dicant causarum finalium patroni.

Omentum curtum, macrum circa ventriculum; *mesenterium* quoque macilentum, *glandula* unica oblonga.

Hepar magnum, subquinquelobum, pondere fere 4 drachmarum: *Lobi* superi tres, *duo* maximi, explanati, ovales, *tertius* intermedius minor lunatus, cui a dextris insculpta *cystis*, mole pisi subrotunda, intimo sinu latet. *Lobus dexterinus* in duas lacinias fere bipartitus, portione altera lunata reni circumflexa. *Lobulus Spigelianus* tripapillaris. *Lien* linearis, longus, tenuis.

Ventriculus infraæo curvatus (*Fig. 12.*). In ipso arcus majoris gibbo *area magna ovalis*, *glandulosa* (*litt. a.*) extorsum crassata, cuius diameter longitudinalis 11." transversus per convexitatem filo 1." 1. Hæc *intus* molli parenchymate succiflua, *limbo* seu ruga alba membranæ nerveæ coronata. *Fundus* ventriculi (*litt. b.*) conicus, fibris longitudinalibus robustis: striatus. *Antrum pylori* (*litt. c.*) ventricosum.

Duodeni initium (*c - d.*) amplitudine digitæ minimi, a strictura pylori æctissima subito dilatum, agmine *glandularum* miliarium circa insertionem ductus bilarii notatum; dein adtenuatum, *jejuno* calamus cygneum, ileoque anserinum capacitate

æquante. Tota tenuium intestinorum longitudo 2 pedum & undecim pollicum, vel animalis quadrupla.

Cæcum (fig. 13. A - b.) maximum in sinistro hypochondrio conduplicatum, unde arcu versus pelvim factō cœco apice (litt. b.) in dextro hypochondrio desinit; totum ab insertione ilei (litt. a.) cellulis magnis quatuordecim vesiculōsum, quarum extremæ subobliquæ, quasi spiram mentiuntur; *apex* longitudine 6." reflexus cellulam oblongam, subacutam refert; totius longitudo per arcum 9." 3." circumferentia maxima 3." 2." æquat.

Intestinum spirale oblique striatum (litt. c.) in laxos anfractus compositum, longitudinis 6." 5." *Excretorium* scybalis moniliforme longitudine 10." 6."

Renes formæ solitæ, fere oppositi; *glandulæ renales* globosæ. *Genitalia* autumno exilia, ut *testes* vix granum secalinum æquarent. *Vesica* majuscula, nucis juglandis mole, admodum fibrosa.

Pulmonum dexter trilobus, sinistri ndivisus. *Cor* mediocre.

Sceleton (Fig 14.) multimodis singulare. *Cranium* (fig. 14. 15.) majusculum, robustum, forma trigonoidea, occipite latissimo truncato, angulis mastoïdeis prominentissimis. *Os nasi* robustissimum, ultra incisoria prominulum, fornicatum, impressione longitudinali obsoleta, sed sutura nulla divisum. *Offa frontis & bregmatis* parva longitudine subæqualia; *occipitale* latissime adscendens (usque ad a. fig. 14.). *Tym-pora* (Fig. 15. aa.) ossea planiuscula, apertura externa exigua; *hiatus* ad ossa petrosa in basin crani vix ulli. — *Ma-xilla* robustissima, processu baseos (litt. bb.) crasso obtusissimo, interius (cc.) condylifero, exterius inciso.

Vertebræ brevissimæ colli firmissime cōarticulatæ, nec minimum flexiles, solo *atlante* mobili; *Dorsales* costæque XIV. in aliis XIII. harum secunda insigniore spina prominens, sequentes sensim humilioribus, imbricatim recumbentibus. *Costa prima* robustissima, versus *sterni* manubrium (solito magnis atque carinatum) latissima; *secunda* quoque crassiuscula; *octava* veris pæne adnumeranda, longissima cartilagine ad ensis basin inserta; reliquæ spuriæ, præter ultimam, invicem cohærentes. *Corpus sterni* quinquearticulatum, *ense* osseo subulato terminatum. *Vertebræ lumbares* V. vel VI. secundum costarum numerum; *sacri* V. *coccygis* totidem, connumerato etiam apice.

Scapularum magnitudo & forma ad structuram *Talpæ* declinat; itidem *humerorum*, *cubitique* longissimo crassoque *olecrano* (*lit. e*) instructi, quod etiam talpino robustius. *Claviculæ* tamen (*ff.*) solita forma & tenuitate, licet longiores quam in ullo fere alio animali, vespertilione forte excepto. (seilicet 8."') præter partem cartilagineo - ligamentosam versus sternum ad 3½." extensam. *Artus* postici multo minus robusti. *Offa pubis* (ob exiguitatem *föraminis ovalis* lanceolati) latissima, inter se distantia, angustoque & elasticò *ligamento* (*lit. g.*) connexa; hinc pelvis apertura amplissima atque dilatabilis transmittendo videlicet grandissimo fœtuum capite. *Fibula* inferius tibiæ adglutinata, at subdistincta.

Mensuras sceleti (naturali magnitudine delineati) e juniori animale addo:

Longitudo cranii a basi occipitali ad summum marginem ossis
nasalis circinno - - - - -

1." 7."'

Latitudo summa cranii postice ad zygomata - - - - -

1. 2.

- - minima inter orbitas, eademque fere rostri - - - - -

0. 4½.

Longitudo ossis nasalis - - - - -

0. 7½.

Ejus.

Ejusdem latitudo antice	O.	3.
Longitudo maxillæ a processu crasso ad alveolos incisorios directe	I.	1.
Ejusdem altitudo a basi ad summitatem coracoidei processus	O.	7.
Longitudo omnium vertebrarum colli	O.	7 $\frac{2}{3}$.
- - - vertebrarum dorsalium	I.	10.
- - - vertebrarum sex lumbalium	I.	3 $\frac{2}{3}$.
- - - ossis sacri	O.	9 $\frac{1}{2}$.
- - - coccygis	O.	6.
- - - scapulæ a cotula	O.	11.
Eadem a summo processu coracoide	I.	$\frac{1}{4}$.
Ejusdem latitudo	O.	3 $\frac{1}{3}$.
Longitudo ossium humeri	O.	11.
Diameter capitis humeri	O.	3.
- - - condylorum	O.	4 $\frac{1}{4}$.
Longitudo radii	O.	8.
- - - cubiti cum olecrano	I.	1.
- - - ossium pelvis ad apicem pubis	I.	2.
Distantia inter duo ossa pubis	O.	3.
Longitudo ossium femoris a trochantere	O.	11.
- - - tibiarum	O.	10 $\frac{1}{2}$.
- - - fibulæ	O.	8.

M V S A S P A L A X

Quum singularem hancce speciem an. 1772. in Dauria observarem, ignorabam eandem prius a Cel. LAXMANNO circa Altaïca promontoria inventam & Academiæ Holmiensi oblatam fuisse, in cuius *Actis* (prò anno 1773. Part. II. p. 134. sub nomine Muris Myospalacis descriptio externa cum iconе prodiit. Mentionem ejus quoque factam invenias in opusculo, quod sub titulo: *Sibirische Briefe* prodiit Gættingæ 1779. ubi (p. 75.) "MYOSPALAX (nomine generico) capite

brevi (non rostrato) plantis non calcaneatis,, dicitur. Videturque, e relatione LAXMANNI, eundem cum Citillo confudisse ill. LINNAEVS, ubi in *Mantisse appendice p. 523.* Citillum vitæ genere Talpæ æmulum facit, quod in hunc minime quadrat.

Vitæ genere & fodiendi norma *Mus Aspalax* cum *Typhlo* & speciebus mox describendis convenit. In transalpina præsertim Dauuria, ab Ingoda ad Argunum, frequentissima ejus vestigia in acclivibus montium, solo nigro vel firmiore arena testis, occurunt. Contra ad Vdam & Selengam, cisalpinos fluviós, eundem nunquam observavi. Rarius ad Abakanum apparet; Cel. LAXMANNVS autem in convallibus campisque inter Tscharysch & Alei fluvios invenit, ubi cumulos ejus maximos pro talpinis habitos neglexeram. Videturque in hoc ultimo loco, æque ac circa Abakanum, Erythronii potissimum bulbis delectari, & ideo forte statura multo est majore, quam in Dauuria, ita ut Typhlum longe superet. In Dauuria cum Lilio pomponio præsertim abundat, licet sine dubio alias quoque radices, præsertim Iridum, depascatur, quas actis cuniculis offendit. Fodit autem canales superficie terræ vel cæspiti parallelos, recto plerumque tractu, & sæpe per aliquot centenas orgyias continuos, quorum directionem crebris magnisque (etiam dauerico) curnulis egestaterra indicat. Hinc difficile capitur, mihiique post innumera irrita tentamina vix semel iterumque aratro cele-riter circumacto proturbatum animal obtinere contigit.

Tunguso - Dauuris *Monon-Zokór* appellatur, quod *Cæcum* significat. Vere tamen cæcus non est, sed parvitate oculorum crassis palpebris profunde immersorum, vellereque connivente latentium, multo tamen magis, quam in Talmis, conspicuorum cognonem meruit. A Russis in Sibiria nomine *Semlanaja Medvedka* (*Vrsus terrestris*) a Talpa distinguitur,

quam *Sufedka semlanaja* (*Lemurcm subterraneum*) ibi cognominare solent.

Captus Aspalax voce exili, stridula, brevibus sonis iterata conqueritur. Auricularum defectu, habituque corporis cum Typhlo convenit; sed oculorum apertura & præsentia caudæ, licet nudæ, potius M. capensem & talpinum æmulatur. Nasi tubere fossorio prominente, convexo, calloso, palmarum unguiumque magnitudine & robore, istos omnes vincit; adeoque nec solis palmis, ut *Talpa*, neque naso & capite præcipue fudit, ut *Typhlus*, sed utroque æque valet; contra minus, quam *Typhlus*, dentibus utitur primoribus, quos etiam minores habet, quippe ad saxosum solum, quod colit, aliis potius, quam his instrumentis roborandus. Singularis est in Aspalace forma unguium in aciem compressorum, ita ut instar cultellorum incidentis radicibus apti sint; præterea proximus pollici unguis tenuitate sua se distinguit a reliquis, quemadmodum in *Pholidoto* s. *Mani brachyura* quoque observabile est. Convenitque unguium structura actioni palmarum, quæ semper incurvatae fodiunt, ita ut tres unguies longissimi medii perpendiculares imo retrorsum vergentes, aciebus suis obvia lacerent, tenuisque ille, aciei medii adipicatus, eandem quasi muniat & acuat; omnes tres verso cum lateralibus conicis in triangulare rostrum quasi convergant. — Caeterum utique pertinet ad *Murinum* genus, eidemque & *Typhlum* adjungere jubet; estque mere rhizophagus, nihil (præter vitæ genus) cum *Talpis* commune habens: ut potius *Sorices* his affines dicendæ sint, quam ille *Aspalax* noster. Egestis copiose cumulis & subruto cæspite utique, ut *Cel. LAXMANN* observat, solum aptum seminibus plantarum variis præparat, in œconomia Naturæ assiduus hortulanus; sed præstant hoc, quodlibet suo more,

animalcula subterranea omnia, multoque valentius Apri & feræ cuniculariæ majores, quarum circa derelicta spelæa plerumque rarissimæ occurunt plantæ.

Descriptionem Aspalacis ad exuvias imperfectam dare coactus fuisset, nisi, dum hæc scriberem, e Kolyvanensi regione pulcherrimum, maximumque specimen masculum, liquore affermatum mississet *Amicissimus* IOH. LEVBE, rei metallariæ ibidem *Consiliarius dignissimus* et *adtentissimus*, a quo illud dudum expetieram.

DESCRIPTIO

MVRIS ASPALACIS.

Tab. VIII.

Facies Typhli, quam altaici præsertim mares longe superant, dum daurici eodem minores esse solent.

Caput crassum, depressiusculum, rostro brevissimo, obtuso. *Nasus* latissimus, fossorius, retusus, supra corio convexo, calloso, nudo loricatus, ultra incisores productus, antice nudus, subdidymus: *Nares* inferæ, septo latissimo, vix impresso, integrimo remotæ, rotundulæ:

Labium superius sub septo exsolete sinuatum, plane non incisum, versus sinus oris laxos crassissimum, inque palatum pone dentes connivens. *Dentes primores* multo minus lati, quam in Typhlo, convexiusculi: *superiores* nudati, paulo latiores, cestiformes; *inferi* intensius colorati, convexiores, rotundati, labio mobili vaginati. *Molares* ubique tres, truncato-detriti, superiores vix ultra palatum prominentes; *inferiores* maiores, singuli quasi e tribus tabellis conferruminati.

Latera rostri minime carinata, convexa, sparsa *mystacunc* pilis creberriunis, albidis, velleri labiali immixtis.

Oculi minuti, satis tamen conspicui, profundius latentes intra aperturam palpebrarum (quæ sunt crassissimæ, rugosæ, pubescentes) vix granum milii. admittentem.

Aures quasi truncatæ, tubo meatus cartilagineo brevissimo, postice paulo productiore, undique villo cincto, prominulæ.

Collum brevissimum, inter humeros lacertosos fere delitescens. *Corpus* breve, depresso, informe. *Cauda* brevis, teres, obtusa, nuda, cute rugosa obducta, albida.

Artus humiles, sed robustissimi, præsertim antice, profodiendo introrsum valgi. *Palmæ* maximæ, fossoriæ, usque ad metacarpos nudæ, pentadactylæ: *digitæ* tres intermedii magni, *unguis* maximis, robustissimis, compressis, acie exteriore acuatis; horum *interior* elongatus quidem, sed reliquis tenuior, subulatus, acutissimus. *Digitæ laterales* breves, *unguis* curtis, oblique truncatis, pollicari subbidentato. *Plantæ* usque ad calcem nudæ, vix dorso pubescentes, pentadactylæ, palmis longe minores: *digitorum* extimus brevissimus, intimus paulo major; eidem vero proximus longissimus ungue paulo majore instructus; reliqui gradatim decrescentes. *Ungues* plantarum mediocres, obtusiusculi.

Vellus totum molle, laxum, rudiuscum, fere quale M. amphibio; supra extus gryseo - cinereum, sordidum, intus fuscum; subtus fusco - cinereum, canescens pilis inumbratum. *Capitis vertex* magis gryeus, litura in quibusdam longitudinali alba.

Præputium maris ab ano parum remotum, crassum, raphe subtus longitudinali & utrinque plica collapsi scroti crassa, arcuata, ad anum coeunte, intra quam quasi sinus utrinque retractus, villo brevi, subferrugineo intus hirtus.

M E N S V R A E.

Præcipue ex altaïco nuper accepto, qui in sua stirpe gigas videtur, mensuras dabo. Dauricum specimen vix longitudine tota 5." 3." æquavit.

Longitudo tota a summo nafo ad anum	-	8." 8."
capitis	-	2. 2.
caudæ ab ano	-	I. II.
Latitudo nasi nudi filo	-	O. 9.
septi inter nares	-	O. 2 $\frac{3}{4}$.
Altitudo nasi antice a margine labii	-	O. 4.
Distantia oculi a nare	-	I. O.
aures ab oculo	-	O. 7.
inter oculus filo per verticem	-	O. 10 $\frac{1}{2}$.
inter aures per verticem	-	I. 10.
Diameter auris externæ	-	O. 2 $\frac{1}{2}$.
inter aures & oculos	-	4. 7.
Circumferentia capitis ante oculos	-	3. 4.
colli vix distincti pone aures	-	4. 6.
thoracis ad armos	-	5. 8.
in medio corpore	-	5. 8.
alvi ad femora	-	6. 0.
Longitudo antibrachii	-	I. 4.
palmæ	-	2. 2.
unguis medii	-	O. 7.
tibie	-	I. 5.
plantæ	-	I. 5.
Circumferentia carpi	-	I. 5.
metatarsi	-	I. 2.

A N A T O M E.

Tab. IX. fig. 16.

Hepar septemlobum, maiusculum; lobo sinisterrimo & portionis superincumbentis lobo dexteriore majoribus, & posteriore quidem maximo; dexterius lobus directione ad diaphragma parallela bipartitus, superiore portione obrotunda, gibba, inferiore triquetra, pro rene excavata. Lobi spigeliani duo: in-

ferior linguiformis ad dorsum productior, ligulatus. *Cystis* fellea inter duos lobos incumbentes mediocris, flaccida.

Ventriculus major, quam in Typhlo, forma M. talpino simillimus, sed amplior, brevior, fundo minus producto, capaciore, obtusiore. Intus cavum versus antrum pyloricum - *plica* annulari, crassa, papillosa, papillisque mollibus, confertis dentata, biloculare; *plica* imperfecta simplex ad sinistra œsophagi. *Area* magna, orbicularis, glandulosa, in parte maxime gibba arcus majoris.

Intestinum tenuerat pedum 10 poll. - *Cæcum* in cellulas valde turgidas divisum, ut in M. Typhlo, sed apice vix adtenuatum & spiraliter intortum, prorsus ut in M. talpino. *Cellulæ cœci* XV. in ampliore parte annulares, in extrenitate sphærico - vesiculares, terminale cum proxima subconfluente, ovali. Longitudo cœci ab insertione ilei ad apicem 10." circumferentia summa 2." 10." pars infundibuliformis infra insertionem ilei lesquipolllicaris. — *Intestinum spirale* ampliusculum, in triplicem curvaturam arctissime conglomeratum, tripollicare, intus plicis crassis, obliquis, ad mesenterium inque opposito latere longitudinaliter connexis, & extus transparentibus, striatum. — *Intestinum excretorium*, scybala in oblongas moleculas efformata continens, i pedis 10 pollicum.

Thorax brevissimus, conico - exempliatus, costis robustissimis XII. parium. *Pulmo dexter* quadripartitus, superiore lobo depresso, dorsali, orbiculato, medio paulo majore, triquetro, inferiore maximo; quarto *azygo* elongato - triquetro, vix basi connexo, inter cor & dorsum in sinistrum cavum pectoris protenso. *Pulmo sinister* minor, integerrimus. *Cor* ovato - breve, obtusissimum, sanguine in molem glandis turgidissimum,

longitudine 11." circumferentia baseos 2." 2./// substantia ventriculorum valde extenuata, dexteroris fere membranacea.

Ossa pedum anteriorum e daurico specimine naturali magnitudine in TABVLA IX. ad fig. 16. delineata sunt, ut cum sceleto Typhli comparari queant.

M V S C A P E N S I S.

Insero speciem, inter rutheno - asiaticas, africanam, cuius specimen *Cel. & Amicissim⁹* N. L. BVRMANNO debeo. Eadem est de qua KOLBIVS ^{a)} sub nomine *Criceti* dixit, quæ tamen a belgicis Promontorii bonæ spei colonis proprie *Talpa arenaria* (Zandmoll) appellari solet, quia maxime in arenosis versatur, dum *Talpa aurata* firmiore illius regionis in solo cuniculos agit. Quanta horum Murium in campis arenosis ibi sit copia, e numero MASSONII *hortulani* itinerario capensi patet, in quo tamen nomen (*Landmoll* pro *Zandmoll*) vitiōse scriptum est ^{b)}. Refert ille cuniculos horum animalculorum adeo frequentes & profundos esse, ut itinerantium equi in hora sœpe decies ad humeros usque incidunt; vicitare radicibus Ixiarum, Gladiolorum, Antholyzarum & Iridum, quæ mira copia ad Promontorium proveniunt; & magnitudinem sœpe cuniculi æquare, unde & in cibo quibusdam adhibetur. — KOLBIVS modum

^{a)} Beschreibung des african. Vorgebürges p. 158.

^{b)} Philosoph. Transf. Vol. LXVI. for 1776. Part. I. p. 304.

modum eosdem capiendi describit, dum cuniculus remoto terræ cumulo aperitur, & bombarda statuitur filo, radice adligata inescato, explodenda, ut animal, quod omni mane sexta & meridiana hora antra sua expurgare, novisque cuniculis augere solet, arrepta radice se ipsum occidat. Primam animalis notitiam habui quondam ex iconibus animalium capensium, quas *Celeberr.* IOH. BVRMANNVs servat. Iis Mus capensis depingitur mole majoris Criceti, & colore, quem KOLBIUS indicat, fusco - canescente seu cinereo. — Specimen tamen, quod, rogatu meo, *Amicissimus* N. L. BVRMANNVS procura-
vit, licet e dentibus adultum videatur, multo tamen minus est & colore gryseo rufescente, maculisque albis diversum, imo forte ob id ipsum asservatum; unde pro loci pabulique natura vel accidentalibus causis variabilem speciem existimo. — Supplebunt ejus historiam, quibus felicem paradisum capensem adire fortuna non invidit.

DESCRIPTIO

MVRIS CAPENSIS.

Tab. IX.

Magnitudo (in meo specimine) M. Typhli. *Caput* gib-
bum, obtusum; *naso* lato, truncato, nudo. *Myftaces* tenues,
sparsi albidi, longioribus pilis fuscis.

Dentes primores magni, albi, lœvissimi, supra infraque
lati, *inferiores* tamen convexiusculi; *superi* plani, magis
porrecti, quam Typhlo, denudati pro exaranda terra. — *Mo-
lares* ubique terni, teretiusculi, truncati, æquales.

Labium superius pone primores dentes utrinque in pa-
latum contractum, contiguum, pubescens.

Oculi minusculi. *Aures* externæ nullæ, nisi lobulus meatus postice coronans, apice villosus.

Corpus breve, depresso-ovalis; *Artus* breves, robusti, extremis pedum nudiuseculis. *Palmae* majores, pentadactylæ, dito extimo pollicem non æquante, proximis duobus longissimis. *Ingues* mediocres, subulati, in plantis obtusiusculi. *Plantarum* volæ nudæ, margine pilis deflexis, ad calcaneum exterius elongatis, fimbriatæ.

Cauda brevissima, obtusa, pilis consertis, longis, albis penicillata.

Vellus molle, densum, ad cutem fuscum. *Ambitus oris* atque *nasi totus* late albus, ulterius area transversa usque ad *genas* nigricat, in qua palpebræ albæ; *occiput* fuso - rufescens mixtum; area aurium utrinque alba, parotica ferruginea. *Corpus* in (meo specimine) supra totum obsolete rufescens, lateribus pallidius, subtus sordide albicans. *Artus* asymmetrica candida a mediis lumbis dextrum hypochondrium tegens, perque abdomen ad alterum usque femur producta. — Hanc *Ieon* Burmanniana non exhibet; sed *ambitus oris* albus, fuscus cinctus ut in nostro specimine, & artus albidi; reliqui corporis color fuso - cœrulescens, subtus albidus.

M E N S V R A E.

E siccato specimine imperfectissimæ tradi possunt:

Longitudo tota circiter		5. ^{II}	6. ^{III}
- capitis ad nucham		2.	0.
- caudæ sine pilo (6. ^{II} excedente)		0.	6.
Longitudo palmæ cum unguibus		0.	9.
- unguium longiorum palmæ		0.	1 $\frac{2}{3}$.
- plantæ cum unguibus		0.	11 $\frac{1}{3}$.
- unguium longiorum plantæ		0.	1 $\frac{1}{2}$.

ANATOMICA.

Tab. IX. fig. 17.

Cranium multum similitudinis habet cum crano Typhli. Basis vero seu occiput multo minus latum; rostrum ante zygomata brevius, teretius. Zygomata antice minus robusta; postice lata basi radicata, os occipitale postice planum, non usque ad medium ollam productum, nec devexum sed breve, ad cristam occipitis transversam desinens; contra bregmatum ossa angustiora, simul oblongo - quadrata. *Ossa* nasi non ultra dentes producta, sed abbreviata, ut in M. talpino, suturaque divisa, angustissima antorsum. *Maxilla* brevissima & robustissima, baseos angulo latissimo rotundato, quasi ala exterius ab utroque ramo descendente.

Longitudo cranii a basi occipitali ad extremum ossium nasalium circinno	I ^{II} . 3 ² ₃ . III
Longitudo ab occipite ad extremum marginem incisorum sup. porrectum	I. 5 ¹ ₂ .
Latitudo cranii summa pone zygomata	O. 8.
- per ipsa zygomata	I. 0.
- inter orbitas minor	O. 4.
- eadem anterius ubi frontis latera paullum protuberant	O. 4 ² ₃ .
Longitudo ossium nasalium	O. 5 ¹ ₂ .
Latitudo eorundem postice	O. 2 ¹ ₄ .
- antice vix supra	O. 1.
Longitudo maxillæ ab angulo rotund.	I. 5 ¹ ₄ .
- incisorum infer. ultra maxillam	O. 7.
- superiorum	O. 2.
Latitudo incisorum, ultra	O. 2.

M V S T A L P I N V S.

Videor mihi hanc saltem Murium fossorum speciem solus observasse, atque descripsisse; & quia copiose habui & diligenter observavi, poterit nunc accuratius describi.

Frequens est per omnem Russiam campestrem atque temperatiorem, ab Ocea fluvio usque ad desertum Astrachanense; frequens circa Vralensia promontoria & in campus Isetensis, Ischimensibus; vix ultra Irtin & saltem non usque ad Obum. Amat solum cæspitosum nigrum, maxime pascua, circa ipsos pagos frequens; rarissime in arenosis vel limosis sterilibus observatur. In sylvosis etiam & gradu LV. borealioribus deest. Videlur contra eas maxime regiones amare, in quibus Phlomis tuberosa crescit, vixque deest ubicunque hujus est proventus; quemadmodum ejusdem quoque & Lathyri esculenti tuberibus captos optime sustentavi. — Agnoscitur præsentia Muris talpini e patvis, vix spithamali diametro, terræ cumulis, per intervalla, secundum tractum canalium, quos sub vel in ipso cæspite multarum orgyarum longitudine terebrat, egestis. Inde etiam apud rusticos non en russem *Semleroika* (quod terrafosorem diminutive significat) commeruit. — Hisce suis canalibus continuo latet, vesperi & sub auroram maxime novo operi intentus; nec inde exit, nisi dum terram everrit, vel ut æstri tempore confortem querat, vel denique quum locum victus causa mutat; quod ubi fecit, absentia animalis ex aperto in fine cuniculi ostio facile agnoscitur, alias enim aperturæ omnes molliter su-

peraccumulata terra curiose clausæ deprehenduntur, quæ quo recentior est, eo certior est indicio præsentia animalculi. — Solitariam hic ubique vitam agunt, rarissimeque extra antra conspiciuntur œstro præsertim perciti; locum itaque potissimum diluculo vel in tenebris mutare credibile est. Ad claram enim lucem oculis haud bene uti videntur, quod in captivatis facile perspicitur, alterique, inter Russorum plebem usitatæ appellationi (*Sljepustschonka*, Cœculus) & Tatarice (*Sucher - tskan*, Mus cœcus) ansam dedit. Neque, si interdiu frequenter exire solerent, ruri agentium observationem effugerent, quum inepto cursu vix celerius incedant, quam sub terra fodiunt.

Hyeme non obdormiscunt Mures talpini, sed locum cæspitosum sub densis arbustis quærunt, vel sub fœni acervis delitescunt, ibique durante hyeme numerosis huc illuc ductis canalibus cibum quærunt, profundorem in foco parantes nidum, quem gramine molli replent pro cubiculo, & sæpe diverticulum, quod collectis gratis radicum tuberibus replent. Talia hybernacula passim vidi, præsertim in locis, ubi fœnum acervatum steterat, ideo conspicua, quod ibi in ipsa superficie cæspitis sulcos labyrinthicos exsculpunt.

Capiuntur autem facile, sicubi in loco recentissimis terræ cumulis animal prodente matutino seu vespertino tempore operiaris, dum expurgando cuniculo novisque canalibus cavandis operam navat, quod plerumque post auroram & diluculo vespertino ingruente facit. Ad ostium, quo terram egerere tunc conspicitur, suspenso passu accedendum est, & auscultandum donec ad ostium veniat. Quoties enim aliquantum terræ intus accumalatum est, retrogadum clunibus ad ostium everrentem videas, & intra canalem sæpius se agilitate mira vertentem, ut

extra aperturam circumspiciat & auram captet. Tumque desixa per cæspitem spathæ acie canalis intercipiendus, ut effugium in labyrinthos defit, revulsoque cæspite animal manibus prehendi queat. Immo ipso in ostio, dum circumspectat, digitis captum vidi, unde facile appareat, quam male oculis ad lucem utatur.

Captivos diutius radicibus alui in cistulis terra semiplenis; sine terra enim cito ægrotant. Cibum, ut alii Mures, palmis ori admovet; iisdem fortiter fodit, dentibus exsertis tantum radiculas præmordens, vel duriora obstacula rodens; terram palmis submovet, plantis retro se accumulat, tum clunibus propellit. Videntur statim cicures, sed stupiditate potius & cœcitate, semperque füssodere se tentant & fortiter cistam, qua includuntur, rodunt. Vocem edunt raram, pipientem, instar murinorum pullorum, vel aviculæ ovo emergentis. Dentes vero inter rodendum sèpissime frendentes conterunt & acuuunt. Habui specimen, cui dentes inferiores casu erant prærupti, unde superiores longissime & circinnatim excrerebant; qualem casum in Lepore ætate proiecto delineavit RIDINGER, & in Cuniculis sèpius observarè, cosque tandem inanitione interimere *Actu parisiæ* docent ♂, cuius & ipse exemplum in Belgio vidi: Cuniculum ferum superioribus dentibus versus palatum recurvis, inferioribus longissimis circinnatis. — Eoque refellitur utique sententia HVNTERI, qui dentes succrescere negat, quum tamen ipso incremento, æque ac rostra avium, unguisque & epidermidis substantia, suppleantur atque sustententur contra adtritum continuum; idque a Natura præparatum supplementum etiam nuper, eleganti experimento, in duobus Sciruris, qui mollibus cibis enutriti, dum rodendo dentes adterere

non possent, nimio eorum incremento tandem perierunt, confirmatum legimus in *Diario Berolinensi (Journal littéraire 1775. Maj. Jun.)*

Iam sub finem Martii vel Aprilis initio venerem exercent M. talpini, coque tempore glandulæ circa genitalia, præsertim in fœminis, fortissimum odorem zibethicum, qualem fere Soricis moschati cauda, fundunt; anus cum vulva communi tumore glanduloso, olido prominet, quem etiam graviditatis initio, quum turgescunt jam mammæ, persistere observavi. Catulos tres vel quatuor pariunt; an plus quam semel in anno, haud dixerim. Non sane multum pullulant, neque adhuc in regionibus, quas occupant, parum cultis, noxii observantur. In Germania enim hanc esse speciem, quæ sub nomine Muris fossorii (*Räutmaus*) nocet, jam non sustineo, & asserui prius similitudine cumulorum deceptus, quos potius Mus amphibius in hortis Germanorum ad quærendas radices fodiens efficit, qui que sæpe satis similes sunt Muris talpini laboribus. Videtur Mus talpinus circa Uralense jugum primam patriam habuisse, in cuius clementioribus collibus hodieum præsertim abundat, indeque speciem occidentem versus spargi flumina forte prohibuerunt.

Varietas in hac specie tantum quoad colorem observatur, eadem fere, quam in Mure arvali delineavit BUVFONIVS, quamque in M. Musculo sæpe observavi, & in Criceto atque M. amphibio supra exposui. Nempe a solito colore murino aberrantes observantur *toti atri*; hujusque varietatis (in Russia rareris, in Isetensis vero campis & apricis Urali frequentissimæ) aliquos observavi labiis oris & lineola abdominalis ante genitalia longitudinali, albis notabiles. Aliquantum &

magnitudo variat, a pabulo vel climate: in campis siccis, colliculosis ad inferiorem Volgam, ubi Tuliparum præsertim bulbis pascuntur, insigne sunt magnitudine, pondus duum fere unciarum æquantes; simul colore, ut solum regionis, admodum diluto, versus posteriora fere gryseo - flavescente, in capite tamen fuscido, differunt.

Cæterum Mus talpinus dentibus, ut in descriptione dicitur, M. *Typhlum* & præsertim *capensem*; forma etiam tota, naso truncato, cauda brevissima, potius hunc refert; quem tamen palmarum magnitudine & robore vincit, & cum *Afpalace* seriem ad M. *Lemmum* ejusque affines continuat, nullo generico intervallo existente.

DESCRIPTIO MVRIS TALPINI.

Tab. XI.A

Magnitudo Muris amphibii minoris, & aliqua cum eodem similitudo, præsertim capitis.

Caput grande, breviculum; *rostrum* crassum brevissimum, retusum, lateribus hirsutissimum.

Nasus truncatus, subdidymus, fuscus, nudus; *nares* conniventes, distantes.

Labium superius usque ad nares late bipartitum, dentes superos usque ad basin detegens, lateribus tumidulis pone eosdem ad palatum convergens, quod continuatio utriusque labii contigua pubescens ibi totum occupat. *Inferius* labium crassum, vaginale.

Dentes primores supra nudi, quasi extra os protensi, longi, plani; *inferiores* obsoletius tetraëdri, paullo longiores, apice rotundati. *Molares* supra infraque terni, antici majores, omnes

omnes æqualiter detriti & argute lateribus striati, ut in muribus vulgo sunt.

Mystaces nigri, mediocres, sparsi, deorsum vergentes, quinque fere ordinum. *Verrucula* supraocularis tripilis, uno longiore; *parotica* & *gularis* unipiles, pilis teneris, gulae incano. Pili cani longiores circa inferius quoque labium sparsi.

Oculi vertici nasoque propinquui, minuti, vellere fere latentes, nigri. *Aurium* apertura mediocris, posteriore margine prominulo, albido marginata, vellere abscondita.

Corpus breve, ventricosum; *Artus* breves, proportione robustissimi. *Pedes* nudiusculi, albidi, omnes pentadactyli. *Palmæ* validæ, latæ, pollice brevi, proximo vix breviore quam medius, a quo reliqui gradu decrescunt; *calli* ad digitos tres exigui, maiores 2, ad pollicem & sub carpo, in vola nuda. *Plantarum* digitii laterales breves, medio & huic proximo interiore superantibus. Palmæ plantæque exterius, usque ad digitos, pilis longis, rigidiusculis, deflexis confertim ciliatæ.

Cauda brevissima, teres, truncata, vix in alto clunium vellere prominens, pilosa.

Vellus murinum, tenerum, molle, æstate in ventre & sub armis rariusculum, sub hyemem undique densum; densissimum circa caput, versus clunes altissimum, pilis longioribus crebris vellere extantibus. *Color* capiti rostroque fusco nigrescens, buccis subgryseis, mento albido; dorsi fusco - niger, vix summis pilis gryseis mixtus, versus latera sensim magis gryseus, subtus artibusque canescens. *Varietas* tota atra, nigredine Ratti subexsoleta esse solet, pedibus canescente pilosis. — *Vulgaris* color quibusdam magis fuscus, aliis dilutior, gryseo - flavescens, idque in varia æstate.

Mammulæ in feminis tantum sex; in *mare* nullum papillarum vestigium. *Præputium* breve, ano proximum, plica versus anum decurrentis. *Anus* sub ipsa cauda.

M E N S V R A E.

Pondus ab unciali cum duabus drachmis, ad biunciale variat, secundum regiones vulgo tribus circiter drachmis unciam excedit, in utrolibet sexu.

Proportiones e masculo adulto, ponderis unciae cum $\frac{2}{3}$ drachm. adscribo:

Longitudo a summo rostro ad anum	-	-	-	3. ^{II}	9. ^{III}
rectissima	-	-	-	3..	$6\frac{1}{2}$.
caudæ usque ad anum	-	-	-	0.	4.
capitis a naso ad nucham	-	-	-	1.	3.
Distantia oculi a naso	-	-	-	0.	5.
auris ab oculo	-	-	-	0.	$7\frac{1}{2}$.
Fissura palpebræ exterior, quæ veram oculi diametrum excedit	-	-	-	0.	$1\frac{1}{4}$.
Apertura oculi, non ultra	-	-	-	0.	$0\frac{2}{3}$.
Intervallum oculorum filo	-	-	-	0.	6.
per axin	-	-	-	0.	$4\frac{4}{5}$.
aurium filo	-	-	-	0.	10.
per axin	-	-	-	0.	9.
Circumferentia maxillæ superioris solius pone dentes	-	-	-	1.	1.
capitis trans oculos	-	-	-	2.	$1\frac{1}{2}$.
ad aures	-	-	-	2.	7.
colli	-	-	-	1.	10.
thoracis pone armos	-	-	-	2.	8.
medio corpore	-	-	-	2.	11.
ad femora	-	-	-	2.	10.
Longitudo antibrachii	-	-	-	0.	$6\frac{1}{2}$.
palmaræ	-	-	-	0.	$5\frac{1}{2}$.
digiti medii cum ungue	-	-	-	0.	$3\frac{1}{2}$.
Latitudo palmæ ad carpum	-	-	-	0.	$2\frac{1}{2}$.
ad digitorum basin	-	-	-	0.	$3\frac{1}{2}$.
Circumferentia antibrachii ad basin	-	-	-	0.	9.
ad carpum	-	-	-	0.	$4\frac{1}{3}$.

metacarpi	6. ¹¹	6. ¹¹
Longitudo tibiae	9.	9.
plantæ	9 ¹ ₃ .	9 ¹ ₃ .
Circumferentia tibiae ad basin	11.	11.
ad tarsum	4.	4.
metacarpi	7 ¹ ₃ .	7 ¹ ₃ .
Latitudo metacarpi	2.	2.
ad basin digitorum	2 ¹ ₂ .	2 ¹ ₂ .
Circumferentia caudæ basi	3 ¹ ₄ .	3 ¹ ₄ .
Longitudo dentium superiorum	3.	3.
inferiorum.	4.	4.
Latitudo summa eorundem	1 ² ₃ .	1 ² ₃ .
Intervallum narium	2.	2.

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 3. 4. 5.

Cervix musculosissima. *Pinguedo* etiam autumno parca; tantum circa inguina, sub armis & in sinu sterni collecta. In inguine utrinque *glandula* una seminis lini mole, *altera* vix grano milii par, paulo anterior. *Glandulæ* tenues, explanatæ circa collum. *Odor* circa anum ambratus, licet glandulæ insigniores haud appareant.

Omentum margo ventriculi membranaceus, minime expansus, angustissimus. *Cæcum* in dextro hypochondrio convolutum. *Omenta lumbaria* nulla, & nulla intus pinguedo.

Hepar majuscum, septemlobum, sub medio diaphragmate positum; *lobi* duo superi magni, crassi, profunde discissi; *sinister* succuborum explanatus, *dexter* parvulus; *renalis* lunatus, *impares* subtus bini, forma fere lienis lingulata producti. Ponus hepatis semidrachmale cum aliquot granis. *Cystis* bilaria plana nulla. *Lien* a dorsali latere ventriculi, longitudine 5.¹¹ latus 2.¹¹

Ventriculus reniformis, sacco pylorico magis recurvato capaciore; fundo cylindraceo, obtuso (fig. 3.) Arcus major a fundo ad pylorum 2.¹¹ 5.¹¹ longitudo fundi ad œsophagum 4¹₂.¹¹

Intus eavum divisum *plica* insigni, a medio arcu minori lunatim descendente, simplici, ciliata.

Intestinum tenuo a duodeno, calami amplitudinem exce-
dente, usque ad extremum ileon paulatim adtenuatum, longi-
tudine a pyloro ad coecum XI. pollicium. *Cæcum* (fig. 4. a)
spiraliter convolutum, obtusum, longitudine quadripollicari. —
Pars excrementitii *intestini* oblique striata (bb.) simplici
anstrætu reduplicate; reliquus recti tractus fere quadripollicaris,
excrementis non in moleculas collectis, sed continuis repletus,
contra morem hujus generis, quod laxitati glomeris in initio
excrementitii intestini efformati tribuendum.

Renæ fere oppositi, dexter vertice tantillo anterior.
Glandulae renales subglobosæ, flavæ, interius vertici renum
adpositæ. *Teytes* in masculis autumno exilissimi, in sinu annu-
lorum abdominalium positi: virile in scroto desidentes, sed
flaccidi: turgidi præsertim vere. *Neficulae* seminales minuscule,
extra tempus viri vix conspicuae. — *Uterus*, in feminis,
usque ad renes cornibus exorrectus, membranula cum ure-
teribus decussantibus cohærens.

Pulmorum sinistri indivisus, dexter quadrilobatus.

Skeleton præsertim *Canis* singulare (Fig. 5.), quod
brevitate, latitudine & rotunditate felicie similius, quam murino,
& proxime referri, antecedentes inter species. M. capensis cra-
rium, attamen occipite manus lato & retuso, rostro exiliore
& breviori, tota corpore debilitate: at zygomaticum arcu latiore,
de nibus primoribus superis posterioribus & maximis, & a Typh-
lo oculis rati sicutus divisi. præsertim differt. *Orbitarum*
hiatus item maximus, quem maximam partem musculi masticata-

torii oppalent, *oculi* bulbo, cum substrata glandula, fere extra orbitam, ad anticam zygomaticis radicem remoto. *Tympana* itidem depressa, oblonga, proportione exigua. *Maxilla inferior* forma & robore parum diversa.

Vertebrarum nulla processu insigniore prominens. *Dorsales* 13, totidemque costarum paria, quorum vera 7. ultimæ brevissimæ. *Sternum* ossiculis tantum tribus intermediis, ense prælongo. *Lumbares* vertebræ 6. *Sacrum* ex unica lata, alteraque cylindrica coalitum. *Cauda* vertebris cylindraceis, præter apicem 13. composita. *Ischia* lata, *sympysis* pelvis acutius angulata, solida. *Artuum* priorum ossa robustiora posticis, nulla tamen insolita structura, nisi quod *humeri* crista versus caput prominentissima, *claviculæque* longæ & robustæ. *Poticis* palmarum phalanx ab ungue distincta, officulo brevissimo insidens.

Longitudo cranii ad alveolos incisorios		1. ¹¹ / ₁₁ 0. ^{III}
ad finem ossium nasi		○. 11.
Latitudo ejusdem summa per zygomata		○. 6 ² / ₃ .
minima inter orbitas		○. 2 ¹ / ₃ .
rostri ossi ad ipsa zygomata		○. 2.
Altitudo verticalis cranii maxillæ insistentis		○. 8.
Longitudo incisorum superiorum		○. 4.
maxillæ a summis condylis ad alveolos		○. 9.
incisorum inferiorum		○. 5.
omnium vertebr. colli		○. 5 ¹ / ₂ .
omnium vertebr. dorsarium		I. 0.
lumbarium vertebr. collectum		○. 9 ¹ / ₂ .
sacri		○. 2 ¹ / ₂ .
caudæ		○. 11 ¹ / ₂ .
Latitudo atlantis paulo ultra		○. 3.
Longitudo ossium innominatorum		○. 8 ¹ / ₄ .
eorundem ad angulum pubis porrectiorem		○. 9 ¹ / ₂ .
ilei		○. 4 ⁴ / ₅ .
foraminis ovalis		○. 2.

Latitudo ejusdem	○	$\frac{3}{4}$
Longitudo sterni manubrii	○	2.
- - - corporis ejusdem	○	$3\frac{1}{2}$.
- - - ensis	○	$3\frac{1}{2}$.
- - - clavicularum	○	$5\frac{1}{2}$.
- - - scapulæ	○	$6\frac{4}{5}$.
Longitudo ossis humeri	○	$7\frac{1}{4}$.
- - cubiti cum olecrano	○	$8\frac{1}{5}$.
- - olecrani ab articulari cavo	○	$1\frac{4}{5}$.
- - ossis metacarpi medii ultra	○	2.
- - phalangis primæ medii	○	$1\frac{1}{2}$.
- - secundæ	○	1.
- - pollicis	○	$\frac{2}{3}$.
femoris	○	8.
tibiæ	○	$7\frac{1}{2}$.
fibulæ semiadnatae fere	○	4.
ossis metatarsi medii	○	3.
phalangis primæ medii	○	$1\frac{1}{2}$.
secundæ	○	$\frac{4}{5}$.
calcanei	○	$2\frac{1}{2}$.

M V S L E M M V S.

Lemmum migrationes admirandæ celeberrimum reddidere, & tamem bona ejus iconē hucusque caruit Zoologia, licet Europæ inquilini animalis. Dum igitur hanc suppedito, & dum de varietatibus hujus muris per reliquas terras sub arcto sitas observabiles agendum est, non inutile credidi simul collectim referre, quæ circa Norvagicorum mores & migrationes passim scripta extant, atque auctores, qui de Lemmis egerunt, recensere.

Primus *Lemmos* celebravit *Olaus Magnus* (*septentr. cap. 20.*) quem antiquiores Zoologi exscriperunt omnes, donec *WORMIVS* proprio tractatu ^{a)} inque *Musei* sui descriptione, non sine aliqua credulitate, accuratiorem animalculi historiam proposuit. Fecerunt dein ejusdem mentionem *SCHEFFERVS* (in *Lappon. illustr.* p. 346.) & *OLEARIVS* (in *Museo gottorpino*) & *Olig. IACOBAEVS* (in *Mus. regio hafniens.* p. 6. sect. I.). Iconesque *WORMII* exscripsit *VALENTINVS* (in *Amphitheatr. zootom.* t. 38. & *Mus. museor. edit. germ.* vol. II. tab. 27. f. 3.). Fusorem deinde & fidam Lemmorum historiam communicavit Nob. *Paul. RYCAUT* (*Actor. anglicor.* vol. XXI. an. 1699. n. 251. p. 110.) Denique nuperis temporibus cognitionem eorum redintegravit & perfecit *Ill. LINNAEVS* (*Actor. holmiens.* vol. II. 1740. *edit. germ.* p. 75.), supplementis auxit *Pet. HOEGSTROEM* (*Ibid.* vol. XI. 1749. p. 19 seq.), variaque contulere *GVNNERVS* in notis ad librum *LEEMII* (*Nachrichten von den Lappen* p. 121. seq.) & *PONTOPPIDANVS* (*hist. nat. Norveg. vers. germ.* vol. II. p. 58. seq.) Quam vero Italus *Albert. MONCALI* dedit Lemmi historiam (*Giornale d' Italia spettante alla scienza naturale Tom III.* p. 189.) tota e recentissimis Suecorum relationibus compilata videtur; dum contra *BUFFONIVS* (*hist. nat.* vol. XIII. p. 314. ed. min. XXVII. p. 120.) neglectos in his dudum *WORMIVM* & *SCHEFFERVUM* exscripsit. Novam nuperrime, sed *Wormiana* haud multo meliorem, e farctis pellibus iconem proposuit *Cel. PENNANT* (*syn. quadr.* tab. 25. fig. 2.).

^{a)} *Olaï WORMII historia animalis* Hafn. 1653. 4. cum Icone forma & maiusculis inordinatis peccante, pessima.

Quandoquidem Lemmus præsertim migrationibus suis inclinavit, de modo & ratione harum in primis e collatis auctorum relationibus dicam. — Accident hæ migrationes non quotannis, nec saepius, certis vicibus, sed plerumque vix semel intra decennium, immo, quibusdam locis & periodis, adhuc rarius. Insolita horum animalculorum in desertis alpinis inaccessis multiplicatio, defectus pabuli vel præsens vel instans populosæ reipublicæ, sensusque futurarum tempestatum multis, præsertim murini generis, animalibus insitus, potissimum pro causa mirabilis hujus transmigrationis haberi posse videntur. Egregie ad hoc facit judiciosa HOEGSTROEMII observatio: Lemmos potissimum autumnis migrare iis, quos insolite strenua in alpinis regionibus inse-quitur hyems. Aestate anni MDCC XLII. postquam ex alpibus demigrasset, eodem revertebantur, at in Umeni Lapponiae districtu autumno anni subsequentis versus orientalem planitatem descenderunt, infecuta in ea parte alpini jugi rigidissima hyeme; dum contra in borealiore Lapponia, præsertim Lulensi, ubi mitior eadem fuit, non migrarunt. Addit idem, simili modo alia quoque animalia, præsertim Erminea, brumalem excessum præsentire atque aliossum transmigrare, quod illum observatio annorum 1730 & 1744. docuit. — Attamen pabuli pariter defectum migrantia paucim animalia sedibus suis depellere, notissimæ per Sibiriam, e magno jugo limitropho, versus sylvas & planitatem borealiorem, variorum animalium migrationes arguunt, ut inde quibusdam annis Lepores ^{b)}) versus boream, præsertim circa Ieniseam & Tomum fluvios turmatim descendant; aliis, autumno ingruente Sciurorum mira copia migrantium vis appareat, quos e colore nigricante pellis, non ejus regionis, quam occupant & peragrant,

^{b)}) Vides quæ supra in *Leporis variabilis* historia fusius exposui p. 15.

& peragunt, prolem, sed e frigidissimis alpestribus jugis adventitiam esse, facile appareat ^{c)}, quosque propter nucleorum Cembrae & Agaricorum annonam in diversas regiones hyematum abi-re, vulgo nota r̄s est, quandoquidem istis pr̄fertim nucleis promptuaria sibi replere, & Agaricos, quos amant ^{d)}, in ramorum spinis & furculis circa nidos copiose defigere solent ad futu-rum necessitatēm hyemalem providentes. Immo etiam *Lemmorūm* migrationes pabuli autumnalis ut plurimum defectui deberi, Norvegorum suadet opinio, qui credunt Lemmos patrias alpes tunc relinquere, quando certis ventis aridisque æstatibus alpinæ regiones exuruntur, ut propter victum in herbidas planities descendere cogantur, quod *Cel. BRVNICHIVS* in litteris monuit ^{e)}. De aliis murum migrationibus in *Muris æconomi* historia statim dicetur.

Quæcunque demum itinerum Lemmi subsit ratio, mirabilis utique est, nec facile sine peculiari instinctu & intelligentia explicandus, consensus quo Lemmi ex integra regione congregati, structa vellut acie, ex alpinis in vicina plana descendunt, re-ctoque, quem instituerunt, tractu pergunt, nullis neque periculis, nec obstaculis disturbandi. Consentient enim auctores, qui de Lemmis egerunt, omnes, eos in agmina collectos re-ctissima direktione incedere, ita ut, a longo succedentium ordine, radicitus exeso gramine, tramites cæspiti velut insculpti

^{c)} PALLAS Reise Vol. II. p. 660.

^{d)} Flor. Lappon. p. 367.

^{e)} Excerptum e litteris Amici adpono: "In regione Norvegiæ australi (vul-go *Syndenfields* dicta) perraro appetet unus & alter horum murium (*Lemmorūm*). Tribus istis annis, quibus inter fodiinas Kongsbergenses fui occupatis-

„simus, nec ego, nec ullus alias talem vidit. Aliquot tamen ante annis ibi apparuisse nonnullos, retulit mihi amicus, qui ipse eos vidit. Anni præteriti licuit mihi facere iter ad Nidrosiam usque; saepius rogavi de istis muribus apud rusticos alpium, qui afferuere, eos

appareant plures, parallelo situ, unius duorumve dodrantum latitudine & aliquot saepe ulnarum (ut RYCAVT habet) ab invicem distantia, unde campi, per quos incessere, speciem arati agri præbeant. Agmen præsertim diluculo & noctu migrat, quiescit interdiu & regionem ubi substitit, ita devastat, cæspitem exedendo, ut exusta videatur. Quidquid obstaculi in via occurrat, nequaquam declinant, non ignes, profundas voraginiæ, scaturigines, torrentes, paludes, lacus, sed audacter rectaque pergunt, unde saepe multa eorum millia in undis præsertim pereunt, & mortui ad littora reperiuntur. Si frumenti vel fæni acervus obstet, rodendo viam faciunt, rupes, quas transcendere nequeunt, ambage circummeunt, ut dein pristina directione viæ ad eandem plagam pergant. Si lacum tranantes assequaris & contis remisve agmen disjicias, non fugiunt retro, sed directe natantes pergunt, & ordinem turbatum sat cito restituunt; immo (GVNNERO referente) objectum quoque navigium transcendere conantur. Non timent obvium hominem, & in cursu impeditæ in postica arriguntur, cum latrante quasi grunnu^t pugnaces, ita ut ad genua fere exsiliant, obiectumque scipioneum ita pertinaciter mordeant, ut ex eo pendentes jactari possint; nec nisi ægre ex ordine dis-

„sub nive degere & a vulpibus conqueriri;
„ipsos autem videre tunc non contigit.
„Dicunt eos valde esse iracundos, ita ut in
„posticos errecti tam firmiter mordeant in
„strumentum, quo eos inquietaverit ali
„quis, ut patientur se cum ligno a terra
„elevari. Cibum vix colligunt pro hyeme,
„vagabundi sub ipsa nive, ubi procul du
„bio ex Licheni vivunt; Id certum est, quod
„per æstatem graminivori sunt; hinc, ubi
„procedunt, quasi exusti apparent campi.
„De migrationibus eorum nil didici, præ-

„ter vulgata auctorum, quod sci. linea
„reæta locum mutent; forte hoc ex vento
„pendet, quando aridis æstatibus, exustis
„alpinis, graminiferas planities petunt.
„Singulare est, in quo plurcs. consentiunt,
„quod simul venientes simul abeunt, tam
„subito, ut nihil de iis amplius audiatur
„in circumjacentibus. — Hæc sunt om
„nia, quæ pro tempore de iis habeo;
„scripsi dudum ad amicos in Norvegia
„septentrionali, ut me de iis erudirent,
„cet. Hæc BRVNNICHIYS.

turbatæ latebras tantem quærunt. — Lemmos interdum structa acie inter se concurrere prælio, solus prodidit MONCALLI, quod dicit Lappones pro belli Sueciæ imminentis præsagio habere, etiam sic, ut credant, si ab oriente venerint, cum Russis, si ab occidente, cum Danis bellum portendi.

Directionem migrantium HOEGSTROEM circa sinum bothnicum versus orientem ad ipsum sinum esse observavit, & LINNAEVS quoque affirmat; at RYCAVT ab oriente æstivo versus occasum hybernum migrare dicit, licet de observatis anno 1697. in Tornëensi Lapponia loquatur, in qua præsens HOEGSTROEMVS observationes suas collegit. Forte directio viæ ad jugum, unde descendunt, in genere transversa seu rectangula esse solet; ut utraque observatio per turmas e diversis borealis jugi dorsis, pro vario horum situ diversa viæ directione migrantes, conciliari forte queat. PONTOPPIDANI hoc etiam relatio confirmat, qui ex alpibus Norlandiam a Suecia disterminantibus, ubi patriam Lemmorum ponit, per eandem provinciam & Finmarkiam occidentalem versus oceanum migrare perhibet; uti ad orientem per Suecorum terras, adversa directione versus Bothnicum sinum tendunt.

Lemmi in Scandinavia, ejus borealibus in alpibus præsertim pullulant, tantæ sunt staturæ, ut inter affines brachyuras species magnitudine primatum sibi vindicent. Habui ex Suecia specimen a Celeb. Petro Iona BERGIO transmissum, habui specimina tria Norvegica a Cel. BRÜNNICHIO procurata, quæ magnitudine & colore inter se & cum *icone altera nostra* (*Tab. XII. A.*) omnino conveniebant. Contra e Lapponia Russica, ubi saepius migrantés observantur & sub nomine *Pestruschka* (*Variegatus*) noti sunt, adlatos vidi & ex Obensi regione

specimina habeo, longe minori statura & colore quoque diverso, ut ex icone *Tab. XII. B.* cum priore collata & descriptionibus comparatis constabit; neque tamen hic a Norvegicis specifice distincti sunt. Et quandoquidem in vicina Scandinaviæ Lapponia russica, (etiam circa Kolam) non tales reperiuntur, quales e Norvegicis alpibus per Lapponiam suecanam versus orientem migrare solent: confirmatur inde, haud ita longe a paternis sedibus exercitus istos procedere, sed in vicinas planities dispergi vel maximam partem perire, fluminibus aut maris sinu, versus quem plerumque agmen dirigunt, demersos. Eadem quoque LINNAEI & aliorum observata innuunt, qui migrantes immensis copiis mures, non solum antequam ab alpino jugo ad sinus Bothnici littora perveniant, plerosque itineris casibus & ferarum dente perire tradunt; sed & reliquos, licet vix centesima saepe migrantium pars, non in dissitas regiones abire, sed insequente æstate reduces, denuo versus alpes, eodem ordine & perseverantia pergere HOEGSTROEMIVS testatur, numero equidem in tantum deminuto, ut saepe vix observatus fuerit reditus.

Discimus ex eodem, in campestribus, quorsum migrarunt, sparsim habitare Lemmos, nec sociabiles videri; in alpibus vero illis annis, quibus migrationes accident, paucos admodum residet observari. LINNAEVS, qui Lemmos in alpina patria observavit ipse, adeo copiosos ibi habitare dicit, ut rarum terræ tuber sine antro videas, quod solet esse latitudine manus, sed vix altitudine digiti, raroque pluribus commune deprehenditur. Tota illos hyeme vagari & BRÜNNICHIUS docet, & apud nos observatum est, unde Marmotis adnumerari nequeunt, nec penum fere ullum colligunt. Monet etiam RYCAVT, hyeme

sub nive latentes tamen apertum servare spiraculum, ut lepores aliaque hyeme non sopita animalia. — Mihi palmarum & unguium magnitudo, & horum in masculis singularis constitutio in peculiares fines destinata videtur; ut saltem cæpiti & radicibus fodiendis adaptatas credam.

Pariunt in suis cuniculis quinos aut senos & quidem cœcos catulos, sed maculosa jam pelle (GVNNER.) Visæ etiam in ipsa migratione occupatæ matres peperisse, & pullum alium ore, alium dorso sustulisse; quod & RYCAVT & LINNAEVs prodiderunt. Forte igitur pluries in anno pariunt, unde tanto facilius mira multiplicatio & migrantes exercitus intelligerentur, compensata diminutione, quam in sedibus suis a Cane Lagopo, Ermineo, aliisque feris patiuntur; Lagopis præsertim, arcticæ regionis civibus, soli fere a Natura in pabulum destinati, ut etiam migrantes has semper feras pedissequas habeant, felicioremque accolis sua cum pernicie adferant venationem. — Inde vero nec virulentas Lemmorum carnes esse patet; quod aliqui ex eo concluserunt, quod canes sola Lemmorum capita comedere, intactis reliquis, & aves rapaces plerumque sola exta degustare audiverunt. Magisque veneni suspicio tollitur, dum Lappones totos Lemmos sine noxa comedunt, Scurisque sapore similes adfirmant.

Ex his de ortu atque patria Lemmorum jam ita constat, ut hodie nemo amplius e cœlo deciduos WORMIO credere velit. Vere tamen ex alto deciduos fieri plebs etiamnum prohibet, immo, si LEEMIO credimus, vere decidunt; quod vero paradoxon felicissime explicavit *Venerab.* GVNNEROS eo, quod a Corvis, aut, dum aquas tranant, a Laris raptus Lemmus volanti subinde avi elabitur; quod & vespertino tempore Strygibus contingere, faciliusque pro miraculo imponere potest;

quemadmodum ipse GVNNERV^S vidi Echinum ex aëre in faxum incidentem, quem supervolans Cornix amiserat, credulus autem aliquis e cœlo pluisse contuleret.

De Lemmis Imperii Ruthenici, quos a Mari albo usque ad Obensem sinum, maximeque in boreali parte jugi Uralensis abundare certo scio, pauca relatis superaddi possunt, nisi quod magnitudine, ut dixi, & colore insigniter a Scandinavis differunt. An hoc majori regionis frigori, solo nunquam deglantati, aliisve causis tribuendum sit, incertum relinquo. In Sibiria, etiam temperata & pascuorum abundantia felici, Armenta cum Equis & magnitudine & robore, formaque decreverunt; tamen neque hoc frigido locorum climati adscribere vellem; notum enim in China quoque & felicissima India pessimam esse progeniem saltem equorum, & armenta Sibiriæ parvula in frigidam Kamtschatkam translata ibi pulcherrimam acquisiverunt staturam. Nollem etiam propter istorum animalium decrementum, & quod Tungusos, Burætosque exiles & imberbes profert eadem tellus, concludere (ut in Americam iniquus duce BVFFONIO fecit PAVVIVS), omnia in Sibiria pejora nasci, licet id pari fere argumentorum numero speciose posset evinci. Dum contra aliis animantibus giganteum, si europeis comparentur, incrementum eadem largiatur Sibiria, v. gr. Alcibus, Cervis, Tarandis, Talpis, Erinaceis, Sciuris, aliisque. De quibus ali bi fusi sibi dicendi locus erit.

Cæterum Lemmos, uti & sequentem Muris speciem, in Obensi regione æque vulgarem, sed in Lapponia nunquam observatam, certis periodis ex Vralensi pago modo Ieniscam, modo Petschoram versus transmigrare atque venatorum fortunam vel augere vel minuere, sequacibus feris, etiam inter Samoje-

das & reliquos maris glacialis accolas notissima res est. Idem quoque tradunt Tarandos Lemmis inhiare, simili appetitu ut Cervi serpentibus vesci dicuntur, quæ non de nihilo fama est; sed æque pro medicamento hoc iis esse crediderim, ut ovibus sunt araneæ, vel phalangia, quæ avidissime hoc pecus conquirit. — Studiosus, qui Lemmos & sequentis speciei Mures ex arctica ad Obum regione retulit, in tractu ibi montoso antra copiosissima, sed perraros Mures observavit; dicebantur autem tunc demigrasse, unde illo quoque anno parcior Lagopodum venatio fuit. Observavit autem cuniculos sub cumulis & tuberibus cæspitosis canali continuo connectente complures camerae, in quibus Lichen rhangiferinus erat congestus, quem LINNAEVS etiam in Lemmorum ventriculis reperiri afferit.

In orientaliore Sibiria Mures migratorios per terras arcticas usque ad Lenam notos & Lagopodum duces procurare mihi met non potui, adeoque — an ibi Lemmus, vel altera nostra species (*M. torquatus*), vel ab utraque distincta ex eadem affinitate degat & peregrinetur, — pronunciare non ausim. Sed *Ioh. Geo. GMELINI* inter posthumas chartas scriptam observationem addam, e qua constabit, Mures ad Lenam migratorios non forma quidem, sed colore, a Lemmo & Mure torquato, admodum differre. Et licet hyemale vellus GMELINVS in Lenensibus observaverit, unde credere quis possit, Lemmos quoque, ut alia arctea animalia, hyeme albescere, tamen hoc a Suecis, & Norvagis observatoribus non adnotari vix potuisse credendum est. Itaque, tanquam de dubia specie, Lemmo saltem & *M. torquato* proxima, ipsa GMELINI verba apponam:

„Mures, inquit, duos, qui Isatidum (*Canis lagopodis*)
 „pabulum sunt, campestres, brachyuros, curante Iacutensi Can-
 „cellaria duos e Schiganensibus hybernaculis ad Lenam adla-
 „tos habui. Mediae fere magnitudinis sunt inter Murem do-
 „mesticum vulgarem & Rattum; rostro gaudent nec acuto,
 „nec obtuso, ad rictus latera setis albentibus munito; auriculis
 „brevibus, subrotundis; corpore latiusculo, brevi & fere æqua-
 „liter lato; *cauda* brevi eaque longis pilis, parallele cum
 „cauda dispositis hirta. Ad anteriores pedes quinque digiti
 „appenduntur & totidem ungues albi, robusti; ad posteriores
 „quatuor tantum & totidem ungues albi pariter, anterioribus
 „multo infirmiores ^{a)}). Pili plurimam corporis partem occu-
 „pant satis longi, qui a radicibus ad tres quartas totius pilo-
 „rum longitudinis, sive quoad absconduntur a sociis, cinereo,
 „partem quartam, quæ extrema est et patet, candido
 „colore insigniti sunt; adeoque color muris, naturaliter spe-
 „ctati, totus candidus est. Malæ tantum, & ductus secundum
 „mediam rostri longitudinem cinereo, mentum nigrescenti colore
 „gaudent. — Dimensiones individuorum, quæ descripti, hæ sunt:

„Ab extremo rostro ad initium caudæ	$3\frac{1}{2}$.	poll.	par.
„Longitudo capitis	$1\frac{1}{10}$	—	—
„Latitudo corporis circiter	$1\frac{1}{5}$	—	—
„Caput per aures transversim latum	$\frac{9}{10}$	—	—
„Oculorum canthi interni distant.	$\frac{2}{5}$	—	—
„Ab extremo rostro ad medium inter oculos			
„spatium distantia	$\frac{1}{2}$	—	—
„Cauda, una cum pilis ultra ossicula coccygis			
„prominentibus	$\frac{4}{5}$	—	—

De

^{a)} Digitorum numerum forte in palmis quaternarium indicare voluit G.M.E.L.

„ De partibus internis, nihil habeo quod dicam; postquam
 „ enim mures regelati erant, interna omnia sanie fuere cor-
 „ rupta. Quæ tamen discernere valui, non differre videban-
 „ tur a consueto naturæ in hoc animalium genere ordine. —
 „ Incedunt gregatim & in regione inferiore Lenæ fluvii atque
 „ ad littus maris glacialis, ibi propinquum, persæpe observantur.
 „ Adveniunt ex improviso, sub autumni plerumque tempus, ex
 „ improviso etiam abeunt. Isatidi earum regionum in escam
 „ cedunt, ipsæ non nisi radicibus muscorum vescentes. — An
 „ Mures (addit GMELINVS) Ieniseensibus Isatidibus pabuli loco
 „ inservientes iidem sint, non possum decidere, quia nullum
 „ eorum exemplum vidi. Quantum vero ex venatorum descrip-
 „ tionibus oralibus colligo, præter magnitudinem, qua Ieniseen-
 „ ses excellere dicuntur, notabilem differentiam dijudicare non
 „ valui. Dicunt etiam duo ad Ieniseam observari genera ^{f)},
 „ in omnibus quidem, præter colorem, similia, qui in uno ge-
 „ nere totus candidus sit, in altero nigro, albo & lutescente
 „ varius. — Muri norvagico WORMII hic mus admodum cog-
 „ natus esse videtur. Ut enim OLAVS MAGNVS colorem
 „ eorum varium describat, dantur, ut dixi e venatorum rela-
 „ tione, etiam in his regionibus colore vario prædicti; præterea
 „ Olai descriptio æstivo tempore concinnata videtur, quo co-
 „ lor in multis animalibus frigidas regiones colentibus alias est,
 „ quam hyberno. Dubium tantum movet capitis figura acu-
 „ minata, quam OLAVS de mure norvagico prædicat “(falso),
 „ reliqua enim attributa, ut generatio eorum e nubibus, pugna-

f) Forte Lemmum & Murem tor- grantes apparent; sed color albus re-
 quatum nostrum intellexerint relatores, pugnat.
 qui in Obensi quoque regione ambo mi-

„inter se & cætera, quæ Lapponum ingenio, non OLAI digna
 „esse censeo, nec discussionem mereri videntur.,, Hucusque
 GMELINVS.

Fere minus ego dubitarem ad Lemnum referre Murem
 e terris Hudsoniis transmissum, quem in *Actis anglicis* ⁸⁾.
 FORSTERVS breviter adumbrat. Quantum enim ex imperfecta
 mutili speciminis descriptione liquet, sibiricam varietatem Lemni
 migratione, magnitudine, “ colore fusco & fulvescente mixto,
 „subtus fardide albo, capite lato, linea per medium verticem
 „fusca, per dorsum obscurius continuata, auriculisque minutis,,
 plane refert. Adeoque esset Lemmus fere universo orbi
 arctico communis.

Aliorum observationi relinquo Mures campestres, quos
 breves, crassos in Groenlandia dari ANDERSONIVS ⁹⁾) adgit.
 Mirum tamen Amicum, quem e Groenlandia hosce Mures
 procurare rogaveram, inde a Coloniæ Lichtenfels missionario
 Dñ. KOENIGSEER responsum tulisse, Rattos terrestres *Andersonii* in Groenlandia nullos esse, imo nullos omnino Mures
 ibi terrarum inveniri. Si tamen dentur, verosimillime Lemmo-
 rum sunt e prosapia. — Contra illi Mures, quorum in I-
 landia œconomiam, penum e collectis baccarum cumulis, mi-
 grationem, navigationem, cet. in *Itineribus OLAVII & PO-*
VELSENII ¹⁰⁾ relata legimus, potius *M. œconomia* nostro
 quam *Lemmo* affines videntur.

8) *Philosophical Transl.* vol. LXII. p. 379. 9) OLAFSENS U. POVELSENS
Nachrichten von Island, Groenland, p. 91. 117. *Reise durch Island version. germ.* vol. I.
 cet. p. 173.

DESCRIPTIO MURIS LEMMI.

Tab. XII. A. et B.

Proxime omnium specierum mihi cognitarum (præter M. torquatum) ad M. Lagurum facie & fabrica accedit. Sibirica & lapponica varietas *magnitudine* paulo supra Murem terrestrem; Norvegica, plus duplo major, ad molem Muris amphibii mediocris accedit.

Caput majuscum, ovatum, breve, ob villositatem horridulam admodum crassum appareat. *Rostrum* obtusissimum, *naso* crasso, rotundato, æque ac labia densissima lanugine vestito. *Nares* sub protuberantia nasi delitescentes, *septo* brevissimo, sulcato, nudo; *Labium* superius tumidum, usque ad septum fissum.

Dentes primores supra latiusculi, extus convexi, interiore margine lutescentes, posterius ad dimidiam longitudinem canaliculati; acie terminali leviter excavata, *inferi* longiores, obtusiusculi, tantum apice lutescentes. *Molares* ubique terni, anteriores sensim maiores, trifurcati, omnes detriti.

Mystaces capite breviores, rigidiusculi, setulis insimis albidis, superioribus in sibirico nigricantibus, in norvagico basi fuscis, extremo albidis. *Seta* supraciliaris solitaria vel gemella.

Oculi minusculi, medio inter nasum & aures. *Auriculæ* exiguæ, vellere latentes, capiti appressæ, rotundatæ, margine meatum coronantes, apice fusco subvillosæ. Intra auriculam margo alias quasi valvularis, crassus, atrium meatūs ampliusculum cingens.

Collum latitudine capitis, depresso. *Truncus* breviusculus; *Artus* breves, robusti, fere ut M. talpino, præsertim anteriores:

Palmæ majusculæ, pentadactylæ, *unguis* lutescentibus, valde compressis, quaternis subulato - incurvis, subtus vix fulco canaliculatis; *pollicis* brevissimi ungue crassiore, compresso, apice oblique detruncato & veluti præroso, ita ut inferiore margine ad volam acuto mucrone promineat, quo versus solum directo lacerandis radiculis aptus videtur. In Masculis ungues palmarum majores, tres exteiiores maximi, versus apicem obtusum & subunguliformem *incrassati*, interior solus subulatus, pollicaris bimucronatus (*Tab. XVII. fig. 10.*)

Plantæ pentadactylæ, unguibus omnibus in utroque sexu subulatis, tribus mediis longioribus, pollice breviore. *Volæ* palmarum plantarumque usque ad callos baseos digitorum pilis canis rigidulis hirsutissimæ; digitæ nudiusculi, subimbricati, pilis circa ungues densioribus ipsosque ungues subæquantibus.

Uropygium, ut in *M. talpino*, productius, subtus genitalia gerens; sed *anus* sub ipsam caudæ basin, ceu tubulo, eductus. *Cauda* plantis brevior, crassa, cylindrica, obtusa, pilis prostratis, rigidulis densius obsita, præsertim apice penicilliformi.

Genitale Maris sub imo uropygio, ad scrotum nudiusculum, præputio prominens. *Feminæ clitoris* recumbens, præputio maris haud minor, pubescens, conica, interiore latere raphe bipertita, obtegens ostium vaginale rugosum, ani tubulo producto suppositum. *Papillas* mammarum duas thoracicas, duas remotiores femorales, binasque inguinales tantum inveni; octonas numeravit LINNAEVS.

Color: in *Norvagicis* (*Tab. XII. A.*) pulcre variegatus; vertex inter nasum albidum oculosque ater, lituraque atra ab oculis utrinque ad aures longitudinalis; occiput tegit

area lunata, liturata, cum flavedine lutescens, in senioribus exalbida; hanc excipit area magna, oblongo - quadrata, a basi cervicis usque ad medium dorsum continua; reliquum dorsum cum flavedine fulvescit, fusco subnebulosum, vellere scilicet tantum extimo colorato, tecta parte fusco. Latera capitis, gula & corpus subtus totum alba, trunci lateribus e fulvescente sensim in album obsolescentibus. Cauda pedesque canescens alba. Altitudo velleris $8\frac{1}{2}$ ad $9\frac{1}{4}$ "

In *Lapponicis* (*Tab. XII. B*) præter fasciam utrinque fuscum, ab ipso naso fuscescente per oculos & aures porrectas, lituramque verticis longitudinalem fuscum, vellus supra omne extus fulvum, pilis raris nigricantibus aspersis, & in cervice aliqua fuscedine mixtum, versus latera flavescens, subtus pallidum; gula late candida. Altitudo velleris $6\frac{1}{2}$ ad $7\frac{1}{4}$ " & in utraque varietate vellus molle, sed lævigatum.

M E N S V R A E.

Norvagici & Obensis Lemmi mensuras comparatas addo, ut melius differentia magnitudinis elucescat. Pondus in animalibus liquore asservatis explorari haud potuit.

	<i>Norvagico</i>	<i>Obensi</i>
Longitudo a summo rostro ad anum	$5\frac{1}{4}$ " $3\frac{1}{4}$ " = $3\frac{1}{2}$ " $10\frac{1}{4}$ "	
caudæ	$0.$ $7\frac{1}{3}$ " = $0.$ $5\frac{2}{3}$ "	
pilorum caudam excedentium	$0.$ $5.$ = $0.$ $3\frac{1}{2}$ "	
Circumferentia caudæ	$0.$ $5\frac{1}{2}$ " = $0.$ $4\frac{1}{4}$ "	
Longitudo capitis a naso ad nucham	$1.$ $5\frac{1}{3}$ " = $1.$ $2.$	
Distantia oculorum a summo naso	$0.$ $7.$ = $0.$ $5\frac{1}{2}$ "	
Intervallum narum	$0.$ $\frac{2}{3}.$ = $0.$ $\frac{1}{2}.$	
inter aurem & oculum	$0.$ $6\frac{3}{4}$ " = $0.$ $4\frac{1}{2}$ "	
Oculorum fissura	$0.$ $2.$ = $0.$ $1\frac{1}{2}$ "	
Longitudo auricularum	$0.$ $4.$ = $0.$ $3\frac{2}{3}$ "	
Earundem latitudo	$0.$ $3\frac{1}{4}.$ = $0.$ $3\frac{1}{4}.$	
Circumferentia capitis pone mystaces	$0.$ $2.$ = $1.$ $6.$	
et inter oculos & aures	$2.$ $8.$ = $2.$ $4.$	

	<i>Norvagico</i>	<i>Obensis</i>
Intervallum inter oculi utriusque canthum	o. 1. 6 III_{\cdot}	o. 1. 5 III_{\cdot}
Circumferentia colli	2. 1. 1.	2. 6.
Longitudo colli	o. 3.	o. $2\frac{1}{3}_{\cdot}$
Circumferentia thoracis ad armos eadem quæ medii corporis	3. 0.	2. 8.
Longitudo humeri		
antibrachii		
palmæ cum unguibus	o. $6\frac{1}{3}_{\cdot}$	o. $5\frac{4}{5}_{\cdot}$
unguis maximi in feminis	o. $2\frac{2}{3}_{\cdot}$	o. 2.
in masculis, quibus planta tota ad	o. 4.	— —
Circumferentia antibrachii ad basin	o. 10.	o. 8.
carpi	o. 6.	o. 5.
Longitudo femoris	o. 9.	
tibiæ	o. 11.	
plantæ cum unguibus	o. 10.	o. $8\frac{1}{2}_{\cdot}$
unguium longissimorum	o. 2.	o. $1\frac{2}{3}_{\cdot}$
Circumferentia tibiæ	o. $11\frac{1}{2}_{\cdot}$	o. 8.
metatarsi	o. 6.	o. 5.

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 6 - 10 et ♀.

Cutis utrinque in regione parotidum & masseterum per aream ovalem, quæ extus pilis albis densissimis vestita & tumidula est, incrassata, firmatur fibris ligamentosis firmissime implexis, ita ut medio crassitatem in minoribus 1 $\text{II}^{\prime \prime}$ in majoribus sesquilineæ adæquet; quo fodientis caput & glandulas colli defendere voluit Natura.

Totum collum infra ab una ad alteram aurem ambeunt & capiti æquant *glandulæ* thymo substantia analogæ, in complures utrinque sub aure minores lobos, unumque majorem lunatum subdivisæ. *Cervix* plerisque pinguissima.

Hepar quadrilobum, crassum, *lobo* sinistro ampliore, discoideo, *dextro* crasso, difformi, superincumbentibus duobus in discum convexum cōaptatis, quorum dexter major & quos in-

terjacet *Cystis* fellea minuscula, libera. *Lobus* Spigelianus s. quintus subtus perexiguus.

Ventriculus fundo minus, quam in M. œconomico & affinibus productus, totus membranaceus, *plica* intus ad œsophagum dexteriore, versus arcum majorem exsolecente subbilocularis, & a plica ad pylorum paulo crassiore substantia subglandulosus. In cibo repletis vel inflatis (fig. 6.) fundus amplior, in famelico ventriculo (fig. 7.) arctissime constrictus. *Chymus* in sibiricis fuscus, lutescente mixtus; in norvagicis miculis albis mollibus a cousto lichene mixtus.

Intestinum temue in majore Norvagico bipedale cum 4 pollicibus. *Cæcum* (fig. 8. b c d.) ab insertione ilei (a - b.) circiter quinquepollicare, forma ut in M. sociali, arcuatum, subcellulosum, extremo adtenuatum, apice (d.) cylindraceo, inflexo. *Continuatio* crassi (b - e.) cœco paulo angustior, celluloſo - contorta, circiter bipollicaris. *Intestinum* dein *spirale* (e - f.) (quantum in nulla alia specie) spiris circiter sex confertis pergit circa eundem axin tortis, reditque spiris circiter quatuor exterioribus, striatis, priorum mediis circumpositis, a quibus continuatur (g - h.) *rectum* initio (ad pollicis fere longitudinem) itidem striatum, dein exempliatum, excrementa molecularia continens, totum circiter pedale. At spirale extricatum 9 pollices æquat. (Hæc e majori varietate).

In *minore* intestinum tenuerunt bipedale, ileo non multum supra quartam partem constitente; rectum cum striato 13 pollicum.

Ren dexter situ paulo anterior. *Testes* in scrotum remissi, fundoque cremasteris epididymide adnati. Supra testes

Massa adiposa agariciformis, emboli instar canalem scrotalem obturans, abdominique obvertens planum excavatum. *Vesiculæ* spermaticæ tantum binæ, insignes, anfractuoso - circinnatæ.

In Masculi *pene* vix 9." a radice longo, *glans* cylindrica, brevis, calycis instar excavata, intra quem prominet *officulum*, phalangis latentis apice adarticulatos gerens *stylos* tres osseos, minutos, mobiles, sub quibus orificium urethræ *Fig. ♀.*).

Pulmonum dexter trilobus medio lunato, minore; *sinister* bilobus, inferiore fere mediastino; uterque parvulus, prout thoracis cavum in hac specie angustius. *Cor* minusculum, ventriculis parum carnosis, dexteriore præsertim tenuissimo, flaccido.

Sceleton: *Cranium* amplitudine ollæ proxime ad M. talpinum accedit, sed est fere robustius, præsertim zygomaticibus, dentiumque situ & reliqua circumcæsura potius cum Muris arvalis cranio convenit (*fig. 9.*) *Olla* latissima, supra plana, osse utrinque temporali versus orbitam quasi crista protuberante; ossa bregmatum parvula, duplo angustiora latitudine cranii, trapeziformia, minora adhuc, quam in M. capensi. *Zygomata* robustissima, antice latissima obliqua lamina, orbitas protegente radicata, medio latodilatata, postica radice tenuissima. *Maxilla* ad molares tuberosissima, processu coronoideo tenuissimo, condyloide & angulari productissimis.

Vertebrarum apophyses prominentiores nullæ præter cristam epistrophei. *Costarum* tredecim paria, septem vera. *Sternum* osseum quatuor intermediis. *Vertebræ* lumbares VI. maximæ. *Sacrum* biarticulatum, primo tantum innominatis coarticulato. *Caudæ* vertebræ XII. connumerato apice.

Offa

Ossa innominata parva, sed symphysi coëuntia. *Artuum ossa anteorum* paulo robustiora; *palmarum* pollex phalange brevissima (præter unguiferam) ad carpum sessilis. *Fibulæ ultra medium* a tibiis distinctæ.

	In Norveg.	Obensif
Longitudo cranii ad extr. ossa nasi	1. II 3.III	— I. O.
Latitudo inter orbitas	O. 1 $\frac{3}{4}$.	— O. 1 $\frac{4}{5}$.
ollæ pone zygomata	O. 6 $\frac{3}{4}$.	— O. 5 $\frac{4}{5}$.
inter arcus zygom. summa	O. 9.	— O. 7 $\frac{1}{3}$.
rostri ad zygomata	O. 2 $\frac{3}{4}$.	— O. 2.
Longit. ossium nasi eademque rostri ossi	O. 4 $\frac{3}{5}$.	— O. 3 $\frac{1}{2}$.
molarium collectum fere	O. 4.	— O. 3 $\frac{1}{3}$.
Distantia molarium	O. 2 $\frac{1}{2}$.	— O. 2.
molar. ab incisoribus fere	O. 5.	— O. 4.
Longit. incisorum superiorum	O. 2 $\frac{3}{4}$.	— O. 2 $\frac{1}{4}$.
inferiorum	O. 3 $\frac{1}{3}$.	— O. 3.
maxillæ ad condylos	O. 9.	— O. 8.
columnæ vertebr. colli	O. 5.	— O. 3.
dorsi	I. 3 $\frac{1}{2}$.	— O. 11.
lumbaris	I. 1 $\frac{3}{4}$.	— O. 9 $\frac{2}{3}$.
sacri	O. 4.	— O. 3.
caudæ	I. 6.	— I. 2.
ossium innominatorum	O. 11.	— O. 8.
Longitudo ilei ad cotulam	O. 6.	— O. 4 $\frac{4}{5}$.
foram. ovalis	O. 2 $\frac{1}{3}$.	— O. 2.
Latitudo ejusdem	O. 1 $\frac{1}{2}$.	— O. 1.
Longitudo sterni sine ense	O. 9 $\frac{1}{3}$.	— O. 6.
ensis ossi	O. 3.	— O. 2 $\frac{4}{5}$.
claviculæ	O. 6.	— O. 4.
scapularum summa	O. 7.	— O. 5 $\frac{1}{2}$.
humeri, fere	O. 9.	— O. 7 $\frac{3}{4}$.
cubiti	O. 9.	— O. 7 $\frac{1}{3}$.
ossis metacarpi medii	O. 2.	— O. 1 $\frac{2}{3}$.
femoris	O. 10 $\frac{1}{4}$.	— O. 7 $\frac{1}{4}$.
tibiæ	I. 0.	— O. 9.
calcanei	O. 2.	— O. 1 $\frac{1}{2}$.
ossium metatarsi medior.	O. 3 $\frac{1}{5}$.	— O. 2 $\frac{1}{4}$.
costæ longissimæ sept.	O. 9 $\frac{1}{2}$.	— —

M V S
T O R Q V A T V S.

Hanc speciem a *Lemmo* distinctissimam & varietate hujus Sibirica fere minorem e regionibus ad Obum sitis arcticas accepi, ubi frequentior Lemmo observatur, ita ut quibusdam annis omnia borealium paludum tubera occupet, Samojedis autem referentibus migrat, iisdem annis, quibus Lemmi. Hinc in calvis Montium Uralensium per arcticam regionem crebri apparent horum murium cuniculi, a nido sub cæspitoso tubere latente plurimis canalibus pervii, a quibus quasi semicanales, cæspiti muscoso insculpti, & hinc inde infra superficiem delitescentes continuantur. Lichene rhangiferino & nivali etiam hi nidi repleti, attamen Polygoni vivipari etiam tubera inibi reperta sunt. Plura de moribus & natura hujus animalculi discere non potui, cujus specificæ differentiæ, in affinitate cum Lemmo summa, præter maxime alienum colorem & velleris mollissimi consistentiam, e figuris & descriptionibus utriusque comparatis facile perspici possunt.

DESCRIPTIO
M V R I S T O R Q V A T I

Tab. XI. B.

Magnitudo M. arvalis majoris, seu Lemmo ejusdem regionis circiter æqualis. *Forma* assimilis.

Rostrum fere obtusius & labia vix non tumidiora; *superius* usque ad nasum discissum, & *nasus* fulco argute divisus, supra pilosissimus, fuscus. *Mystaces* sparsi, nigri, longi-

tudine capitis. *Dentes primores* albi, superiores minus lati, quam in Lemmo, neque acie excisa.

Oculi paulo majores, quam in Lemmo æquali. *Aurum* lobulus brevissimus minimus, apice ferrugineo - villosus, e vellere plane non (adeoque minus quam in Lemmo) prominulus.

Corporis & artuum proportiones fere ut in Lemmo. *Pedes* robusti breves villosiores, quam in eodem, soleis totis villosissimis; *ungues* robustiores, cathetoplateo - lati, mucrone tenui falcato; in plantis minores; piloque fere latentes. *Palmæ* robustissimæ subpentadactylæ, *pollicis* papilla, versus volam inclinata, ungue minutissimo, ad papillæ basin.

Cauda brevissima, fusca, obtusa, extremo setis rigidis, albis subpenicillata. *Anus* sub cauda tubuliformi productiusculus. *Præputium* parum remotum, plica crassa versus anum continuatum.

Vellus mollissimum, lave, tenerius quam Lemmo. *Color* supra ferrugineo & gryseo lutescente, in aliis, gryseo - pallido & fusco - ferrugineo undulato - nebulosus; tractu per mediam spinam magis nigricante; latera pallescentia. subitus totus e pallido sordidius albet. *Nasus* nigro villosus, tractu fuscescente a naso per frontem longitudinali, areas mystaceas albescentes interstinguente. *Area* transversa in regione aurum brunneo - ferruginea, pone quam *collaris* utrinque litura pallida, succedente denuo *plaga* humerali brunneo - ferruginea. *Artus* albido fuscoque mixti, soleis albo - villosissimis.

M E N S V R A E.

Pondus e specimibus liquore adservatis determinari non potuit.

Longitudo tota a naso ad anum	3. ^{II}	1. ^{III}
- - - capitis ad nucham	1.	0.
- - - caudæ sine pilo	0.	4 $\frac{1}{2}$.
- - - exsuperantium pilorum	0.	2 $\frac{1}{2}$.
Distantia oculi a naso fere	0.	5.
- - - auris ab oculo	0.	4.
Fissura palpebrarum	0.	1 $\frac{1}{2}$.
Longitudo lobuli seu marginis auricularis	0.	3 $\frac{2}{3}$.
Circumferentia capitis ante aures	1.	11.
- - - colli	1.	10.
- - - thoracis ad armos	2.	3.
Circumferentia medii corporis	2.	5.
- - - corporis ad illia	2.	3.
Longitudo antibrachii	0.	5 $\frac{1}{2}$.
- - - palmæ cum ungue (1 $\frac{3}{4}$. ^{II})	0.	6.
- - - tibiarum	0.	6.
- - - plantæ cum ungue (1 $\frac{1}{4}$. ^{II})	0.	7.
Longitudo palmæ ad carpum	0.	2.
- - - palmæ digitis	0.	3.
- - - plantæ ad digitos	0.	2 $\frac{1}{4}$.

M V S H V D S O N I V S.

In Historia Lemnii mentionem feci Muris Lemmo quam maxime affinis, quem FORSTERVS in *Astor. angl. vol. LXII. p. 379.* inter animalia e terris Hudsoniis transmissa recensuit & e mutilo specimine imperfecte descripsit, verosimillime migratorium. Iam postquam typis illa tradita fuere, per Amiciss. Mercatorem Petropolitanum *Dn. H. W. WEBER*, e Labradoria Americes a *Missionariis Fratrum Evangelicorum* inter alias animalium exuvias, obtinui pelles horum murium complures, e quibus distinctam, Muri torquato nostro apprime

similem, unguibus in altero sexu etiam magis, quam in Lemmo, monstrosis memorabilem speciem agnosco, quæ Americæ id est, quod Leimus Europæ & M. torquatus Sibiriæ arcticæ, quamque etiam magis istis cum Lenensi Mure, cuius descriptionem Gmelianam inserui, coïcidere sentio.

Magnitudo e pellibus maximos Lemmos Norvagicos subæquasse videtur; *Habitus* omnino eundem & M. torquatum refert, velleris natura potius posteriorem.

Myctaces teneri, incani, basi fuscantes. *Oculi* minusculi, rostro propiores. *Meatus auditorii* vellere absconditi, margine cutaneo postice prolixiore coronati, loco auriculæ.

Pedes breves, soleis quoque hirsutuli: *Palmae* robustiores tetradactylæ, pollicis rudimento nullo, *plantæ* pentadactylæ. Postici pedes in utroque sexu unguibus subulato arcuatis, tribus mediis subæqualibus. *Palmarum unguis* duo medii in *maribus?* (majores pelles sunt) maximi, crassi, compressi, extremo bifidi, ita ut sit unus mucro supra alterum, & quidem inferior junioribus obtusus, subcallosus (*Tab. XXVI. fig. A.*), at senioribus, maxime in dextra palma, uterque mucro corneus, subæqualis, acutus, ut quasi duorum unguium invicem superadnatorum robustissimam speciem singuli unguis exprimant (*fig. B.*). In *feminis* s. minoribus pellibus (*fig. C.*) unguis omnes *) tenues, simpliciter subulati, ut in maribus quoque laterales.

*) In unica pelle & quidem dextro A. & in duobus minoribus & colore tantum latere, structuram fig B. expressam observo; in tribus obtinet forma sig.

minus pulchris, palmæ sunt ut fig. C. expressum est.

Cauda brevissima, $3\frac{1}{2}."$ sine pīlo, obtusa cylindrica, setulis rigidis $3 - 4."$ ut in affinibus penicillata, canescens.

Vellus mollissimum, etiam M. torquato & Sciureo hyberno mollius, natura Sciuri volantis veilus optime referens, lanuginosum, $6."$ circiter altum. Caput supra, dorsumque totum cano - cinerea, fusco subnebulosa, medio dorsi tractu in quibusdam magis fuscescente; latera longitudinaliter & abrupte ferruginescunt, abdomen, sensim e pallido vel cano albidum. Colli latera, paradesque intensius ferrugineæ; area aurium ferrugineo fusca. *Pes* cano albidi, ungues albicantes.

M V S L A G V R V S.

De hac Muris lepida specie fama inter Nomadas magnæ Tatariae, quod magnis interdum cohortibus migrare obseruentur, unde iis vulgo *Dshilkis* - *Zizchan* (migratorius Mus) audiunt; neque enim hoc nomen cum RYTSCHKOFIO (*itinerar. part. III. p. 13.*) Muri subtili, qui colori huic nostro similis est, soli tribui debet. Mihi ista migratio ideo verosimilis videtur, quia Mures Laguros in desertis circa Iai-kum, ubi primos invenimus, & ad Ieniseam nonnisi raro, ad Irtin vero in simili deserto, præfertim in arenosis circa fortalitium Shelesenka & inde Iamyshevam usque, incredibili multitudine & quasi in eam regionem congregatos, ubique cuniculantes observavi. Suadet hoc etiam habitus, quo inter

M. brachyuros omnes proxime ad M. Lemmum & torquatum accedit.

Mus Lagurus campos aridos, arenosos quidem, sed limo firmatos amat; non enim in fabuletis & mobili glarea occurrit unquam, ubi neque cuniculos apte instruere posset, neque forte gratum præ aliis pabulum invenit. Mihi maxime cum Iride pumila abundare visus est, cujus quoque radices, fructusque nondum maturos, avide incarcerati vorabant. Multas tamen alias plantas simul crescentes in pabulum adhibent voracissimi, etiam falsas & amaras, ut Absinthium ponticum & maritimum, itemque subvirosas, ut Asclepiadem sibiricam; Euphorbiam solam recusant. Gratum contra pabulum illis frumentum, floresque & semina varia, panis, saccharum, imo carnes coctæ; & si plures simul incluseram, mortuos vel enectos socios devorabant, deglupta pelle cranium & ossa a carnibus subtiliter depurantes. Aliarum quoque specierum Mures, viribus æquales, imo superiores mordaces enecant & vorant; indeque forte est quod in regione, ubi M. Laguri abundabant, rarissime alios invenerim, nisi in depressioribus locis quos iste vitat.

Cuniculi M. Laguri constanter bifori, pro sexu & forsan pro ætate varia profunditate; altero *aditu* spithamali, vel ultra, longitudine oblique ad nidum tendente, quo terram egerit, altero perpendiculari, transversæ palmæ, raroque plus spithamali profunditate. *Nidus* angustus, subrotundus, graminibus eorumque ramentis refertus. Canales vel e diverso ad nidum concurrunt, vel citra nidum uniuntur. Sæpe marem cum femina in eodem, frequentius in distinctis, sed admodum vicinis cuniculis habitantes inveni. Fodere vix necesse est, ut

capiantur; si enim canis ad hæc instructus in altero cunicu-
li aditu cum solito stertore olfaciat, statim altero canali fu-
gientes exeunt; at cursu parum valent. Quando mares plures
cum feminis inclusi, pugnabant continuo, & cum frequenti-
piitu invicem mordicabant, donec robustior exagitatum diu
comparem interimeret atque Caribæo more stratum hostem
devoraret. Feminam tunc illam, quæ alterius socia fuerat,
pessime habet viator & sæpissime subigit, quasi pugnæ præmi-
um, etiam gravidam. Sunt & alioquin salacissimi, neque cer-
tum cœstri tempus servare videntur, vel saltem sæpius in anno
gignunt: namque ad Iaïkum jam ad primam germinationem
(Martio) inventum cum sex adultis pullis nidum accepi; ad
Irtin Majo pulli jam adulti a matribus discesserant, propriaque
latibula raptim effossis antris haud profundis ordiebantur; ma-
tres vero denuo gravidatæ crebro occurrebant; & ad Ieniscam
Septembri denuo pullos minorennes inveni. Feminae (quæ
cauda paulo breviore & pondere tantillo majore a masculis
differunt, minus vero pugnaces videntur) pruriens odorem
moschatum, quem etiam in M. øconomio observavi, satis in-
signem spargunt. — Mares, quando capti a primo terrore
resipuerunt, procaciissimi sunt & mordaces, in postica erecti
pugnant, strident collisis dentibus & morsui inhærent muti. —
Omnes dormiunt Marmotæ instar convoluti clunibus insidentes;
Marmotarum etiam inceplos motus & tarditatem imitantur, fa-
cieque subsimiles sunt; sed frigido aëre minime torpescunt.
Sine terra vel arena incarcerati cito languent & vellere
fiunt horridi; dum addita arena depurant fæse & corpus
curant, ut subterrestria animalcula facile omnia.

DE-

DESCRIPTIO
MVRIS LAGVRI.

Tab. XIII. A.

Magnitudo infra M. arvalem. *Caput* minus & oblongius, *rostro* obtusissimo, labiis hirtis tumidulis. (Facies stupida).

Nasus solo septo didymo & narium margine nudus. *Labium* minus profunde bilobum, sub naso stria divisum.

Dentes primores ut in M. arvali, superiores (vix lutescentes) plani, acie vix excavata. *Molares* æque dividendi, videntur tamen ubique quaterni, postico minore.

Myctaces capite breviores, canescentes, quinque ordinum. *Seta* supraciliaris subsolitaria, *gularis* gemina, & parotica utrinque solitaria; nulla ad carpum.

Oculi auribus paulo propiores, haud vero majores, quam in M. arvali. *Auriculae* minutæ, rotundæ, planæ, capiti adpresso, vellereque fere latentes, nudiusculæ, fuscæ.

Truncus elongatus; *artus* breviores, multoque exiliores, quam in M. arvali; extremis fuscidis, canescente subpilosis.

Palmae parvæ, tetradaëtylæ, callo insigni mutico loco *pollicis*, cum papilla fere cornea, arrecta, notabili, ad ipsum carpum. *Soleæ* molles, nudæ, callis ad digitos vix notabilibus. *Digitæ*, ut in muribus vulgo, subtus inciso papilloso, supra subannulati.

Plantæ usque ad callos digitorum basilares, ternos, villosi.

Cauda fere omnium hujus generis brevissima, vellere vix emergens, cylindrica, obtusa.

Vellus mollissimum, largum, lœve, *supra* pallido-cinereum, crebris pilis fuscis mixtum, in junioribus dilutius seu magis canescens; *subtus* & in extremis artubus sordide cinerascente albidum. *Linea* nigra a vertice inter oculos in-

cipiens, usque ad caudam continua, medio dorso latior. Velletis altitudo supra passim ad 5."'

Anus sub ipsa cauda. *Scrotum* masculis sub cauda tumidissimum; *præputium* papillare albidum. — *Vulva* feminis prurientibus & post partum tumidis undique labris, ad ipsum anum prominentissima, antice papilla insigni, biloba, pilosa, sub qua ostium urethræ intra vaginam connivens. *Mammæ* inguinales utrinque duæ, posteriores viciniores, vulvæ proximæ; remotissima hinc utrinque sub armis, cæterum in lateribus nulla. *Papillæ* omnium areola insigni, rugosa, nuda cinctæ.

M E N S V R A E.

Pondus drachmarum usque quinque cum dimidia, feminis plerumque minus, licet videantur paulo majores esse maribus.

Longitudo a summo rostro ad ortum caudæ		3 ¹ / ₂	7 ² / ₃ III
- - - capitis ad nucham	- - -	1.	0.
- - - caudæ in feminis	- - -	0.	2 ¹ / ₂ .
- - - in masculis usque ad	- - -	0.	4.
- - - pilorum caudam exsuperantium	- - -	0.	2.
Circumferentia caudæ	- - -	0.	2 ¹ / ₂ .
Distantia oculi a naso	- - -	0.	4 ¹ / ₃ .
- - - auris ab oculo	- - -	0.	3.
Palpebrarum fissura	- - -	0.	1 ² / ₃ .
- - - apertura	- - -	0.	1 ¹ / ₄ .
Longitudo aurium ad externam basin	- - -	0.	3.
- - - ad verticem	- - -	0.	2 ¹ / ₂ .
Latitudo aurium explanata	- - -	0.	3.
Circumferentia rostri	- - -	1.	2 ¹ / ₂ .
Latitudo septi narum	- - -	0.	3 ² / ₃ .
Circumferentia capitis inter oculos & aures	- - -	1.	8 ¹ / ₂ .
Distantia inter canthos oculorum filo	- - -	0.	4 ² / ₃ .
- - - circinno	- - -	0.	3 ² / ₃ .
- - - auricularum	- - -	0.	5 ¹ / ₂ .

Longitudo colli.	• // 2 ² / ₃ //
Circumferentia ejusdem	I. 7.
- - thoracis pone armos	2. 4.
- - medii corporis	2. 6.
Longitudo antibrachii	O. 5 ¹ / ₂ .
- - palmae cum unguiculis fere	O. 4.
- - tibiarum	O. 6 ¹ / ₂ .
- - plantæ	O. 5 ¹ / ₂ .
- - digitorum palmae & plantæ circiter	O. 2.
Circumferentia carpi.	O. 3 ³ / ₄ .
- - metatarsi	O. 3 ¹ / ₃ .
Distantia mammae thoracicas inter & inguinales	I. 4.

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 11. - 13.

Pro anatome & mensuris sceleti adhibitum præsertim fuit specimen masculum, supra enumeratas femella mensuras proxime referens, scilicet longitudine 3" 7" capitis 1" pondere fere semunciali.

Tractus pinguedinosus inguinalis, cum lymphatica glandula antefeminali exigua, ut in reliquis congeneribus. *Pinguedo* sub armis multa in altilibus, sponte vix ulla. *Glandulae* 2. largæ circa collum.

Hepatis (fig. 11.) lobus sinister maximus (*lit. a.*) portio media (*lit. b.*) in 2 lobos subæquales secta, in quorum scissuræ intimo recessu continetur *Cystis fellea* minuta, flaccida. Dexterior lobus (*lit. c.*) obrotundus; quintus renalis, triquetro - lunatus (*lit. d.*); Spigeliani duo (*lit. e.*) linguiformes subdistincti.

Lien oblongus, longit. 5¹/₂ // altera parte latior usque ad 2".

Ventriculus (quem fig. 12. inflatum, 12 b. jejunum exprimit) strictura bilocularis, intus *plica* crassa distinguente,

quæ limbo longis & albis lacinulis ciliato fluctuat; *Portio sinistra* striis albis annularibus.

Intestinum tenue 9. pollicum, pennæ corvinæ capax. *Cæcum* (fig. 13 a - b.) magnum, cellulosum, spiraliter convolutum, in gyros 2 & quod excedit. *Intestinum spirale* (a - c.) in anfractus quatuor arcte conglobatum, priores duos ampliores, reliquos strictiores, & tertio quasi intra quarti sinum collecto. *Intest. excrementale* (c - d. cet.) novem pollicum, molecularibus fœcibus moniliforme.

Renes inferiore vertice acuti. *Genitalia* maris haud insolita, neque magnitudine nec forma a proxime affinibus discrepantia, ut moles virtuti non semper respondeat. In *femina* glandulæ duæ albæ molles ad basin labiorum vulvæ anterius, & duæ item albæ grano milii vix majores, pone anum adsident. *Uteri* cornua gravidata usque supra renes extenduntur, longitudine fere pollicari; in una femina moleculas lividas seu primordia partus in sinistro cornu 5. in dextro unicam, in alia duas in dextro, in sinistro tres inveni; unde fœturæ numerus solitus colligi potest.

Sceleton: *Cranium* brevitate, amplitudine ollæ, zygomatum convexo arcu, & crassitie proxime ad M. talpinum, accedit, sed fabrica rostri ossea, dentium directione & proportione plane M. arvalem refert; Inter cranium M. Lemmi & M. Laguri similitudo perfecta, ea fere sola differentia, quod olla temporalibus ossibus utrinque versus orbitam processu papillari acuto, non crista rotundata promineat. *Offa bregmatum* similiter parva, in medio supra disco ollæ trapeziformia, & suturarum dispositio eadem ut in Lemmo. *Offa nasæ* antice convexiora, fornicata. *Maxilla inferior* in regio-

ne molari extrorsum item tuberosa, sed processu angulari minore.

Vertebrarum nulla processu insigniore prominens, praeter carinam epistrophæi. *Costarum* tredecim paria. *Sternum* ut in M. talpino. *Vertebræ lumbares* VII; *sacrum* biaxiculatum; *cauda* vertebrarum VII praeter apicem. *Innominate* exigua; & pubes ad sesquilineæ intervallum maxime in feminis distant, intercedente *ligamento*.

	C. II.	I. O. III.
Longitudo cranii ad extr. ossa nasi	O.	1 $\frac{1}{4}$.
Latitudo inter. orbitas	O.	4 $\frac{1}{2}$.
- - - collæ pone zygomata	O.	5 $\frac{7}{8}$.
- - - inter arcus zygomaticum summa	O.	1 $\frac{2}{5}$.
- - - rostri ad zygomata	O.	2 $\frac{2}{3}$.
Longitudo rostri ossi & ossium nasi	O.	2 $\frac{4}{5}$.
Longitudo molarium collectum	O.	2 $\frac{3}{5}$.
Eorundem distantia ab incisoribus	O.	6 $\frac{1}{5}$.
Longitudo maxillæ ad condylos	O.	3 $\frac{1}{2}$.
- - - columnæ vertebrarum colli	O.	10 $\frac{1}{4}$.
- - - vertebr. dorsi	O.	10 $\frac{3}{5}$.
- - - lumbaris.	O.	2 $\frac{2}{5}$.
- - - sacri	O.	9.
- - - caudæ	O.	6.
- - - ossium innominatorum	O.	3.
- - - iliacorum ad cotulam	O.	1 $\frac{1}{2}$.
- - - foraminis ovalis	O.	4.
- - - sterni	O.	2.
- - - ensis	O.	3 $\frac{4}{5}$.
- - - claviculae	O.	5.
- - - scapulæ longit. summa	O.	4 $\frac{4}{5}$.
- - - humeralis	O.	5 $\frac{2}{3}$.
- - - cubiti	O.	1 $\frac{1}{2}$.
- - - ossis metacarpi medii	O.	5 $\frac{1}{2}$.
- - - ossis femoralis	O.	6.
- - - tibiae	O.	1 $\frac{1}{2}$.
- - - calcanei	O.	2 $\frac{1}{2}$.
- - - ossis metatarsi maximi	O.	5 $\frac{1}{2}$.
- - - costæ longiss. septimæ	O.	

M V S S O C I A L I S.

Murem socialem appellavi ^{a)}) elegans atque tenellum animalculum, quod australibus desertis, apprime arenosis, addictum videtur. Primo intuitu & vitæ genere parum a *M. gregali* (postea describendo) diversum diceres; sed sola velleris natura tantam præbet discrepantiam, quantam locus & clima in nulla animalium specie producere valent. Etenim in *M. gregali* duriusculi sunt pili, immo duriores, quam in *M. arvali europæo*; at in *M. sociali* contra omnium hujus phalangis mollissimum ac tenerrimum vellus. Deinde, neglecto licet colore omnibus aliis pallidiore: capitis (ut ita dicam) physionomia, auricularum forma, corporis statura brevis & teres, caudæ tenuitas, hanc speciem ab omnibus aliis splendide distinguunt. Præterea proportionum differentiæ multæ sunt, quas collatis mensuris reliquarum specierum quilibet facile inveniet. A *M. arvali* nostram speciem non solum color & vellus plane diversa, auricularum pedumque (qui isti nigrant) albedo, horumque sine squamis tenella lœvitas, simul istorum forma, proportio, crassiuscula substantia; cauda brevior, tenuior & itidem albicans, denique capitis crassities paulo major & vitæ genus, cæteris fere paribus, distinguunt.

Mures sociales quibusdam deserti caspici (inter Volgam & Rhymnum) locis, præsertim arenosis & simul herbidis, circa valles & depressiora loca copiosissimi, quasi castris con-

^{a)} PALL. Reisen Vol. II. append. p. 705. n. 10.

fertis habitant. Maxime abundantes observavi circa Rhymnum inferiorem & secundum convallem Bogyrdai, arenosam, æstate sicciam, vernis inundationibus e fluvio aquas ambituoso per desertum tractu deducentem; cuius elatas ripas cuniculis atque egestæ arenæ cumulis adeo crebris obsidebant, ut vix vestigio supercesset locus integer. Neque vero in borealioribus isto tractu (50.° latit. bor.) sitibus, nec in orientalioribus Tatariae desertæ (v. gr. ad Irtin) observati nobis sunt; quamvis circa Mare caspium ad austrum latius habitent, circaque Astrachaniam mihi, GMELINO autem in Hyrcania ^{b)} occurrerint. Cujus subalpinas præsertim regiones incolere a Sociis Gmelianis accepi.

Fodiunt ad spithamæ circiter profunditatem, canalibusque saepe octonis vel pluribus, arenæ egestæ cumulo externe stipatis, permeabile solum reddunt, circa nidum, saepe insigni profunditate effossum, in quo semper per paria, vel cum familia habitantes deprehenduntur. Vicitant radicibus, plantisque variis, neque vero Lappæ calyces appetere credibile est, licet hos in antris (forte casu) copiose inventos fuisse GMELINVS referat. Mihi potius Tuliparum in deserto passim provenientium bulbos requirere visi sunt, quorum effosorum tallæ & vestigia in locis, ubi frequens M. socialis habitat, nunquam desunt. Immo fere iis tantum locis habitare nostros dixerim, ubi Tulipa Gesneriana sponte provenit, qua deficiente in Tatariae orientaliora deserta non processit. — Ad Rhym-

^{b)} Mus micrurus GMELIN. *itinerar.* vol. III. p. 500 tab. 57. f. 2. pessima iconè haud distinguendus, sed e transmissis a GMELINO farctis pellibus pro M. sociali agnitus, neque obstat quod

eundem Murem prius circa Astrachaniam observatum IDEM in *Itin.* vol. II. p. 173. tab. II. descripsit, & quod persico in iconè fere Soricis dentes tribuit pictor.

num præsertim vere abundant, autumno rarius apparent, & vel migratione quadam (ut inter accolás fama est) locum mutant, vel in recondita magis & arbustis tecta loca delitescent. Dicuntur etiam sub fœni acervis hybernare; domesticæ tamen nunquam observantur. Siccum semper solum maxime requirunt; dum contra *M. arvalis* in iisdem regionibus & usque in Persiam obvius, prata & solum cæspitose amat. — Cæterum, quandoquidem numerus horum murium a Putorio Ermineoque, a Cornicibus in famelico deserto procacissimis & a Colubro Bero iisdem locis frequenti, multum minuitur, necesse est ut fœcunditate summa stirpe suppleant, alias multo minus frequentes observarentur. Tempus autem generationis tardius, quam in reliquis speciebus, incidere, e statu genitalium verno tempore captorum concludo.

DESCRIPTIO *MVRIS SOCIALEIS.*

Tab. XIII. B.

Magnitudo paulo supra *M. arvalem* mediocrem. *Caput* eodem crassius & obtusius, *truncus* paulo brevior, *artus* robustiores, *cauda* tenuior.

Nasus pilosus, latiusculus, concolor. *Labia* carnosissima, superius usque ad nasum divisum. *Dentes primores* fulvi, superiores convexi, acie utrinque subexcavata. *Molares* ubique terni, postici minores.

Myctaces longiusculi, ferc rigidiores, quam *M. arvali*, albidi; punctum *superciliare* bipile, *gulæ* bipile & pilus geminus ad *carpum* utrumque.

Oculi

Oculi remotiores a naso, quam in M. arvali, medio inter nasum & auriculas siti, pauloque maiores.

Auriculæ minus latæ, magis nudæ, ovali - infundibuliformes, albidae, margine tantum pubescentes, substantia crassula constantes.

Corpus breviusculum, teres, & velut obesum. *Artus* paulo breviores, quam in M. arvali.

Palmæ subtetradactylæ, verruca pollicari paulo evidenter unguiculo incrustata, quam in M. terrestri; digitus medius tantillo longior, calli subpedales quinque. *Plantæ* paulo crassiores, & usque ad callos subtus pilosiores, digitorum proportione ut in M. arvali. Omnium pedum digitæ lœvi, nec squamulosa cute obducti, albidi: *Unguiculi* albicantes.

Cauda albida brevior, fereque tenuior, quam M. arvali, sed magis pubescens, ut annuli multo obsoletiores numerari haud queant.

Vellus tenerum, mollissimum, æquale, lœve, sed largius, quam M. arvali, altitudine 5." & ultra. *Color* supra, præter nasum fuscescentem, totus c. gryseo pallidus, lateribus sensim albidor, subtus & extremitatibus candidulus; lanugo tamen etiam subtus plumbei coloris. Dorsales pili partim extremo concolores, partim apice fusci. — Persicum specimen, quod sub oculis habeo, dorsi colore intensiore, gryseo-lutescente, lateribus flaventi - pallido, ab Astrachanensis & Rhymnicis differt.

Uropygium sub cauda paulo ultra femora productum, & *anus* ad ipsam caudæ basin longitudinali apertura connivens.

M E N S V R A E.

Pondus circiter sex drachmarum. *Mensuræ* M. arvali subæquali comparatæ, omnes, præter capitis & trunci longitudinem æqualem, majores prodierunt; distantia vero aurium ab oculo integra linea minor.

Longitudo a summo naso ad anum	-	-	-	3. ¹¹	5. ¹¹
- caudæ fine pilo	-	-	-	O.	9 $\frac{1}{3}$.
- pili caudæ apicem excedentis	-	-	-	O.	1 $\frac{2}{4}$.
- capitis ad nucham	-	-	-	I.	1 $\frac{2}{3}$.
Distantia oculi a naso	-	-	-	O.	4 $\frac{1}{2}$.
- auris ab oculo fere	-	-	-	O.	4.
Palpebrarum fissura	-	-	-	O.	1 $\frac{1}{2}$.
- apertura ultra	-	-	-	O.	1.
Longitudo auricularum ad extern. basin	-	-	-	O.	4 $\frac{1}{3}$.
- ad verticem	-	-	-	O.	2 $\frac{2}{3}$.
Latitudo auricularum	-	-	-	O.	3 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia rostri pone mystaces	-	-	-	I.	4.
- capitis inter oculos & aures	-	-	-	I.	11.
Distantia inter oculos, filo	-	-	-	O.	4 $\frac{1}{2}$.
- eadem circinno	-	-	-	O.	3 $\frac{1}{2}$.
- aurium, filo, fere	-	-	-	O.	7.
- eadem circinno	-	-	-	O.	6.
Latitudo septi inter nares	-	-	-	O.	$\frac{1}{2}$.
Longitudo colli	-	-	-	O.	1 $\frac{3}{4}$.
Circumferentia colli	-	-	-	I.	1 $\frac{1}{2}$.
- thoracis pone armos	-	-	-	2.	4.
- medii corporis	-	-	-	2.	6.
- abdominis ad ilia	-	-	-	2.	4 $\frac{1}{2}$.
- baseos caudæ	-	-	-	O.	3 $\frac{3}{4}$.
Longitudo antibrachii.	-	-	-	O.	5 $\frac{3}{4}$.
- palmæ proxime	-	-	-	O.	4.
- digitorum palmæ mediorum	-	-	-	O.	2.
- tibiæ	-	-	-	O.	8 $\frac{1}{4}$.
- plantæ	-	-	-	O.	7 $\frac{1}{3}$.
- digitor. plant. med. ultra	-	-	-	O.	2.
Circumferentia carpi	-	-	-	O.	3.
- tibiæ ad calcem	-	-	-	O.	3.
- metatarsi	-	-	-	O.	3 $\frac{1}{2}$.

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 14. 15.

Hepar lobis solitis, in mediorum fissura cystidem minusculam continens.

Ventriculus (fig. 14.) strictura minus arcta, quam in *M. arvali*, bilocularis, intus lœvis, *plica* etiam isthmi ad arcum minorem lœvi, simplici. Filum a cardia per arcum majorem circumductum, usque ad pylorum, æquavit 3." 3." Cir-
cumferentia maxima ventriculi 1." 9."

Intestinum tenue longitudine novem pollicum. *Cæcum* (fig. 15. a b.) amplitudine digiti, subcellulosum, in laxam spiram compositum. Longitudine ab insertione Ilei (lit. a.) 4." 2½." *Intestinum spirale* (lit. c.) in arctum glonium tribus spiris compositum, quarum extima cœco continua, amplior, intima e centro emergit, intermedia continuatur intestino oblique striato (d d.) & excrementitio, quorum longitudo 5." 8." at spirale explicatum circiter 2." 9."

Ren dexter ultra duas tertias longitudinis anterior altero. *Vesica* mole fabæ. *Vesiculae* seminales æstate flaccidæ, me-
diocres, apice circinnato - incurvæ.

Cor piso minus. *Pulmo* dexter quadrilobus, uno im-
pare; sinistri bilobus.

Palati rugæ 3 crassæ ante molares, inter molares 5.
tenues, obsoletissimæ, interruptæ. *Lens crystallina* oculi,
ut in multis muribus, fere perfecte globosa.

Sceleton: *Cranium* fere, ut in *M. Musculo*, nisi quod
olla & zygomatibus magis arcuatis, paulo latior rostroque fere
brevius; simillimum *Cranio M. œconomi*, & a *M. gregali*
plane diversum. *Costarum* XIII. paria; *Sterni* intermedia

oscula quatuor, quorum 2. posteriora subcoalita. *Vertebræ lumbares* tantum V. mediocres; *sacri* III. *caudæ* XIV. minutæ.

Longitudo cranii	-	0 ¹¹¹	10. ¹¹¹
Latitudo ollæ pone zygomata	-	0.	5 ² ₃ .
- - inter arcus zygomatum	-	0.	5 ² ₃ .
- - inter orbitas	-	0.	1 ³ ₄ .
Longitudo incisorum superiorum	-	0.	1 ⁴ ₅ .
- - ossium nasi	-	0.	2 ⁵ ₆ .
- - mandibulæ a condylis	-	0.	6.
- - incisorum inferiorum	-	0.	2.
- - vertebrarum colli collectim	-	0.	3 ⁵ ₆ .
- - - dorsi	-	0.	9 ² ₃ .
- - - lumbarium	-	0.	6.
- - sacri	-	0.	3.
- - caudæ	-	1.	1 ¹ ₄ .
- - vertebræ caudæ max. septimæ	-	0.	1.
- - clavicularum	-	0.	3.
- - scapulæ	-	0.	3 ³ ₄ .
Latitudo ejusdem	-	0.	2 ¹ ₃ .
Longitudo humeri	-	0.	4 ¹ ₂ .
- - cubiti cum olecrano (1. ¹¹¹)	-	0.	5 ¹ ₂ .
- - ossium innominatorum	-	0.	5 ¹ ₂ .
- - illei ab acetabulo	-	0.	3 ¹ ₂ .
- - foraminis ovalis	-	0.	1 ¹ ₃ .
Latitudo ejusdem	-	0.	3 ² ₃ .
Longitudo femorum	-	0.	5 ¹ ₂ .
- - tibiarum	-	0.	7.
- - fibulæ, quosque distincta,	-	0.	3 ¹ ₂ .
- - metatarli medii	-	0.	2 ² ₃ .
- - phalangis primæ	-	0.	1 ¹ ₂ .
- - - secundæ	-	0.	3 ¹ ₄ .
- - unguis cum articulo	-	0.	4 ¹ ₃ .

M V S

O E C O N O M V S.

Venio ad speciem notatu dignissimam & Sibiriae forte peculiarem, quæ prima facie & colore adeo similis est M. arvali, ut nisi observata primum mira œconomia & accurata deinde proportionum & anatomes comparatio distinctam probassent, facile tanquam varietas negligi potuisset. Primum omnium in campis Ischimensibus & ad Irtin adtentionem meam excitarunt hi Mures per singulares sub cæspite cavatas cameras, in quibus habitantes offendebam. Dehinc frequentes circa Obum, Tschulymum & Ieniseam, maxime vero circa Baïkalem & in Dauuria transalpina, (ubi maxime mores & habitacula eorum scrutatus sum) observavi. Vniversim pascua & prata humidiora, interque montanas convalles amant, neque in sylvis & alpinis desunt; abhorrent contra ab arenosis, aridis, elatioribus, ubi sequentem contra speciem copiosiorem in iismet regionibus offendas. Pro nido cameram sub ipsa cæspitis crusta, immo locis humidioribus in tubere quodam terræ, fere supra campi superficiem, excavant subrotundam, depresso-fornicatam, transversæ palmæ profunditate & pedali diametro, mollissimo & comminuto gramine farctam, a qua cuniculi circum plures, in ipso cæspite sæpe ramosi, in superficiem exitu laterali pervii, patent ostiis vix digitum admittentibus, pro antiquioribus domiciliis sæpe usque ad trigin a; vel ubi pauciores sunt, ab ostiis saltem viæ, quas sulcorum instar exeso cæspite cavant, ramosæ quaquaversum sparguntur, per quas in

sua rura excurrere possint. Alii a nido canales subterranei ad duas pluresve in ambitu sub plano cæspite cavatas cellas seu promptuaria tendunt, nidi capacitatem spithamalem adhuc excedentes, quas radicibus variis, pro victu, provida replent animalcula, summa diligentia & magno labore ab ipso veris initio hanc penum conquirendo. Tantum laborem subterraneum vix credas deberi animalculis, quibus parvæ & imbelles palmæ, dentes haud robusti, & vires in fluxo corpore exiguae, immo imbecilliores, quam multis aliis congenibus longe minus laboriosis. Et tamen adeo spatiofa spelæa vix unquam plura duobus animalculis, conjugali sive junctis, immo saepe tantum unicum parat & inhabitat, nisi quum autumno familiatim occurront, quo in casu saepe circa spatiofum nidum usque ad octo vel decem promptuaria distincta insituere & radicibus variis replere dicuntur. Mihi autem tales familias videre ipsi non contigit, sed unanimis de iis retulerunt Tungusi Dauuriæ, qui ex professo antra horum animalculorum. autumno plena querunt & e promptuariis (ob mollitiem suffossi cæspitis pede vel scipione facile explorandis) levi labore collectas radices in suos usus domesticos deportant. Asseverarunt iidem ex unius saepe familiæ promptuariis interdum ultra viginti & triginta libras recentium radicum effodi, ut non incassum investigentur Nomadibus agris hortique cultura parentibus. Suntque hujus præsertim & Muris gregalis promptuaria (quæ *Urgan*, murem vero incolam *Kutuguna* vocant) notissima Tungusis pariter & Buræticæ genti, quibus bulbi & radices pro cibis hyeme condendis, *Sanguisorba* vero radix pro theæformi infuso expetuntur ^{a)}.

^{a)} Id falso de Marmotis intellexit 50.) cuius errorem etiam ab AMMAN-GMELINVS (*Reise in Sibir.* vol. II. p. no (stirp. ruth. p. 169.) repetitum video.

Etiam Krasnojarenses Tatari, imprimis Sagaïci, qui promptuaria Murium *Kylym* appellant, hunc usumfructum haud negligunt, sed otiosi pauperculos mures impigre parto commeatu spoliant; idemque ad inferiorem Ieniseam fieri in GMELINI *Flora Sibir. vol. III. p. 46.* notatur. At vero Apri, omnium crudelissimi hostes, & promptuaria irrumpunt, & ipsos mures cum nido & pullis commanducare haud verentur.

Radices, quas M. œconomi indagant & colligunt, sunt in campis Isetensibus atque Barabensibus præsertim Phlomidis horminifoliæ tubera & Bistortæ vulgaris radices; in Dauuria & Krasnojarensi tractu Polygoni vivipari (Tungus. *Mykir*) & Sanguisorbæ vulgaris (Tung. *Schyddu*), quibus noxias admiscent Chærophylli temuli radices, magnitudine & forma Sanguisorbæ similes, sed albedine externa & tenacitate (a fuscis & fragilibus istis) facile dignoscendas, quo etiam criterio Tungusi ab esculentis feligunt. Certo tamen etiam hæ virosæ radices Muribus in escam cedunt, & ipse semirofas in nidis inveni; Tungusi vero perhibent temulentas radices a Muribus loco inebriantis colligi festisque diebus exhilarandis inservire. — Radices omnes optimas & recentissimas legunt mures, duroque labore parvis in cæspitem tenacissimum actis cuniculis atque foveolis eruunt, fibras & fusiformium apicem atque germe in loco abrodunt, ipsasque bi- vel tripollicares radices depuratæ retrogradæ per vias cæspiti insculptas ad promptuaria trahunt, quibus confertim, modo promiscuæ, modo selectim, ingestæ reperiuntur. Vere primo plerumque unicam cellam adhuc plenam radicibus, reliquas cum prærosis reliquiis vacuas inveniebam. Mares etiam tunc totaque æstate multi solitarii vagantur, vel cuniculos antiquos derelictos incolunt & adap-

tant; quorum passim in pratis, ubi radices gratae copiose proveniunt, tanta est copia, ut equitantibus inde frequens periculum, equis per cæspitem in vacuas cameras pede inciduis atque collabentibus. Cæterum haec species nunquam, quod sciam, domestica evadit.

Differentia magnitudinis inter mares & feminas, in hac pariter ac in sequenti specie adeo insignis est, ut feminæ saepè ultra decem drachmas, immo sesquiunciam, mares vix senas vel septenas drachmas æquent. Videturque femina laboriosior esse, & in penu paranda præcipuas partes agere. — Vere primo etiam in borealioribus coëunt; tunc femina moschi fortem & haud ingratum odorem spirat. Medio Maji adhuc cœcos in Dauuria pullos inveni, saepè tantum binos vel ternos, drachmali circiter pondere. Verum vix dubium est pluries in anno pullulare; qui enim alias tanta horum murium in campis esset copia, quum feris & avibus facilem in prædam cedant.

Calor sanguinis licet haud ultra 97° Farenh. (96° de L'Isl.) his muribus obseruetur, tamen nullo frigore torpescunt, & regiones Sibiriæ etiam maxime boreales & orientales non reformidant. Etenim usque circa Beresovam ad Obum habentur & ad Lenam (ubi Iacutis *Kutijach* audiunt & ipsa miserarum caro delicata & pinguis offa reputatur, quam collectis in sua promptuaria Hedysari cuiusdam) esculentis radicibus condunt) ad Lenam, dico, ultra Iacutiam boream versus abundant. — Dantur etiam in Kamtschatka, eademque sunt

8) Hedysarum fol. pinnatis, pinnis pendulis; floribus racemosis, ochroleucis, linearibus, leguminibus articulatis, glabris, congestis. *Flor. Sib. vol. IV. p. 28. tab. II.*

sunt murium species, de qua, sub nominibus Kamtschaticis, *Naustschitsch* & *Tegultschitsch*, mira sed vera retulerunt STELLERVS ^{c)} atque KRASCHENINIKOFIVS ^{d)}. Dubitaram circa hanc speciem diu, neque enim in STELLERI chartis ulla harum, reliquarumve ejus Peninsulæ murium descriptio extabat, quia *Vir* alias *diligentissimus* naturali (ut ipse excusabundus notavit) antipathia inde a cunis ab adspectu murium horrebat. Sed procuratis nuper e Kamtschatka pellibus, reliquisque momentis collatis, nullum jam dubium supereft Murem economum esse intelligendum. Radices, quas in Kamtschatka colligunt, præter Lili Kamtschatici bulbos, rubo idaeo forma similes & Cembræ pumilæ alpinæ nucleos, STELLERVS sequentes adnotavit: Anacampserotis, Bistortæ, Vilmariæ ricini folio capsulis hispidis ^{e)}, Sanguisorbæ, atque virosas denique vel Napelli ^{f)} vel Anemonis cujusdam acris; quas omnes, selectis hisce venenatis, Kamtschadali autumno magna cum lætitia ex antris colligunt pro domestico usu, & muribus, quos amicos

^{e)} *Beschr. v. Kamtschatka* p. 129.

^{f)} *Descript. Kamtschat.* edit. russ. 4to vol. II. p. 226.

^{e)} Spiræa fol. multifidis angulatis, fructibus rectis, hispidis, petiolis appendiculatis *Flor. Sibir.* vol III. p. 192. n. 55.

^{f)} Murem Napelli radicibus vicitatem *Glofographus AVICENNÆ* atque *MATTHIOLVS* adtigerunt. Posterior in *Commentar. ad Dioscor. lib. IV. cap. 73* (edit. venet. 1554. p. 481.): "Aut, inquit, „in eadem confectione (Ayicennæ) fortasse Mus ille interponitur, qui „Napelli radicibus vicitat, a nobis plures inventus in Ananiensibus montibus, „quod etiam Mus iste Napellus MOYSI

„ab AVICENNA dicatur, quoniam iisdem „contra Napelli venenum polleat viribus, „quibus & ejusdem nominis planta... Cf. etiam ALDROV. *de quadr. dig. vivip. Lib. II. c. 31. p. 436.* — Aconitum pro nostorum Murium annona indicat etiam *Flora Sibir.* vol. III. p. 43. ubi quoque e STELLERO narratur, similis Tungusicae, Kamtschadalorum superstitione, Mures scil. festis diebus iis ineibriari. In aliis tamen STELLERI schedis *Anemonoidem* seu *Anemonem ranunculoidem* (*Flor. Sibir.* Vol. IV. p. 199. n. 40.) video indicari, quam & KRASCHENINIKOFIVS russico nomine *Ljutik* subinquit.

suos reputant ideoque occidere nefas habent, in spoliato antro munuscula varia ridicula relinquunt, illatum damnum quasi compensatur, & favorem murium hisce donis sibi conciliatur. — Feruntur ibi Mures nostri æstivo tempore, dum in hyberno victu parando laborant, solis baccis herbisque vivere. Dicuntur etiam leætas radices serenis diebus extra antra, laboriosa diligentia insolare, ne diuturna sub terra mora situ corrumpantur — Accidit STELLERO in vicinia cujusdam lacus sub diopernoctanti, ut magnam bulbillorum quorundam copiam in vacuam ocream congererent mures, quorum vestigia secutus detexit equiseti hyemalis bulbos, quibus hæc planta, in Kamtschaticis terris copiosissima, propagatur, quosque deinde, a Muribus edoctus, coctos pariter crudosque sapidissimos & Kamtschadalos quoque usitatos expertus est.

Certissimum, licet subdubie proposuerit KRASCHENINIKOF, & non solum a solo STELLERO confirmatum, sed omnibus, qui in Kamtschatka vixerunt notissimum est, Mures œconomos certis annis e terris Kamtschaticis, ubi mire pullulant, demigrare, prouti hyperboreis Lemmis eorumque affinibus solempne est; aliis denuo annis magnis turmis sub autumnum adventare, in sequente vulpium aliarumque ferarum exercitu, quarum tunc feracissimam hyemem ingruere venatores lætantur. — Ejus vero migrationis etiam per reliquam orientalem Sibiriam, maximeque inter Tungusos Dauuriæ & Baïkalis accolas fama est notissima ^{s)}. Dicuntur Mures nostri ex iis maxime autumno demigrare pascuis vel insulis, quæ præsentient hyeme vel in sequente vere inundationem passura. Vtique ad Turam Dauuriæ rivum per magnos tractus me ibi peregrinante inundatos, antra derelicta

^{s)} GEORGII Reise p. 161. 162. itidem testis.

copiosissima, cum superstite saepe aliquo radicum appaatu, inveni, licet in tota illa regione ne quidem unicus horum Murium indagari potuerit. Forstian in Kamtschatka sensus aliquis ignis subterranei in illa peninsula furentis, vel futurorum mens praescia tempestatum, Mures e suis sedibus ad tempus fugat. — Quum abitum e Kamtschatka parant, vere passim omnes, præter sparsos, qui circa pagos facile inveniunt nutrimentum, maximis congregantur turmis, rectaque ad occidentem hybernum abeunt, interriti tranantes flumina, lacus, sinusque maris objectos, plurimi licet pereant, aut fatigacione semianimes in adversa ripa, mortuorum instar, aliquamdiu recubent, donec siccato vellere resumtisque viribus iter continuare potis sint. Multos in trajectu aquarum Mergi, multos Salmonum majores species voracissimæ rapiunt, neminemque inveniunt clementiorem illarum terrarum incolis Kamtschadalis, qui jacentes ubi vident, tanquam colonos suos & rhizotomos, omnem ab iis noxam avertere & refocillare illos student. — Vbi Penshinam fluvium superarunt, sinum Maris circumgressa agmina ad meridiem sensim tendunt, ejusque anni, quo Kamtschatka vere excesserunt, medio circiter Iulio circa Iudoman & Ochotam fluvium adventant. Observati fuerunt greges tanti, ut migrantes vix bihorio transeant. Redeuntes Kamtschatkam Octobri salutant, reditusque incolis magna celebratur lætitia; præter venationem enim ferarum subsequentium, annum quoque tempestatibus & piscatura felicem portendere creduntur, contraque omnibus infelix censetur abitus, quem crebra experientia docuit pluviosi & procellosi anni esse prænuntium, præterquam quod necessario venatoribus ferarum simul valedicentium penuriam portendit. — E quo item migrationis elu-

cet caussa, quam supra adtigi. Inter Kamtschadalos autem, superstitionis plebeculam, variæ circa hæc fabulæ: creduntque venationis ergo alio migrare mures & fretum trajicere in testis Halijotiformibus, quas mare egerit, quibusque nomen Cymbæ murinæ fecerunt. — Fabulantur eosdem Mures, dum rurantur, penum suam contegere virosis illis radicibus, quas colligere indicavimus, ut alias mures penum suffurantes fallant vel deterreant. Fabulantur, ademto sub autumnum penu omni, Murem cuius is fuerat, ad incitas redactum desperatione in furcellato ramo suspensum occluso spiritu vitam finire; quæ quidem fabula apud Iacutos quoque & Tungulos obtinet, indeque forte orta est, quod Lanii pro præda captos mures in spinas & furcatos ramos defigere soleant; quibus visis creduli sponte vitam finire excogitarunt. Certe ob hanc ipsam superstitionem Kamtschadali nunquam penum omnem Muri auferunt, sed ipsarum, quas invenerunt, radicum aliquantulum relinquunt, & offam siccatorum ovorum piscium addunt direptos consolaturi. — Interim STELLERVS & ad Lenam GMELINVS observarunt, tardius adventantes, vel quibus promptuaria ablata, in domos etiam hyēmatum venire, inque promptuariis iñcolarum damnosos fieri; quod non in Sibiria reliqua.

E novissima quadam relatione *Centurionis SCHMALEVI*, quæ in *Opusculis Societatis litterariæ Moscuenfis*⁴⁾ impressa extat, perspicio Murium anno 1772. tantam in Kamtschatka fuisse multitudinem, ut circa Avatscham & Bolscherezk arborum cortices abroserint, & in domibus atque promptuariis frumentum, imo in oppidulo Kamtschaticensi inferiori mercibus in mercatorum tabernis insigne damnum intulerint. Sequenti

⁴⁾ *Opyt trudoj wolnajo rossiskago Sobraniae* vol. I. p. 214.

anno jam multo minor fuit turba, dispersæque magis copiæ. Vt videantur in Kamtschatkam undique mari clausam, ex magno Sibiriæ spatio migratione temere suscepta congregari, tanta frequentia, ut deficiente sensim pabulo, vel supra indicato sensu denuo oborta migratio multo magis in sensum cadat.

Varietas Kamtschatica muris œconomi, cujus exuvias habeo, sibiricos maximos æquat, simillima vellere, auriculis, forma, proportione pedum atque caudæ. Sed aliquantum differt colore, qui his muribus omni tempore anni idem consistit. Sicut enim e borealioribus paulo nigriora solito habui specimenia, ita Kamtschaticæ, quarum sex pelles accepi, magis e fusco lutescunt, dilutiore colore, quam in reliqua Sibiria, præterquam quod ad Tschulymum subsimiles habui.

Cæterum mihi haud videtur vero simile, Murem œconomum usque in borealem Europam migrationibus suis extendi. Observatæ tamen etiam in Germania admirandæ Murium brachyorum migrationes ⁱ⁾ , vix de M. arvali intelligendæ. Et dolendum neminem unquam accuratius descriptisse, vel comparasse species murium, qui subinde agmine factō Germaniæ agros invaserunt & vastarunt; quod in posterum ut fiat, optamus. — Islandici mures, quorum supra memini, haud exiguum morum cum nostro M. œcono mo similitudinem prodere videntur; sed horum quoque accuratior desideratur notitia. Nec magis novimus Mures qui in calidis Orientis, australibus-

ⁱ⁾ M. brachyuri migrantes differte sectorum adfert Operis vol. II. p 154. indicantur in Bremensi relatione, quam seq.
ROESELIVS occasione migrantium in-

que terris migrationibus sese illustrant ⁴⁾), ut hoc itaque genus multa sibi adhuc expectet supplementa.

DESCRIPTIO

MVRIS OECONOMI.

Tab. XIV. A.

Magnitudo supra M. arvalem; facies persimilis, nisi *capite* minore, minusque oblongo, *artusque* paulo robustiores, *oculos* minores, *auriculas* modo vellere majores, modo exiliores, vellere latentes, quo dimoto apparent nudæ, conchoideæ, cutaceæ, anterius fere deficientes, posterius latæ, subvillosoæ; *lobulus* tenuis, planus, extrorsum submarginato-concavus, in ipso sinu baseos a margine postico productus, protegens atrium, continuatusque plica obsoleta circa atrium meatus ampliusculum circulari.

Nasus, ut in M. arvali; *os* angustius; *dentes* superiores paulo latiores, cestriformes, fulvissimi.

Truncus longior, quam in M. arvali, ventricosus. *Palmæ* subtetradactylæ, verruca unguiculato-conica pro police, cui subjectus callus subcompressus. Extrema pedum fuscescunt, digitis annuloso-squamatis.

Cauda cylindrica, obtusa, tenuis, præter tractum supra fuscum albido-pilosa, maxime subtus crebris longioribus-

⁴⁾ *Conf.* quæ de Murium Aegyptiorum & Ponticorum migratione habet **AELIAN.** *hist. anim. lib. VI. cap. 41.* ite inque de caspiis *lib. XVII. cap. 17.* & de populis quibusdam Italizæ sede sua murium migratione pulsis, *Lib. XVII. cap. 41.* Eodemque pertinent *Talpæ*, quæ **HERODOTO** referente regis Affyriorum

exercitum infestarunt, lora scutorum & nervos arcuum erodentes. Ut multa alia omittam. — Videtur etiam Mus ille promtuaria condens in insula Francica oceani indici infestus, peculiaris quædam esse species (*Voyage d'un Officier français.*)

que pilis; conspicue tamen annulata circulis circiter sexaginta.

Vellus luteo nigroque mixtipile, obscurum, magis lutescens, quam in *M. arvali*, medio dorso nigricantius, subtus a gula ad caudam canum (supra fuscā lanuginem). — In junioribus color magis fuscus. Dilutior & magis lutescens maximis & item Kamtschaticis.

Vulvæ orificium in feminis instar præputii prominulum, eademque fere distantia ab ano.

M E N S V R A E.

Pondus masculis paulo supra infraque dimidiam unciam; iisdem longitudo circiter 3." 3 ad 6." cauda 10 $\frac{1}{2}$. *Feminæ* integrum unciam cum drachma una vel altera superare solent, longitudine corporis 4." 2 $\frac{1}{2}$ " caudæ 10 $\frac{1}{2}$ " in aliis corpus 4." 5." cauda 1." 2" — *Feminæ* majoris dimensiones hic addam:

Longitudo tota a naso ad anum	4." 6."
capitis	I.
caudæ	I.
Circumferentia ejusdem	2 $\frac{2}{3}$.
Distantia oculi a naso	5.
Intervallum narium	$\frac{2}{3}$.
Distantia aurium ab oculo	4 $\frac{1}{2}$.
Fissura palpebrarum	1 $\frac{1}{3}$.
Apertura oculi	I.
Longitudo auriculæ *)	3 $\frac{1}{2}$.
a sinu baseos	4 $\frac{1}{2}$.
Diameter lobuli antici	I.
Circumferentia rostri ante oculos	5.
capitis inter oculos & aures	10.
collis	6 $\frac{1}{2}$.

*) In quibusdam semiorbicularis, vix 2." alta, in latitudine 3 $\frac{1}{2}$ ".

Circumferentia thoracis ad armos	2 ¹¹	0. ¹¹¹
medio corpore	2.	4.
alvi ad femora	1.	9.
Longitudo humeri ultra	0	5
antibrachii	0	7.
palmæ, cum ungue (1. ¹¹)	0.	5.
Circumferentia carpi	0	4 ³ ₄ .
Longitudo femoris circiter	0	7.
tibiae	0	8.
plantæ cum ungue (1 ¹ ₄)	0	8 ² ₃ .

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 16. - 19.

Fætor incisi abdominis, ut in *M. arvali*, teterius, licet recentissimo.

Hepar (fig. 16.) lobo sinistro maximo (*lit. a.*), 2 mediis (*b. c.*) *cystidem* (*lit. d.*) inter se continentibus, dextro (*lit. e.*) exiguo, orbiculato, renali (*lit. f.*) lunato, & ad hujus basin duobus Spigelianis (*lit. g.*) constat. *Cystis* fellea exilis, cylindracea, mediorum loborum dexterio-ri adnata. *Lien* oblongus, planus, longitudine 11.¹¹ la-itudine 3.¹¹

Ventriculus (fig. 17.) subtripartitus; pars sinistra (*lit. a.*) seu fundus, vesicularis, oblonga; media (*lit. b.*) subreniformis, substantia crassa, glandulosa; pylorica (*lit. c.*) subcordato - irregularis. Intus *plica* seu valvula pyloricum cavum a majori cavitate distinguens, lata, ciliata, mollis.

Intestinum tenuer XI. pollicum, amplitudine passim calatum scriptorum excedens. *Cæcum* (fig. 18.) amplum, cellulosum, in spiram convolutum, longitudine 4.¹¹ 10.¹¹ adeo-que brevius quam affinibus; ab insertione ilei (*lit. a.*) ver-sus apicem (*lit. b.*) sensim adtenuatum, infra ileum singulare

mo-

modo lobatum (*lit. c.*). — *Spirale* intestinum (*d d.*) initio ampliusculum, laxiore circulo arcuatum, tunc angustiore breviorique circulo contortum, quem retrogradæ duæ spiræ obvolvunt, a quo glomere excrementitium intestinum (*lit. e.*) pergit. Spiralis extricati longitudo 5." excrementitii 8." æquat.

In uno ad Tschulymum inveni tenuem intestinum refertum tæniolis decem, singularibus, quæ itineris casu perierunt, antequam rite describi, vel delineari potuere. — Ileum glandulosa area, orbiculari, insigni instructum.

Ad vulvæ orificium *glandulæ* duæ anfractuosæ, lente majores, moschato fortissimo ichore scatentes, quem per orificium vulvæ effundunt. Minimæ eadem masculis ad præputium.

Sceleton: *Cranio* plane dissimili a M. arvali, inter orbitas latiore, convexo, olla pariter convexa, latiore, depresso-scula, rostro breviore in totum similius hac parte M. domestico (*fig. 19.*). *Molares* postici trisulcati, medii bisulcati, anteriores unisulci. *Costarum* XIV. paria, quo etiam evidenter a M. arvali differt; horum vera octo, 3 ultima confertim ad articulationem ensis inserta. *Vertebræ lumbares* sex, *sacri* duæ, *caudæ* XIII. præter apicem. *Ossa pelvis* parva, angulo pubis acuto & retrorsum vergente, ubi late (præsertim feminis) distantia ossa ligamento in symphysin cohærent; hinc foramen ovale angustum, lanceolatum. Mensuras sceleti in specimine femineo, quod unciam cum drachma sesquitertia pendebat, notavi.

Longitudo cranii	- - -	1 ¹¹	0 ¹¹¹
Latitudo pone zygomata paulo ultra	- - -	0.	5.
inter orbitas ultra	- - -	0.	1 ¹ ₂ .
per zygomata	- - -	0.	7.
rostri ante zygomata	- - -	0.	3.
Longitudo ossium nasi, simulque rostri fere	- - -	0.	3.

	O II 2 $\frac{1}{3}$. III
Longitudo incisorum superiorum	-
inferiorum	0. 3.
maxillæ a condylo	0. 7.
vertebrarum colli	0. 4 $\frac{1}{3}$.
dorsi collectum	1. 3.
lumbarium	1. $\frac{1}{3}$.
vertebrae primæ longissimæ paulo ultra	0. 2.
facri	0. 3.
caudæ	1. 10 $\frac{2}{3}$.
clavicularum	0. 4.
scapulatum	0. $\frac{5}{6}$.
Latitudo earundem	0. 3.
Longitudo humeri	0. 6.
cubiti	0. 7 $\frac{1}{2}$.
ossis metacarpi longissimi	0. 2.
phalangis primæ	0. 1 $\frac{1}{3}$.
secundæ	0. $\frac{1}{3}$.
ossis innominati	0. 9.
ilei ad usque acetabulum	0. 5 $\frac{2}{3}$.
foraminis ovalis	0. 1 $\frac{1}{3}$.
femoris	0. 7 $\frac{1}{4}$.
tibie	0. 9 $\frac{2}{3}$.
fibulae quoisque distinguitur	0. 4.
calcanei	0. 2.
ossis metatarsi longissimi	0. 3 $\frac{1}{3}$.
phalangis primæ	0. 1 $\frac{2}{3}$.
secundæ	0. $\frac{2}{3}$.
sterni præterensem	0. 6 $\frac{1}{3}$.
ensis	0. 2 $\frac{1}{4}$.

M V S G R E G A L I S.

Maxima quidem, præter colorem, similitudo inter M. *gregalem* & M. *arvalem* Europæ nostræ, uti inter hunc & M. *œconomum*, imo fere major intercedit; atamen speciem

distinctam constantes characteres externi & vitæ pabulique genus diversum, extra dubium ponunt. Et quidem Murem arvalem generaliore proportione corporis, natura veilleris, nisi durioris, forma cranii, costarumque numero assimilatur; sed tamen accuratius comparatis proportionibus magis differt, quam ut a loco & climate tantum mutatus videri queat, præterquam quod colore, pili rigiditate & instituto vita & victus plane differt. Id tamen monendum est, M. gregalem tantum in orientali Sibiria dari, ubi M. arvalis Europeæ nunquam observatur. — Contra a M. œconomo, qui easdem regiones colit, pluribus notis differt: non in depressis, graminosis, ut ille, sed clatis semper montium & camporum habitat; non colligit radices, quas in M. œconomi historia indicavimus, sed bulbos liliacearum, unde in maxime borealibus, ubi lilia desunt, non occurrit; corpus denique habet minus elongatum, auriculas paulo maiores, caudam paulo breviorem; maximeque cranio & costarum numero discrepat. Minus adhuc coincidit cum M. sociali, licet colorem huic similem habeat; sed pilorum plane aliam indolem diversaque proportiones, costarum numerum, vivendi normam, patriam, aliaque comparatis descriptionibus perspicienda. — Præterque enumeratas hasce species cum nulla hucusque mihi nota facile confundi poterit.

Mus gregalis idem est, quem in Baikalenium animis selencho sub nomine M. socialis, addita Tungusica appellatione (*Niri-Katscham*) recenset GEORGI (*Itiner. p. 162.*) M. hi citra Obum nusquam visi sunt, primosque ad Tschulynum observavi, paulo lutescentis coloris. Copiosiores sunt in campis & montanis apricis supra Krasnojarum inter Yjus & Ieniseam fl. usque ad Abakanum & altiora juga; copiosissime

regionibus Transbaïkalensibus, præcipue Dauuria. Ibi scilicet abundant, ubi copiose crescit *Lilium pomponium* & *Allium tenuissimum*, cuius bulbi fatui, subdulces, vix alliaceum saporem habent. His enim bulbis (& *Trifolii Lupinastri* forte radicibus) præcipue victitant, hos colligunt in hyemis solatium. Estque hæc species murium, cuius Allia insipida colligentis mentionem fecit GMELINVS *Flor. sib. I. p. 62.* Semper, ut adtigi, elatum & siccum solum quærunt, vix in humidis pratis, insulisque fluminum, quæ loca M. œconomio frequentia sunt, cuniculatur. Inde forsitan nec migrant; mihi saltem de horum migrationibus non constat, licet verosimiles inde fiant, quod variis in locis satis confertim habitent, pluresque sæpius in uno antro, quod migratoriis muribus solemne est. Domesticam vitam nunquam appetunt, sed Nòmadica in libertate vivunt. *Cameram* pro nido, fere instar M. œconomi, sub ipso cæspite satis spatiösam cavant, ostiolis circumquaque plurimis foras perviam, ea differentia, quod terram ostiolis egestam supra cavum nidi quasi de industria accumulent & convexum tuber arte effiant, quo pluvia defluat & a penatibus arceatur. Circa nidum deinde, in quo familiæ integræ (mater cum conjugé & ejusdem anni pullis) degunt, etiam *promptuaria* cavata sunt, ductibus a nido adeunda, quæ autumnali messe bulborum lectissimorum replent. Certum est semper hanc speciem, non M. œconomum, in iis saltem, quas adii, regionibus bulbos liliaceorum conquirere *). Inde concluderem Murem hunc nostrum etiam in Kamtschatka abun-

*) In regionibus ad Teniseam, circa mis profundos) iu antris murium reperi, Abakanum præsertim, ubi Erythrōnium tos fuisse audivi.
abundat, nunquam hujus bulbos (ni.

dare, & Lilii Kamtschatici aliorumque bulbos ibi legere, quos STELLERVS (utramque speciem confundens) inter M. œconomi cibaria, promiscue cum reliquis radicibus, huic posteriori gratis, recenset. Inter missas quidem e Kamtschatka pelles nullam M. gregali similem inveni; id tamen nihil probat, quum istæ pelles tantum in regione Portus Bolscherezkiensis collectæ fuere, in depressis pratis. — Neque frigiditas regionis repugnat, quum montosa Dauuria non sit tepidior Kamtschatka, immo Mures nostri usque ad Ieniseense oppidum, sub præfrigida latitudine positum, observati fuerint; nempe quoisque dulces bulbi proveniunt, quos etiam Tungusi ex huius maxime speciei antris autumno pro cupediis effodiunt.

Magnitudo in M. gregali secundum sexum utique variat, ut in M. œconomico, sed minus constanter, minorique gradu. Plerique Mares multo minores sunt feminis; attamen dantur aliqui, quorum magnitudo ad majores feminas accedit. Habui etiam feminas minoris staturæ, an juniores?

Duos Mures e Dauuria effarctos accepi, quos equidem pilus & color, ut & pleræque proportiones a M. gregali distinguere vetant, quos tamen silentio transire haud possum, licet specificam dignitatem e solis exuvii & imperfecta observatione largiri nequeo. Poterunt in posterum melius observari & si distinctæ sint curatius, etiam per anatomen, determinari.

Horum *alter* magnitudine æquat M. gregalis maximas feminas & a Studioso N. sokolof ad Argunum, circa Soktui, loco herbido captus fuit in cuniculo, qui M. gregalis videbatur. Mordacissimus fuit, quod M. gregalis vulgo non audit; pugnacem quoque testabantur palmæ cicatricosæ & mutilæ. Exuviarum, quas etiamnum servo, præcipua differentia est in

dentibus primoribus robustis, intense luteis, & quidem superioribus acie sua communi medio in angulum argute acutatis, ut *figura 20. tabulæ XVII.* expressi; ceterum sulco obsoleto, ut in M. gregali vulgari exarati sunt. Videtur etiam hæc mucronata dentium acies attritu oriri potuisse, & forte senio proiecti robustiori & pugnaci indoli tribuenda venit. Attamen aliæ adhuc differentiæ quædam curata comparatione patescunt: auriculæ, quantum e sicco judicare licet, paulo maiores sunt & plane nudæ; plantæ proportione breviores; velloris color e pâlido gryseo cinereus, dilutior, quam in M. gregali, lateribus albicantior, neque rostrum fuscescente supra tractu insignitum, sed uniformiter cinereum. Reliqua ita conveniunt, ut vix dubitem varietatem dicere. Longitudo exuviarum tota 3." 10." caudæ 9." capitinis 1" 2" plantæ 7 $\frac{1}{4}$."

Alterum, de quo dixi, specimen itidem laudato Ammanensi debeo, qui affirmabat se Mures constanter tales pluries, in humidulis ad Argunum pratis, circa Suktui & Zuru-chaitu obseruasse. Cuniculi, in quibus deprensos retulit, maxime singulares sunt, & diversam speciem arguere videntur; nisi dicas Murem gregalem forte nova domicilia condentem talia moliri. Canales sunt longissimi, in ipsa fere cæspitis substantia flèxuose decurrentes, ramosi, labyrinthici, crebris ostiolis (quibus terram egerit) pertusi, in quibus duobus tribusve locis ampliori spatio herba pro nido congesta, nullumque profundius diverticulum appetat. Hujusmodi cuniculos ipse pluries ad Ononem & ad Abakanum inveni & miratus sum; nunquam vero incolam comprehendere datum fuit. — Mus, quem canaliculorum auctorem asseverabat Studiosus, colore, itemque proportione artuum & caudæ, M. gregali si-

millimus est, & magnitudine mediocres hujus speciei æquat. Videtur gracilior esse affinibus, & præsertim currens elongato corpore mustelam parvulam referre dicebatur. Dentes, auriculæ & reliqua ut in M. gregali; Verruca etiam acute unguiculata pro pollice in palmis. Vellus paulo rufius videbatur, & color minus flavicans. Maxime insignis in recenti videbatur tumor externus *glandulæ* lumbaris vel hypochondriæ, quæ omnibus muribus in tractu subcutaneo, vasculoſpingui solemnis, externe tamen in aliis haud appetet. Huic utrinque ante flexuram femorum quasi cystis protuberabat, cum area externa velleris nudiuscula supra ipsam glandulam. Longitudo exuviarum, quas accepi, fuit 3." 8." caudæ 9." plantarum cum unguibus 7½." capitis circiter 1." 1." Costæ in sceleto XIII.

Habui etiam aliquot specimina in borealibus ad Ieniseiam lecta, M. gregali affinia, in plerisque, etiam colore similia, quæ conservativo e liquore non facile fuit determinare. Videbantur a M. gregali differre: 1.) Cranio minus oblongo, seu paulo crassiore & breviore, præsertim rostro; facie magis hirta; trunco (præsertim quoad spinam lumbarem) longiore; 2.) Dentibus primoribus M. arvali similiорibus; molaribus paulo diversis, supra utrinque IV. cum accessorio scilicet antice parvo, qui M. gregali deficit; 3.) humeris brachiisque paulo longioribus, robustioribus, palmaque latiore, villosiore; quum tamen postici artus vix differant; 4.) Vellere, quod obscurius paulo habet M. gregali, subtus fere albo. — Idem a M. arvali brevitate auricularum atque caudæ, magis pilosæ, crassitie capitis majore, artibus posticis brevioribus,

anticis majoribus, *cet.* differebant. Mensuræ quædam M. gregali comparatæ sic habuerunt:

	<i>In gregali.</i>	—	<i>Ratio</i>
Longitudo tota	3. ¹¹	4. ^{III}	3. ^{II} 5. ^{III}
capitis	1.	1.	0. 11.
caudæ	0. 9.	—	0. 9 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia crani	1.	4.	1. 6 $\frac{1}{2}$.
Longitudo femoris	0. 5 $\frac{1}{3}$.	—	0. 5 $\frac{1}{3}$.
tibie	0. 7.	—	0. 7.
plantæ	0. 7 $\frac{1}{3}$.	—	0. 7 $\frac{1}{3}$.
humeri	0. 4.	—	0. 5.
antibrachii	0. 5 $\frac{1}{3}$.	—	0. 6 $\frac{1}{3}$.
palma	0. 3 $\frac{1}{3}$.	—	0. +.

Has igitur mihi dubias species vel si mavis varietates, indicasse sufficiat.

DESCRIPTIO

MVRIS GREGALIS.

Magnitudo semper paulo infra M. œconomum consistit, & trunus tantillo brevior, at longior, quam in M. sociali.

Caput magis hirtum, at labia minus crassa: *Mystraces* plerique nigri, non, ut in M. sociali, albi. *Auriculæ* majores, ovales, plicatiles, tenues, vellere eminentes, apice subvilloso - fuso.

Dentes primores lutescentes, superiores latiusculi, sulco obsoletissime exarati, acie excavati.

Pedes robustiores quam in M. sociali, nudiusculi, fusi: *palmæ* subtetradactylæ, *callo* pollicari papilliformi, subunguiculato; calli duo sub carpo contigui, verrueiformes (in M. sociali distantes). *Plantarum* digiti omnes unguiculati, mediæ tres non plane æquales.

Cau-

Cauda crassior, quam M. sociali, pilis longioribus, præsertim apice (nigrescentibus) setoso, annulis inter pilos circiter XL.

Vellus rude, duriuseulum, minus læve, sed strictum. *Color* supra gryseo - pallescens, pilis medio dorso crebrioribus, nigrescentibus obsfuscatus; lateribus sensim pallidus, pilis gryseis mixtus; subtus pallidus sordideve albescens.

M E N S U R A E.

Pondus in majoribus (seminis) unciam cum didrachma æquat, harumque longitudo 4." 6.%" cauda 1" explere solet. In maribus vulgo pondus 4 ad 7 drachmarum inveni; sequentesque mensuræ e specimine sex drachmarum petitæ sunt:

	3." 6.%"
Longitudo tota a naso ad anum	-
capitis	1. 0.
caudæ sine pilo	0. 10.
excedentium caudam pilorum	0. 2 $\frac{1}{2}$.
Distantia oculi a naso	-
auris ab oculo	0. 4 $\frac{2}{3}$.
Fissura palpebrarum	-
Longitudo auris	0. 2 $\frac{1}{2}$.
Ejusdem latitudo explanata	-
Circumferentia rostri ante oculos	-
medio inter oculos & aures	1. 8 $\frac{1}{2}$.
colli	1. 6 $\frac{1}{2}$.
thoracis pone armos	1. 8.
medii corporis	2. 2.
Longitudo humeri in sceleto	-
cubiti	0. 5.
palmae	0. 6.
femoris in sceleto	0. 4.
tibiae	0. 7.
plantæ	0. 7 $\frac{1}{2}$.
unguium in palm. & pl.	0. 1.

ANATOMIE.

Tab. XVII. fig. 20.*

Interanca maximam cum M. œconomio similitudinem pro-diderunt. *Ventriculus* itidem medio glandulosus, intus plica fimbriata bilocularis. In ileo *glandula* conglomerata, orbicularis, insignis. *Cæcum* simillimum, sed paulo longius, nempe 6." 9." dum in M. œconomio æquali vix esset 5." 9."

Costæ in sceleto constanter XIII. parium, e quibus vera VII. duo ima ad ensis basin inserta. *Spina lumbaris* VI. vertebrarum longarum, quæ collectim 9 $\frac{1}{2}$." æquant, at dorsalis 10." colli 3 $\frac{1}{2}$." *Os sacrum* biarticulatum 2 $\frac{1}{2}$ linear. *Cauda* (1." 1 $\frac{1}{2}$.) XIV. vertebrarum, quarum tamen duæ priores, minus mobiles sacro adnumerari possunt. *Ossa innominata* longitudine 6 $\frac{1}{2}$."

M V S

R V T I L V S.

Dum plerique Mures brachyuri constanti œconomia industrii vivunt, pabulum colligentes, certamque in condendo cuniculos legem servantes; hic, quem descripturus jam sum, mire degener, rapina & cæde vagus vivit, nullam certam cuniculorum methodum observat, immo sæpe tuguriorum rusticorum & granariorum fit parasita, quod inter assines nullus. Illum frequentissime in omni Sibiria transobensi, locis præser-tim sylvaticis, etiam alpinis frigidis, observavi, immo e ter-ris arcticis (ad ipsum Sinum Obensem captum) habeo, sed

magis fuscidum. In Dauuriæ sylvis frigidis putridos truncos inhabitantem, alibi sub tignis casarum rusticarum in terra raptim congesto nido latentem & etiam justis aliquando, sed alienis forte in cuniculis, autumno vero sub frumenti acervis, passim inveni. GMELINVS ad Lenam observavit, dicitque Iacutiae in domibus hybernare & a Iacutis (communi cum M. œconomœ nomine *Kultujach*) assatum comedи scripsit. STELLERV ad Ilgam & Aldanum dari, reliquit; idemque est, qui in Kamtschatka sub nomine *Tschetanaustchu* (Muris rufi) notus est, crediturque collectas a M. œconomœ radices suffurari "), & maxima ubique copia in Kamtschatkæ sylvis, montibus, ericetis vagatur.

Per totam hyemen alacres sunt & supra nivem discurrunt, ubi vestigia mirum in modum in orbes & anfractus intricata passim conspiciuntur. Frequentes etiam incident in decipulas carnibus inescatas, quæ Ermineis similibusque feris capiendis statuuntur, unde carnarium & omnivorum eorum appetitum colligere licet.

Ex omnibus istis apparet, quantum M. rutilus a speciebus affinibus differat, quod aliunde proportionibus & colore satis indicatur, in quibus momentis Sibiricos vix unquam variasse vidi. Vnicum specimen e plaga arctica adlatum colore in dorso ferrugineo - fuscescente, obsoletiore, latera versus lutescente differre visum est, non proportionibus.

Sed observavi circa medium Volgam, præsertim in Casaniensibus & Simbirskiensibus agris, frequentem hyeme circa pagos & granaria Murem structura & colore apprimæ quidem

^{a)} KRASCHENNIKOF. descr. Kam. Beschr. von Kamtsch. p. 129. not. a. tschatk. edit. russ. I. p. 226. STELLER

similem, attamen paulo minorem Sibiricis, cauda proportione tenuiore & longiore instructum; cæteroquin etiam hic (præter fulvedinem dorsi saturatiorem & latius diffusam) vix diversus, neque sufficienti jure pro distincta specie habendus videtur. In plurimis hujus varietatis individuis pondus quatuor cum dimidia, vel quinque drachmarum vulgo observavi; longitudo fuit 3." 4." capitis 1." caudæ 1." 6 - 8." — Et hisce plane similem murem quondam (Augusto MDCCLIX.) in Horto botanico Göttingensi obtinui, cuius etiamnum descriptionem atque dimensiones servo, accuratissime cum Volgensi nostra varietate coïncidentes. Mirumque quod in utraque caudam, multo licet longior esset quam sibiricis, totidem tamen vertebris conflatam invenerim, aurumque formam & proportionem simillimam. Itaque nullus dubito in occidentalibus observatos istos cum Sibiricis conjungere, speciemque *Muris rutili* ab Europa usque in finem Asiae dispersam pronunciare, quamvis inter Volgam & Obum medias per regiones vix observata nobis fuit, & inter europæos mures a nullo hucusque Zoologo differte indicata.

DESCRIPTIO *MURIS RVTILI.*

Tab. XIV. B.

Magnitudo constantior, in utroque sexu subæqualis, circiter M. arvali compar.

Rostrum cum naso hitsutissimum & facies fere ejusdem. *Myctaces* tenues, albicantes, longitudine capitis. *Dentes* ut in M. œconomico, paulo angustiores, antice flavi.

Oculi vix rostro propiores, parvuli. *Aures* affinibus (M. gregale, arvali, cet.) majores, ovales, tenuius albo - mem-

branaceæ, complicatæ, nudæ (præter apicem vellere prominentem cum antico margine ferruginico villosum); *atrium* meatus spatiostum, lamella meatum protegente minus producta, quam in M. œconomico.

Palmæ plantæque trantillo majores & robustiores, quam affinibus. *Palmæ* subtetradactylæ, ungue pollicari minuto, ut in M. œconomico, paulo obtusiore.

Cauda (in quibusdam casu detruncata) multo crassior, quam affinibus, longitudine (in sibiricis) minus abludente, pilosissima undique, (paulo minus Volgensibus, quibus annulos circiter 80. numeravi).

Vellus fore tenerius, quam in M. œconomico. *Color* a media fronte per dorsum ad clunes usque uniformis læte rufo-fulvus vix summis longiorum pilorum apiculis fuscescens; latera dilute gryseo - flavescent, ut & rostrum, immixtis pilis sparsis fuscis; alvus & gula sensim albescunt. Pedes albi, pilosiores quam affinibus. Cauda supra tractu fusco, subtus pallida lateribus flavidior. Lanugo velleris ubique fusca.

Übera feminis bina abdominalia, bipapillaria, valde conspicua notavi, nulla thoracica.

M E N S V R A E.

Sibiricos pondere a IV. ad VII. drachmas variare obser-vavi. Femina quæ pondus VII. drachmarum aliquot gravis excedebat, sequentes dimensiones dedit:

Longitudo tota a naso ad anum		3 // 7 $\frac{1}{2}$ //
- - - capitis		1. 1 $\frac{1}{2}$.
- - - caudæ sine pilis		1. 1.
- - - pilorum caudam exsuperantium		0. 3.
Distantia oculi a naso		0. 4 $\frac{3}{4}$.
- - - auris ab oculo		0. 4.

Oculi clausi diameter	-	O. $\text{II } \frac{1}{3} \text{ III}$
Intervalum narium	-	O. $\frac{1}{2}$
oculorum filo	-	O. 4
circinno	-	O. $3\frac{1}{2}$
Longitudo auris a basi	-	O. $5\frac{1}{2}$
a vertice	-	C. 4
Ejusdem latitudo summa	-	O. $4\frac{1}{3}$
Circumferentia rostri	-	I. O.
capitis	-	I. 4
colli	-	I. $\frac{1}{2}$
thoracis ad armos	-	I. $4\frac{1}{2}$
in medio corpore	-	I. 8
alvi ad femora	-	I. $6\frac{1}{2}$
baseos caudæ	-	C. 3
Longitudo colli	-	O. 2
antibrachii	-	O. 6
Longitudo palmæ cum unguiculis ($\frac{3}{4} \text{ III}$)	-	O. 4
tibiæ	-	O. 8
plantæ cum unguibus (fere 1. III)	-	O. $8\frac{1}{8}$

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 21. 22.

Hepar fere ut in M. œconomico, *Cystide* exigua inter lobos incumbentibus.

Ventriculus (fig. 21.) naturali magnitudine (ut reliquorum viscera) depictus, multo major, quam affinibus, oblongus, versus antrum pyloricum strictura s. isthmo valde coarctato bilocularis, cui intus respondet *plica* valvularis tenuis, non fimbriata. *Pars pylorica* ventriculi multo minor, inæquali - sublobata, ad majorem arcum *scuto* glandulofo, subovali instructa. *Chymus* contentus in hyeme dissectis plerumque lutum terreum, particulis rosis mixtum.

Intestinum tenuie longitudine 15" crassitie tenuioris calami. *Cæcum* (fig. 22. a - b.) primum rectiusculum, extremo subadtenuato, subtrispire, longitudine 4" apice obtusum. Inte-

stinum *spirale* (*lit. c.*) tenue 2." 6./// posteriore medietate oblique striatum; *excretorium* (*lit. d.*) usque ad anum 4." 6.///

Sceleton: *Cranium* brevius, multoque convexius, quam in M. arvali & œconomico, temporibus ad insertionem massetaris vix obsoletissime angulatis, zygomaticum arcu latius divaricato, quam in iisdem; isthmo inter orbitas rostro latiore, rostri proportione fere ut in M. œconomico, sed maxilla ad molares haud gibba. *Costarum* XIII. paria, quorum VII. vera. *Sterni* segmenta intermedia IV. *Vertebræ* lumbares VI. sacri tres, caudæ XVI. quarum priores in sibiricis admodum breves. *Offa* artuum proportione admodum tenuia. *Sympysis* pubis solida, neque angulis retrorsum directis.

Pro mensuris sceleti specimen pondere 6 $\frac{1}{3}$ drachm. longitudine 3." 4./// cauda 12 $\frac{7}{8}$./// serviit:

Longitudo cranii	○. 10 $\frac{1}{4}$ //
Latitudo ejusdem pone zygomata	○. 5.
- - - inter orbitas	○. 1 $\frac{4}{5}$.
- - - zygomaticum per arcus	○. 5 $\frac{3}{4}$.
- - - baseos rostri	○. 1 $\frac{3}{4}$.
Longitudo rostri ossiumque nasi	○. 2 $\frac{3}{5}$.
- - - incisorum superiorum	○. 1 $\frac{1}{4}$.
- - - inferiorum	○. 2 $\frac{1}{3}$.
- - - maxillæ ad condylos	○. 4 $\frac{2}{3}$.
- - - columnæ vertebris colli	○. 3 $\frac{2}{3}$.
- - - vertebris dorsaliū collectim	○. 10.
- - - lumbarium	○. 9 $\frac{1}{3}$.
- - - sacri	○. 4.
- - - caudæ in sibirico	I. 5 $\frac{1}{3}$.
Sterni sine ense longitudo	○. 5.
- - - ensis fere	○. 3.
Longitudo clavicularum	○. 3 $\frac{2}{3}$.
- - - scapulæ	○. 5.
Latitudo ejusdem	○. 2 $\frac{1}{2}$.

Longitudo humeri		o. II	5. III
cubiti	-	o.	6.
ossis metacarpi medii	-	o.	1 $\frac{2}{3}$.
ossum innominatorum	-	o.	7.
ilei ad usque acetabulum	-	o.	4 $\frac{1}{5}$.
foraminis ovalis	-	o.	1 $\frac{3}{5}$.
femoris	-	o.	6.
tibiæ	-	o.	7 $\frac{2}{3}$.
fibulæ quoisque distincta	-	o.	3 $\frac{5}{6}$.
ossis metatarsi medii	-	o.	3.
phalangis primæ	-	o.	1 $\frac{1}{2}$.
secundæ	-	c.	$\frac{3}{4}$.

M V S

A L L I A R I V S.

Diu de specie Muris, quam *Allii angulati* aliorumque bulbos acri gustu præditos in cellulas subterraneas congerere rusticis Sibiriæ, præsertim circa Ieniseam, Kanum & Angaram, notissimum est, sollicitus fui, donec tandem duo specimena liquore servata e regione urbis Ieniseæ accepi, quæ pro alliariis muribus mittebantur. Distinctissimam utique speciem loquebatur aurium præsertim magnitudo, qua plerosque Mures brachyuros vincit; color etiam cinerascens singularis est, ne de mystacum longitudine, variisque proportionum momentis dicam. Verum an hæc ipsa sit species quæ singulari isto appetitu allia in victum adhibet, cujusque cuniculos propter Allia obtinenda fodunt Russi & gentiles Sibiriæ sylvestris; id equidem ex aliena fide tantisper trado, non assero, speciem distinxisse contentus.

DE.

DESCRIPTIO

MVRIS ALLIARII.

Tab. XIV. C.

Magnitudo M. œconomi. *Habitus* inter M. domesticum & arvalem medius. *Caput*, mystaces longiores, aures magnæ patulæ Muris musculi; truncus elongatus, cauda brevis, statura M. arvalis. — *Mystaces* albidi, majoribus setis basi fuscis. *Aures* magnæ, nudiusculæ, lamina interius supra meatum transversa, insigni, protegente; nullo antitrago ante meatum.

Pedes mediocres: *palmæ* tetrادactylæ, callo pollicari mollusculo, verruciformi.

Cauda proportione fere ut in M. œconomico, pilis ita vestita, ut annuli non appareant.

Vellus subsemipollicare, inæquale, molle, strictum, in dorso cinereum, pilis longioribus extremis gryseo - fuscescentibus; latera cinereo - albida, subtus pedibusque totis albidis. *Cauda*, præter tractum supra fuscum, alba. *Aures* fuscescentes.

Mammæ duæ pectorales, totidem abdominales & duæ inguinales.

MENSURA E.

Pondus in liquore conditis explorari non potuit.

Longitudo tota a naso ad caudam		4. ¹¹	2. ¹¹¹
- - - capitidis		1.	$\frac{2}{3}$.
- - - caudæ sine pilo		1.	4.
- - - exsuperantium caudam pilorum		0.	6.
- - - pilorum mystacis longiss.		1.	2.
Distantia oculi a naso		0.	4.
- - - auris ab oculo		0.	4.
Fissura palpebrarum ultra		0.	1.
Distantia inter oculos circinno		0.	4.
- - - aurium per verticem		0.	$4\frac{1}{4}$.

K k

Longitudo aurium	O. $\frac{11}{2}$
Earundem latitudo	O. $6\frac{1}{4}$
Circumferentia rostri	I. 2.
- - capitis inter oculos & aures	I. 9.
- - colli	I. 7.
- - thoracis pone armos	2. 4.
- - medio corpore	2. 9.
Circumferentia corp. ad femora	2. 5.
- - caudæ	O. 4.
Longitudo tibiæ	O. $9\frac{1}{2}$.
- - plantæ	O. 9.
- - antibrachii	O. 7.
- - palmæ integræ	O. $4\frac{1}{2}$.

ANATOMICA.

In illo, quem descripsi & dissecui, *hepar* morbosum fuit, in maximam molem auëtum, præsertim lobis majoribus per melicerides tuberosis, lateralibus solis & superis in naturali statu relictis. *Cystis* exigua, vacua inter lobos superos. *Ventriculus* bipartitus, ut in affinibus.

Sceleton: *Cranio* simile M. æconomico & rutilo, sed omni parte oblongius, isthmo inter orbitas rostro latiore, & fronte non æqualiter convexa, sed versus verticem plano-impressa (*Tab. XVII. fig. 22.**) *Molares* ubique tres. *Costarum* XIII. paria; *sternum* ossiculis intermediis IV. *vertebrae lumbares*. VI. *sacri* III. *caudæ* XV. connumerato (ut in omnibus) apice. *Sympysis pubis* angustissima, ligamento cohærens.

Longitudo crani in descripto	C. $11\frac{1}{2}$.
- - rostri ossiumque nasalium	C. $3\frac{1}{2}$.
Latitudo ollæ pone zygomata	C. $5\frac{1}{4}$.
- - inter zygomata	O. 6.
- - isthmi inter orbitas	O. $1\frac{3}{4}$.
Longitudo maxillæ a condyllo	O. 7.
- - incisorum superiorum fere	O. 2.

Longitudo inferiorum	O $\frac{11}{3}$ $\frac{1}{3}$ III
vertebrarum colli simul	O. 4.
dorsi collectum	I. I $\frac{1}{2}$.
lumbarium	I. O.
facri	O. $4\frac{1}{2}$.
caudæ	I. 10.
Longitudo sterni manubrii	O. 2.
corporis	O. $4\frac{1}{3}$.
ensis ossæ	O. $3\frac{1}{3}$.
clavicularum	O. 4.
scapulæ	O. 5.
Latitudo ejusdem	O. $2\frac{1}{2}$.
Longitudo humeri	O. $6\frac{1}{3}$.
ossium innominatorum	O. $8\frac{1}{2}$.
ilei ad acetab.	O. 5.
foraminis ovalis linearis	O. $2\frac{1}{2}$.
femoris	O. 8.
fibulæ quoisque distincta	O. 5.

M V S

S A X A T I L I S.

Proprium transbaikalensi regioni Mongoliæque desertæ esse autumo M. faxatilem, cuius præterea per Sibiriam nullibi vestigium inveni. Miro modo imbellibus plantis inter rupes & saxa cuniculum sibi effodit, fissuras humo repletas observans, quas gelu & radicum vis vegetans dilatavit. Videtur in aridis, soloque nudatis montibus ex Astragalorum præsertim semi-nibus victum legere. Observavi cuniculos ejus primum ad Udam, dein ad Ononem in montium, saxis asperrimorum, latere meridiano soli opposito. Similibus locis ad Arguinum observatus & captus fuit. Estque hic ipse, cuius mentionem in Hod-

cgeticci MS^{to} facit MESSERSCHMIDIVS, nomine "Muris montani brachyuri, dauurici,".

Cuniculi constant canali majore oblique anfractuoso, per quem terram egerit; altero, vel duobus pluribusve subperpendicularibus, inter rupes pariter anfractuosis, nullo terræ cumulo conspicuis, qui sœpe sesquiulnari, immo biulnari tractu ad *nidum* descendunt, herba molli farctum.

Distinctissimam esse speciem magnitudo, qua reliquos affines Mures superat, caudæ longitudo paulo insignior, qua ad myosuros inclinat, aures majusculæ, aliaque probant. Quum autem descriptio ad recentia specimina facta casu perierit, ex affervatis exuviis, ut potero, describam.

DESCRIPTIO

MVRIS SAXATILIS.

Tab. XXIII. B.

Facie similior M. sylvestri, quam arvali. *Magnitudo* prioris qui majoris staturæ. *Caput* oblongum, rostro subacute.

Dentes primores, ut in priorę, superiores fulvi, crassi, acie curta; inferiores flavescentes.

Mystaces tenues, nigricantes, capite breviores. *Aures* vellere multo majores, ovales, extremitate prominente villosæ, fuscæ.

Artus proportione majores atque robustiores, (fere ut in Ratto), præsertim postici, extremis nudiusculi, nigricantes. *Palmae* unguiculo pollicari parvulo.

Cauda vix dimidio corpori æqualis, tenuis, linearis, squamoso - nudiuscula, pilis sparsis, subtus albicantibus.

Color supra fuscus, gryseo parcius immixto; latera magis grysea; subtus cinerascente - albus. Rostrum fuscum, vix exili area circa nasum nudum albicante.

M E N S V R A E.

Pondus recentis fuit unciæ fere cum integra drachma.

Longitudo corporis	-	-	-	4. ^{II}	0. ^{III}
capitis	-	-	-	1.	1.
caudæ	-	-	-	1.	6.
palmæ	-	-	-	0..	5.
plantæ	-	-	-	0.	10.

M V S

A C C E D V L A.

Inter mures buccarum sacculis Cricetum referentes, quos in Asia boreali observavi, hæc species magnitudine eminent, licet ab ipso Criceto tantundem distet, quantum a Lepore vulgari L. pusillus noster. Est autem apud nos rarer, australiorum forte regionum frequentior incola; immo unicum plane specimen hujus obtinui, a Rhymno fluvio adlatum, quod etiamnum in liquore servo. Captus is fuit, a cane ad hoc instituto, in colliculosa regione inter rivos Irtek & Kindely, noctu extra antrum currens; unde & hujus structura, juxta cum reliquis moribus ignoratur. Accolæ Cosacci referebant hunc murem interdum noctu migrare, ut quibusdam locis repentinae cohortatim apparent, vulpium, a quibus infectantur, largam venerationem tunc promittentes. Sed dubito esse hoc vere de præ-

sentii specie intelligendum; potuerunt enim hi minus adtentata de plebe homines M. Lagurum vel socialem, vere migrantes species cum Accedula sine tertio comparationis oblata confudisse. Non enim consentaneum videtur indoli Murium sacculiferorum, ut in societatem peregrinatoriam coëant, quum sint mordaces & viciniam consanguineorum vulgo haud ament. Debuisset etiam tunc species hæc nostra frequentior observari in illo deserto, quod in hæc minuta animalcula eorumque antra adtentissimus peragravi. Liceat ergo de ista narratione tantisper dubitare & pro sporadica specie M. Accedulam proponere.

Distinguitur a sequentibus speciebus facile magnitudine, auricularum forma subemarginata, labiorum notabili crassitie, colore subuniformi gryseo. Caudæ crassitudine & brevitate cum M. songaro solo convenit, cum quo propter reliquam dissimilitudinem a nemine facile confundetur.

DESCRIPTIO

MVRIS ACCE DVLAE.

Tab. XVIII. A.

Magnitudo fere dupla M. arvalis. *Caput* majus eodem, labiisque carnosissimis rostro obtuso.

Nasus rotundatus, pubescens, solo limbo transverso supra nares, prominuloque ad septum utrinque margine lunulato, nudis.

Labium superius alte bilobum, incisura in sulcum septi inter nares profundum continuata. *Labium* inferius & maxime sinus oris utrinque laxi, carnosissimi, tumidi, unde aspectus singularis; ipsum labium inf. ad oris sinum inflexum, connivens supra aperturam utrinque ad mandibulam hiantem,

quæ ducunt ad saccos buccarum amplissimos, colli latera, ad humeros fere usque occupantes.

Dentes primores supra minusculi, extus convexi, lutescentes, truncati; inferiores longi, subulati, albidiiores.

Mystaces tenues, vix capite longiores, quinque ordinum; anticus setis albidis, longioribus nigris. *Seta* supraocularis gemina, nigra; *Pili* aliquot longiores, albi sub sinibus oris. *Verruca* cum setis circiter VI. albis sub antibrachio versus carpum.

Oculi majusculi, medio inter nasum & aures, palpebra superiore tota, inferiore antrorum pilis nigris ciliata. *Periopthalmium* caruncula plana, fuscescente prominulum.

Auriculæ insignes, reclinatæ, nudiusculæ, fuscescentes, forma oblongo-ovata, apice rotundata, & postico margine versus apicem obsolete sinuata.

Collum & *truncus* brevia, crassa. *Artus* breves, robusti, extremo nudiusculi, albi. *Palmæ* maiores, tetradactylæ, papilla loco pollicis sine vestigio unguis; *Vola* tuberculis tribus ad digitos, & duobus parallelis, æqualibus sub carpo, quorum pollici proprius magis prominulum. — *Plantæ* pentadactylæ, pollice multo breviore, subtus tuberculis sub metatarso senis, in duo basi obversa triangula positis.

Cauda brevissima, cylindrica, vix extremo subadtenuata, obtusa, supra longitudinaliter fusco, ceterum albo-pilosa, ita ut subtilissimi annuli numerari nequeant.

Vellus haud prolixum, laeviusculum. *Color* in circumferentia oris late, ultraque nasum & versus buccas albus; ceterum supra e lutescente cinereus, pilis fuscis immixtus, subtus albo-canescens; extrema pedum alba.

Mvs in ipsa basi cande. *Vulva* proxima, versusque anum ictiato - effusa, anterius prominens papilla crassa, orificio urethrae pertusa. *Mammæ* papillæ areolis nudis cinctæ, duo thoracicae sub armis, quatuor intersemorales. *Arculus* umbilicalis oblonga nuda, ipseque umbilicus sanguineo, anteriori effuso notatus.

M E N S V R A E.

Pondus proxime unciam æquavit.

	3. II I. III
Longitudo tota a naõ ad basin caudæ	-
capitis	1. 3.
caudæ fere	0. 8.
pilorum excedentium vix	0. $\frac{3}{4}$.
Distantia oculi a naõ	-
auris ab oculo	0. 5.
Palpebrarum fissura	-
apertura	0. 2.
Circumferentia capitis inter oculos & aures	-
rostri ante oculos	1. 6.
Intervallo oculorum filo	-
per axin	0. 5.
narium	0. $\frac{4}{5}$.
Intervallo aurium filo	-
per axin	0. $\frac{5}{6}$.
Auricularum longit. a basi	-
ad verticem	0. 6.
latitudo explanata	0. $3\frac{2}{3}$.
Longitudo colli	-
Circumferentia colli	-
thoracis pone armos	1. 10.
baseos caude	0. $5\frac{1}{2}$.
Longitudo humeri circiter	-
antibrachii	0. 7.
palmeæ	0. 6.
digiti medii	0. 3.
Circumferentia antibrachii summa	-
carpi	0. 9.
	0. 6.
	Latit.

MVS . ACCEDVLA.

Latitudo palmæ	6 ¹ ₁ ²
Longitudo femoris circiter	6 ¹ ₁ ²
tibiarum	3 ¹ ₁ ²
plantæ	6 ¹ ₁ ²
Circumferentia tibiae ad calcem	6 ¹ ₁ ²
ad flexur	1 ¹ ₁ ²
metatarsi	6 ¹ ₁ ²
Latitudo plantæ	6 ¹ ₁ ²
Longitudo digiti medii plantæ	6 ¹ ₁ ²
dentium superiorum	6 ¹ ₁ ²
inferiorum	6 ¹ ₁ ²
	3 ¹ ₁ ²

A N A T O M I C A.

Fugitiva sectione adnotavi: *Hepar quinquelobum*, *Cystidis* vestigio plane nullo; *Ventriculum bipartitum*, portiose fundi maxime producta, ex uteroque circumdata.

M V S

P H A E V S.

Hæc quoque species apud nos non est frequens; cellæformis forte regionum amans, nocturnas terras vir ab australibus finibus invicit. Observavi illam raro in Albrechtzeni deferto, circa Zizyphum præferim, ubi circa domum, qua hyperbaram, in ipso campo hæc longe a fructuosa equidistantem fiam, frequens per hyemem fuit & aliquoties statim ad præmump Volganis ripæ decipillis capta fuit. — Adportavit ejus hæc adfæcta specimina ex Hyrcania OMELINI *Aniyanensis*, resumque in alpestribus illam occurrit, & sitinde circa pagos Per-

sarum domesticum hyeme fieri & oryzam depopulari; unde istic frequentior & magis inquilinus videtur.

Quandoquidem mihi sub medium brumale frigus, Decembri mense, plures hujus speciei, plenoque ventriculo capere licuit, satis constat eam hyemalem soporem non sentire, in eoque a Criceto differre. Verum antra ejus invenire, horumque structuram indagare non fuit occasio.

Velleris teneritudine & colore similem huic speciei videbimus *M. arenarium*, sed *M. phæus* multo largiore vestitus est, & ab eodem differt capite breviore, rostro obtusiore, colore cano saturatiore & ulterius per artus extenso, cauda denique breviore. A reliquis speciebus bucciferis longius recedit.

DESCRIPTIO

MVRIS PHAEI.

Tab. XV. A.

Magnitudo supra *M. socialem*; *facie* inter *M. arenarium* & *songarum medius*, capite oblongiusculo, obtusiore quam in *M. arenario*.

Nasus nudus, plica supra nares inflectenda, supra pilosa. *Labia* crassiuscula, rictu dilatabili, laxo; superius bilobum, sulcoque ad nares usque divisum.

Myftaces V. ordinum, capite longiores, e setis nigris, extremo canis, ori proprioribus albidis.

Oculi majusculi, limbo palpebrarum nigro. *Auriculae* integrerrimæ ovales, majusculæ, extremo (quousque complicatæ e vellere prominent) villosæ, basi præsertim intus nudæ, albidae; plica annularis, exteriusque lamella brevissima, rotunda-ta, atrium meatus a concha distinguunt.

Corpus breve, crassum, depresso-culum, collo laxo, brevi utrinque saccato.

Artus breves, satis robusti, teneri, albi, tenuiter villosi, volis nudis. *Palmæ* tetradactylæ, verruca cartilaginea, ungue destituta loco pollicis; callis 2 magnis carpinis, altero conico, exteriore obtuso. *Plantæ* pentadactylæ, pollice breviore; callis V. sub metatarso, pentagond situ. *Unguiculi* albidi.

Cauda albida, brevis, vellere tamen multo longior, cylindrica, obtusa, tenuiter pilosa, supra tractu fuscescente. Annuli circiter L. versus basin, ob densiores pilos, haud conspicui. — *Præputium* ab ano remotum.

Vellus elegantissimum, altitudine 4.¹¹" tenerrimum, molle; *Colore* fere Gliris romani paulo fuscidiore, supra nempe canocinerascente, pilis longioribus nigris, a nucha per dorsum cereberrimis pulchre obumbrato; frons & rostrum magis canescunt; ambitus oris, corpus subtus totum, artusque extremi nivea, & albedo in lateribus, ac utrinque ad caudam paulo altius extenditur. Aures fuscæ.

MENSURA.

Pondus paulo ultra sex drachmas in plerisque

Longitudo tota a naso ad ortum caudæ	- - -	3. ¹¹	5. ¹¹¹
capitis	- - -	I.	2.
caudæ sine pilo	- - -	O.	9.
excedentium caudam pilorum.	- - -	O.	$\frac{1}{2}$.
Distantia oculi a naso	- - -	O.	$5\frac{1}{2}$.
auris ab oculo	- - -	O.	3.
Palpebrarum fissura	- - -	O.	2.
apertura	- - -	O.	$1\frac{2}{3}$.
Circumferentia rostri pone mystaces	- - -	I.	3.
capitis inter oculos & aures	- - -	I.	$10\frac{1}{2}$.
Longitudo auris ab externa basi	- - -	O.	$6\frac{2}{3}$.
ad verticem	- - -	O.	4.

Intervallum narium	$\textcircled{O} \frac{11}{3} \text{ III}$
- - canthorum oculi filo	$\textcircled{O} \cdot 4\frac{1}{2}$
- - per axin	$\textcircled{O} \cdot 3\frac{3}{4}$
- - aurium per verticem	$\textcircled{O} \cdot 5.$
Longitudo colli	$\textcircled{O} \cdot 3.$
Circumferentia colli	$\textcircled{I} \cdot 5.$
- - thoracis ad armos	$\textcircled{Z} \cdot 0.$
- - alvi	$\textcircled{Z} \cdot 1.$
Longitudo humeri circiter	$\textcircled{O} \cdot 5.$
- - antibrachii	$\textcircled{O} \cdot 7.$
- - palmæ	$\textcircled{O} \cdot 4\frac{1}{2}$
Circumferentia antibrachii basi	$\textcircled{O} \cdot 6.$
- - carpi	$\textcircled{O} \cdot 4\frac{1}{2}$
Longitudo digiti medii palmæ	$\textcircled{O} \cdot 2\frac{1}{4}$
- - femorum circiter	$\textcircled{O} \cdot 8.$
- - tibiæ	$\textcircled{O} \cdot 7.$
- - plantæ	$\textcircled{O} \cdot 7\frac{1}{5}.$
Circumferentia tibiæ basi	$\textcircled{O} \cdot 8.$
Longitudo digiti plantæ longissimi	$\textcircled{O} \cdot 2\frac{2}{3}.$

A N A T O M E.

Hepar sexlobatum, *Cystide* omnino nulla: *Lobus* dexterimus triquetro acuminatus, renalis; *spigelianus* oblongus, rotundatus, simplex. *Pondus* semidrachmale.

Ventriculus qualem in Mure arenario videbimus. *Intestinum* tenue XI. pollicum. *Cæcum* magnitudine & forma proorsus ut in M. arenario, nisi quod apice subinflexum, obtusum sine acumine. *Excrementitium* intestinum 5." 6."

Testes (hyeme) parvuli, semiexserti. *Glans* ovata, convexa, obtusa, glabra, in genitali parvo.

Pulmonum dexter lobis 3 magnis & minuto impari; *sinister* indivisius.

Sceleto costarum XIII. paria; *Vertebræ* lumbares VI. sacri II.

M V S A R E N A R I V S

Tertia sequitur species Criceto penulis buccarum consimilis, cuius mores paulo otiosius observare potui. Fors illam in arenosis Barabensium camporum ad Irtin fl. aliquoties obtulit, nec præterea usquam. Primo inveni marem in fabulosis collibus Koptælye dictis, capaci antro delitescentem, ad aliquot ulnas in latus tumuli effosso, cuius fundum occupabat nidus e radicibus fibrosis Elymi arenarii confectus & reliquiis leguminum Astragali tragacanthoidis remixtus. Antequam ad nidum erat ventum, immissa arundine sponte, quasi somnolentus, prodiit incola, facileque captus fuit. Alia similia antra cum triplici aditu ibidem fodienda curavi, sed frustra. In iisdem collibus crebras observavi spicas Elymi abrosas, & juxta culmum detonsis glumis jacentes; quod an hisce muribus, vel aliis, & sequenti forte potius speciei tribuendum fuerit, in medio relinquo. — Paulo post in solo limoso - glareoso, circa stationem Gratscheffkoi, sub finem Maji quinque cum matre pullorum nidum coram me effoderunt; sed e pullis tres mortui & foeti. di reperti sunt, duo vegeti & jam satis adulti. *Nidus* triplex reperiebatur e molli stuppa ignotæ mihi plantæ consarcinatus, cui Alyssi montani siliculae exesæ copiose immixtæ fuerunt. Vivas istas aliquamdiu alui. — Erant mordacissimæ indolis; lacefitti statim in dorsum provolvebantur, dentibus minitabundæ, crebramque vocem Criceti vel Ermineæ subsimi-

lem & satis gravem, etiam pulli, edentes. Cum pullis tene-
rioribus *M. songari* in eodem carcere detenti satis amicè qui-
dem, sed distincto nido vivebant, & dum isti familiarissimi
évadebant, *M. arenarii* semper feri & ab homine alieni man-
serunt. Astragali tragacanthoidis legumina (ante maturitatem
admodum succulenta) omnibus aliis seminibus prætulerunt &
lepine excavare callebant. Vagabantur tantum noctu, interdiu
semper in nido latebant, diluculo predeuentes. Cursu erant
promptiores & omnino agiliores *M. songaro*, qui phlegma in-
facie alienissima, ut in moribus præfert.

Velleris teneritudine & leucophæo colore ad nullam,
præter *M. phæum*, speciem *M. arenarius* accedit; ab eodem
vero se distinguit argutiore rostro, artubus totis albis, caudaque
paulo longiore, subadtenuata; magis adhuc a reliquis affinibus
discrepat.

DESCRIPTIO *MVRIS ARENARII.*

Tab. XVI. A.

Magnitudo supra *M. socialem*, sed præcedente paulo
minor, imo brevior fere proportione magnitudinis.

Caput oblongum, rostro producto, acuto; *Nasus* rubi-
cundulus, pubescens. *Myftaces* cani, capite multo longiores,
creberrimi. *Pili* tres supraciliares.

Labia stricta; *dentes* primores lutescentes; *sacculi* buc-
ceals amplissimi, per colli latera dilatati.

Aures magnæ, ovales, patulæ, cano - pubescentes, fuscidæ.
Oculorum majusculorum palpebræ margine nigrescentes.

Truncus brevissimus, crassus; *Artus* humiles, tenuiores. quam in antecedente. *Palmæ* subtetradactylæ, rudimento pollicis minutissime unguiculato; *calli* sub carpo obtusi duo. *Plantarum* digitæ tres intermedii æquales; *calli* sub metatarso quinque, eodem fere ut præcedentis situ; reliquum plantæ subtus pubescens. *Unguiculi* albi.

Cauda tenuis, recta, nudiuscula, adtenuata, alba.

Vellus altum, mollissimum, tenerum, supra totum incanum s. cinerascente albidum, lanugine intus fusca; subtus & usque ad media latera candidissimum. Pedes toti, caudaque alba.

MENS VRAE.

Pondus masculi adulti drachmas septem æquavit.

Longitudo tota a summo naso ad caudæ ortum	3. ¹¹	8. ¹¹¹
- - - capitis fere	1.	2.
- - - caudæ	0.	10.
- - - exsuperantium caudam pilorum, paulo ultra	0.	$\frac{1}{2}$.
Distantia oculi a naso	0.	$\frac{5}{6}$.
- - - auris ab oculo	0.	3.
Palpebrarum fissura	0.	2.
- - - apertura	0.	$1\frac{4}{7}$.
Longitudo auris ab externa basi	0.	7.
- - - ad verticem	0.	$5\frac{1}{2}$.
Latitudo auris explanatæ	0.	5.
Circumferentia rostri pone mystaces	1.	5.
- - - capitis inter oculos & aures	1.	11.
- - - colli faculis vacuis	1.	5.
- - - thoracis pone armos	2.	$2\frac{2}{3}$.
- - - in medio corpore	1.	6.
- - - abdominis ad femora	1.	6.
Longitudo humeri	0.	$5\frac{3}{4}$.
- - - antibrachii	0.	7.
- - - palmæ a carpo ad ungues	0.	5.
- - - femoris	0.	7.
- - - tibiæ	0.	6.
- - - plantæ	0.	$6\frac{3}{4}$.

ANATOMIE.

Tab. XVII. fig. 23. - 28.

Glandulæ circa collum insignes duæ, exiguae sub armis.

Hepar (fig. 23.) sexlobatum: Lobus *sinister* maximus, semiorbiculatus; *media* portio biloba, dextro majore; *sinister* minor quartam orbiculi partem referens; *renalis* triquetro excavatus; *Spigelianus* unicus ad spinam, compressus, sinum ventriculi replens. *Cystis* plane nulla.

Ventriculus (quem inflatum fig. 24. exhibet) bipartitus & plica bilocularis, portione sinistra tereti, obtusa, reflexa, annulatim striata, dextra subreniformi, inter quas medius inseritur œsophagus. Pabulum comestum primo replet sinistrum loculum (fig. 26.) constricto & vacuo pylorico, ut in seculo statim post pastum evidenter observavi. — Contra in alio pridie pasto, inveni loculum sinistrum strictissimum (fig. 27. a.), pyloricum chymo extensem (lit. b.). Sed an ideo ruminatio?

Intestinum tenue XI. pollicum. *Cæcum* (fig. 28. a b c.) cellulosum, arcuatum, peramplum, obtusum; apice angusto, cylindraceo, inflexo, obtusiusculo mucronatum. *Int. spirale* (lit. d.) tricurvatum, pergens in portionem oblique striatam (d - e.) unde continuatur excrementitius canalis, sex pollices explens.

Renes majusculi, dexter paulo anterior, infimam costam adtingens. *Glandulæ* renales vertici renis insidentes. *Glans* penis, cylindraceo convexa, truncata, e plica annulari orificii prominulis *papillis* binis *officulo* suffultis supra urethram, & *ligula* minutissima sub urethra. *Vesiculæ prostaticæ* anfractuosæ utrinque ad collum vesicæ singulæ; *vesic.* *seminales* majores, cellulosæ, circinnatæ, adjectis & in sinu longitudinaliter adnatis

tis minoribus, rectis, quæ omnes ex utraque parte coadunatæ confluunt, recipiuntque ductus deferentes sensim incrassatos.

Cor mole ciceris. *Pulmo dexter* trilobus, solisque vasis cohærens cum *lobo* impare triquetro - lunato, in aciem producto. *Sinister* pulmo integerrimus. In *Sceleto* costarum XIII. paria:

M V S S O N G A R V S.

Lepidissime hæc parvula species toto habitu corporis, submaculosis lateribus, inter omnès penulis buccalibus instructos proxime Cricetum vulgarem æmulatur. Hanc, pariter atque antecedentem, nullibi præterquam ad Irtin in australibus Barabensium camporum inveni; ibi vero sæpius, in solo plerumque arido, falsuginoso, arenaceo. Plerosque (æstate) cuniculis primum cœptis, obliquis, nido adhuc destitutis latentes vidi. Unicum inveni *antrum* feminæ (d. $\frac{14}{25}$ Iun.) cum septem pullis adhuc cœcis, cuius cuniculus primo ad aliquot spithamas oblique descendens cameram efficiebat rotundam, ramentis radicum & herbarum stuppa mollissima effarctam, in qua latebant pulli, & crebræ siliculæ Alyssi montani, granaque Elymi arenarii erant admixta. Hinc alias canalis tendebat in profundum, ad aliud forte hybernum receptaculum, quo mater refugit & propter duritiem substratæ superiori solo argillæ effodi non po-

tuit. *Pulli* licet adhuc cœci, jam insigni erant magnitudine, pondere 2 drachmar. cum 15 gran. vellereque vestiti, & altera statim die oculos aperuerunt. Hos diu vivos alui, pane nutriens & seminibus variis, quæ e leguminosis & Polygono, Atraphaxide, Elymoque desumta, quibus etiam captorum sacculos (sæpe ultra drachmale pondus collectis) refertos aliquoties inveni, maxime amare visi sunt. Admodum familiares facti sunt, contra reliquorum affinium morem, ut tractari parententur, e manu comedenter, lac oblatum lamberent & in mensam emissi nunquam fugiendi ullam cupidinem monstrarent. In Cistula cum arena inclusi tota fere die fodiebant, idque summa agilitate; alias in ambulando multo lentiores & ad omnes motus minus prompti, quam affines. Lavabant palmis, cibumque sedentes rodebant, ut affines omnes. Vagabantur semper interdiu & vesperi, intervallis quieti relictis, nocte vero tota convoluti dormiebant. Vox rara, nec nisi lacestis, tumque pipiens, Vespertionis adinstar. Vrina crebra & fœtida. Sub medium Augusti, præ pinguedine collecta, plerique perierunt.

Distinctissima cæterum est inter affines, colore, striga dorsali, areis albis, fusco cinctis lateralibus, cauda brevissima, crassa, obtusa cet.

DESCRIPTIO *MVRIS SONGARI.*

Tab. XVI. B.

Magnitudo paulo infra præcedentes & statura brevissima.

Caput crassius, rostro obtusiore, quam in *M. arenario*, fere ut in *M. phæo*. *Mystaces* capite breviores, tenues, creberrimi. *Labia* crassa, sinu oris laxo, *sacculis* bucarum respondente. *Dentes* primores lutescentes.

Oculi majusculi, marginibus palpebrarum fuscis. *Aures* ovales, plicatiles, vellere longiores, cano - subpubescentes, flaccidiores, quam in M. arenario, magisque membranaceæ.

Truncus brevissimus. *Artus* humiles, robustiores fere quam in M. phæo. *Pedes* extremi, etiam magis subtus villosi - pubescentes. *Palmae* tetradaëtylæ, rudimento pollicis mutico. *Calli* sub pedibus villo densissimo, quo soleæ vestiuntur, latentes.

Cauda brevissima, teretiuscula, crassa, obtusa, pilosa.

Vellus molle, tenerum, satis altum. *Color* supra gryfeo - cinereus, striga nigra, a nucha ad caudam fere ducta; latera *areis* (ut in Criceto) subintrantibus albis, desuper fusco cinctis & intervallatis, quarum prior ab auribus ad scapulas flexuosa, altera angustior pone humeros, hinc triangularis ante femora, inter quæ & caudam itidem arcolæ intercedunt albæ. Subtus omnia, pedesque toti & apex caudæ candida.

M E N S V R A E.

Adulti *pondus* paulo ultra quinque drachmas, vel V. cum dimidio, esse solet.

Longitudo tota a naso ad anum		3. ¹¹	0. ¹¹¹
- - - capitis ad nucham		I.	1.
- - - caudæ		O.	4 ¹ ₂ .
- - - pilorum exsuperantium vix		O.	3.
Distantia oculi a naso		O.	4 ¹ ₂ .
- - - auris ab oculo		O.	2 ² ₃ .
Palpebrarum fissura		O.	2.
- - - apertura		O.	1 ¹ ₂ .
Longitudo auris a basi externa		O.	6 ¹ ₅ .
- - - ad verticem		O.	5.
Circumferentia rostri pone mystaces		I.	0.
- - - capitis per buccas plenas post oculos		I.	9.

Circumferentia colli cum buccis plenis	2.	2.
- - thoracis ad armos & medio	2.	2.
- - adominis ad femora	2.	$2\frac{1}{2}$.
Longitudo femoris	0.	6.
- - tibiæ	0.	7.
- - plantæ paulo ultra	0.	6.
- - humeri	0.	$4\frac{1}{2}$.
- - antibrachii	0.	6.
- - palmæ	0.	$4\frac{1}{3}$.

A N A T O M E.

Tab. XVII. fig. 29. - 31.

Folliculi buccarum pollicis crassitie & longitudine. *Glandula* suborbiculata, mole lenticulæ minutæ, ad basin folliculi. *Glandulæ* largæ circa collum & sub armis. *Glandula* exigua ad sinum umbilici.

Hepar (fig. 29.) quinquelobum, crassum. *Lobus sinister* irregulariter semiorbiculatus; portio *media* crassior, biloba, *dexter* lobus ovalis, crassus, gibbus; *dexterinus* triquetro lunatus, reni circumjectus, ad cujus basin subtus *papillaris* compressus.

Ventriculus (fig. 30.) bilocularis, fundo instar cœci producto, longissimo, cylindrico. *Intestinum* tenue pollicum undecim cum quadrante. *Cæcum* simplicissimum (fig. 31.) cylindricum obtusum; *spirale* vix intortum, totaque crassi longitudo ab insertione ilei ad anum $IV\frac{1}{2}$ pollicum.

Cor mole ciceris. *Pulmones* tres distincti: dexter tribulus, medius spinalis, simplex, triquierter, inter cor & dorsum; sinister integerrimus.

Costarum XII. paria. *Vertebræ* lumbares VI. sacri III. caudæ X.

M V S

F V R V N C V L V S.

Sequens descriptio ad recentia specimina parari non potuit, quum me absente fuerint effarcta. Primus hujus speciei observatus fuit autumno in arenosa regione Barabensium camporum, inter Barnaul & Kasmala rivos, versus Obum. Dein alios Studiosus legit in montanis campis inter Ononem & Argunum, circa Lacum Melassatu. Fecit ejus quoque mentionem MESSERSCHMIDIVS *), qui hunc Murem in campis circa Dalaï Lacum Dauuriæ sero & frigido autumno observavit. De moribus nihil habeo, quod dicam, quum specimina tria, quæ habui, cursitantia in campis capta fuerint. Est autem distinctissima species, quæ forma proxime ad M. arenarium stabit, sed minor est & colore, gryseo in lutescentem seu ci-

*) Hodegetici MSti ann. 1724. Sep.
tembr. "Furunculus myodes, vix Mure
„domestico major, cauda brevissima,
„vix 2 poll. decimales longa; penta-
„dactylus, bucca utrinque avellanæ capaci,
„molem sufflata, seminibusque Astragali,
„Atriplicis, aliisque minoribus farcta;
„coloris in cinereo - rusi, ductu spinali
„nigro, prona facie tota albida, leviter
„cinerascente. Circa Dalai Nör. Masculi
„lus drachmarum III. cum gr. X. alias
„drachm. III. cum scrupulo." — Idem
MESSERSCHM. in Xenio Isid. Sibir.

MSto n. 320. hæc: "Furunculus myo-
„des, Orochzoffach Mungulo - Dauris,
„(eine Hamstermaus) facie & pelle mu-
„rina, bucca utrinque avellanæ capaci,
„pedibus ubique pentadactylis, cauda ve-
„luti præmorsa, anurinos, quod de alia
forte, mihi obscura specie intelligendum.
Specimen vero MESSERSCHMIDIT
Museo Petropolitano illatum, quod in
Catalogo ejusdem vol. I. p. 343. n. 109.
recensetur, nomine "Furunculi myodis
Orochtschoschach Mungalis MESSER-
„SCHM., dudum periit.

nercum vergente, & striga dorsali, caudaque inter omnes affines buccatos longiore, differt.

DESCRIPTIO.

MVRIS FVRVNCVL I.

Tab. XV. B.

Facies Muris arenarii, quo minor. *Caput* rostro itidem acutiusculo. *Dentes primores* angusti, superiores fulvi, inferiores flavescentes. *Mystaces* capite longiores, fusci albidiue.

Oculi proportione majusculi. *Aures* majusculæ, ovales, nudiusculæ, versus ambitum nigricante pubescentes, ipsa ora terminali alba.

Statura oblongior præcedentibus. *Palmæ* verruca pollicari unguiculato - obtusa. Circa carpi & calcis articulum color gryseo fuscus, saturatior quam in reliquo corpore, in barabensi varietate; in daurica vix calcis articulus fuscescit, antice pedes toti albi.

Cauda paulo longior, quam in prioribus cunctis, adtenuata, alba, tractu supra nigricante.

Vellus tenerum, molle. *Color* supra totus lutescente gryseus, in barabensi magis lutescens & obscurus; versus latera sensim pallidus; subtus fordide albus, at in daurico imis lateribus, genis & subtus candidior. *Striga* nigra ab occipite per spinam longitudinalis, ad caudam tamen non perducta.

MENS VRAE.

In exuviis, longitudo tota 3." 4./// Caput 1." Aures 6./// Cauda 10 - 11/// Plantæ 8 $\frac{3}{4}$./// æquarunt.

M V S

I A C V L V S.

Mures bipedes antiquorum, quos hac & sequente Monographia describo, in suo genere æque insolita forma sunt prædicti ac inter *Lemures* - illa species ^{a)}), quam B V F F O N I V S perperam Muribus bipedibus affinem perhibet, Illius-

^{a)} Le Tarsier B V F F O N . hist. vol. XIII. p. 87. edit. min. XXVI. p. 116. tab. 9. LINNAEO intacta species, atque *Lemur Spectrum* aptissime appellanda. Quum plura rarissimi hujus animalis specimina in lectissimo Museo Amicis defuncti SCHLOSSERI quondam examinaverim, non inutile videbitur, si refero quæ tunc adnotavi. Et quidem primum patriam, quæ B V F F O N I V M latuit, moneo esse extremas insulas Oceani indici, præsertim Amboynam, unde nonnisi parce in Belgarum Musæa venit, & ubi nomine Macassariensibus usitato *Podje* notum est. Dentes deinde paulo aliter, quam a D'AV. BENTONO enumerantur, descripti: Primores nempe supra infraque tantum binos, majusculos, obtusos; hinc *Caninos* primarios supra a primoribus, quibus vix longiores, remotos; *infra* magnos, primoribus approximatos; tum *laniarios* secundarios minores ubique binos, quorum supra anteriores minores. Habitu toto, demta cauda, proximus est Lemuri tardigrado, itidem in suo genere anomalo, nec tamen facile separando. *Vul.*

tus rostro minus elongatus, quam in L. tardo, nasusque latior; labium inferius interne crenulatum; pili longiusculi in mystace & superciliis. *Oculi* valde protuberantes, & nisi fallor, nocturnæ vitæ destinati. *Aures* magnæ, oblongæ, nudæ, fuscae, exteriore margine versus basin quasi navicula duplicitæ, interne rugis supra tragum albidum tribus transversis, quarum infima in lobulum seu lamellam producta. *Palmarum* digitæ proportione ut in manu humana; *pollex* non divaricatus. At in plantis pollex remotissimus, longus, robustus, apicis tuberculo magno, ungue minuto; *Digiti* duo pollici proximi eodem fere breviores, *unguis* longioribus, falcatis distincti; *tertius* longissimus, eum breviore quarto, *unque*, ut in palmis, minimo, piano, subacuminato instructi. — *Structura* tota etiam dentibus, connectit Lemurum atque Didelphidum genera in naturali ordine maxime vicina. — *Cauda* nudiuscula. *Penis* in medio ventre subexsertus.

que exemplo *Cel. PENNANT* Yerboam indicam appellavit (*synops. 298.*); vel ut inter *Didelphides* - Kanguru dictum australe monstrum, quod simili vitio Yerboam giganteam appellavit *Amiciss. ZIMERMANN* (*Zool. geogr. p. 526.*). Quemadmodum vero hæc animalia ad naturalia genera facile reducuntur, nec ob solam crurum posticorum longitudinem ab iisdem segregari possunt, ita *Mures bipedes* nostri adhuc magis per M. longipedem & Tamaricinum, quos deinde propinanum, cum reliquo genere Murino catenatim cohærent, neque possunt genus distinctum efficere, sed ad summum singularem Murini generis *phalangem*, quam nuper novo ex australi Africa adlato tyrone, magnitudine inter Mures bipedes eminente, auxit *Cel. ALLAMAND* in *Suppl. ad Buffoniani operis edit. Amstelodamensem*.

Mures salii nostri (*Iaculus & Sagitta*) toties jam ab Auctoris observati & traducti sunt, ut mirum sit naturalem historiam eorum adhuc in cunis esse, immo ne quidem certo, ante meas observationes, constitisse unius pluriumve specierum essent. Qui *BUFFONII* de iis collectanea evolvat ⁶⁾), incertitudinem circa notitiam animalculorum, quæ toties ex Oriente in Europam etiam viva adlata, toties ab itineratoribus visa scriptaque sunt, potius auctam mecum mirabitur. Certiora hic tandem ex observationibus propriis traditurus & animalculorum lepidissimorum mores illustratus, primum quæ apud auctores promiscue ad utramque nostram speciem pertinent, exponere debeo.

Iam antiquitas, in parvis haud curiosa, hæc tamen animalcula singularia mirata est. Fecit *Murium bipedum* mentio-
nem

⁶⁾ Les Gerboises *BUFFON*. hist. vol. *XIII*. p. 142° ed. min. *XXVI*. p. 183.

nem HERODOTVS^{c)}; egit de iis fusius & duobus locis ARISTOTELES^{d)}; dissertius vero & fusius, e THEOPHRASTO autopta, ut facile appareat, AELIANVS scripsit^{e)}. Ex istis in farraginem suam PLINIUS horum animalculorum mentionem, sed vitiosam, ingessit. Etenim e male intellecto ARISTOTELIS loco primum (*Lib. X. cap. 65. Hist. natur.*) scripsit: "Aegyptiis muribus durum, ut herinaceis esse pilum, eosdem que bipedes ambulare, ceu alpinos.,, Vbi etiam minus apte visis conferens non visa, ideam animalis corrupt, quod non Marmotæ instar residere in clunes, sed duobus pedibus ambulare, priores recte dixerant. Eademque persuasione (*Lib. VIII. cap. 37.*) posuit: "Esse pares (*Muribus alpinis*) & in Aegypto, similiterque residere in clunes & binis pedibus ingredi, prioribus ut manibus uti.,, In quo non magis accu-

^{c)} "Apud Afros s. Pœnos pastorales, in Africa, orientem versus, tria murium genera sunt, quorum alii bipedes vocantur, alii Zegeries punica lingua, quod in nostra pollet idem quod colles, (Bœvi), alii echines." HERODOT. Hic secundam speciem crediderim esse subterraneam, colles egerentem, eam forte ipsam, quam nomine M. capensis descripsi, quæque verosimillime totius Africæ arenas colit; per Echines vero Hystrices indigitari.

^{d)} Primum de hist. anim. Lib. VI. cap. 36. "Aegyptiis muribus prædurus, pœne ut herinaceis pilus est. Sunt & alii qui erexit, bipedes ambulant; habent enim crura posteriora longa, priora brevia.,, Deinde videtur de Iaculis intelligendus esse locus corruptus. Ejus-

,, dem Operis Lib. VIII. c. 28. In Araby — — Mures etiam multo Soricibus, auctiores, quibus crura priora vel spithamæ mensura, posteriora ad primum digiti nodum habentur. " Ubi vel viuum relatoris, vel librariorum errorem & transpositionem subesse, atque pro prioribus pedibus, posticos & vice versa, legendum quis non videt.

^{e)} AELIAN. de animal. Lib. XV. cap. 26. e vers. Gyll. In Aegypto audio bipedes Mures maxima magnitudine esse, & prioribus pedibus tanquam manibus uti; eos enim breviores esse posterioribus. Hos videre memini; Lybici sunt. Recti duobus pedibus gradiuntur, quin autem insequentibus urgentur, saliunt. Haec THEOPHRASTVS prodidit.,,

rate Mures bipedes Marmotis, atque has Melibus comparasse
PLINIVS dicendus est.

Bochartus (Hierozoic. Lib. III. cap. 33.) qui animal variis *Scipturæ sacræ* locis, sub nomine *Saphan*, inter Ruminantia quæ non habent bifidam ungulam recensitum, per Murem Iaculum interpretari amavit, multus fuit in exponendis Auctorum Arabum locis, qui Iaculi (seu *Aljarbuo*, ut ipsis appellatur) mentionem fecerunt ^{f)}). Fateor autem profundæ eruditionis Virum in hoc, quod evincere voluit, mihi non satisfecisse, neque argumenta, quibus priorum, *Saphan* biblium per Lepores, Cuniculosve aut etiam Erinaceos explicantium, opiniones infirmat, omnia satis valida videri. Magis verosimile accipio, animalis *Saphan* synonymon esse *Al-Webro* vel (ut inter dubia animalia FORSKÅLEVS in *posthumis* scripsit) *Uabr* arabum; quod si concedatur, minime dubito sub his nominibus *Caviam nostram capensem* (*Spicil. Zool.*

f) Ex his aptissime DAMIR, cuius excerptum hoc referri meretur: "Vocari „etiam *Dirs* & *Duromchi* i. e. hastatum, „nempe pro hasta caudam habere, similem „caudæ muris, quam sursum tollit, & in „cujus extremo est floris species; colo- „rem vero similem *Gazellæ*." Porro de moribus animalculi verissime (ut infra dicemus) docet idem: "*Aljarbuo* parare la- „tibulum suum dispérgendo terram, & „domum sibi fodere ad flatus quatuor „ventorum, eamque fenestris instruere, „quarum una Arabibus vocatur *naphica*, „alia *kasia* & *rahita*; a quibus si impe- „tatur exire per naphicam, & si a na- „phica impetantur exire per kasiam; aut „per rahitam si a kasia." Et quidem *naphica* (illustrante BOCHARTO) his

dicitur latibuli foramen terra obiectum, quod & metaphoris apud Arabes originem dedit. — Nec minus apte ALCAMVS (eodem citante):,, Damama, latibulum „*Aljarbuo*, & terra quam colligit & e „latibulo suo effodit, ut ea complanet „ejus aditum." Neque plane improbanda quæ ex IBNOLGIAVZI adlata sunt: „*Aljarbuo* domum non parat, nisi loco „duro & sublimi, ut ab aquis & ungula „tuta sit; nec eam statuit nisi in tumulis „& arboribus, aut petris, ne, cum ad „illam redit, aberret.,,) Quod tamen, utique fugienti sœpe accidit, nec solis catulis, a quibus apud DAMIREM proverbiū (Catulo *Aljarbui magis errat*) desumptum.

Fasc. II. p. 16.) esse intelligendam, quam in boreali Africa & contermina Asia pariter dari cranium ejusdem in Sidonis antiquæ ruinis repertum (apud *ILL. BVFFONIVM hist. nat. XV. p. 205.*) probat, & in quam optime quadrant BOCHARTO citata *GIAVHARI*⁸⁾ verba, domiciliumque *Sephanim* in *Psalterio. 104.* & *Proverbiorum cap. 30.* inter petras assignatum. Neque repugnat, immo sententiam meam confirmat potius interpretatio vocis *Achbar* apud *IESAÏAM cap. 66.* per Arabicam consonam (*Achbar* vel *Alachbar*) marem Aljarbui designantem⁹⁾, ubi nomine *Saphan* non fuisse usum prophetam sic facile explicabimus.

Inter Europæos nostros post restitutas scientias primus Iaculi mentionem fecit ALDROVANDVS (*de quadr. digit. lib. II. p. 396.*) ubi sub “Cuniculi seu Leporis Indici, *Utias* „dicti,” titulo icona Iaculi veri (plantis pentadactylis) ligno incisa, extat, acuratior quam recentiorum multæ, præsertim utriusque GMELINI icones, nisi quod auribus pro hac specie justo brevioribus expressa sit. — Longo post Aldrovandum intervallo OLEARIVS (*itin. persic. Lib. VI. p. 64.*) eandem speciem majori statura ad Terekum vidit breviterque indicavit. — Dein Cornel. de BRVYN alteram speciem, quam nomine M. Sagittæ postea exponam, quamque e Getulia adlatam Venetiis sub nomine *Gerbo* in donum acceperat, satis accurate depinxit (*Reize door Klein - Asie, Delft. 1698. fol. p. 396. n. 210.*). — Neque plus præstitit Paul. LVCAS, qui ejusdem speciei bigam ex Aegypto vivas in Galliam retulit, ubi in aula regia biennio vixere (*Voyage du S. P. Lucas dans la*

⁸⁾ “Alwebro est animalculum sele minus, fuscæ coloris, sine cauda, cet.” ⁹⁾ *Achbar* Mas Aljarbui, *Alatjuda* fœmina apud Arabes audit. BOCHART.

Grèce, cet. Paris. 1712. 8. tom. II. p. 73.) Immo alii quoque complures itineratores, Zoologos haud doctiores reddidere; ut *TEXEIRA*, qui chimæræ instar M. Sagittam descripsit; vel *NIEVHOFIVS* (*Legat. batav. Part. II. p. 23.*) qui Mures Chinensibus circulatoribus saltare doctos, verosimilime Iaculos, adtigit; quorum etiam fit mentio apud E. *YSBRAND IDES* (*itin. chin. ed. belg. p. 104.*); vel denique *STRALENBERGIVS*, qui solus Iaculum Leporis volantis nomine produxit, & *PEREIRA* (apud *WITSEN Nord - en Oost - Tatar. Ed. II. vol. I. p. 200.*) Cui Chinensium Imperator nocturna ad illustrem lunam venatione Cuniculorum longis cruribus salientium, quos Sinice *Theão - Tu* dicit appellari, delectari visus est.

Curiosius & utramque, ut videtur, nostram speciem inspexit *Accuratiss. SHAWIVS*. Primum enim (*itin. vers. Gall. vol. I. p. 321.*) Murem Sagittam sub *Kerbôæ* nomine in omni Mauritania, ad Oran usque, nunquam in saxosis, sed in argillosis præsertim campis & imprimis in arenis Saharæ, ubi arundines, laureolam, aliasque ejus regionis plantas amat, frequentem & Nomadibus edulem observavit, satisque accurate descripsit, nisi quod memoriae (ut videtur) lapsu, Aristotelicæ quam (*not. d.*) citavimus transpositioni simili, pedes *anticos tri-dactylos*, loco *posticorum* posuit. Deinde (*Vol. II. p. 75.*) circa Libanum mentionem facit animalculi Ierboæ præsertim cruribus prælongis simillimi, in terra, sed plerumque inter rupes latentis, & cuniculum æquantis, quod *Daman Israël* (*Agnus Israël*) Arabibus appellatur, &, apud *Prosp. ALPINVM* (*hist. nat. aegypt. lib. 4. cap. 9.*) pariter commemoratum, haud dubiæ magna (de qua dicendum erit) Iaculi varietas videtur,

quam tamen pro Bibliorum *Saphan* habendam esse minime consentiam.

Iaculi deinde medioris staturæ icones reliquis auctorum, quæ extant omnibus præstantiores, sedente in posticis atque in anticos pedes demisso corporis situ, triplices dedit Nic. Franc. HAYM in *Thesauro britannico* (*Edit. ital. vol. II. p. 124. vers. latin. p. 149. tab. 17.*) Is vivum a *Doctissimo* SHERARDO animal habuit, cum aliis curiosis e Syria transmissum, variaque circa inđolem ejus adnotavit. Primis tribus integris mensibus, dum solis amygdalis, pistaciis, granisque alebatur, sine omni potu vixisse, multum tamen urinæ reddidisse vidit. Dein didicit etiam pomis, carotis, rapa & herbis præsertim fatuis, spinacia, lactuca, urtica, ut & pane faccharato vesci; recusare autem rutam, mentham, thymum, aliasque odoratas, itemque caseum & lacticinia omnia. Oblatam aquam interdum avide haurire visum est, at non omni tempore. Maxime videbatur amare cannabis semen, & arenæ impositum multum ejus ingurgitabat, ut etiam inde gravius factum videretur. Cæterum erat mansuetissimum, nec odore incommodum. Si BOCHARTO, *Saphan* biblicum huic animali applicanti minus recte assensus est HAYMIVS, felicius videtur explicasse HERODOTI locum ⁱ⁾ per nummum aureum cyrenaicum, in quo distincta expressa est Iaculi effigies ad radicem Silphii antiquorum sedentis, quod genus plantæ in Cyrenaica regione abundans, in nummis Iovis Ammonis crebro occurrit.

ⁱ⁾ In *Melpomene cap. 92.* "Sunt „Tartessiacis simillimæ,, „præterea mustelæ, in Silphio nascentur,

. Eiusdem pentadactylæ speciei, in Mongoliæ confiniis; ubi alia nulla datur, observatæ insufficientem descriptionem reliquit I. G. GMELIN (*Nov. Comm. Petr. vol. V. p. 351.* cum icono *tab. XI. fig. I.* pessima, situ corporis coacto peccante publicatam), in eo præsertim vitiosam, quod animalculo perperam Cuniculis adnumerato ⁴⁾ pedes posticos tantum tetradactylos tribuat, referatque in historia morum animalis, acervos fœni, quos Lepori Ogotonæ in hyemalem commeatum servire docui, ab hocce animalculo congestari, ab eodemque campos ononenses subrui & equitantibus periculosos reddi, quod Muri œconomico & castrensi potius debetur. — Descripserat eandem speciem rectius & fuse (ut solebat) MESSERSCHMIDIVS in *Hodegetico* sub *Alak-dágæ* Mongolo - dauuricæ, seu *Aba-lák* Indorum nomine; ea vero descriptio nunquam lucem vidit, mihi in manuscripto codice perlecta. — Nuperrime etiam pentadactylum Iaculum descripsit & pessima item icone exposuit Sam. Gotl. GMELIN (*Itinerar. Vol I. p. 26. tab. 2.*) ubi observationes circa mores e posthumis, ut videtur, avunculi schedis excerptas, etiam hallucinationibus ejusdem oneravit illa præsertim, quam Is circa fœni, quos dixi, acervos commiserat, etiam in *Floræ Sibiricæ. Vol. III. p. 15.* repetita.

Contra *Murem Sagittam* nostrum postice *tridactylum* ex professo descripsit HASSELQVIST (*Actor. holniens. vol. XIV. vers. german. p. 129.* & in *Itinerar. palæst. vers. german. 277.*) eamque solam speciem & nondum adultam ⁵⁾

⁴⁾ Appellatur illi: "Cuniculus pumilio „saliens, cauda longissima, *Ibid.* & in „Mus. Petropol. Vol. I. p. 344. n, 123.

⁵⁾ Posuit magnitudinem infra Rattum; longitudinem capitis 1 poll. corporis $2\frac{1}{2}$ poll. pedum posticorum $3\frac{1}{2}$ pollicum.

ex uno plane specimine novisse videtur, cujus adumbrationem diffusam satis & superfluam, iconem vero malam dedit, & de moribus animalis admodum pauca docuit. Id solum ex ejus adnotatione discimus, animal, præter triticum & panem, etiam Sesami semina pariter oleosa amare; interdiu dormire & in somno sudare; circaque pyramides Aegypti & versus Arabiam maxime abundare.

Dedit hujus quoque speciei figuram non optimam, licet pictam ad vivum in Angliam adlatum animalculum, EDWARDSVS (*av. tab. 219.*) & recte pedes posticos tantum tridactylos esse affirmavit. Meliorem iconem cum fida descriptione nuperrime *Cel. PENNANTVS* edidit (*Syn. quadr. p. 295. tab. 25. f. 3.*) qui viva pariter specimina Londinum adlata sub oculis habuit, & Zonam uropygii fusco - albam ab *Edwardso* nimis argute expressam, in suis non videns, varietatem subesse credidit.

Ipse *BVFFONIVS* Murium saliorum notitiam e variis aucto-ribus tantum corrasit & nihil novi addidit, quam quod, e *GMELINI* vitiosa descriptione pedum, Iaculum sibiricum pene specie distinguendum putaverit (*loc. cit. p. 184.*); *Damàn SHAWII* contra cum *M. longipede LINNAEI* confundens, & item male, ut supra indicatum est, *Lemurem Spectrum* (*not. a.*) in cognitionem horum murium deducens (*l. p. c. 183.*).

Possum Zoologos Systematicos sicco fere pede transire, quum nihil proprii habent. Etenim *KLEINIVS* & *BRISSONIVS* Mures salios plane prætermiserunt, tantum posterioris Epitomator (*Cel. ALLAMAND*) e *GMELINO* Iaculi sibirici noti-

tiam inferuit ") LINNAEVS autem auctorum synonyma omnia commixta ad unam suam M. *Iaculi* speciem retulit.

Iam ex ipso Naturæ codice edoceamus. — Murium sa-
liorum in desertis immediæ Asiæduæ observantur species ab invice
distinctissimæ. Ex his altera, quam indicavi, DE BRVYN, LVCAS,
SHAW, EDWARDS & PENNANT habent, sequenti Monogra-
phia sub M. Sagittae nomine describetur. — Altera, de
qua hic dicendum est, mihi sub triplici statura varietate inno-
tuit. *Vulgatior* magnitudo ea, quam ALDROVANDVS, HAY-
MVS, GMELINVS *sen.* delinearunt, quæque per Tatariam orientali-
orem; Sibiriæque deserta frequens est & in transbaïkalensibus regioni-
bus sola datur. — Occurrit vero in collinis herbidis ad Tanaïn,
Volgam, Rhymnum & Irtin *gigantea altera* varietas, ubique tamen
rarior, quam GMELINVS *jun.* indigitavit nec satis magnam depinxit,
& quam propter proximam Cuniculo staturam *Daman Israël ALPINI*
atque SHAWII videri supra monui. — Denique in australibus
falsis versus Mare Caspium, circa inferiorem Volgam atque
Rhymnum, priori loco simul cum gigantea, posteriore cum
media varietate, frequens datur *tertia* quædam familia *pyg-
mæa*, majoribus tota facie, aurium posteriorumque artuum insigni
longitudine, simillima, tantum discrepans halone circa nasum al-
bo-fusco deficiente, caudaque (haud magis tereti) apice mi-
nus longe pennata, vix summitate alba; cæterum fere sextuplo
minor & M. Sagittam non æquans, licet primo vere capta os-
sium perfecta soliditate adultam ætatem haud dubie probet,
dum contra e giganteis nonnulli omnia ossa adhuc epiphysibus
in-

") Cuniculus cauda longissima BRISSON. quadr. epit. 8°. p. 103.

instructa exhibuerunt. Tres istæ statura valde discordantes varietates, quarum prior etiam aliis characteribus abludit, quas tamen specie distinguere haud possum, plantis pentadactylis constantissime, uti colore & plerisque formæ internæque structuræ requisitis inter se conveniunt & a M. Sagitta, semper tridactylo, multis notis deinde exponendis differunt. Nulla datur (ad GMELINI sen. mentem) plantis tetradactyla varietas, quam in Transbaikalensibus, ubi ultra quadraginta mediæ varietatis animalcula, Mongolis procurantibus, meis manibus tractavi, saltem semel observare debuisse. Neque MESSERSCHMIDIUS ejusmodi quidquam vidit. — In omnibus ceteroquin varietatibus istis mores & color eadem.

Mediocris staturæ Iaculi, ut sunt copiosissimi maximaque terrarum spatia occupant, imo in quibusdam regionibus, præsertim ultra Baikalem, & totam forte per Mongoliam desertam soli reperiuntur, ita pro stirpe primigenia haberi posse videbuntur. Fateor tamen *bos*, ut e particulari descriptione perspici poterit, proportione aurium artuumque, forma capitis, crassitie & rotunditate caudæ, quibus omnibus potius M. Sagittam referunt, ita differre a *grandibus* & *pygmæis*, deserti tatarici Iaculis, ut eos fere pro distincta vel hybrida specie declarasset, quum tantæ & tam constantes differentiæ vix a climate aliisve accidentalibus causis produci posse videantur. Sed debuisset tunc etiam pygmæa a gigantea varietate, licet forma simillima, ob nimiam molis differentiam, segregari.

Proxima ad occidentem nostrum regio, ubi vivunt Iaculi, desertum est Crimense, vel Chersoneso Tauricæ finitimum ");

“) Vid MÜLLER Saml. russ. Gesch. vol. IX. p. 43. e relatione IVNKERTI.

ultima ad orientem patria sunt campi Argunum & Ononem interjacentes. Ad boream non facile LIII^{tiuum} gradum in latitudinem egrediuntur; austrum vero versus haud nisi Tropici limites agnoscunt. Dantur usque ad Indiam, inque planis submontanis Hyrcaniæ; dantur iidem in Syria, unde HAYMIO adlatos esse diximus ^o). Nullum tamen certum invenio testimonium in Africa reperiri, quum Auctorum, qui Mures salios in Africa observarunt, vel ex Africa adlatos descripsierunt, omnium loci ad M. Sagittam pertinere videantur; præter illos itineratores, qui speciem non distinxerunt ^p). Et quum M. Sagitta intra Asiam minus late ad aquilonem & orientem vivat & calidissimas arenas amet, torridis eadem regionibus aptior; Iaculus vero, qui frigidioribus herbidisque locis vigore & magnitudine eminet, ad ferendos Africæ ardores minus dispositus mihi videtur. Neque, si Daman Israël Arabum vere Iaculi gigantea sit varietas, quod posteræ observationes confirmabunt, aliter quam in temperatis alpestrium Syriæ & Arabiæ genitam esse crediderim; quemadmodum contra in depressis, humidis falsis calidissimis versus M. Caspium minutam varietatem produci monui.

Iaculus in omni firmiore solo cuniculatur, adeoque per omne desertum limoso - arenosum Tatariæ a Borysthene usque ad Obum frequens habitat, non solum editis et siccis in locis, circaque tumulos & prærupta, sed etiam in depressis falsuginosis, ubi tamen editiora loca feligit, tantoque minori profunditate fodit. Attamen in fluitantibus arenis, quas M. Sagitta

^o) GME LIN. jun. *itinerar.* Vol. III. periri in Aegypto, regione Nedjed, ad p. 40. utrumque littus sinus persici, inque deser-

^p) Ut Cel. NIEBVHR in *Desr. Arab.* p. 167. qui Ierboam simpliciter dicit re- to Basforam & Aleppum inter, præter alias regiones.

amat, non æque vivit, licet in transbaïkalensium regionum arenosis, sed simul saxofis, firmioribus, frigidulis, frequentius pæne, quam uspiam alibi occurrat. Mirum satis, quod cuniculos, adeo longis impeditum cruribus, ita prompte & vix corpore ampliores fodiat animal. Sed fodit præsertim in molliori solo, capite terebrans & succussibus elevans arenam, in durioribus dentium exsertorum ope comminuens & solutam terram palmis removens, plantis retrorsum projiciens, unde ad ostium cuniculi semper longo tractu egesta terra apparet, præsertim iis locis, ubi recens domicilium fodiebat animal. *Cuniculi* plurimum sæpe ulnarum longitudine, per oblique & flexuose in terram penetrant, vix ad sesquiulnam infra superficiem descendunt, *nido* desinentes capaci, ramentis herbarum mollissimis purisque farcto. Aditus plerumque simplex, rarius ramo laterali bivius, & interdiu ostium cum egesta terra extus apparens, in ipso canali arena ingesta obturatus esse solet; idque Mongolis tanquam certissimum latentis in *nido* animalis indicium habetur & me nunquam fefellit; dum contra aperti cuniculi semper deserti reperiuntur. A *nido* plerumque exitum aliud præparat animal in diversa tendentem, qui non in superficiem ostio patet, sed integra terræ crusta clausus est, quam animal, si quando a' solito aditu impeditur, nisu facile impellit & saltu saluti consulit. Hoc dolo Iaculi persæpe quærentium fere e manibus elabuntur, quod recte DAMIR Arabs, cuius locum e BOCHARTO (*not. f.*) retuli, observavit.

Iaculi interdiu suis antris semper latent mirumque, animal quod a levi frigore torpescit & in sinu refocillandum est, tamen diurni ardoris impatiens latere in cuniculo somnolentum, & ostium etiam obturare, ut in terræ sinu gelido cubili gau-

deat, noctu contra in orientalibus regionibus saepe perfrigida vagari alacrius. In hypocausto enutriti interdiu semper in latroso loco, vel nido intra carcerem congesto torpent, caput prioresque pedes conglobato ut Marmotæ trunco, inter femora condentes, flaccidis & studio, ut videtur, in nucham circa caput complicatis (ne frigesiant) auribus & vel clunibus insistentes vel in latus, imo dorsum provoluti. Inquietati in somno posticis pedibus amovendo sese aliqualiter defendunt. Protracti in lucem diu vix pedibus insistunt, quasi stupidi vel ebrii, mutique, nec aures facile vitali vigore erigunt, vixque ad saltandum excitari possunt, carcere calidore forsan lentiores redditi; Etenim in campis strepitu cuniculos suffodientium facile ad fugam excitantur. Nocte contra tota grassantur, cistæque inclusi afferes una saepe nocte pollicares perrodunt, angustis licet dentibus & debilitate virium vix tantum valere videantur. Carcere emissi vividi & erectis auribus procedunt, irritati manuve comprehensi vocem catuli neonati similem edunt, vel iracundo quodam stertore subgrunniunt, nisi qui homini jam adsueverunt. — In desertis sub occasum solis prodire solent, expurgato prius cuniculo, matutinis etiam horis donec rorem absorpsit oriens, apparent. Viso periculo orgyalibus saltibus statim fugiunt, non recta, sed confusis ambagibus huc illuc se vertentes, quo insectantes fugiunt, & cuniculum vel suum vel alienum quodvis obvium antrum, quorsum se subducant, querunt. Sic saepe satis diu circumfliunt, majores vix equo assequendi & ita prompti omnes, ut continuo jaculabundos, vix cruribus terram adtigisse crederes. Saltuum vis presertim quidem longis & validis cruribus, ex parte tamen etiam caudæ electri debetur. Continuo nempe,

quum bipedes stant & gradiuntur, cauda sigmoïdeo flexu (ut *Tabula nostra* expressum est) curvata terræ insistunt; eadem exsilientes terram feriunt & in ipso saltu gubernaculi instar utuntur, ut saltus directionem mutent. Quantumvis alte & sublata manu in terram projecti semper, æquilibrio caudæ in rectum protensæ & subremigantis, in posticos pedes decidunt. Et licet impetu ruentes in anticos quoque pedes sese subinde excipere cogantur; statim tamen in crura denuo erigunt corpus. Quum nihil timent, modo Leporis instar quadrupedes ambulant, alternatim in crura eriguntur, lepide circumspiciunt, strictis auribus auscultabundi; modo corvi instar contractis brachiolis bipedes saltitant. Fodientes vel cibum colligentes in palmas se demittunt, arreptas vero offas in palmas accipiunt & erecti comedunt.

Cicurantur etiam adulti celerrime. Amant in sinu foveri, semperque calidiorem angulum quærunt. Si frigidis diebus vernis vel autumnalibus sine tegmine nocturno exponantur aëri, facile & plane obtorpescunt, præsertim minores & juniores, ut pro mortuis sæpe habuerim & secaverim, nondum expertus in sinu refocillari posse. Præsentient etiam frigus & pluviam tempestatem, tumque maxime stuppa se involvunt, & qui in campis sunt curatius antra obturant; sicca tamen, sed nubila tempestate, interdiu quoque vigilant & extra antra versantur, etiam in campis. — Sine terra angustiore loco inclusi cito fiunt languidi & conspurcantur toti; addita vero terra vel arena quasi e morbo convalescunt, lætiores, agiliores, & puritati velleris tunc magis student, pâlmis os sæpe curant, palmaque altera alterius brachii fordes lepidissime detergunt.

Aluntur facile vegetabilibus succulentis, variis, brassicæ, carotis, pane. E Citrullis oblates noctu parenchyma totum, per unicam aperturam, scite excavant, relicto cortice & seminibus, quod & in hortis, quibus hi fructus cum Melonibus coluntur, sœpe facere solent. Potum sic nullum requirunt, quum ex alimentis humoris tantum capiant, ut etiam urinam copiosam (ad aliquot quotidie uncias) mittere possint; quam tamen sœpius lambentes vidi. Crudam etiam carnem appetunt & avicularum viscera herbis præferunt. Selengiæ, ubi multos uno carcere inclusos servabam, omni fere mane (licet amice inter se vivere viderentur) saltem unum mortuum exesis oculis & cerebro, cranio per orbitas exinanito, offendebam. Mongolis atque Burætis fama fertur Iaculos noctu ad ovillas greges accedere & ovium ubera sugere; in quo id certe veri est, quod noctu lubenter inter greges lanatas versari soleant, quas saltibus sœpe disturbant & perterrefaciunt.

In desertis occidentalibus ea præsertim loca colunt, quæ Tuliparum proventui vario favent, quarum ibi bulbis effosis vescuntur. Oleraceis tamen herbis desertorum, Chenopodiis, Atriplicibus, Salsolis quoque & Salicorniis præcipue vivunt, & a salso forte pabulo minori statura nascuntur. In regione transbaikalensi, ubi constanti & media magnitudine omnes esse dixi, Lilii pomponii maxime bulbis vivunt, quibus ibi vulgo inclusos alebam. Robiniæ caraganæ etiam virgulta campestria, inter quæ in arenosis lubenter versantur, rodunt.

Invicem non solum feris minoribus sed hominibus quoque eisam præbent. Non solum enim ab Arabibus, quibus

aliorum murium esus interdictus, Iaculi concessus est, comeduntur, immo in delicis sunt, ut etiam Iaculum in latibulo vendendi inter illos mos, & quia hoc s̄epissime frustra foditur proverbium inde ortum sit ²⁾, carnesque siccari soleant; sed etiam Calmucci, Tatari pastorales & Mongoli hujus offæ sunt appetentes; atque posteriorum præsertim pueri in capiendis Iaculis sunt exercitatissimi. Non solum enim antra dexterime rimari & deserta ab occupatis discernere callent, ut vel fodiendo, vel infusa aqua præda potiantur; sed etiam exslientem Iaculum congregati plures objectis undique perticis impediunt, ut vix evadat unquam. Pellis tamen tenuissima & male vestita inutilis plane est, folæque carnes requiruntur.

Nomen Mongolis pro Iaculo usitatum *Alak - daagha* (sic enim scribendum est) neque MESSERSCHMIDIUS, nec BUFFONIUS, qui in ignota sibi lingua Etymologum egit, recte interpretati sunt. Prior per animal gressu mancum explicavit; BUFFONIUS, nescio quam inter nomen Sciuri volantis *rufificum* (Ljetaga) & *Mongolicum* Iaculi affinitatem quærens, *Messerschmidium* nostrum corrigere voluit & "animal volans," significari ratus est. *Alak* autem Mongolica lingua variegatum, *Daagha* pullum equinum designat, ut significatio nominis *Alak - daagha* prodeat: Equulus variegatus. — Calmucci nomen *Ialma* imposuerunt Iaculo, magnam autem varietatem *Morin - Ialma* (equinum Iaculum), minorem *Choïn - Ialma*

2) "Ut qui pro Aljarbuo emit foramen exitum animalis auscultando, donec ejus,, BOCHART. Modum Arabum la- agitatum eo refugiat, refert Paul. LV- culos capiendo ad clausum cuniculum post CAS l. c.

(covinum) appellarunt. Baschkiris pariter & Kigisotataris *Ialman* s. *Dsjalman* - *Kirok* audit. Russi vulgo Lepusculum terrestrem (*Semlænoi Saëz*) ad Iaikum *Tuschkantschik* (Lepusculum), mediocrem vero varietatem speciatim *Iemurantschik* vocant.

Videntur in calidis pluries durante æstate parere. In trans - baikalensi regione, ubi vix Majo ver tepescit, quæque omnium quas colunt Iaculi frigidissima est regio, primis demum Junii diebus pullos adlatos habui, jam aliquot, uncias æquantes, licet adhuc cœcos. In Caspico deserto jam initio Maji pariunt, & denuo Septembri medio circa Iaicum accepi pluries varietatis minoris specimina, mammis turgidis & papillis laxis, rugosis valde prominentibus, ut quæ haud dudum peperisse videbantur. Quam numerosa soleat esse proles. indicare haud satago; ex numero tamen papillarum octonario insignior videtur statuendus pullorum numerus. Hyeme certissime tota torpidi & sine ullo alimento latent, ideoque nec penum condunt. In Astrachanensibus tamen desertis sæpe jam medio Februarii, si calidæ contigerint dies ex antris gigantei & pygmæi prodeunt, ita tamen ut ingruente denuo frigore iterum delitescant.

DESCRIPTIO MVRIS IACVLI.

Tab. XX.

Maximi Sciurum æquant, *medii* circiter Ratti sunt mole, *minuti* M. sylvestri vix maiores sunt. Medios deinde sigillatim describam.

Caput

Caput oblongum, *rostro* producto, sed crasso et obtusissimo. *Nasus* quasi truncatus magnus, nudus, carneolus, cordatus, plica supera cutis protegendus, subdidymus, *septum* lato, *naribus* forniculatis, lunatis.

Labium superius bilobum, sulco per septum nasi stria adscendente divisum, dentes vaginans & pone dentes in palati anteriorem partem didymam pubescentem coalescens; *inferius* circa dentes longe denudandos vaginalis. Anguli oris interius areola pilosa.

Dentes primi longi, tenues, leves, albi; superiores breviores, truncati, oblique exserti, inferiores subacuti. *Molares* tuberculosi, majoribus supra quatuor, antico minuto, infra tres ab utroque latere; pygmaeis ubique terni, magis detriti, posticus semper duobus reliquis minor.

Mystaces longi nigri, extremo canescentes, per tumidula rostri latera ordinibus fere octonis sparsi & radiatim divergentes. *Setæ* præsertim tres majores angulis oris utrinque proximæ, ultra medium truncum pertingentes. *Verruca* supraocularis tripilis, parotica unipilis, subgularis distincta nulla et vix aliquot pili albidi in labio inferiore prominent. In magnis pone mystaces utrinque pili nigri crebri, longiusculi, futuræ instar collecti & barbam quasi secundariam constituentes.

Oculi majusculi protuberantes, apertura obliqua, cantho anteriore adscendente. *Palpebræ* externe pilis nigricantibus, longiusculis (inferior radiatim) sparsæ, laxæ, superior nigro - ciliata, inferior margine molli nudo. *Periophthalmii* membranula linguiformis, limbo superiore fusco marginata. *Irides* luteo - fuscæ; *pupilla* subcirculari. *Albuginea* lata.

Aures capite longiores, semicylindraceo convolutæ, oblongæ, nudæ, tenerimæ, subdiaphanæ; venis pictæ, pilis subtilissimis margine adspersæ, anteriusque vellere tenui, lutescente, margine fusco vestitæ.

Collum brevissimum; *thorax* exilior, macilentus; *abdomen* ventricosum, femoraque postica ad truncum carnosissima; *uropygium* pone femora productum obtusum sub cauda.

Artus priores exiles, brevissimi; *palmæ* pentadactylæ, *pollice* brevissimo, *ungue* crasso, obtuso instructo. *Volare* nudæ teneræ, *callo* carpino gemino, exteriore papillari, subacuto.

Artus postici longitudine corporis cum capite; *tibiæ* præsertim & *metatarsus* longissima, nudiuscula, tenuiter pilosa.

Plantæ pentadactylæ, digito medio longiore, lateralibus ad $\frac{1}{3}$ metatarsi remotis, ungue mediorum articulationem adtingentibus. *Metatarsus* ad calcaneum usque subtus longitudinatiter nudus; sed pilis nigris, rariusculis; circumflexis utrinque fimbriatus; qualibus & spatiis inter digitos, horumque basis conspersa. *Digitorum* tantum 3. mediorum apices sub unguiculo compressi, in orbiculum obsolete crenatum; callus unus sub basi digitorum mediorum. Vngues trium mediorum æquales.

Cauda toto corpore longior, pedum instar nudiuscula, brevissimis strictissimisque pilis corpori concoloribus, tenuissime vestita, tetraëdro cylindracea, *extremitate* pilis firmioribus distichis *pennata*, lanceolata, bipollicari spatio atra, extremo ad unum vel $2\frac{1}{2}$ poll. niveo (in pygmæis summo apice).

Color (circa nasum in majoribus primum albo, dein fusco halone) ceterum supra gryseo-lutescens, pallidus, pilorum longiorum apicibus fuscis subnebulosus, posterius sensim aucta fuscedine. In pygmæis nasus concolor. Latera pallent, ver-

tex cinerascens; femora extus pallidissime grysea, *area* transversa clunium alba, supra infraque fuscescente stipata. Artus extremi, & corpus subtus totum candoris nivei. In quibusdam pygmæis litura frontis alba.

Vellus breve, mollissimum, lævigatum, ut plurimum sex, septemve linearum, circa clunes usque ad 10." *Suturæ* velleris una subtus a sterno medio ad medium alvum longitudinalis & utrinque a cauda secundum femora marginalis.

Pygmæis interdum subtus litura magna atra in regione cardiae.

Anus a cauda remotus, præputio tumidulo contiguus masculis; *Scrotum* didymum, ad uropygii extreum protensum, nudum, rugosum, fuscescens. — In feminis *vulva* cum ano intra rugam annularem cutis communem, a summo uropygio aliquot lineis remota, connivens labiis carnosis, intus rugosis, in lobulum communem productis, sub quo latet papilla clitoridea exigua. — *Mammæ* papillis rugosis conicis, aliquot lineas longis (lactationis tempore), areola rugosa cinctis; quorum 2 pectorales inter armos, 2 in margine thoracis, 2 in latere interiore femorum, & 2 paulo viciniores ad posticum marginem femorū, sub uropygio.

MENS VRAE.

Mensuras hic primum dabo comparatas e majori & minori varietate, quæ proportionibus convenient, & quidem e majoris masculo, Orenburgi dissecto, qui uncias septem cum $6\frac{1}{2}$ drachmis pendebat; & e femina ad oppidum Jaïcense capta, septem cum dimidia unciarum; & denique e minoris femina in eadem regione capta, qua tamen multo minutiores ad inferiorem Jaïcum observantur, primo quidem vere & adultæ.

Longitudo a summo naso ad extremum
uropygium

	In varietatis majoris		In variet. minor.	
	Mare.	Fem.	Fem.	
Longitudo a summo naso ad extremum uropygium	6. II	9. III	7. II	0. III
caudæ fine' pilo	10.	1.	9.	1.
capitis a naso ad nucham	1.	10 $\frac{2}{3}$.	2.	1.
Distantia oculi a naso	1.	1 $\frac{1}{2}$.	1.	0.
auris ab oculo	0.	5 $\frac{1}{2}$.	0.	2.
Palpebrarum fissura obliqua	0.	5.	0.	3 $\frac{1}{2}$.
apertura circiter	0.	3 $\frac{1}{3}$.	0.	2 $\frac{1}{5}$.
Longitudo aurium ad verticem	2.	0.	2.	0.
Auris circumferentia basi	1.	1.	1.	1 $\frac{1}{2}$.
latitudo maxima explanata	0.	11.	0.	11.
Circumferentia rostri post mystacem	2.	3.	2.	2.
Intervallo narium	0.	1.	0.	1 $\frac{1}{6}$.
oculorum filo antice	1.	0.	1.	0.
inter canthos posticos filo	1.	7 $\frac{2}{3}$.	1.	8.
aurium	0.	10 $\frac{2}{3}$.	0.	10.
Circumferentia capitis per oculos	3.	7.	3.	8.
ante aures per gulam	3.	2.	3.	1.
colli	2.	0.	2.	3.
thoracis ad armos	2.	10.	3.	2.
in medio, ubi amplissimus	3.	11.	4.	3.
uropygii pone flexa femora	4.	8.	4.	2.
alvi	4.	1.	4.	0.
Longitudo antibrachii	1.	0.	1.	0.
totius palme cum unguibus	0.	8 $\frac{1}{2}$.	0.	8.
digiti medii cum ungue	0.	4 $\frac{1}{2}$.	0.	5.
unguis medii	0.	1 $\frac{1}{2}$.	0.	1 $\frac{2}{3}$.
tibiarum	2.	7.	2.	8.
metatarsi a calcaneo ad articulos mediorum digitorum	2.	6.	2.	4 $\frac{1}{2}$.
digiti medii	0.	10 $\frac{1}{3}$.	0.	11.
lateralium medio proximorum	0.	5.	0.	9 $\frac{1}{2}$.
lateralium extimorum exterius	0.	8.	0.	8.
intimi cum ungue	0.	7.	0.	7.
Circumferentia antibrachii ad basin	0.	10.	1.	0.
tibiæ ad basin	2.	2.	2.	1 $\frac{1}{2}$.
metatarsi	0.	9 $\frac{1}{2}$.	0.	9.
caudæ ad basin	0.	11 $\frac{1}{2}$.	0.	10.
Longitudo setarum longissimarum mystacis	2.	10.	2.	8.
			2.	2.

DESCRIPTIO VARIETATIS IACVLI MEDIAE.

Huic varietati, quæ descriptis auctorum e Syria & Aegypto Iaculis optime respondet, proportiones & magnitudo proxime ut in M. Sagitta.

Differit a prius descriptis Iaculis *rostro* paulo minus producto; *mystacum* fetis multo brevioribus, vix ad media hypochondria pertingentibus; *auribus* saepe tertia fere parte brevioribus, sed latioribus; palmarum *digitis* fere brevioribus; *uropygia* vellere magis tecto; *cauda* multo crassiore, perfecte tereti, paulo breviore, in apice minus eleganter pennata, potius subfloccosa, *focco* aliquousque lutescente, dein vix ad 5." nigrō, summoque tantum apice albo, ita ut in nonnullis albedo fere elisa videatur; *artubus* posticis totis, præsertim quoad tibias & metatarsos, paulo proportione brevioribus, *digitis* contra (ut in M. Sagitta) majoribus & *ungue* mediū (ut in eodem) proxime lateralibus paulo minore. Mongolicis hujus Varietatis *Vellus* (ut pro climate) largius & densius, color vero nihil differt, quemadmodum & *dentium* primorum forma a M. Sagitta diversissima, descriptæ prius simillima observatur.

Operæ præmium est accuratas hujus quoque *Varietatis mensuras* e Mongolico, solitæ magnitudinis specimine, qualia pondere generatim inter IV. & V. uncias variant addere, ut melius de differentia, judicari queat.

Longitudo a summo naso ad extremum uropygium	4." 5."
caudæ sine pilo	5. 0.

¶ Dauricos transalpinos paulo minor & plerumque paulo infra quatuor nores ad Selengam observatis, raro ulterioris deprehendi.

Longitudo capitis a naso ad nucham	I. ^{II}	2. ^{III}
Distantia oculi a naso	O.	7 $\frac{1}{3}$.
auris ab oculo	O.	2.
Palpebrarum fissura obliqua	O.	3 $\frac{1}{3}$.
apertura circiter	O.	2 $\frac{1}{2}$.
Longitudo aurium a vertice	O.	9 $\frac{1}{2}$.
Auris circumferentia basi	O.	7.
latitudo maxima explanata	O.	5 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia rostri pone mystacem	I.	6 $\frac{2}{3}$.
Intervallum narium fere	O.	1.
oculorum filo antice	O.	9.
inter canthos posticos filo	I.	1.
aurium item filo	O.	6 $\frac{2}{3}$.
Circumferentia capitis per oculos	2.	6 $\frac{1}{2}$.
ante aures per gulam	2.	5.
colli	2.	3.
thoracis ad armos	3.	1.
in medio ubi amplissimus	3.	4.
alvi	3.	6.
uropygii pone flexa femora		
Longitudo humeri circiter	O.	5.
antibrachii	O.	7.
palmæ totius cum unguibus	O.	5.
digiti medii cum unguibus	O.	2 $\frac{2}{3}$.
femorum	O.	11.
tibiarum	I.	6.
metatarsi a calcaneo ad digitorum mediorum articulos	I.	2 $\frac{1}{2}$.
digiti medii cum ungue (I. ^{II})	O.	6.
lateralium medio proximorum (1 $\frac{1}{8}$)	O.	5.
lateralis extimi c. u. (1. ^{II})	O.	4 $\frac{1}{2}$.
lateralis intimi c. u. (1 $\frac{1}{4}$. ^{II})	O.	4 $\frac{1}{3}$.
Circumferentia antibrachii basi	O.	8.
tibiæ ad basin	I.	2 $\frac{1}{2}$.
metatarsi	O.	4 $\frac{1}{2}$.
caudæ ad basin	O.	6 $\frac{1}{4}$.
Longitudo setarum longiss. mystacis	2.	6.

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 1. - 4.

Quum in memoratis varietatibus interna structura parum admodum differat, e majoribus præsertim anatomica descriptio

hic dabitur *Glandulae* subcutaneæ thymo analogæ insignis, ut in omnibus hyeme sopitis. Circa collum tenuiter explanatæ duæ simul pondere gr. XI. — quatuor tenues sub pectorali & sub axillis explanatæ, collectim pondere gr. XII. Præterea (ne anteriora scilicet nimis onerata forent) ad superiorem introitum pelvis, intra abdomen, utrinque *Glandula* depressa, subrotunda, exterius crassa, interius in aciem compressa; substantia & facie fere suprarenalium humanarum, in pinguedine omentorum lateralium nidulans. *Similis*, sed major & oblonga, utrinque obtusiuscula, triquetra, carina dorsali productiore explens sinum longitudinalem lumbarem, pone renes exteriusque ad psoadas existentem; harum *dextra* apice circiter sub extremum renis desinens; sed *sinistra* extremo superiore depresso & rotundato secundum renem dorsumque insinuatur, major & crassior compare. Harum pondus singularum 16 ad 15 granorum; pelvinarum $8\frac{1}{2}$ & 9 gr. Constant glandulosæ - lardosa substantia, calore oleum fundente, sed magis consistente, vasculis insignioribus instructa.

Glandula iliorum tenuis in expansione subcutanea, ab inguine adscendente utrinque sita, ut in reliquis muribus.

Omentum intestina subtus tegens nullum, sed tantum tenuis & sine pingui tunica circa ventriculum, ad lienem & pancreas pinguedine latoiore collecta. *Omenta lumbaria* pinguissima, insignia & præsertim sinistrum pollice quadrato manus. *Pinguedo* versus renes spissa renesque eadem coronati.

Hernia naturalis seu *sinus* abdominis ultra pelvum in uropygium descendens conicus, intus porco longitudinali, pli-

caque a vesica versus abdominis musculos excurrente didymus; circa vesicam pinguedine oppletus, dein cœci extremas spiras continens.

Ventriculus (fig. 1.) ovato - oblongatus, fere reniformis, usque ad sinum pylori per amplius. *Isthmus pylori* (lit. a.) strictus, carnosior, cylindrico arcuatus, pennæ corvinæ crassitie, longitudine $3\frac{1}{2}'''$ — A cardia per arcum majorem ad pylorum $4.'' 1\frac{1}{2}'''$ circumferentia ventriculi, ubi amplissimus $3.'' 6'''$ Chymus faburra herbida & insectorum reliquiis mixtus.

Duodenum (a - b.) calamo cygneo æquale, longitudine $2.'' 9.9''$ *Iejunum* sensim adtenuatum $8.''$ *Ileum* duodeno primum fere amplius, extremitate jejuno fere angustius; longitudinem notare oblitus sum. Intestinorum membranæ tenuissimæ.

Cœcum (fig. 2. a - b.) a strictura cui inseritur Ileum (A.) ad apicem (b.) $9.'' 6.6''$ in tres spiras convolutum, sensimque adtenuatum. Post cœcum *cellula* (lit. c.) eadem fere amplitudine, longitudine septem linearum. *Intestinum* dein oblique striatum (d e f.) in aliquot spiras primum contortum (d e.), postea rectum (e f.), longitudine totum circiter $5.'' 4.4''$ Demum *excretorium* (f - g.) bis conduplicatum, tota longitudine 9 pollicum.

Hepar (fig. 3.) mediocre, bidrachmale, ruberrimum, tripartito - septemlobum. *Lobus sinister* (a.) maximus, ovalis, subtus planus, supra dorsatus. *Media* portio profunde biloba (b.); sinistriore paulo minore, pro *cystide* excavato. *Dexterrimi* lobi minores, crassi, (litt. c d.) *spigelianus* geminus (e.).

Cystis

Cystis mole amygdali, ovata, bile tenui fusco - vire-scente turgida.

Lien depresso - triqueter, linearis lanceolatus, longitudine $8\frac{1}{2}."$ latitudine $2\frac{1}{3}."$ pondere granorum duum; dorsali lateri ventriculi applicatus.

Pancreas bipartitum, portione altera ad dextram extremitatem lienis adpensa, triquetra & triangulari; altera pone ventriculum linearis, liene longiore & tenuiore; pondere ambo isthmo exili cohærentes gr. vij.

Glandulæ suprarenales depresso, *dextra* ovali - oblonga, proprius reni suo applicata; *sinistra* remotior ex ovato-linearis, long. $3\frac{1}{2}."$ latioris extremi latitudine $1\frac{1}{2}."$

Renes oblongi, hilo insigni, maxime dorsali latere, finuati, ad dorsum subangulati, dexter XV. gran. sinister tantillo brevior, granorum XVII. ambo papilla intus unica, acuta.

Vesica urinaria mole ovi columbini, ab ipso collo reclinata, extra pelvem projecta, ureteres ipso collo recipiens, membranis robusta.

Vulvæ apertura ano ita approximata, ut exterius unum orificium constituere videantur, limbo piloso conniventem. distracta cute apertura vaginæ apparet sphincteri applicata, retractior, rugose collapsa, ruga ad orificium papillari, cum orificio urethræ effuso, insigni. *Vagina* longitudinaliter rugosa ad $10."$ hinc *canalis* continuus ad $1.\frac{1}{2}$ $6."$ *cornua* $2.\frac{1}{2}$ $6."$ secundum mesenteria lateralia decurrentia; *ovaria* fere $2."$ cylindrica, exilia.

Thorax pro mole corporis perangustus. *Diaphragma* subinfundibuliforme, ipso centro tendineo, irregulariter triangulo, intra thoracem retracto.

Pulmo sinister minor, indivisus. *Dexter* quadrilobus; medio mucronato, secundum cor producto; inferiore majore; *quarto* azygo, post cor latente, apice triquetro anguloque baseos in ligulam producto. *Trachea* exilis.

Cor majusculum, ovatum, convexum, dextro ventriculo obsoletissime compressum, obtusissimum. *Auriculæ* subæquales, integerimæ, planæ; dextra paulo oblongior. *Longitudo cordis* 9." circumferentia basi 1." 7."

Thymus vix ulla in thorace appareat, propter ejusdem brevitatem, & ne æquilibrio noceret.

Sceleton, secundum formam totius animalis anomalam, maxime singulare, posticis præsertim artubus, nec non cranio. Iconem tamen nullam addo, quod pleraque cum M. Sagittæ ossea compage, (quam in tabula exprimi curavi) in Iaculo conveniunt, unde & comparativa descriptio sub istius *Anatome* dabitur.

Cranium sciureo latius, tenuius; olla breviore, ampliore; zygomaticate late & prærupte arcuato, arcu ante orbitas alioversus frontem ramosum, ossiculo accessorio prope frontem latitudinem zygomatici adaugente & orbitam protegente. Rostrum cranii tetragonum, breve, dentibus incisoribus antrorum exsertis. *Maxilla inferior* tumidula, ramis extus crasso processu tuberosis, angulo perforato. (*Tab. XXV. fig. 4.*) Ut evidenter esset differentia staturæ inter maximos & pygmæos Iaculos, *fig. 4.* Cranium majoris, & *fig. 4.** pygmæi, qui tamen non e minimis fuit, delineari curavi.

Colli vertebræ (præter atlantem & epistrophæum, robustiores) brevissimæ. *Dorsales* sine processibus spinosis tredecim, totidemque costarum paria, quorum septem vera, ultimum

spuriorum minimum; quod s^epe elisum deficit. *Lumbares* vertebræ sex, quatuor posteriores processibus spinosis & transversis robustis. *Sacrum* quadriarticulatum, duabus præsertim vertebris pelvi coarticulatum, omnibus coalitis. *Caudæ* vertebræ XXXI. quarum prima sacro subcoalita, processu spinoso supra crassio, reclinato instructa; 2 ad 5 processibus transversis antrorum directis, reliquæ cylindraceæ, ad articulos tuberculosæ, sine processibus, 7 ad 11 omnium longissimæ, reliquæ sensim immunitæ & adtenuatæ.

Thoracis erates infirmæ, subito exempliatæ. *Sternum* in sceleto magnæ varietatis constat manubrio, quatuor articulis, & ense osseo cartilagine spathulato; in minuta varietate, articuli intermedii tantum tres, subæquales, ultimo evidenter e duobus coalito.

Claviculæ majusculæ, satis robustæ, *scapulæ* insignes. *Antibrachium* humero longius, ossibus distinctissimis factum. *Carpus* ossiculorum octo; *pollex* unica phalange & ungue constat.

Ossa innominata robustissima, in *Masculo* magnæ varietatis symphysi ad integrum semipollicem connata; in *femineo* pygmeæ varietatis sceleto, symphysi vix unius lineæ, totaque simul capacitate pelvis & apertura ampliore. Differt etiam in his duobus sceletis tota forma & proportio ossium pelvis, sed quum diversi sexus & ætatis sint, nullaque nunc alia ad dissecandum specimina suppetant, inde nihil concludere licet.

Femorum ossa in majori sceleto tantum $\frac{2}{3}$ tibiarum aequali, in minori paulo longiora vel tibiæ proportione breviores. *Tibiæ* femoribus multo robustiores, superiore extremitate

crassissimæ, triquetræ, *fibula* exteriori angulo adnata, tantum ad $\frac{1}{3}$ totius tibiæ longitudinis divaricata. *Tarsus* constat calcaneo maximo, pone tibiæ articulum prominentissimo, talo, cuboide & binis innominatis. — *Metatarsus* trium mediorum digitorum constat e solitaria fistula ossea, $\frac{2}{3}$ tibiæ superante, extremo trifurca, tribus articulationibus præsinita, quarum media produc̄tior; *digiti intermedii* duabus phalangibus & ungue facti. *Digiti laterales* metatarso distincto, vix dimidium medii æquante, sed pollex unico tantum articulo cum ungue, gaudent. Inferiori metatarso firmando respondet os planum, longum, tarso adnatum eidemque adnumerandum. Sub articulo basilari metatarsorum lateralium utrinque ossiculum sesamoïdeum. *Articuli* metacarpi medii, digitis firmandis destinati, subtus trochleariformi incisura maxima, pro actione tendinum promovenda instructi. — In magno sceleto ossulum peculiare $4\frac{1}{2}$ lin. longum, planiusculum, lineare, pro firmando tendine Achillis, calcaneo ligamentis adpensum; quod in minori, licet seniore specimine, non observavi. *Tab. XXV.* fig. ♀. ossa posticorum artuum majori minorique varietate mole naturali exhibit.

In magnæ varietatis masculo sceleto, cuius hic mensuras apponam, epiphyses ossium omnium cartilagine distinctæ, omniaque teneroris ætatis indicia; contra in minuto, quod comparavi, ossa omnia solidata, & suturæ cranii magis obliteratae:

	In Var. maj.	In Var. pygm.
Longitudo cranii ab ossium nasi extremo ad occiput	$1\frac{1}{4}$	$6\frac{1}{4}$
Latitudo ollæ pone zygomatæ	0.	10.
per zygomata postice summa	$1\frac{1}{2}$.	0.

	<i>In maj.</i>	<i>In min.</i>
Latitudo inter adscendentes anticos zygom. trabes	O. 11.	O. 7 $\frac{1}{3}$.
minima inter orbitas	O. 5 $\frac{2}{3}$.	O. 3 $\frac{1}{2}$.
Longitudo ossium nasi	O. 7 $\frac{1}{2}$.	O. 4.
Latitudo rostri ad zygomata	O. 4.	O. 2.
Longitudo dentium superiorum	O. 4 $\frac{1}{3}$.	O. 2 $\frac{1}{3}$.
maxillæ fine dentibus	I. 0.	O. 7 $\frac{1}{2}$.
dentium inferiorum	O. 3 $\frac{3}{4}$.	O. 2 $\frac{1}{4}$.
Columnæ vertebrarum colli	O. 5 $\frac{1}{2}$.	O. 3 $\frac{1}{3}$.
dorsalium	I. 8.	O. 11.
lumbarium	I. 5 $\frac{1}{2}$.	O. 10.
Longitudo facri	O. 9.	O. 5.
sterni ossiei	I. 4.	O. 7 $\frac{1}{2}$.
caudæ	I. 10.	6. 10.
claviculæ	O. 6.	O. 4.
scapulæ	O. 9.	O. 6.
humeri	O. 9.	O. 5.
antibrachii cum olecrano	I. 0.	O. 7.
ossis innominati	I. 7.	O. 10 $\frac{1}{2}$.
ilei ab acetabulo	O. 9.	O. 6.
foraminis ovalis	O. 5 $\frac{3}{4}$.	O. 2 $\frac{3}{4}$.
Latitudo ejusdem	O. 3.	O. 2.
symphyseos	O. 5 $\frac{1}{2}$.	O. 1.
Distantia inter ischia	O. 6.	O. 5.
Longitudo femoris a condylo	I. 9.	I. 0.
tibiæ inter articulos	2. 6 $\frac{1}{2}$.	I. 5.
calcanei	O. 6.	O. 3.
tarsi	O. 4.	O. 2.
metatarsi medii	I. 9 $\frac{1}{2}$.	O. 10 $\frac{1}{3}$.
dig. medii phal. primæ	O. 6.	O. 3.
phal. secundæ	O. 3.	O. 1 $\frac{2}{3}$.
unguis	O. 3 $\frac{1}{2}$.	O. 1 $\frac{1}{2}$.
exterioris phal. primæ	O. 5.	O. 2.
phal. secundæ	O. 2.	O. 1 $\frac{1}{4}$.
unguis	O. 3 $\frac{1}{4}$.	O. 1 $\frac{1}{2}$.
interioris phal. primæ	O. 5 $\frac{1}{3}$.	O. 2.
phal. secundæ	O. 2.	O. 2 $\frac{1}{2}$.
unguis	O. 3 $\frac{1}{4}$.	O. 1 $\frac{5}{6}$.
metatarsi digiti intimi lateralis	O. 8.	O. 4 $\frac{1}{3}$.
ejusdem phalangis	O. 4.	O. 2 $\frac{1}{2}$.
unguis	O. 2 $\frac{1}{3}$.	O. 1 $\frac{1}{3}$.

	<i>In maj.</i>	<i>In min.</i>
Longitudo metatarsi extimi	o. 10.	o. 4 $\frac{1}{4}$.
- - phalangis ejusdem primæ	o. 4 $\frac{2}{3}$.	o. 2 $\frac{1}{3}$.
- - item secundæ	o. 1.	o. $\frac{1}{2}$.
- - item unguis	o. 3.	o. 1 $\frac{1}{4}$.

M V S

S A G I T T A

Auctores, qui Murem Sagittam observarunt omnes in Historia Iaculi excitavi. Sed præter BVFFONIVM nemo hanc speciem a priori distinguendam esse cogitaverat, donec utriusque differentias in Appendice ad *Itinerarii Vol. II. p. 706.* stabilivi. Dein *Amiciss.* PENNANT & ZIMMERMANN utramque speciem distinctam adoptarunt.

Mus Sagitta, ut ex allatis auctoribus constat, per omnem Mauritiam & Africæ borealis arenas, in elatis Aegypti, & Arabiæ Syriæque desertis vivit. Mihi in arenosis inter Tanaïn & Volgam, & frequentissime in collibus sabulosis ad Irtin australiorem, a Jamyscheva fortalitio usque ad Septempalatia, ubi schistosi montes altaici tractus incipiunt, observatus est. Nullamque formæ, proportionum vel coloris varietatem in plus quam viginti speciminibus, æqualemque fere omnium magnitudinem notavi, qua Iaculi mediae varietati paululum cedunt. Vidi semper in sabulosis locis & mobili pæne arena cuniculantes, ubi Iaculus vivere recusat. Cæterum cuniculi eandem omnino rationem, eundemque devii ad fugam exitus, ostio non

hiantis dolum expertus sum. Tuliparum præsertim bulbis & herbis fatuis vicitat, eodemque more interdiu conglobatus dormit, noctuque vigilat. Saltus, licet cruribus paulo brevioribus, haud minores edit; itemque frigore torpescit. — Sunt autem paulo magis mordaces & vocem turbati, vel capti, diversam, flebilem & exilem edunt. Cosaccis ad Irtin nomen *Tarbagantschik* huic speciei adpropriatur, quod a male applicata & deminutiva Marmotæ apud Calmuccos appellatione (*Tarbagan*) ortum dicit. In orientalioribus Sibiriæ trans Baikalem, ubi Iaculum frequentem esse dixi, Mus Sagitta, arenoso quamvis solo, nunquam observatus est. Contra ad Irtin, ubi maxime abundat idem, media minorque varietas Iaculi mihi nunquam obviam sunt facti; giganteam solam ad rivum Aleï Barabensium camporum aliquoties obtinui, & usque ad Altaïca promontoria observari audivi. Ad Iaicum M. Sagitta nunquam, interque Volgam & Tanaïn multo minus frequens observatur, quam Iaculi minores.

Differt autem a Iaculi varietatibus constantissimis & valde conspicuis characteribus: *capite* elegantiore, *naso* minore, cranioque minus lato; at zygomatum arcu ante orbitas adscendente lato, robustissimo; *dentibus* primoribus luteis, superioribus non oblique exsertis, sed verticalibus, exterius fulco insigni exaratis; *auribus* multo minoribus, *mystacum* setis brevioribus; palmarum *ungue pollicari* sessili, obtuso; *artibus posticis* parum brevioribus, quam in Iaculo magno, at mediæ varietatis crura proportione excedentibus; *cauda*, ut in Iaculi varietate media, minus eleganter floccosa, at tetragona, ut in aliis ejusdem Varietatibus; maxime demum defectu plenario

digitorum in posticis pedibus lateralium, ut multa minutiora non referam, e descriptione & iconē perspicienda.

DESCRIPTIO MVRIS SAGITTAE.

Tab. XXI.

Magnitudo circiter majoris Ratti. *Nasus* minor & elegantior; *labium* bilobum, stria versus nāsum nulla exaratum. Caeterum forma capitīs fere Iaculo similis, nisi quod minus crassa.

Dentes primores lutei, intensius superiores, iidemque robustiores quam in Iaculo, magis acuati, nec obliquati extorsum, sed deorsum directi, extus fulco per totam longitudinem arati. *Molares* tuberculosi (ut in Iaculo grandiore), ubique terni, supra cum accessorio antice minutissimo breviore obtuso papillari, ceterum postici minores anterioribus.

Labium superius pone dentes in palatum coalescens, sed nudum; areola villosa interna buccarum exilis.

Mystaces per tumidula rostri latera septem ordinum, fetis infimis majoribus, maximaque angulo oris proxima, dimidiā tamen trunci longitudinem non adtingente. *Barbula* pone mystaces nulla. *Verrhca* superciliaris bipilis, parotica unipilis. *Seta* antibrachii versus carpum.

Oculi magni, canthisque anterioribus oblique adscendentes, ut in Iaculo.

Aures multo minores, quam in eodem, et capite breviores, oblongo ovatae, nudiusculac, tenellae, basi et anteriore margine villosiores.

Corpo-

Corporis forma proxime ad Iaculum accedens, at postice minus ventricosa, neque uropygio pone femora produceto, adeoque hernia naturali nulla.

Artus antici parvi, paulo majori tamen, quam Iaculis, proportione. *Pollex* palmarum ungue insigni, crasso, obtusissimo, fereque truncato, subtus canaliculato, sed fere scissili, ante callum carpi maximum, subtrituberculatum.

Artus postici animalculo longiores; tibiis praesertim & gambis seu metatarso longissimis. *Plantæ* tridactylæ, digitis subæqualibus, subtus rigide villoso - barbatis, lateralibus nullis; *medii* ungue minore, omniumque apicibus sub ungue compressis, calloso - nudis, crenulatis. — *Metatarsus* hinc a calce ad digitos usque æqualis, cylindraceus, nudiusculus, subtus fuscescens, versusque digitos sensim villosum; callo ad digitos nullo, sed ipsa digitorum articulatione subtus villosumima pilis longioribus.

Cauda subtetragona, flocco molliore minus eleganter (quam Iaculis) pennato, apice ad 1." albo, dein ad 1." nigro; crassior, plane ut in Iaculis mediis.

Color et natura velleris omnino ut in Iaculis. *Area* clunium transversa alba, fusco stipata a caudæ basi usque ad flexuram femorum.

Mammæ in feminis quatuor parium; quatuor inter femora subæquidistantes, duæ thoracicæ ad costarum spuriarum cartilaginiæ, et duæ fere ad articulum humeri positæ.

Vulva ano proxima, constricta, antrorsum in areolam nudam, subtrituberculatam effusa, ceterum labiis clitorideque nullis. *Genitale* maris exiguum.

M E N S V R A E.

Pondus in adultis masculis trium unciarum cum 2, & usque ad 4 drachmas; feminis interdum ad 3 unc. 7 drachm. vel proxime 4 unciarum. Proportiones in omnibus ad Irtin lectis individuis et utroque sexu vix ullatenus diversae, nisi quod cauda quibusdam brevior vel longior, proportione junioribus semper longior, quam adultis. Sequentes mensuræ sunt Feminæ quae 3 unc. cum $5\frac{1}{2}$ drachm. peependit.

Longitudo tota ab apice nasi ad ortum caudæ		111.111
caudæ fine pilo	6.	5.
pili exsuperantis	1.	0.
capitis a naso ad nucham	1.	9.
Distantia oculi a naso		10 $\frac{3}{4}$.
auris a cantho post. oculi fere	0.	3.
Longitudo fissuræ palpebrarum		0. 5.
Apertura oculi		2 $\frac{2}{3}$.
Longitudo aurium a vertice		0. 8.
a basi exteriore	0.	10.
Circumferentia aurium basi		1. 0.
Latitudo auris explanatae		5 $\frac{3}{4}$.
Circumferentia rostri post mystaces		1. 11.
capitis per oculos & maxillam	2.	9 $\frac{1}{2}$.
capitis ad aures	2.	7 $\frac{1}{2}$.
Latitudo septi narium		0. $\frac{3}{4}$.
nasi nudi	0.	2.
Distantia oculorum filo antice		10.
inter canthos posticos filo	1.	5.
Intervallum aurium		8.
Circumferentia colli		1. 11.
thoracis ad armos	3.	4.
in medio trunco	3.	8.
abdominis	3.	4.
uropygi pone flexa femora	1.	10.
Longitudo dentium superiorum		2 $\frac{1}{4}$.
inferiorum	0.	3.
pilorum in mystace longissimorum	3.	1.
antibrachii	0.	9 $\frac{2}{3}$.

Longitudo palmæ totius cum unguibus	0. ^{II} 7 ² ₃ . ^{III}
- - - digiti medii cum ungue (2 ² ₃ . ^{III})	0. 5 ¹ ₂ .
- - - tibiarum	2. 0.
- - - totius plantæ	2. 6.
- - - digiti medii cum ungue (1 ² ₃ . ^{III})	0. 9 ² ₃ .
- - - exterioris digiti cum ungue (2 ¹ ₃ . ^{III})	0. 9 ¹ ₂ .
- - - interioris cum ungue (2 ⁴ ₃ . ^{III})	0. 10.
Circumferentia antibrachii basi	0. 9 ¹ ₃ .
- - - tibiæ ad basin	1. 7.
- - - ad calcaneum	0. 7.
- - - metatarsi medio	0. 5 ¹ ₂ .
- - - caudæ ad basin	0. 7.
Longitudo a nafo ad extensarum plantarum summos ungues	9. 8.
Distantia ani a parte caudæ nudata	0. 6 ¹ ₂ .

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 5.

Interanea plerisque momentis Iaculo similia deprehendi. *Situs* intestinorum eo præsertim differt, quod cœcum symphy-
sin pubis vix adtingit & cavum abdominis ante ipsam symphy-
sin pubis desinit. *Ren* dexter dimidia longitudine anterior, in-
fimæ costæ contiguus. *Vesica* collo elongata, supra pubem
recumbens. *Cornua uteri* 1."^{II} 4."^{III} longa.

Palatum tantum inter molares rugosum, antice carun-
cula tripapillari, dein rugis binis biarcuatis, hinc quaternis,
fulco interruptis & subconvergentibus.

Pulmo dexter quadrilobus, uno impare, *sinister* semi-
trilobus.

SCELETON (*Tab. XXV. fig. 5.*) generatim proportione
& structura proxime ut in Iaculo. — *Cranium* paulo oblon-
gius, quam in eodem, olla minus lata, & depresso, ast in-
ter orbitas latiore, rostro paulo productiore, circumcæsura fere
ad sciuream accedente. *Zygoma* quoque minus exarcuatum,

sed *arcu* ante orbitali adscendente latissimo, robustissimo, è postica lamina latiore, sinuata, anteriore trabecula firmiore ^{a)} composito; eoque oculi, teneraque crani compages ab impinguente vi saltantis vel fodientis animalis defenditur. *Ossa nasi* latiora, convexa, ut in sciureis. *Maxilla inferior* ramo trifida, exteriore tubere exili, angulo latius perforato, condyloideo processu productiore, quam Iaculis.

Vertebræ colli latæ, brevissimæ; solus epistropheus spina conico-compressa erectus. *Dorsales* vertebræ duodenæ, omnes muticæ; *lumbares* (ut in Iaculo) reliquis omnibus maiores, septenæ, longitudine colli dorsique simul columnam æquantes, processibus a dorso 1-3 sensim crescentibus, 4-7 magnis, latis, longissime in septima, ad 4 & 5 latioribus; 3-7 etiam processibus lateralibus antrorum vergentibus. *Os sacrum* latum, lamina utrinque ossea triperforata alatum, quadripartitum, intermediis duabus a dorso furcato processu prominulis, postica processu inter furcam crasso, subcapitato. *Cauda* vertebrarum (numerato apice) XXV. quarum tres priores processu dorsali furcato, et transversis; lumbares fere adæquantibus. Reliquæ cylindraceæ, sensim adtenuatæ, 6 ad 8 longissimæ.

Costæ 12 parium, 7 utrinque veræ, quarum prima, ob longitudinem manubrii sternalis, remotissima, postremæ duæ communi fere insertione ad basin ensis firmatæ. *Sterni* ossicula 4. intermedia.

a) Arcus anteorbitalis conficitur ramo cesso supraorbitali occurrente, & denique zygomatici ossis versus frontem adscendente, angusto sed crassiusculo, qui anteriorem constituit marginem, dein pro-

posticis duabus lamellis osseis, inferiore oblonga, super. minore triangulari.

Artuum priorum ossa tenera, attamen paulo robustiora, quam in Iaculo. *Pollex* ad carpum ungue fere sessili.

Ossa innominata majora fere quam in Iaculo, totiusque corporis (præter ossa longa crurum) maxima: Illeon crassum, ischia latissima, producta, arcus pubis secundum symphysin angustissimus (quod fecus in Iaculis).

Tibiæ femore multo longiores, ramo tenuissimo loco fibulae, fere ad $\frac{1}{2}$. longitudinis pertingente. *Metatarsi* loco fistula simplex seu gamba, ut in ungulatis ⁶⁾, cylindrica longa, extremo capitato - triloba, subtusque pro tendinibus canaliculata. *Digitæ* phalangibus duobus & falcula compositi.

Longitudo cranii a fine ossium nasi	-	1. II 3 $\frac{1}{2}$ III
Latitudo ollæ summa pone zygomata	-	O. 8 $\frac{2}{3}$.
- per zygomata postice summa	-	O. 11.
- minima inter orbitas	-	O. 5.
- inter arcus anteorbitales	-	O. 9 $\frac{2}{3}$.
Longitudo ossium nasi	-	O. 6 $\frac{1}{2}$.
Latitudo rostri ad zygomata	-	O. 3.
Longitudo dentium superiorum	-	O. 3.
Longitudo maxillæ sine dentibus	-	O. 8.
- dentium inferiorum	-	O. 3.
Colli vertebræ collectum	-	O. 3 $\frac{1}{2}$.
Vertebræ dorsales collectum	-	I. 1 $\frac{1}{2}$.
- lumbares simul	-	I. 3 $\frac{1}{2}$.
Os sacrum	-	O. 6 $\frac{3}{4}$.
Longitudo totius caudæ	-	6. 10.
- vertebrarum caudæ longissimarum	-	O. 5.
- processus spinosi longiss. lumbarium	-	O. 3.
- processus azygi ossis sacri	-	O. 1 $\frac{1}{2}$.
- sterni sine ense	-	O. 8.
- clavicularum	-	O. 4 $\frac{1}{2}$.
- scapularum	-	O. 6 $\frac{3}{4}$.
Latitudo earundem	-	O. 5.

⁶⁾ Unde recte Arabes pedibus Gazellæ comparaverunt.

Longitudo humeri	-	O.	$6\frac{1}{3}$.
- - antibrachii cum olecrano	-	O.	10.
- - ossis innominati	-	I.	$2\frac{1}{2}$.
- - ilei ab acetabulo	-	O.	8.
- - foraminis ovalis	-	O.	5.
Latitudo ejusdem	-	O.	$2\frac{1}{2}$.
Longitudo femoris	-	I.	$3\frac{4}{5}$.
- - tibiæ	-	I.	11.
- - fistulæ metatarsi sine calcaneo	-	I.	$4\frac{1}{2}$.
- - calcanei	-	O.	4.
- - phalangis primæ digiti medii	-	O.	$5\frac{2}{3}$.
- - lateralium	-	O.	$4\frac{1}{4}$.
- - phal. secundæ in omnibus circiter	-	O.	$2\frac{1}{2}$.

M V S L O N G I P E S.

Non supervacaneum erit renovare memoriam speciei, quam crurum posticorum magnitudo in hoc genere memorabilem, saliisque modo descriptis proximam reddunt. *Ill. BVFONIVS* ditissimus & vere classicus in quadrupedibus auctor, ne verbulo quidem ejus mentionem fecit, etsi satis bene apud *SEBAM* delineata extat. Crederet hinc nonnemo fidem *Sebanae* iconi non esse habendam (*thesaur. vol. II. tab. 29. fig. 2.* Serpentum pabulum.), confirmante quamvis speciem *Ill. LINNAEO* (*Syst. nat. XII. p. 84. sp. 19. Mus. regis Vol. I. p. 9.*) qui & "Muris longipedis," nomen primus imposuit. — Sed vidi quondam Amstelodami e *Musco SEBAE* reliquum specimen in collectione D.N. *Chr. Paul. MEIER*, mercatoris, & ibi breviter descripsoram; iconem quo-

que postea procurante Amiciss. H. E. D. SCHLOSSERO. Hinc non imaginariam SEBAE iconem esse, sed minus bene, & e specimine nondum adulto delineatam, confirmare possum. *Magnitudo* istius speciminis vix Murem sylvaticum mediocrem superabat ¹⁾; caput & postica crura magna *proportione* excedeant; *color* laxi velleris erat lætissime luteo-ferrugineus, dorso fuscidior, lateribus sensim albescens, subtus & artibus albus. *Cauda* minus vestita, quam in adultis postea speciminibus observata mihi fuit.

Per Amanuensem scilicet, anno 1770. secundum Mare Caspium ad colligendas res naturales missum, adlata mihi fuere duo specimina hujus muris, in confiniis deserti arénosi Naryn, sub latitudine bōr. $46\frac{1}{2}$. circiter graduum, seu in maxime australibus hujus fabuleti, haud longe ab ipso mari, capta. Ambo simul apparuere in loco aridissimo ad meridianum solem coludentes; mares ambo & ad diversos cuniculos diffugientes fugiendo capti sunt. Erant autem, ut mihi relatum est, cuniculi triplici obliquo canali adeundi, ulnari circiter profunditate effossi, in arena limo firmata, ipsis animalibus fere concollore (namque multo pallidioris & exsoletioris erant coloris, dicto specimine SEBAE). In foco cunicularum nidus aderat nullus, neque pabuli vestigium. Crescit autem in arenis istis vix quidquam, præter tenuissimum Melilotum, Astragalos quosdam macerimos, Antirrhinum junceum, Tragopogon villosum & Polygonoides ephedræ facie TOVRNEFORT. Notatum est haec animalcula, licet insignis crurum longitudo suaderet, non tamen saltibus fugere, sed murino more currere.

¹⁾ Longitudinem obiter mensuratam ti $6\frac{2}{3}.$ palmæ $4.$ tibiarum $11.$ plan-notavi a summo rostro ad ortum caudæ tæ $1\frac{1}{2}.$ $1\frac{1}{2}.$ caudæ $3.$ $2.\frac{1}{2}.$ $8.$ capitis $1.\frac{1}{2}.$ $2.$ aurium $6\frac{1}{2}.$ cubi.

Mihi vix est dubium animalcula deserti cumani, quem sub nomine *Tsitsjam* (apud Tataros pro denotandis muribus generico) imperfectam mentionem fecit **SCHOBERVS**⁴⁾ in *memorabilibus Russo-asiaticis*, & e quibus, cum Citillo eodem tatarico nomine apud *De BRVYN* male delineato conjunctis, Marmotam suam Circassicam fecit **PENNANT** (*syn. p. 278. n. 205.*), hanc ipsam esse speciem. Ad veri quoque similitudinem accedit eundem Murem sub nomine *Fird* in deserto Saharæ, una cum *M. Sagitta*, vulgarem & esculentum indicasse *SHAWIVM* (*itin. vers. gall. vol. I. p. 321.*); describit enim *Fird* colore & magnitudine *Sagittæ* similem, capite acutiore & naso toto hirsuto, pedibus minus inæqualibus, omnibus pentadactylis, cauda (quam in Ratto) breviore, sed magis vestita. — Omnino videtur Mus longipes noster calidiorum tantum regionum esse animal, neque certe in borealibus desertorum Russici imperii observatus fuit.

DESCRIPTIO

M V R I S L O N G I P E D I S.

Tab. XVIII. B.

Magnitudo inter Rattum & *M. sylvaticum* med.

Caput oblongum, *rostro* productiore, quam *M. sylvatico*, (cui alias facie subsimilis), obtuso & carnoso. *Nasus* fossorius, gibbus, totus pubescens, *plica* crassa, deflexa, mobili nares protegens (fere qualis in Citillo); *Narium* papilloso conniventium solus limbus & septum interjectum nuda.

Mystra-

• Vid. **MÜLLER** *Saml. ruff. Gesch.* vol. *VII.* p. 124.

Mystaces sex, septemve ordinum obliquorum, in tribus summis ordinibus longissimi, caput excedentes, nigricantes; inferiores albidi. *Verruca* supraciliaris bipilis, gularis pilo unico, tenero.

Os labii carnosissimis, pubescentibus connivens, *superiore* bilobo, nec usque ad nares adeo profunde, ut in congeneribus, diviso.

Dentes primores lutei, superiores sulco profundo exarati, apice crena incisi, inferiores longiores, obtusi. *Molares* supra infraque terni, utrobique serie brevissima inter congeneres.

Oculi majusculi, maiores quam in *M. sylvatico*, palpebrarum margine nigricante.

Aures insignes, ut in *M. sylvatico*, paulo ve minores, tenerrime luteo-pubescentes, ovales; intus septo seu plica transversa supra fossam atrii, exteriore margine versus basin crasto.

Corpus postice crassescens, femoribus validis, carnosissimis. *Artus* antici maiores quam in *M. saliis*, postici minores, sed grandiores, quam in ulla alia specie murini generis. *Palmae* subtetradactylæ, *pollice* brevissimo, sed subtiliter unguiculato, adeoque evidentiore multo, quam in *M. sylvatico*. *Plantæ* pentadactylæ; tribus mediis subæqualibus, laterali utrinque dimidio breviore. *Volæ* plantarum præter solos digitorum apices villosæ, magis quam dorsum pedis; sed palmarum nudiusculæ, granulosæ, callo carpino gemino insigni, & metacarpicis ad digitos minutis, ternis notatae.

Cauda corporis circiter longitudine, crassa, cylindrica, subadtenuata, tota pilis fulvis, subtus albis, largiter vestita, extremitate laxius villosa & subfloccosa. *Annuli* caudæ inter pilos obsoletius apparent, numero circiter 200.

Uropygium sub cauda maxime *scroto* prominet turgido, subrugoso, nudiuscule, nigricante, postica producta parte plane nudo, didymo; *ano* supra gemellum tuber, epididymides continens, hiante. *Præputium* breve, emarginatum, ante basin scroti antice incumbens.

Color supra totus dilute gryseo - fulvescens, lateribus sensim pallidior, pilis in dorso omnibus summitate fuscescientibus, & latente lanugine plumbea; *Subtus* animal candidum, ut & circumferentia oris extremisque pedibus; sed jugulum & hypochondria lutescunt, & striga fusco rufescens, pilis brevibus densis facta, a sterno per abdomen longitudinale. *Cauda* rufo - lutea. — In altero specimine meo dorsi color pallidior, in altero evidentius fuscescens.

M E N S V R A E.

Pondus fere biunciale.

Longitudo a summo naso ad ortum caudæ	-	4. ^{II} 2. ^{III}
ad summum uropygium	-	4.
caudæ fine pilo	-	1.
pilorum excedentium	-	5.
capitis a naso ad nucham	-	6 $\frac{1}{2}$.
Distantia oculi a naso	-	7.
aurium ab oculorum cantho postico	-	3.
Palpebrarum fissura	-	3.
apertura fere	-	2.
Aurium longitudo ad verticem	-	4 $\frac{1}{2}$.
ad externam basin	-	6 $\frac{1}{8}$.
explanata latitudo	-	4 $\frac{2}{3}$.
Latitudo nasi	-	2.
Intervalum narium	-	$\frac{1}{2}$.
Circumferentia rostri pone mystaces	-	4.
apicis rostri ante lab. inferius	-	1.
capitis inter oculos et aures	-	2.
Distantia oculorum filo per frontem	-	6.

Distantia recta per axin	o. $\frac{11}{4}$ III
- - - inter posticos canthos filo	o. 8.
- - - per axin	o. 7.
Intervallum aurium filo	o. $6\frac{1}{2}$.
Longitudo colli	o. $3\frac{1}{2}$.
Circumferentia colli	I. 10.
- - - thoracis ad armos	2. 5.
- - - abdominis ad ilia	o. 3.
- - - scroti sub cauda prominentis	I. 8.
Longitudo scroti a basi praeputii	o. $8\frac{2}{3}$.
- - - praeputii	o. 2.
Circumferentia ejusdem	o. 5.
- - - caudae basi	o. 7.
Longitudo antibrachii	o. $8\frac{1}{2}$.
- - - palmae cum unguiculis	o. $4\frac{2}{3}$.
- - - digiti medii longissimi cum ungue ($3\frac{3}{4}$.)	o. $2\frac{2}{3}$.
Circumferentia antibrachii basi	o. 7.
- - - carpi	o. 4.
Longitudo tibiarum	I. $\frac{2}{3}$.
- - - plantæ	I. $\frac{2}{3}$.
- - - digitorum medii cum ungue (I. m.)	o. $4\frac{1}{2}$.
Circumferentia tibiæ basi	I. 2.
- - - tibiæ ad calcem	o. 4.
- - - plantæ	o. 5.
Latitudo plantæ	o. $2\frac{1}{2}$.
- - - palmæ	o. 2.
Longitudo pilorum velliferis in dorso ad	o. 5.

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 6. - 8.

Subcutaneæ glandulæ inguinum, cum tractibus suis vasculosis, insignes, grani triticei fere mole. *Glandulæ* ad collum chylosæ vix insigniores, quam in M. Musculo. *Subaxillaris musculus* subcutaneus insignis. Artuum posticorum musculi maximi, carnosissimi.

Ventriculus (Tab. fig. 6.) a cardia ad pylorum per majorem arcum filo mensuratus $3\frac{1}{2}$. $2\frac{1}{2}$ circumferentia amplissi-

ma fere 2." intus laevis, praeter plicam arcus minoris, dexterius ab oesophago insignem, lunarem, crassam, papillis subcallosis, majusculis crebram & subdentatam, unde ventriculus obiter bilocularis, utroque loculo ramentis herbarum viridium replete.

Intestinum tenui longitudine 10 pollicum. *Cæcum* (fig. 7 a.) longitudine 3" amplitudine ferme digiti minimi, vix adtenuatum, obtusum, semicirculare. *Strictura* ad insertionem Ilei, (litt. b.) ultra quam *cellula* exampliata (litt. c.), quam excipit *intestinum* oblique *striatum* (c - d.), sigmoideo flexu curvatum, longitudine fere pollicis. *Excretorium* sexpollicare.

Testes tumidi in scroto, epididymide adnati. *Vesiculae seminales* maximæ.

Diaphragma centro tendineo magno, ungulear equinæ forma. *Cor* teste minus, & vix piso majus. *Pulmo* sinister simplex, dexter quadrilobus, lobo impari longo, triquetro-auminato, basi dentato - laciniato.

Sceleton a solita in muribus caudatis conformatio parum alienum. *Cranium* (fig. 8.) solidiusculum, olla imperforata æqualiter convexa, fronte ad orbitas argute angulata, rostro perangusto, angulato, zygomatum anteriore radice latissima & robusta, postico margine ad frontem *osculo* peculiari, unguiformi appendiculata; tympanis maximis, fere usque ad foramen occipitale exampliatis, solidissimis. —

Spina dorsalis XII. vertebrarum processibus spinosis, intermediorum insignioribus erectis, anticis reclinatis; *lumbaris* VII. vertebrarum, quarum ultimæ processibus spinosis & transversis insignioribus instructæ. *Sacrum* triperforatum utrinque, adeoque quatuor vertebrarum, laminis latis coalescentibus.

utrinque alatarum. *Cauda* vertebrarum circiter XX. apex enim in specimine dissecto defuit. — *Costarum* duodena paria. *Sternum* manubrio robusto, carinato, ossiculis 4. intermediis, teretiisculis, & ense longissimo, cartilagine spathulato compositum. *Ossa innominata* ischio latissimo, argute angulato. *Fibulae* ultra medias tibias distinctæ; ossaque extremitatum in genere tenuissima, sed rigida. *Unguis* pollicis in palmis ossiculo minimo suffultus.

	1. ¹¹ 2. ¹¹¹
Longitudo cranii ab apice ossium nasi	O. 7.
Latitudo ollæ pone zygomata	O. $7\frac{2}{3}$.
— cranii summa per tympana eademque zygomaticum	O. $2\frac{3}{4}$.
— minima inter orbitas ad radicem zygomaticum anticanam	O. 5.
Longitudo ossium nasi	O. $1\frac{1}{2}$.
Latitudo eorundem & rostri	O. 2.
Longitudo incisorum superiorum	O. 7.
Longitudo mandibulæ	O. 3.
— incisorum inferiorum	O. 4.
— vertebrarum colli collectim	O. $11\frac{1}{3}$.
— omnium vertebrarum dorsi	O. $11\frac{1}{3}$.
— omnium vertebrarum lumbarium	O. 5.
— ossis sacri	O. 2.
— sterni manubrii	O. 52.
— corporis	O. 3.
— ensis ossei	O. 4.
— clavicularum	O. 6 $\frac{2}{3}$.
— scapularum	O. 6 $\frac{2}{3}$.
— humeri	O. 7.
— cubiti ab articulo	O. 8 $\frac{1}{2}$.
— — cum olecrano	O. 10 $\frac{1}{2}$.
— ossium innominatorum	O. 6.
— iliei usque ad acetabulum	O. 3.
— foraminis ovalis	O. 1 $\frac{1}{3}$.
Eiusdem latitudo	O. 10.
Longitudo ossium femoralium	I. 1.
— tibiarum	O. $4\frac{2}{3}$.
— ossium metatarsi mediorum	O. $1\frac{2}{3}$.
— ossium metacarpi in palmis	O. 7 $\frac{1}{2}$.
— fibulæ quoisque distinctæ	

M V S

T A M A R I C I N V S.

Hæc quoque species in maxime australibus deserti caspici tantum observata est, & abinde forsitan per calidorem Asiam frequens vivit. In depresso falso ad inferiorem Rhynnum, præsertim circa Saratschikofka rivum Tamaricis gallicæ arbusto consitis, solitaria quidem, sed crebra habitat, indeque nominari posse videbatur, quemadmodum *Nitelam* a quercubus, quas amat, cognominavit LINNAEVS. Soliti nostræ speciei cuniculi ad ipsas vulgo nodosas radices Tamaricis visuntur, & duobus ostiis seu canalibus, vix quatuor junctos digitos admittentibus, obliquis patent. Ad quosdam vix aliquid egestæ terræ appetet; ad alios, forte antiquiores & crebro expurgatos, insignes cumuli. Profunditas cuniculorum tanta, ut 8. vel 10. amphoris aquæ infusis vix repleri queant. Immo vix potest aqua exturbari animal, & plerique quos habui, decipulis per noctem ante exitus omnes statutis capti fuere. Semper autem in decipulis mares, omnesque introëuntes captos fuisse, notabile est. Victum hos Mures e Tamarice capere vix crediderim; abundant vero in iisdem regionibus Nitraria, Salicorniæ, Salsolæ, Atriplices, aliæque maritimæ succulentæ, e quibus ampla alimenti materia. — De natura & moribus haud quidquam discere licuit, nisi quod noctivagos esse satis constat. Summa totius habitus similitudo, qua ad *Nitelam* s. M. quer-

num accedit hæc species, ad lethargicas seu hyeme sopitas referre jubet. Primo vere capti mares grandibus atque turgidissimis erant genitalibus, externe tantundem conspicuis, ut in aliquo Sciuro exoticō SEBA delineavit. Hinc etiam œstri tempus colligitur. — Cæterum inter majores & pulcherrimas hujus generis species hæc meretur collocari, præsertim quum primo vere nitido est & integro *vellere* (cujus consistentia fere Nitelam æmulatur), *cauda* etiam valde pilosa, fuscoque subannulata insignis; quem ornatum cum venustate velleris æstate amittit. *Genitalium* externorum mole congeneres facile omnes vincit, id quoque singulare præferens, quod ante penem, per totam abdominis longitudinem, ad cardiam usque conspicuus sit velleris, veluti pro facilitanda emissione membra, sulcus latus, rafö quasi pilo laevigatus.

DESCRIPTIO MVRIS TAMARICINI.

Tab. XIX.

Magnitudo Muris decumani. Conformatio inter M. longipedem & Nitelam medius videtur.

Caput oblongum. *Nasus* pubescens, obtusus, convexus, fossorius, plica descendente nares protegens, quarum septum fossula impressum, nudum.

Mystaces quinque ordinum, nigri, setis longissimis (ad 1" 10") extremo canescentibus, anticis albicantibus. *Verrucæ* supraoculares tripiles, gularis bipilis, & item bipilis pone carpos.

Labium superius bilobum, nec usque ad nasum divisum; inferius crassum. *Dentes primores* antice fulvi, superiores sulco exarati, extremo obsoletius crenati, inferiores obtusi.

Oculi majusculi, fusci; *palpebarum* margines nudi, fuscescentes. *Aures* nudiusculæ, ovales, insignes, margine leviter pubescente fusco; intus plica obsoletiore transversa ad atrium meatus.

Collum breve; *trunci* proportiones, ut in Nitedula & affinibus; *Artus* satis robusti, postici longiores.

Palmæ subtetradactylæ, verruca pollicari obtusa, incrustata, insigni. *Plantæ* pentadactylæ, pollice breviore quam extimus. *Digiti* omnium pedum subtus nudi, rugis velut incisi. *Palmæ* callis 2 carpinis & 3 sub metacarpo insignibus. *Plantæ* callis nudis ad basin digitorum quaternis, reliquo usque ad calcaneum fusco - villosæ.

Cauda longitudine circiter corporis, e cylindrico leviter adtenuata, tota vestita, pilis præsertim extremo largioribus, annulis ægre numerandis, circiter 200. annulata.

Scrotum turgidissimum, nudiusculum, albidum, ovatum, postice (una cum ano) instar uropygii hemisphærici subdidymi sub cauda protuberans, basi pedunculatum *præputio* insigni, a quo raphé longius decurrit. *Area* lanceolata fusca, minutissimis, densisque pilis pubescens, a cardia ad hypogastrium longitudinalis, ut in M. longipede.

Vellus mollius quam in Rattis, rudius quam Sciuris, strictum, longitudine in dorso ultra 8." Color supra totus gryleo - lutescens, pilis apice fuscescens, lanugine tecta plumbea; versus latera dilutior, postice sensim magis fuscescens. Circumferentia nasi, oculorum, & superciliorum macula, aliaque litura

litura pone aures albicant. Capitis collique latera e canescen-
ti albida; ambitus oris & subtus corpus totum caudaque alba.
Supra cauda cinerascens, areis transversis fuscis subannulata,
apice subfloccosa fusca. Plantæ subtus longitudinaliter fusco-
nigricantes, lituraque sagittato - oblonga exterius in metacarpo,
latiore parte articulo digiti extimi contermina.

M E N S V R A E.

Pondus ad quatuor uncias accedit:

Longitudo a summo naso ad ortum caudæ	6. ¹¹	6. ¹¹¹
- caudæ sine pilo	5.	1.
- pilis excedentis	0.	6.
- capitis a naso ad nucham	2.	1.
Distantia oculi a naso	0.	11.
- auris a cantho postico oculi	0.	4 $\frac{1}{3}$.
Fissura palpebrarum	0.	4 $\frac{1}{2}$.
Apertura oculi	0.	2 $\frac{3}{4}$.
Longitudo auris ad verticem	0.	7 $\frac{4}{5}$.
- ad externam basin fere	0.	8 $\frac{1}{2}$.
Latitudo auris explanatae	0.	6.
Circumferentia ejusdem basi	0.	9.
- rostri pone mystaces	2.	2 $\frac{1}{2}$.
- capitis post oculos	3.	0.
Distantia inter anticos canthos oculorum	0.	8 $\frac{2}{3}$.
- inter posticos canthos	1.	0.
- aurium per verticem	0.	7 $\frac{1}{2}$.
Longitudo colli	0.	5.
Circumferentia colli	2.	8.
- thoracis ad armos	4.	2.
- corporis ad femora	4.	5.
- in medio	4.	3.
- scroti sub cauda	1.	11.
Latitudo nasi	0.	2 $\frac{3}{4}$.
- septi narium	0.	$\frac{2}{3}$.
Longitudo scroti a præput. ad anum	0.	10.
Circumferentia caudæ basi	0.	8.
Longitudo humeri	0.	8 $\frac{1}{2}$.

Longitudo antibrachii	O. 11 $\frac{1}{3}$.
palmæ	O. 7 $\frac{1}{3}$.
Circumferentia brachii ad basin	I. 0.
ad carpum	O. 6 $\frac{1}{2}$.
Latitudo palmæ	O. 3 $\frac{1}{4}$.
Longitudo femoris	I. 1 $\frac{2}{3}$.
tibiarum	I. 5.
plantarum	I. 5.
digiti medii cum ungue (2'')	O. 6.
Circumferentia tibiæ basi	I. 8.
ad calcem	O. 7.
metatarsi	O. 8.
Latitudo plantæ	O. 4 $\frac{1}{4}$.

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 9. 10. 11.

Ventriculus (fig. 9.) satis carnosus, fundo toto fibris longitudinalibus externe evidentissime striato; intus membrana rugulosa æquabiliter obductus & ramentis plantarum viridium refertus.

Cæcum (fig. 10.) amplitudine digiti, in spiram oblongatam compositum, extremo subadtenuatum, apice obtuso, subdistinto, vesiculari (litt. a.). Longitudo cœci in rectam extensi 4''. *Continuatio* crassi primum in flexuram sigmoïdeam arcte composita (litt. b.), dein recta pergens, oblique stria ta (b - c.) amplitudine 3.'' 6.'' excretorium intestinum anfractuosum 5.'' 6.'' At *intestini tenuis* longitudo tota 19. pollicum.

Omentum prolixum tenuc, macilentum. *Hepar* septemlobato tripartitum; portione media incumbente biloba, in sinu *cystidem* insignem continente; dexteriore lobo lato, magno; sinistro mucronato; subtus papillari ad dorsum, & duobus insuper pyramidatis, basi coalitis. *Ductus* bilarius $\frac{1}{2}$ poll. a pyloro insertus.

Renes ultra costas spurias, fere oppositi; sinister tamen tantillo inferior. *Testes* (fig. II. a a.) mediocres, in sacco tenui musculari, *epididymidum* capite inferiore adnato, plexu longissimo, laxe ambiente. *Ductus deferentes* (b. b.) a tenui principio medio incrassati. *Vesiculae seminales* (c c.) duæ maximæ, turgidissimæ pelvim excedentes; duæ *succenturiatæ* (d d.) flaccidiores. — *Folliculi Cowperiani* (e e.) isthmo urethræ adscidentes, insignes. *Genitale* (litt. f.) mediocre, structura glandis fere ut Criceto. *Vesica urinaria* (litt. g.) proportione parva.

Diaphragmatis centrum tendineum magnum, cordatum. *Pulmo dexter* quadrilobus, imo pone cor latente; *sinister* unilobus, integerrimus.

Costæ utrinque XII. veræ 7. spuriarum adnexæ 3. liberæ 2. *vertebræ* lumbares VII. sacri IV.

M V S

V A G V S.

Per totum desertum Tataricum frequens, certisque temporibus migratoria esse videtur parvula Muris species, quem a vitæ genere *vagum* voco. Primum observatus circa Iaïkum in deserti australioris arenosis; dein sæpius in arenosis item camporum ad Irtin oblati fuere, cursitantes omnes vespertino tempore. Magno numero & in ipsa forte migratione eosdem

in Kirgisorum deserto, montosis locis circa Irgis & Kamischli rivos, castra noctu frequentantes observavit, mihique transmisit *Centurio NICOL. RYTSCHKOF*, in cuius meo auspicio perpetrati *Itineris vol. III. p. 15.* nomine Tatarico *Dshilkis-Sitskan* (*gregalem id murem significat*) indicatur; ut quod ex observatis subinde confertis horum murium per deserta migrationibus ortum duxit. "). Nidulatur in fissuris saxorum, antris aliorum murium derelictis, sub lapidibus, imo truncis quoque arborum prostratis vel excavatis. Quamvis ad Irtin Iamischevam usque & in betuletis inter Obum & Ieniseam ultra 57 gradum latitudinis observatus fuerit, in gelidis regionibus brevique aestate gaudentibus, tamen adeo impatiens est frigoris, ut etiam Iunio mense frigidulas aquilone noctes conglobatus (*ut Figura nostra expressum est*) perdomiret, gelidioreque aere torpidissimus redderetur. Eoque & cystidis bilariæ præsentia, differt a *Muribus*, quos alias cauda habituque refert, *myosuris* mihi dictis, nulloque vulgo brumali gelu obtorpescientibus. "). Eosdem tamen æmulatur appetitu carnario; etenim inclusum aliquando Murem hujusmodi, cum duobus ejus speciei, quam M. minutus nomine describam, ambo intra unius noctis spatium enecasse, exesoque cerebro & parte thoracis mutilasse expertus sum; seiminibus licet variis,

•) Conf. quæ in *Not. k.* ad M. cocomum adlata sunt.

•) *Mus domesticus minor* s. *Musculus media hyeme* in domibus & promtuariorum etiam frigidis vagatur, summo tamen regnante gelu vix appetet. Et hoc de vulgari sen naturali intelligentum: contra Murem candidissimum,

oculis corallinis insignem, hoc proxime elapso autumno Petropoli in conclavi captum habui, qui quoties aeri etiam non ad glaciem usque frigentem per horam exponebatur, obtorpuit, vix sensum prodens, calidoque redditum, pandiculatione & oscillatione multiplici prævia, restituebatur. Erat tamen vulgaris speciei varietas.

quæ alias amare videbatur, suppetentibus. Scandit ceteroquin egregie, M. avellanarii more, expansis palmulis & cauda quoque circumflexa subinde suspendit corpus vel adjuvat.

DESCRIPTIO *MVRIS VAGI.*

Tab. XXII. fig. 2.

Magnitudo vix supra M. minutum; facies M. agrarii.

Caput oblongum, rostro obtuso, naso rubicundo. *Nares* distantes, septo lato, utrinque lunula nares marginante prominulo, medio depresso, sed stria convexa notato.

Labium superius haud profunde bilobum, obsoleta versus nasum impressione. *Dentes primores* utrobique lutei, superiores truncati. *Molares* supra duo subæquales utrinque, infra terni.

Mystaces teneri, cani, capite breviores. *Pilus* supra-ciliaris unicus. *Oculi* mediocres, media inter nasum & aures distantia.

Auriculæ (ut in M. sylvestri) insignes, ovales, nudiusculæ, anteriore inflexo margine exterius, areaque interius versus apicem fusco - subvillofæ.

Artus graciles, teneri; *pedes* extremi nudiusculi, subsquamosi. *Palmæ* tetradactylæ, verruca conica, extus callosa insigni loco pollicis. *Plantæ* pentadactylæ, versus digitos sextuberculatæ, subtus usque ad calcaneum nudæ, utroque margine inflexis villis fimbriatæ.

Cauda corpore longior, adtenuata, paulo pilosior, quam in M. Musculo, sed minus, quam in M. agrario, annulis evidentissimis circiter 170. squamata.

Vellus mollissimum, læve. — *Color* supra pallido-cinereus, pilis nigris mixtus & quasi undulatus, linea spinali a nucha vel tantum a scapulis ad caudam nigra (quibusdam vix a medio dorso); *Subtus* e cano albicans supra lanuginem fuscum. Artus extremi albicant; pili caudæ, nisi supra, cani.

Mammæ 2 pectorales intra armos, 4. abdominales, quarum priores ad ipsum costarum marginem, 2. inguinales ad basin femorum; omnes pullitiei tempore papilla insigni rugosa, areaque nuda valde notabiles. *Vulva* cum ano intra orificium bilabiatum fere commune.

M E N S V R A E.

Pondus in sibircis paulo minoribus fere duum drachmarum observavi. His longitudo 2." 1"" cauda 2." 7." capitis mensura $8\frac{1}{2}."$ femorum $4\frac{2}{3}."$ tibiarum 7" humeri $3\frac{1}{2}."$ antibrachii 5." Ex hoc anatomen deinde, mensuras vero subtiores e specimine Iaicensi femineo, quod $2\frac{1}{2}$ drachmas æquabat, apponam;

Longitudo a summo rostro ad ortum caudæ	2." 7."
- - - caudæ	2. $1\frac{1}{2}$.
- - - capitis a naso ad nucham	0. 10.
Distantia oculi a naso	0. $3\frac{1}{2}$.
- - - auris ab oculo	0. $3\frac{1}{2}$.
Palpebrarum fissura	0. $1\frac{1}{3}$.
- - - apertura	0. 1.
Longitudo aurum ad externam basin	0. $5\frac{1}{4}$.

Longitudo ad verticem	-	O. $4\frac{1}{2}$.
Latitudo aurium explanata	-	O. $3\frac{1}{2}$.
Circumferentia rostri pone mystaces	-	I. $\frac{1}{2}$.
capitis inter oculos & aures	-	I. 5.
Distantia oculorum per axin	-	O. $2\frac{7}{8}$.
auricularum	-	O. $3\frac{2}{3}$.
Longitudo colli	-	O. 2.
Circumferentia colli	-	I. 4.
thoracis loco amplissimo	-	I. $8\frac{1}{2}$.
Longitudo humeri	-	O. $3\frac{1}{2}$.
antibrachii	-	O. 5.
palmæ	-	O. $3\frac{1}{2}$.
femorum	-	O. 5.
tibiarum	-	O. $6\frac{1}{2}$.
plantæ	-	O. $6\frac{3}{4}$.

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 12. 13.

Glandulae circa collum & sub armis largæ, ut in omnibus hyeme torpentibus. *Glandula* (an lacrymalis?) lumbriciformis, alba, duriuscula, longitudine fere $6.^{\prime \prime \prime}$ tenui initio ex orbita prodiens & secundum collum utrinque extensa.

Hepar constans: *lobo sinistro* maximo, crasso, reliquos simul sumtos fecerat aequante; *media* portione in 2. lobos scissa, quarum dexterior major, subtus peculiari fossa, scissuræ parallela continet *cystidem* oblongo - angustatam, exilem, flaccidam; *lobo dextro* subrotundo triangulo, subtus valde gibbo; *quinto* trapezoideo, aliquoties inciso. *Lobulus spinalis* duplex, subrotundus, altero majore.

Lien linearis, angustissimus, longitudine $4\frac{1}{2}.^{\prime \prime \prime}$ latitudine vix semilineæ.

Ventriculus (fig. 12.) simplex, reniformis, fundo paulo ampliore, obtusissimo; ambitu maximo a pyloro ad œsophagum 1" 2" circumferentia summa 9."

Intestinum tenuerunt sexpollicare. *Cæcum* (fig. 13. a-b.) lumbriciforme, summo apice (a.) inflexo, tota longitudine 1" 1". *Intest.* (lit. c.) oblique striatum arcuatum 10" *Excretorium* (lit. d. cet.) 1." 6."

Ren dexter paulo anterior, oblongior, minorque; *sinister* latior. *Glandulæ* renales ipsi vertici adscidentes. *Cornua uteri* 5." uterus cum vagina 3." In Masculis *penis* glande crassa, subtus bilobo - fissa, subtilissime papillosa. *Vesiculae spermaticæ* oblongo - adtenuatae, crassiore extremitate extrorsum versus pelvem reflexæ. *Bulbus* prostatæ testibus major (tempore œstri vernali.).

Pulmo dexter quadrilobus, quarto spinali lobo distincto, per sola vasa cohærente; *sinister* integerrimus.

Sceleton: *cranii* forma vix a M. Musculo recedit; isthmus tamen inter orbitas multo latior, quam rostrum; rostrumque a basi adtenuatum; tempora totumque cranium convexa, angulo eminente nullo; zygomata antrorum lata; ossa nasi rostro longiora. *Costarum* XII. paria. *Vertebræ* lumbares VI. sacri II. caudæ XXXV. præter apicem tenuissimum. *Pubes* arcu tenui osseo cohærens. *Mensuræ* ossium in specimine deserti Kirgisci sequentes fuerunt:

Longitudo cranii	-	-	-	o. 11 8 ² ₃ . III
Latitudo pone zygomata fere	-	-	-	o. 4.
- - inter orbitas	-	-	-	o. 2.
- - per ipsa zygomata	-	-	-	o. 4 ¹ ₃ .
- - baseos rostri	-	-	-	o. 1 ¹ ₂ .
Longitudo rostri	-	-	-	o. 2 ¹ ₂ .
				Longi-

Longitudo maxillæ

vertebrarum colli collectum	o. $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$
dorsi summaris	o. $2\frac{1}{2}$
lumbarium	o. 8.
sacri	o. $1\frac{2}{3}$
caudæ	o. $1\frac{3}{4}$
scapulæ	3. 2.
humeri	o. $3\frac{2}{3}$
cubiti	o. 4.
ossum innominatorum	o. 5.
ilei adusque cotulam	o. $5\frac{1}{2}$
femoris	o. $3\frac{1}{5}$
tibiæ	o. $4\frac{1}{2}$
calcanei	o. 6.
ossis metatarsi longissimi	o. $1\frac{1}{2}$
	o. $2\frac{1}{2}$

M V S

B E T V L I N V S.

Hanc speciem, in hoc genere inter minimas celebrandam, primum credidi præcedentis (*M. vagi*) esse varietatem, sub eoque titulo in *Itinerarii Vol. II. appendice* conjunxi. Sed occurrentibus postea pluribus, colore & parvitate constanter diversis, præsertim vero longissimæ proportione caudæ discrepantibus, speciem jam distinctam pronunciare nullus dubito. Ut multo subtilior, ita & tenerior est *M. vago*, ita ut vix LX. graduum Farenheitianorum temperiem ferat, quin congregatus obdormiscat. Et frigidore quidem aëre, præsertim noctibus, plane fit torpidus; si minori gradu, tunc irritatus posticis pedibus repugnat, lenemque foricinam vocem edit,

quam alias clariorem, sed raram, tenerime murinam habet.

Observavi hunc Murem præsertim in betuletis camporum Ischimensium, & Barabensium, inque sylvis inter Obum & Icniseam sitis - sporadicum. Semel in nido torpentem inveni primo vere, eratque is intra corticem betulini trunci penitus putridi, humique jacentis, e cuius ramentis lignosis siccis cubile fibi paraverat. — Diu vivos alui, & cicurantur facile, ut manibus foveri gaudeant. Currunt in omni plano, expansis digitis hærentes, simul juvante cauda magis adhuc, quam præcedentis, volubili circaque ramos inflexili. Vidi culmos graminum robustiores scandentes, quos corporis pondusculo vix flectebant. Et forent utique minimi inter omnes quadrupedes, nisi Mus minutus & Sorices aliqui de parvitate certarent.

DESCRIPTIO MVRIS BETVLINÆ

Tab. XXII. Fig. 1.

Magnitudo infra M. vagum. *Rostrum* acutius, *naso* rubicundo. *Myctaces* fere teneriores, cani. *Auriculae* paulo minores, plicatiles, fuscæ, apice subhirsutæ.

Corpus statura præcedentis; *artus* itidem tenerimi, extremo nudiusculi albidi. *Palmæ* tetradactylæ, pollicis verruca s. vestigio obsoletissimo. *Digiti* omnium pedum longiores, quam in M. vago, tenuissimi, divaricato - prehendentes.

Cauda longissima, corpore multo longior, tenuis, adtenuata, annulata, rarius pilosa, supra fusca, subtus albida.

Vellus supra totum (ut in M. agrario) gryseo - ferrugineum, pilis paucissimis, fuscescentibus inspersum, paulo magis rude, quam in M. vago; *subtus* cinerascente - albidum. *Striga* dorsalis atra a scapulis vel cervice incipit, per spinam lata, versus caudam adtenuata.

M E N S V R A E.

Pondus drachmam unam cum scrupulo in nullo superat.

Longitudo ab apice rostri ad anum	2. ¹¹	3 ¹ ₂ . ¹¹
- - - capitis	0.	10.
- - - caudæ	3.	2 ¹ ₄ .

A N A T O M E.

Ventriculus simplex seminum farinaceorum minutura refertus; circumferentia a pyloro ad cardiam per arcum majorem circumducto filo 1."¹¹ 7."¹¹ circumferentia ad œsophagum 1."¹¹ 2."¹¹

Intestinum tenue crassitie calami tenuioris, longitudine 7."¹¹ 9."¹¹ *Cæci* pars adscendens 1."¹¹ 5."¹¹ portio descendens, cui medio inseritur ileum 8."¹¹ *Intestinum* striatum 9."¹¹ *excretorium* 1."¹¹ 10."¹¹

Testes mole pisi, subglobosi; epididymides lineares, inferiore extremitate globulosa 10."¹¹ *Vesiculae* semifinales insigniter clavatae & incurvatae, extensæ 8¹₂.¹¹ æquant.

M V S C A R A C O.

Satis diu suspensum me tenuit hæc species, Muri decumano s. Ratto sylvestri Europam infestanti persimilis. Præcipue adtentionem excitabat, quod Mus ille decumanus, æque ac vulgaris Rattus, per omnem Sibiriam ignorantur & jugum Uralense nondum videntur transmigrasse. Non magis citra Jeniseam apparuit Mus Caraco, sed in transbaikalensisibus demum regionibus & circa ipsum hodie Baïkalem abundat, quem borealem terminum nondum transgressus est. Comparatione igitur instituta vidi a M. decumano diversam, licet admodum similem, esse speciem, quæ forte ex australioribus Chinæ in Sibiriam nostram emigrare cœpit, vel orientalioribus Asiae regionibus propria semper fuit. Mongolis certe referentibus circa aquas & lacus præsertim majores montanæ regionis, quam contul, frequens vivit & nomine *Charach* vel magni muris (*Jike - Chalgonach*) nota est. Habet enim hoc quoque cum M. decumano commune, ut aquarum viciniam amet, inque ripis lubentius cuniculetur & facile natet, immo magis hydrophila fereque amphibia censenda est. In cultis autem regionibus itidem domesticum sæpe vitæ genus elit & sine dubio in populosoire China nocentissima est.

Difserit a M. decumano *capite* minore, *dentibus* minus robustis, superioribusque vix fulvescentibus; proportionibus-

nonnullis *artuum*, *posticorum* præsertim robore, *palmarum* verruca pollicari obsoletiore & molliore, *digitis* omnium pedum per *plicas* subsemipalmatis, *cauda* longe breviore, trun-
cum circiter æquante obtusa, cæteroquin simili; *pilo* per totum corpus molliore, teneriore, minus hirto; *vertebrarum* deni-
que numero; eodemque fere gradu distat, quo Rattus, nisi
colore esset similior *).

DESCRIPTIO

MVRIS CARACONIS.

Tab. XXIII. A.

Magnitudo & facies M. decumano proxima; sed caput proportione corporis angustum, valde oblongatum. *Rostrum* superiore maxilla maxime productum, ultra maxillam crassiusculum, obtusum. *Nasus* majusculus, septo lato, rugoso, nudo. *Aures* a nucha antrorsum remotæ, oculique auri-
bus quam naso propiores - insolitum adspectum conciliant.

Mystaces copiosi, rigiduli, sed capite breviores, quinque ordinum, superiores fusci, inferiores albidi. *Verruca* supraocularis bipilis; *pili* tres minimi in verruca gulæ.

Labium superius usque ad nasum ruscissum. *Dentes primores* superiores lutescentes angusti.

V v 3

*) Subdabito an hoc tanquam varie-
tas referri debeat, vel distinctus specie
fuerit: "Glis riparius major vel monta-
nus sylvestris MESSERSCHMIDII
Hodeget. anno 1724." M. Septembr. de
quo circa Dalay. Noor Davuriae obser-
vato breviter indicat: „Vellus undique

„nigrum, subitus neantquam candidum;
„caudam breviorem quam in Sorice
„vel Ratto, cæteroquin similem; pedes
„ubique pentadactylos; pondus in mas-
„culo VI. fere unciarum.,, Nec plura
reliquit; a M. amphibio tamen distinxif-
se apparet.

Oculi mediocres. *Aures* majusculæ, ovales, extus villosæ, interius præsertim basi nudæ; *tragis* nullis, neque margine ullo meatus aperturam antice coronante.

Collum crassitic capitis, longiusculum. *Corpus* retrosum maxime ventricosum, femoribus carnosissimis.

Artus postici majores. *Pedes* nudiusculi, subsquamosi: *Palmæ* parvæ tetradactylæ, plicis subsemipalmatae unguiculo pollicari nullo; sed *verruca* papillaris, mollis, subincrusted ad carpum. *Plantæ* pentadactylæ, dīgitis tribus intermediis subæqualibus, basi plica connexis, omnibus brevibus, præsertim pollice. *Ungues* parvi acuti. Volæ pedum glabræ, anticorum callis 2. magnis sub carpo, 3. ad digitos, posticorum callis 4. ad digitos, duobus sub metatarso.

Cauda longitudine circiter trunci, basi ad semipollicem villosa, dehinc adtenuata, sed apice obtusa quasi præmorsa, minusque extenuata quam in Ratto & M. decumano, quorum structuram ceteroquin crassitie & squamositate refert, pilis tamen crebrioribus, minusque rigidis. *Annuli* squamulosi circiter 150. (at in Ratto decumano fere 200.)

Anus in ipsa basi caudæ; *vulva* ab ano remotiuscula, apertura rugosa, ante quam adstat *papilla* distincta insignis, cutacca, extremo bilabiata, atque hiatu urethræ cava, ut hermaphroditæ facile videantur feminæ. *Mammæ* octo, duæ pectorales, totidem inguinales, quatuor alvinæ a pectoralibus remotiores.

Vellus supra fusco - gryseoque mixtum, subtus cinerascente albidum, minus rigidum, quam in M. decumano, cuius colorem apprime refert; pedes sordide albi; cauda supra longitudinaliter fusca.

M E N S V R A E.

Pondus inter sex & septem uncias variare solet.

Longitudo tota a summo naso ad anum	-	6. ¹¹	9. ¹¹¹
- - - capitis a naso ad nucham	-	1.	7 ² ₃ .
- - - caudæ	-	4.	6.
Circumferentia caudæ basi	-	0.	9 ¹ ₃ .
Longitudo rostri ultra maxillam prominentis	-	0.	5 ¹ ₃ .
A rectu oris ad summum nasum	-	0.	7.
Longitudo mystacum	-	1.	6.
Distantia oculi a summo naso	-	0.	8.
- - - auris ab oculo fere	-	0.	4.
Fissura palpebrarum	-	0.	2 ¹ ₃ .
Auris altitudo ad externum sinum	-	0.	6 ¹ ₂ .
- - - ad verticem fere	-	0.	6.
Circumferentia rostri super. ante maxillam	-	1.	5.
- - - rostri pone mystaces	-	1.	9 ¹ ₂ .
- - - capitis ad oculos	-	2.	4.
- - - - inter oculos & aures	-	2.	8.
Distantia inter oculos filo	-	0.	6 ¹ ₃ .
- - - per axin	-	0.	6.
- - - narium s. latit. septi	-	0.	1 ¹ ₈ .
- - - aurium per gulam	-	1.	7 ¹ ₂ .
- - - in vertice	-	0.	7.
Longitudo colli	-	0.	6.
Circumferentia ejusdem	-	2.	6.
- - - thoracis ad armos	-	3.	7.
- - - - loco amplissimo	-	4.	2.
- - - abdominis ad femora	-	4.	4.
Longitudo antibrachii	-	0.	11.
- - - palmæ	-	0.	8 ¹ ₃ .
- - - digiti medii (cum ungue 1. ¹¹)	-	0.	3 ¹ ₄ .
Circumferentia antibrachii basi	-	1.	2 ¹ ₂ .
- - - carpi	-	0.	7.
- - - tibiæ versus femur	-	2.	1.
Longitudo tibiæ	-	1.	2.
- - - plantæ	-	1.	3.
- - - digitorum mediorum (cum ungue 2. ¹¹)	-	0.	5 ³ ₄ .
Latitudo plicarum inter digitos ad	-	0.	1.
Latitudo plantæ	-	0.	4.
Circumferentia tarsi	-	0.	7 ¹ ₂ .

ANATOMICA.

Glandulæ large circa collum. *Glandulæ* duæ inguinales, in femina quoque insignes. Interanea vix a Ratto diversa.

Costæ XIII. parium. *Vertebræ* lumbares VI. sacri IV. caudæ cum apice XXVII. quarum extremae tenuissimæ, longissima septima, eique proximæ, 3rd circiter æquantes. *Sterni* vertebræ intermedie IV.

	1. ⁱⁱ	5. ⁱⁱ
Longitudo crani decorticati		
vertebrarum colli omnium	0.	7 $\frac{1}{2}$.
dorsalium	1.	9 $\frac{1}{2}$.
lumbarium	1.	4 $\frac{1}{2}$.
sacri	0.	9 $\frac{1}{2}$.
caudæ	5.	0.
sterni manubrio	0.	3 $\frac{1}{2}$.
parte intermedia	0.	8 $\frac{1}{2}$.
ensis sine cartilagine	0.	4.
clavicularum	0.	6.
scapularum	0.	8 $\frac{1}{2}$.
Latitudo earundem	0.	6 $\frac{1}{2}$.
Longitudo humeri	0.	9 $\frac{2}{3}$.
cubiti	0.	10.
carpi	0.	1 $\frac{1}{2}$.
metacarpi medii	0.	2 $\frac{2}{3}$.
phalangis med. dig. primæ	0.	1 $\frac{2}{3}$.
secundæ	0.	1.
unguis cum articulo	0.	1 $\frac{1}{4}$.
ossis innominati	1.	2 $\frac{2}{3}$.
femoris	1.	0.
tibiae	1.	2.
tarsi cum calcaneo	0.	5 $\frac{1}{2}$.
metatarsi medii	0.	5.
phalangis primæ	0.	2 $\frac{3}{4}$.
secundæ	0.	1 $\frac{1}{3}$.
unguis	0.	1 $\frac{1}{3}$.

M V S

A G R A R I V S.

Mirum, hanc speciem, quam Germaniae segetes infestare & ibi nonnunquam gregatim adventare mihi certo constat, quippe quam circa Berolinum quondam anno, migratione murium mire frequenti, puer ipse memini vidisse, quamque *Celeberr.* SCHREBERVS ad LINNAEVM a se transmissam in Litteris adfirmsat, imo cuius SCHWENKFELDV^S in *theristrophes Silesiae* distincta definitione meminit ^{a)}, haec tenus inter dubias & non descriptas fuisse. — In Russiæ & Siberiæ temperatae agro cultis regionibus ab Istro usque ad Ieniseam frequentissima est. — Origine quidem sylvestris esse videtur & habitu, vitæque genere proxime ad M. sylvaticum accedit. Sed maxime pullulat circa segetes & cannabim, & nusquam majore numero apparet, quam sub mergetum autumno in agris congestorum cumulis & sub frumenti acervis, quos rustici harum regionum in campo prope pagos sub dio statuunt. Russicum hinc nomen *Shitnik*, (Mus segetalis) natus est. Et sic quidem ubique omnibus annis sa'is frequens & frumento noxius est, associatus plerumque M. Musculo, minuto & sylvatico. Sunt ramen anni, quibus vel annona, vel humiditate aliisve causis alicunde aba'ctus, immensis catervis quasdam frugiferas regiones inundat, & agricultarum spem autumnalem voracitate sua minuit. Audivi hac de re frequentes passim, in Casaniensi præsertim regno, agris felicissimo, querclas; & inter alia circa

^{a)} "Mus rubens - rufus, striga nigra SCHWENKF. ther. Siles. p. 114.
„dorsali, ventre albo, dentibus fulvis,"

annos 1763. aut 64. tota regio circa Casaniam & Arsk oppidulum, versus autumnum tanta vi horum murium infestata fuit, ut non solum in agris & sub frumenti acervis turmatim habitarent, sed domos etiam (quod alias vix faciunt) replerent & præ fame coram homine panem & mensis furarentur, inque ipsis pæne manibus audacter roderent; donec ingruente hyeme disparuerunt *).

In cultis inter Obum & Ieniseam, ubi multo majores sunt Casaniensibus, autumno in agris & præsertim novalibus abundantes, proprioque marte cuniculantes observavi. Fodierunt singuli sub ipsa molli terræ superficie ductum longissimum, sublevata & passim accumulata terra conspicuum, cum camera haud profunda, quam inhabitant, & in quam ad penum hyemalem colligunt semina varia. Ibi vulgo quinque drachmarum pondus excedunt, quum Casanienses raro quatuor æquent; imo habui marem ad Tschom rivum initio Septembris (scruto tunc tumidissimo & uropygium sub cauda prominulum efficiente notabilem) qui unciam integrum & cum $1\frac{1}{4}$ drachma ponderavit, muresque sylvaticos majores æquabat. In Sibiria maxime orientali deturne M. agrarius? mihi non certo constat; in australibus desertis sylva destitutis omnino deest.

DESCRIPTIO

MVRISAGRARII.

Tab. XXIV. A.

Paulo minor M. sylvatico; Musculo longior atque gracilior, capite oblongiore, rostroque acutiore.

*) Vastationes etiam a Muribus sylvaticis, huic speciei affinibus, interdum committi, migratoria congregatione, verosimile est. De his forte intelligendus MATTHIOLVS (*Com. in Diosc. lib. I.*

cap. 121.) ubi propter glandes faginas, Gliribus præsertim gratas, alios quoque mures e longinquis regionibus Carnioliae, Styriæ atque Carinthiæ sylvas ingredier, scribit.

Nasus supra hirsutus, fuscescens. *Buccae* intus areola pilis pubescente. *Dentes* antice lutei. *Myctaces* parciores, vix quatuor ordinum, nigricantes; *pili* suboculares vellere parum longiores, supraocularis longior, solitarius.

Oculi medio inter nasum & auriculas. *Auriculæ* paucilo minores, quam in Musculo, ovales, cavæ, intus gryseo subpilosæ; *tragus* etiam minus prominens, marginis instar; *con-duplicatae* auriculæ vellere latent.

Corpus gracile, longiusculum extenso; *artus* subtiliores, quam in Musculo: *palmæ* tetradactylæ, unguiculo pollicari obtuso, minutissimo, cum in Musculo tantum sit callus convexus. *Plantæ* pentadactylæ, interiore parum breviore. *Soleæ* pedum nudæ, vix margine ciliatæ; *ungues* albicantes.

Cauda dimidia totius longitudine, linearis, tenuior breviorque, quam in M. Musculo, pauloque pilosior, annulis circiter XC. (at in Musculo fere CC.) supra longitudinaliter nigrescens, cæterum albicans.

Color velleris (ad cutem fuscū) extus supra gryseo-ferrugineus, pilis rarissimis fuscis, vix inquinantibus, at in capite crebris; latera paulo dilutiora; subtus ab ore ad anum canescēti albus, pedesque extremi toti albi. *Annulus* fuscus supra calcaneum posteriorum; *Striga* nigra dorsalis ab occipite, paulo citra caudam desinens.

Scrotum œstri tempore maribus turgidissimum; tubere didymo, fusco, nudo sub cauda prominens.

M E N S V R A E.

Pondus a $3\frac{1}{2}$. ad 4 drachmarum vulgo esse solet; sibéricis majus.

Longitudo vulgaribus a summo naso ad ortum caudæ	2. ^{II} 10 ^{III}
- - capitis ad nucham	0. 10 ² ₃ .
- - caudæ	1. 9.
- - brachiorum	0. 5 ² ₅ .
- - palmarum	0. 3 ² ₃ .
- - tibiarum	0. 7 ¹ ₃ .
- - plantæ cutu unguiculis	0. 7 ² ₃ .
Circumferentia capitis inter oculos & aures	1. 9.
- - thoracis	2. 0.
Distantia oculi a naso	0. 4 ² ₃ .
- - aurium ab oculis	0. 3 ¹ ₃ .
Altitudo aurium	0. 3 ¹ ₃ .
Latitudo aurium	0. 4 ¹ ₄ .

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 14. 16.

Omentum totumque corpus macilentum in omnibus; etiam autumno & hyeme. *Glandulæ* inguinales cum tractibus suis rubicundis in imis hypochondriis, proxime ante femora positæ. *Glandulæ* paroticæ non ita discoïdeæ, ut in M. Musculo, sed oblongæ, acinosæ & rubicundæ, pancreatis similes. Interanea fœtidissima, facillime putrescentia.

Hepar (fig. 14.) tripartitum: lobus sinister (*lit. a.*) major reliquis, semi - discoideus; medius bipartitus (*b. c.*) laciniis inæqualibus; dexter duplex, altero (*lit. d.*) ovato, gibbulo, altero renali (*lit. e.*) triquetro - pyramidato, pro rene excavato; Spigelianus (*lit. f.*) parvus, discoideus. *Cystis* omnino nulla.

Lien triqueter, linearis, utrinque obtusus, 9 linearum longitudine.

Ventriculus (fig. 15.) ampliusculus, reniformis, substantiis in medio, ad insertionem œsophagi discretis, ita ut versus fundum (*lit. a.*) tunicæ sint tenuiores, pellucidæ, altera dimidia pars (*lit. b.*) usque ad pylorum glandulosior, rubicunda. Intus plica membranacea annularis duo caya interstinguit.

Intestinum tenue calamo anatino capacius, a pyloro ad cœcum pedali longitudine: *Ileon* jejunio paulo angustius, in uno disectorum continens *Tæniolam* tenuissimam, pollicarem.

Cœcum (fig. 16. a - b.) pollice longius, semicirculo curvatum, subadtenuatum, obtusum. *Intestinum* oblique striatum (lit. c.) bis contortum; *excretorium* tenuius, 3." 6." longitudine, continens excrements molecularia, oblongo-acuta, arenacea.

Coli cœcique figura accedit hæc species ad Cricetum, cui etiam pars coli striata bis contorta, intus rugis obliquis magna e parte striatum (quod *BUFFONIVS* bis notavit).

Ren dexter dimidia longitudine altior. *Globuli* suprarenales lutei, milio maiores. *Testes* vix cannabino semini pares extra œstri tempus; epididymidis capite extra abdomen descendentes. *Penis* minusculus; *Glans* sanguinea, tripapillaris, papilla media prominula, acutiore, in quam inseritur osſiculum lineare, minutissimum, longitudine glandis, circiter $\frac{2}{3}."$ *Glandulæ* lumbares supra medium vertebrarum lumbarum, inter ureteres.

Pulmo sinister indivisus; *dexter* quadrilobus, quarto impari, pone cor majuscum, renibus majus.

Sceleton ut in M. Musculo.

M V S

M I N V T V S.

Minutissimum hocce animalculum an detur usque in Germaniam, conterraneis meis observandum relinquo. In Ruthenico Imperio ubique datur cum M. agrario, neque mi-

nore copia & iisdem locis libenter vivit. Itaque autumno & per hyemem sub frumenti acervis circaque horrea copiose congregatur, in Russia M. etiam Musculo, in Sibiria M. rutilo & gregali saepe in societatem admissis; a quibus tamen minutam & imbellem nostram speciem saepe destrui verosimile est. Ubique mares multoties copiosiores feminis observavi. In betuletis Sibiriæ inter Obum & Ieniseam longe ab agris Septembri abundare vidi, ubi solitarii circa vias, inepte currentes conspiciebantur; nec majores Volgensibus, velleris vero intenso colore pulchriores. Et credo sine certis nidis vagos vivere, neque magis, quam M. agrarium & sylvaticum, a frigore torpescere sensi. Adeo imbelles autem sunt, ut etiam a Mure vago (vix majore) se se defendere non possint, quemadmodum supra relato exemplo constat. Parvitas æque, ac color intense fulvus, sine dorsali stria, ab affinibus evidenter distinguunt, præter alia ex icone & descriptione perspicienda.

DESCRIPTIO MVRIS MINVTI.

Tab. XXIV. B.

Corpus fere dimidio minus, quam M. Musculo adulto; at caput paulo grossius & hirsutius.

Nasus acutiusculus, supra hirsutie fuscus, ad angulum labii pallidus. *Dentes* primores antice lutescentes.

Mystaces tenerrimi, extremo canescentes, quinque ordinum. *Verruca* multipilis sub oculis, unipilis in superciliis.

Oculi naso paulo propiores. *Auriculæ* minusculæ, vellere semilatentes, suborbiculatæ, planæ, postice nudæ, intus gryseo cano-que subpilosæ: trago lato, elliptico, margine nudo, meatum protegente.

Corpus teretius, quam Musculo; artus tenuiores. *Palmæ* tetradactylæ unguiculo pollicari obtusissimo. *Plantæ* pentadactylæ, interiore multo breviore. *Ungues* albicantes.

Cauda brevior, tenuiorque, quam in Musculo, sed crassior longiorque, quam in M. agrario, pauloque pilosior, subfiliformis, teneriter annulata (CXXX.) supra longitudinaliter fusca, subtus cana.

Color velleris supra fulvus, postice intensior, in dorso longitudinaliter magis minusve fuscescens, lateribus dilutior, subtus ab ore ad caudam cano-albus. Pedes supra grysei, soleis utrinque cano-fimbriatis. — Variat colore obsoletiore, magisve fusco, & fulvidiore subtusque candidiore. Sibirici intense fulvi, subtus candidi. Feminis plerumque color exsoletior folidiorque.

Mammarum papillæ VI. æquidistantes, abdominales IV. pectorales II. Clitoris papillaris minutissima.

M E N S V R A E.

Pondus vulgo infra sesquidrachmam, plerumque drachmæ cum scrupulo, rarissimis ultra didrachmam; Feminis semper minus.

Longitudo a naso ad ortum caudæ		2 $\frac{1}{2}$ III
- - - capitis ad nucham		0. 9.
- - - caudæ		1. 9.
- - - brachiorum		0. 4 $\frac{2}{3}$.
- - - palmæ		0. 3.
- - - tibiarum		0. 6 $\frac{2}{3}$.
- - - plantæ		0. 6 $\frac{2}{3}$.
Distantia oculorum a naso		0. 3 $\frac{1}{4}$.
- - - aurium ab oculis		0. 2.
Circumferentia capitis ante aures		1. 3 $\frac{1}{2}$.
- - - thoracis		1. 5.
- - - rostri		0. 9.
Aurium altitudo paulo ultra		0. 2 $\frac{1}{3}$.
- - latitudo		0. 3 $\frac{1}{4}$.
Circumferentia carpi		0. 2 $\frac{1}{5}$.

Circumferentia tarsi	-	O. $2\frac{1}{2}$.
caudæ basi	-	O. $2\frac{3}{4}$.
Longitudo dentium superiorum minus	-	O. 1.
inferiorum	-	O. $1\frac{1}{3}$.

A N A T O M E.

Tab. XXV. fig. 17 - 19.

Glandula abdominalis subcutanea non versus hypochondria, sed fere in inguine sita.

Hepar (fig. 17.) septemlobum: sinistro omnibus reliquis majore. Spigeliani subtus duo discoïdei. *Cystis* omnino nulla.

Lien lanceolato - oblongus, extus planiusculus.

Ventriculus (fig. 18.) fundo minus amplo, quam in M. agrario, itidem tenuiore membrana facta; at pars pylorica glandulofiore membrana facta, gibbosior, quam in eodem. *Plica* intus circularis, utramque tunicarum substantiam distinguit. *Chymus* plerumque seminum pulmentum albissimum.

Intestinum tenue 9." in majoribus ad summum 11." 6." *Cæcum* (fig. 19.) pollicare, in circulum curvatum, apice lumbriformi, subacuminato. *Portio striata* simplici arcu curvata, cum reliquo excretorio intestino moleculis ellipticis articulata. 2." 6." æquans.

Ren dexter anterior. *Glandulæ* lumbares versus pelvim remotæ. *Penis* 3." vix filo grossiori æqualis. Uteri cornua in feminis usque ad renes extensa.

Sceleton ut in præcedente. *Cranium* ossibus rostri brevius & argutius. *Molares* ut in eodem & M. Musculo tuberculosi.

ILLVSTRATIONES
IN SCI VREVM GENVS.

SCI VRI

VOLANTES GENERATIM.

ciurorum velo inter pedes tenso corpus in aëre librantum, tres mihi constare videntur *species*, pluribus attributis & constantibus notis diversæ, quot etiam LINNAEVS, confusis tamen synonymis, distinxerat, alii vero Zoologi etiam magis obfuscarunt, & BVFFONIVS ad unicam fere speciem, quam solam prius norat, redegit.

Prima species, quæ in ultimis Orientis insulis hospitatur, quamque post meam in *Miscellaneis Zoologicis* descriptionem illustrarunt A. VOSMAER & Amiciss. PENNANT, immo nuper etiam in Supplementis agnovit & produxit Ill. BVFFONIVS, (*Suppl. vol. III. p. 151. t. 21.*), omnium Sciurorum est maxima, & nomine olim imposito, *SCIURI petauristæ*, hic quoque stabit.

Secunda, mihi apprime nunc cognita, Sciuri volatica pelle instructi species illa est, quæ ab Europa boreali usque in ultimum Asiæ aquilonaris angulum sylvas & betuleta fre-

Y y

quens colit, primumque a GESNERO muris pontici vel scythici nomine descripta fuit. Hæc, deinceps accuratiore descriptione illustranda, nomen jam satis inolitum SCIURI *volantis* mihi quoque servabit.

Tertiam speciem, quam & in Museis sæpius & vivam, præsertim nuper Moscuæ, ubi apud *Nobil. PROCOP. DEMIDOF* læte multiplicat, videre licuit, quamque D'AVBENTONVS graphicè descripsit, SCIURVM *Volucellam* cognominabo.

Primæ speciei Synonymis, utpote paucis, vix opus est ut inhæreamus. Animal extremis Indici oceanii insulis peculiare, in eadem remota patria, quæ *Lemurem*, sic dictum, *volantem*, & *Draconem* alit, pauci observarunt, paucissimaque Musea custodiunt ⁹⁾). In Belgio quum versarer, tria omnino, e numerosis curiosorum Museis, hujus Sciuri exuvias gloriabantur; quibus si specimen *Musei reg. Societ. Londinensis* a PENNANTO descriptum, & illud quod BUFFONIO nunc inserviit addideris, habebis forte omnia quæ nostra Eufopa vidi rarissimæ quadrupedis exempla.

⁹⁾ Itineratorum, qui *Sciuri petauristæ* mentionem fecerunt, primus ni fallor est NIEVHOFIVS (*Zee-en Landreize door Oostindien* p. 282.) cuius *Feles volantes* huic animali optime respondent. Dein nomine *Civettæ volantis* descriptis VALENTYN (*Oud en Nieuw - Oostindie* vol. 3. p. 269). Postremo de eo retulerunt Missionarii Iesuitæ (*Lettres édifiantes*) quorum narratio cum Icone transit in *Histoire générale des Voyages* vol. XV. p. 51. & sine eadem in *Mémoires géograph. phys. et historiques* (Paris 1767). vol. 2. p. 184. Ibi nomen gentile *Taguan*,

quod CAMELLI inter synonyma Lemuris volantis retulit, huic animali tribuitur, & pro eodem significando etiam a BUFFONIO adoptatum est. Primam bonam animalis descriptionemederat Cel. ALLAMAND in *Epitome operis Brissoniani* (*quadrup.* p. 112.). Dein post nostram (in *Miscell. Zool.* p. 54. tab. VI.) VOSMAERII prodidit monographia, & novissime *Amic.* PENNANT descriptio in *syn. quadr.* p. 292. supraque adlegata BUFFONII, in *supplementis*.

Maxima vero confusio *secundæ tertiaeque Speciei* synonyma premit, quam intactam relinquere haud possum. — KLEINIVS has species non distinxit; quem enim ex iconē SEBAE “Sciurum virginianum, petauristam,, vocat (*quadr. dispos. p. 55.*), ut statim dicetur, plane aliud est animal, in quo SEBAE aliquantum vacillat fides. — BRISSONIVS tamen, huic etiam confisus, tres Sciuros volantes adoptavit: hanc ipsam nempe anomalam speciem SEBAE (*thes. I. t. 44. fig. 3.*); dein *Sciurum sibiricum volantem*; cuius genuina synonyma (Gesnerianum, Kleinianum, aliaque) perperam ad tertiam speciem (*Volucellam nostram*) retulit, quae ipsi *Sciurus volans* simpliciter dicta est, quamque in Europa & America boreali æque vivere autumat. His in *Epitome Briffonianii* laboris quartam, adjecit speciem (*Sc. petauristam nostrum*) Cel. ALLAMAND. — Ill. LINNAEVS in posterioribus *Systematis* editionibus primus *Sciurum volantem Americanum* (*Volucellam*, ut videtur, nostrum) inter Mures retulit & *M. volantem* appellavit; Sciuros inter, præter sibiricum (*Sc. volantem* LIN. & nobis), recensuit etiam *Sagittam*, petauristæ nostro affinem, attamen, si recte intelligo, minime cum eodem confundendum, quo circa argumenta deinde saltem probabilia adferam. Quod vero Americanum animalculum Murem compellaverit LINNAEVS, videtur e specimine nondum adulto necdum villis in cauda distichis instructo, factum fuisse, quale *Vir* Ill. in *Musei Adolpho-Frideric. Part. II. p. 10.* ita descripsit, ut mihi vix supersit dubium; nec alias intelligi facile potest, quare potius hunc, quam *Glirem* Romanorum & *Sc. volantem* ipsum ad murinum genus referre maluerit. Quanam vero ratione ductus ad *Murem volantem* suum citaverit SEBAE (*thes. I. t. 44. fig. 3.*)

atque EDWARDSII (*av. t. 191.*) icones, cauda evidenter villosa, disticha instructas, itemque RAJVM, qui Sciuro volanti suo diserte caudam planam & latam tribuit; hoc quidem apprime ignorare me fateor. — *Candidiss.* EDWARDS certissime Sc. Volucellam nostrum delineavit, quem neque cauda tereti (nisi in juniore ætate, ut in Sc. volante quoque videbimus) neque pelle a collo ad aruos tensa præditum esse, accuratissima descriptio D'AVBENTONI extra dubium ponit, si etiam propriis oculis confidere nolle. Etiam SEBAE anomala ista icon, quam LINNAEVS ad Murem volantem citat, caudam late villosam habet, si forte hanc pellis a collo tensæ ideam Linnaeo suppeditasse credetes. — Deinde vero CATESBAEI picturas, Sc. *Volucellam* splendide exprimentes, cum Sc. *volante Americano* BRISSONII ad Sc. Volantem citavit Idem, & hunc Americæ communem fecit, qui mihi ultra terminos Asiæ haud videtur processisse.

Contraria facilitate *Ill. BUFFONIVS*, quem secutus est *Cel. PENNANT*, quæcunque apud auctores invenit, interque ea GESNERI quoque notitiam & KLEINII descriptionem (*in Act. angl. vol. 38. p. 32. tab. 2.*), quæ polonico animali, adeoque Sciuro volanti nostro debentur, ad Volucellam, quem solum norat, Americanum traxit eumque Polonico etiam nomine ^{b)} dotavit; de distinguendis vero hisce animalculis ne somniavit quidem, licet in SEBAE anomala figura, cui fidem derogare studuit, aliquantum hæreat (*hist. nat. edit. min. Vol. XX. p. 128.*).

^{b)} Nomen *Polatucha*, ut scribit B V F. FONIVS, vel ad genium linguæ rectius *Poletucha* (quod fere Volucellæ consonetum est) non est Russicum, sed in Po-

lonia forte usitatum. Ipsumque Ill. Vi-
rum incertum suisse inde liquet, quod
Russicum nomen & Moscoviticum distin-
xerit.

Dicam quod res est: *Sciurus Volucella* est animalculum gregarium, a *Sc. Volante* Europæ & Sibiriæ, constanter solitario, colore, proportionibus moribusque diversum penitus & Americæ septentrionali ita proprium, ut alter Asiæ boreali est & Europæ. Evidenter *Sc. volantem* in Americam transfractasse non obnixe negaverim, inter auctores tamen qui Americanum animal descripserunt, nullos *Sc. volantem* sibiricum innuisse certus sum; quosque ipse ex America missos vidi, omnes *Sciuri Volucellæ* fuerunt; qui quantum a *Sc. volante* sibirico differant, descriptionem hujus meam, cum D'Aubentoniana *Volucellæ* conferentibus satis superque patebit. Quumque in peragrata mihi & antecessoribus Sibiria universa nunquam alia species, quam *Sc. volans* noster, ubique frequens, fuerit observatus; pellesque nullæ aliæ quam hujus e remotissimis Sibiriæ plagis, *Sciuris* cinereis mixtæ adferantur; tuto concludi posse arbitror, *Sc. Volucellam* in Sibiriam non transiisse.

Sciurum Sagittam, LINNAEVS licet Iavensem dixerit, ~~cum~~ *Sc. petaurista* nostro non congruere, collatæ descriptio-nes loquantur. *S. Sagittæ* LIN. *statura* *Sc. vulgaris* tribui-tur; at *S. petauristæ* Cuniculum s. felem minorem æquat. Ille habet *cutem* a capite ad armos extensam, cuius noster ne vestigium quidem præfert; *caudam* ille longitudine cor-poris, adeoque palmarem, valde depressam & pilis lanceola-tam, noster corpore longiorem, plusquam sesquipedalem, vil-loso - teretem. Priori *dentes* fusci, *aures* vestitæ, *color* in masculo ferrugineo - fuscus, subtus pallidior; *S. petauristæ* *dentes* primores fulvi, auriculæ parvæ, nudiusculæ, *color* in potiore sexu supra niger, canis variegatus, lateribus ca-

pitis artubusque castaneo - rufus, subtus sordide canus. Forte tamen vel speciminis Linnæani junioris, vel descriptionis vitium subest. Quam in *Miscellaneis Zool.* dedi fidam & e pluribus speciminibus collectam esse satis scio, & nuperior quoque *BUFFONII* confirmat, e masculo specimine rufo, albo, nigroque supra mixto, adornata.

Cæterum LINNAEI descriptio magis convenire videtur cum *Sciuro volante majore* ex America hyperborea transmisso, quem *Cel. FORSTER* in *Actor. angl. vol. LXII. p. 379.* breviter adumbravit: "magnitudine Sc. vulgaris, vel „majorem, vellere longo intus fusco, extus ferrugineo (tawny „brown), subtus slavecenti - album, cauda villosissima, de-„pressa, concolore, sed pelle tantum inter pedes tensa.,, Quæquidem species, sub latitudine boreali 51° circa Sinum Iacobi abuudans, a tribus enumeratis diversa certe est, ulteriorisque illustrationem poscit.

Animal denique illud *paradoxon*, quod SEBA (*thes. vol. I. tab. 44. fig. 3.*) e Vincentiano Museo ad tria specimina, delineari fecit, a Sciuris volantibus æque ac Lemure diversum mihi videtur; neque enim fictum dixerim, quum locum indicarit auctor, unde petita icon, eaque ipsa satis affabre picta, immo figuræ Sc. volantis, quam *tab. 41. fig. 3.* dedit, longe præferenda sit. Habet autem labium non sciureo modo fissum, & dentes potius ferini in iconе apparent; auriculæ dein majores, palmae omnes pentadactylæ & pellis volatica a collo versus palmas instar cuculli extensa pingitur, quod in nullo mihi cognitorum animalium, præter Lemurem volantem: contra vero nulla pellis a femoribus ad caudæ usque apicem, ut in

eodem. Forte novis observationibus aliquis Zoologiæ hoc restituat animal.

S C I V R V S

V O L A N S.

Sciurum volantem C. GESNERO e Lithuania miserat Anton. SCHNEEBERGERVS & Polonicum nomen, latino isto consonum. (*Popyelycza latayacza*) adjecerat (*de Quadrup.* p. 743.). Postea usque ad KLEINIVM fere Zoolo-gos latuit hæc species, excepto quod Cl. DVVERNOY in V. *Volumine Commentariorum Acad. Petropolitanae* inqui-linum Russiæ descripsit sine addita icone. KLEINII relatio & icon, quæ in *Actor. anglicor. Vol. XXXVIII.* prodiit, in *Tom. IV. Physicæ Sacræ a SCHEVCHZERO translata est.* In *opere Witseniano* autem descriptio tantum ex pelle, cum imaginaria icone extat (*Noord - en Oost - Tatar. Edit. II. vol. 2. p. 785.*) quæ vix citari meretur; quemadmodum & illa pessima est, quam nuper dedit FISCHER (*Versuch einer Naturgesch. von Livland*, Leipzig. 1778. 8° p. 62.). — Auctores reliqui omnino omnes, qui Sciuri speciem pellibus volaticis instructam tractarunt, de *Volucella* americano sunt intelligendi, adeoque synonymistæ, etiam novissimi, corrigendi itidem omnes.

Est enim intra Europæ fines rarissimum animalculum, licet in Lithuaniæ, Livoniæ, Fennoniæ, Lapponiæque betuletis

inquilinum vere esse, e RCZACZINSKII, KLEINII, FISCHERI, DVVERNOYI, *Faunæ suecicæ*, KALMIIQUE ^{c)} testimoniis satis constet. Multo copiosius uralenses sylvas colit, & in omnibus Sibiriæ betuletis, pinu mixtis etiam rarioribus & per campos sparsis lucis, abundat. Nidulatur in cavis truncorum qua potest altissime a terra remotis, ubi nidum e congestis muscis mollissimum parat. Semper, excepto fœturæ tempore, solitarii occurunt, & interdiu nunquam apparent; quibus maxime a Sc. Volucella, gregariam vitam agentes ^{d)} differt. Præcipuum Sc. volantis alimentum sunt Betularum gemmæ, turiones atque Iuli; Pini etiam turiones & gemmæ; quibus contentus in intestinis chymus virescente flavus adeo fit resinosus odore & natura, ut siccatus, æque ac excrementa, murinorum formam oblongam æmulantia, ad candelam facile accendantur, claraque & constanti flamma comburantur, cum odore pineæ frondis combustæ. Ea excrementa ad arborum, in quibus nidulantur, radicem copiose & ita jacent deposita, ut animalculum videatur pro egerenda alvo illuc descendisse. Certum inde signum iis qui animalculum in sylvis querunt. — Constat eos hyeme nonnisi tepida tempestate nido prodire. Non tamen obtorpescunt, licet glandulas instas, thymo subanalogas, quæ sopitis per hyemem animalibus adeo copiosæ & prolixæ

con-

^{c)} *Beskrifning öfver Cajaneborgs-län. Respondente Eric. CASTRÈN Abo. 1754. 4. p. 58.* Ibi inter alia relatum legitur, Sciuros volantes vulgarem Sciurum e nido suo expellere, quem sibi adaptent, dum ipsi struendis nidis sint inepti. Quod equidem pro vero assumere vix possum.

^{d)} Interdiu ex arbore in arborem in-

star foliorum a vento abreptorum transvehi, denos vel duodenos simul, CATESBAEVS docet (*nat. hist. of Carolina vol. II. tab. p. 76. 77*). Et ultra duodecim in eodem trunco cavo, uno nido & communi in hyemalem cibum penu observari, totaque hyeme foras non prodire. *I. BRICKELL nat. hist. of North - Carolina p. 129.*

contigerunt sub axillis & ad collum habeat, minori quidem mole. Vesci autem hyeme, argumento fuerunt intestina sub rigidissimo Decembris & Ianuarii frigore adlatorum chymo refertissima; neque tota hyeme, ut Volucellæ faciunt, in nido delitescere, collectoque ibi victu sustentari, satis exinde apparet, quod in decipulas pro Sciuris statutas, & sicco pisce plerumque inescatas, satis frequentes incident, multo minore tamen numero, quam ipsi Sciuri. Exinde quoque fit, ut a calida venatorum plebe pelles Sciurorum volantium, quæ tenuitate sua & velleris flacciditate ignobiles & inutiles fere sunt, bonis Sciurorum pellibus, quippe quæ subversæ plerumque venduntur, immisceri soleant, immo ad Lenam integræ ex tenellis hisce pellibus consuuntur vestes & ad Sinas a mercatoribus deferuntur, dimidio circiter Sciurorum pretio venales, & ab omni humore facile corrumpendæ. — Quod pro volatu vulgo habetur, satis jam notum est non esse volatum, sed animalis saltus audaciores, pellibus laterum inter divaricatos pedes tensis, & corpus in aëre suspendentibus ita adjutos, ut ad 20 & ultra orgyas e cacumine unius, versus alterius arboris medium oblique ferantur. Hisque saltibus ita confidunt, ut raro, nisi pro deponendis fæcibus in terram descendant. Captos in media sylva experimenti gratia humi deposui, & ineptissime, erecta cauda, quasi per saltus fugientes vidi; simulac vero arborem adtigerant, velocissime & quasi subsultim in altum enitebantur scandentes, cauda modo rejecta in dorsum, modo demissa. Ex altiore trunci parte dejecti, excipiebant sese velis suis & in aëre varie librabant atque motu caudæ dirigebant corpus. — Dum vero in Betulis præsertim vitam agunt, sapienter a Natura prospectum est,

ut omni tempore anni exalbido - canescētem colorem velleris servent, quo cortici betularum ita fiunt similes, ut scandentes vix, imo sub diluculum, quo tempore præsertim excurrunt, plane non conspici eminus possint, eoque ab avibus rapacibus nocturnis securiores sunt.

Pulli nascuntur sub initium vel certe ante medium Maji, & plerumque duo, tres, raroē quatuor cum singulis matribus reperiuntur. Durante itinere Matrem cum duobus pullis adhuc nudis & cœcis d.¹¹/₂ Maji adlatis, per plures hebdomades alui, betulinis maxime julis, & mores, quantum in angusto carcere fieri poterat, observavi ^{c)}). Per totam diem mater quasi incubabat pullis, eosdem velis suis, tanquam stōreis obvolvens. Occidente demum sole nidum, cui de die quasi adfixa hærebat, relinquens, musco nisi cooperiebat pullos diligenter & pabulum quæsitura per ergastulum vagabatur, tota nocte inquieta. Etiam oculorum constitutio, quos similimos habent Strygi Aluconi, noctivagos esse indicant. *Pulli*, qui jam satis magni ad me delati sunt ^{f)}, ut saltem biduo majores viderentur, lente crescebant; & post sex demum dies dentes primores exserere, pilisque vestiri cœperunt. Manserunt autem cœci usq[ue] ad tredecimum diem, tumque apertis quidem oculis, sed (post frigidulam tunc forte noctem) mortui, imo a matre, quæ brevi post obiit, jam arrosi reperti sunt: ut ergo ultra quartum decimum diem cœcos esse con-

c) Vid *Itinerar. Vol. II.* p. 440.

f) Alter masculus pondere fuit 6³/₄ drachmarum; altera femella 5⁵/₈ drachm. Vmbilici cicatrix neque in his, nec aliis postea adlatis ulla apparuit. At papillæ mammarum utrinque quatuor a co-

stis spuriis usque ad inguina æquidistantes in fœmina evidentissimæ, obsoletiores in pullo masculo. Cutis, præter nasum, tarso palpebrarum, & lunulam sub meatus auditivis fuscum, tota alba,

stet, quod vix in alia quadrupede observatum esse credo. — Cæterum mordaculi sunt Sciuri volantes, sed vitæ tenerimæ, unde rarissime vivi Petropolin delati fuere; in captivitate enim levissima e causa moriuntur; præsertim quia pabulum non satis naturæ accommodatum exhiberi potest. Sedent & incedunt, conglobato satis trunco, cauda vel circa clunes circinnato - contorta vel in dorsum reflexa & arête applicata. Palmis lavant & pabulum ori admovent clunibus insidentes, fere ut Sciuri. *Clamor* rarissimus doloris, murinus ; iracundi tantum mussitant.

Collatis speciminibus, quæ media partim æstate, partim Decembris & Ianuario effarcta mihi sunt, vix ullam in altitudine & densitate *velleris*, quoad colorem vero omnino nullam differentiam invenio. *Cauda* in pullis teres, adultis expanso densissimo villo fit plana, circumscriptione oblonga, latior quam in Glire Romanorum, quem alias vellere magis referunt Sciuri volantes, quam Sciurum vulgarem, quamvis huic forma capitis & indole similiores, & Sciureo generi omnino relinquendi, a quo Glis habitu & natura alienus est. — A Sciuro Volucella differunt nostri *magnitudine* plus tota tertia parte excedente; *colore* non in flavum inclinante, sed supra candide leucophæo, subtus candidissimo, caudaque supra vix fusco inumbrata; *forma* capitis breviore & globosiore; *cauda* breviore paucioribus vertebris composita, vix dimidiā corporis longitudinem excedente, dum in Volucella ad $\frac{3}{4}$ accedit; *oculis* naſo propioribus circulo magis atro cinctis; artubus anticis brevioribus, at posticis tibiis (siquidem D'Aubentonianæ mensuræ errore vacant) longioribus. Cæterum tota conformatio[n]e, *pellibus* ad brachia in alulam radio tensilem dilatatis, *auriculis* nudis, brevibus, latiusculis, *palmis* tetradactylis, numeroque costarum & vertebrarum lumbarium.

Supereft ut nomina gentilia Sc. volantis recenseam. Russicum *Ljetaga* volatile significat ipso linguae sensu, neque derivativum est. Tatari aliud non habent quam *Saar* - *Tien-Kanat* (*Sciurus alatus pallens*); ad Ieniseam nomen *Babar-chàn* adoptarunt, a monticolis Samojedicæ stirpis, qui *Abar-ghán* appellant, translatum. Iacutis *Iluchön*, quasi inflatus, audit, quod durante saltu expansus inflari videatur. Nomina Ostjacorum secundum tribus varia, Beresoviensibus *Tochlyng-Langi*, Estelicæ stirpis ad Obum *Imit* - *Lanki*, Irtingensibus *Ive* - *Lanki*, Surgutensibus *Pailan* - *langi* itemque Vogulensiæ ad Obum *Toulm* - *Leyn* vel *Tauling* - *Lengen* & Samojedicum *Tirta* - *Tarek*, omnia Sciurum volantem vel alatum sonant. Ostjacis ad Narym aliud *Poëse*, & Vogulis Verchoturiensibus *Bobontóll* in usu est. Votjaci *Pulob*, Permiani *Küsnür*, Sirjäni *Pall*, Mongoli *Olbo*, Tungusi *Uldjugi*, Tanguti denique *Bshamabsbi* vocarunt. In Kamtschatka & ultima Sibiria trans - lenana quandoquidem nulli fere reperiuntur Sciuri volantes, nulla quoque, apud illas gentes nomina obtinent, saltem mihi non innotuerunt.

DESCRIPTIO

SCIVRI VOLANTIS.

Magnitudo inter Sciurum vulgarem & striatum media. *Caput* sciurino retusius & cum vellere globosius, rostro breviore.

Nasus latus, gibbus, villosus, plica cutis transversa, mobili obtegente sinus nudum, transversum, in quo nares lunulatæ, septo lato, profunde sulcato direntæ.

Os vix oris labiorum nudis, superiore usque ad septum bipartito. *Buccæ* aliquantulum saccatæ, pisi majoris circiter capaces. *Dentes* primores fulvi, planiusculi. *Lingua* subtus ad frænum utrinque caruncula acutiuscula.

Myftaces quinque ordinum, nigri, rigidi, capite longiores (2 $\frac{1}{3}$."). Pilus superciliaris supra anticum oculorum canthum geminus; parotici & gulares nulli.

Oculi magni, protuberantes. *Palpebrarum* ambitus albus, sed margo ciliaris aterrimus cito nigro oculum includens. *Perioplthalmium* membranula curta, nigro angulo terminata, in cantho oculi latitans. *Irides* nigræ; *pupilla* ampla.

Auriculæ breves, subrotundæ, tenuissimæ, patulæ, rarius, nec ubique villosæ.

Corpus (quam Sciuro) depresso & brevius. *Collum* breve utrinque *cute* laxiuscula, versus armos latescente plicatum. Alia *duplicatura* cutis latissima, corpori concolor, ab artibus primoribus orta, per latera, femorumque anticum marginem decurrens; ad carpum in *alulam* dilatata subrotundam, radio peculiari osse, ad carpum articulato, tensilem, margine fimbriato - fuscescentem. Denique inter femora & caudam *cutis* item laxiuscule plicata & tensilis ambitum corporis absolvit.

Artus elongati, præsertim primores. *Verruca* in postico inferoque latere antibrachii versus carpum, oblonga, decem pilis tendini fere innatis obsita ^{g)}). *Palmæ* tetradactylæ,

^{g)} Exterius, in laxe vellere, hæc rum pilorum bulbi in nodum coagmen- quidem vix ac ne vix apparent, sed quantati tendinibus flexoribus inhaerent, & do pellis ab antibrachio deglubitur, ho- pellem relinquunt foraminulis pertusam.

tubculo carpi pollicari, magno, convexo, interiore laterē subcalloso. *Radius* carpi, alam tendens, sesquipollicaris, arcuatus. Subtus palmæ subvillofæ, tuberculis nudis, triplici ad digitos & majore carpino, cum pollicari tubere confluente.

Plantæ villofissimæ, pentadactylæ, introrsum versatiles, digitisque (ut in Vespertilione) subæqualibus & uno versu, ad scandendum, imbricatis. Subtus tubercula quatuor ad digitos, & horum apices inter villos nuda; *unguiculi* albidi villis absconditi.

Cauda corpore brevior, plerumque circa clunes retortilis, longo villo lanata, plana, circumscriptione oblonga.

Vellus densissimum, tenerum, mollissimum, in dorso usque ad 9." altum, intus fuscum, superficie cano exalbidum, apicibus pilorum albentibus, demum canis. Subtus totum (vix ultra 5." altum) niveum, lanagine ad ipsam cutim fuscescente. *Velum* utrinque laterale, ab alula carpi ad hypochondria, & margo lateralis colli, brachiumque longitudinaliter gryseo-fuscescente fimbria marginata, quæ superiorem canam faciem, ab inferiore alba disternat. Extremi pedes albidi. *Caudæ* lana albet, supra pallido-canescens, pilisque longioribus, apice nigricantibus inumbrata.

Mammæ, nisi lactentibus, ob altitudinem velleris numerari nequeunt; *papillæ* tunc conicæ, majusculæ, quatuor parium, a costis spuriis usque ad inguina æquidistantium. *Vulva* ano proxima simplex, clitoride vix notabili. — *Scrotum* (maribus) extra venerem conspicuum nullum. *Præputium* ab ano pollicari spatio remotum. Anus sub cauda villo latens, scybala extra pelvim, velut in *cloaca* secundaria colligens.

MENSVRAE.

Pondus hyeme, quum non plus pinguedinis quam æstate habeant, tantum secundum ætatem & sexum variat. Mares a trium fere cum dimidia unciarum, ad quatuor unciarum cum aliquot drachmis; feminæ semper ponderosiores, sœpe ultra quinas uncias sesquaternis vcl quaternis drachmis excedunt, licet vix mole majores videantur. *Mensuræ* hic propositæ sunt speciminis feminei, cuius pondus fuit $5\frac{1}{2}$ unc. & unius serupuli, quodque pro Anatome quoque serviit.

Longitudo a summo naso ad ortum caudæ	6. ^{II}	4. ^{III}
caudæ sine villo	3.	10.
excedentis lanæ	1.	2.
capitis a summo naso ad nucham	1.	8.
Intervallum narium s. crassities septi	0.	$\frac{7}{5}$.
Latitudo nasi transversa	2.	$\frac{1}{3}$.
Circumferentia oris ab angulo ad angulum	0.	8.
capitis inter oculos & aures	2.	11.
Distantia oculi a naso	0.	$5\frac{1}{2}$.
auris ab oculo	0.	$3\frac{1}{2}$.
auricularum inter se filo	1.	2.
circinno	0.	$10\frac{1}{2}$.
canthorum oculi antic. filo	0.	10.
eadem circinno	0.	$8\frac{1}{2}$.
Fissura oculi	0.	$4\frac{1}{2}$.
Apertura oculi	0.	$3\frac{2}{3}$.
Auricularum altitudo a basi	0.	$8\frac{1}{2}$.
ad verticem	0.	$5\frac{1}{3}$.
latitudo major	0.	$7\frac{1}{2}$.
Longitudo antibrachii	1.	5.
palmæ a carpo ad extremos unguies	0.	10.
digitorum longiorum palmæ fere	0.	5.
unguiculorum	0.	1.
tibiæ	1.	4.
plantæ ad extremos item unguies	1.	$3\frac{2}{3}$.
digitæ longioris plantæ sine ung.	0.	$4\frac{1}{3}$.
unguiculorum	0.	$1\frac{1}{3}$.

A N A T O M E.

Musculi cutanei, propter pellem per corporis ambitum dilatatum, varii. A circumferentia fibroso-musculari oris & buccarum fascia musculosa (*platysmamyois*) utrinque descendit, marginem legens inter collum & armos extensarum plicarum, tandemque in tendinem exilem, filiformem adtenuatus carpo interius inseritur. Dein musc. *subaxillaris* insignis, radiatim dispersus versus pellem inter armos & femora dilatatum, cuius duplicaturam fibris oblique longitudinalibus pervadit. — (*Glandula lymphatica* plana, tritici mole, huic musculo inhæret ipso loco ubi spargi incipit.) — Marginem velorum lateralium, inde a calcare carpi, legit *tæniola muscularis*, perque tibiam subcutanea descendit, brevissimo tendine inserta ad ipsam basin ossis metatarsi medii. — Denique ultima *fascia cutanea* tenuissimo, 4." longo tendine a calcaneo orta, per laxam inter flexuram femoris & caudam cutim decurrit, ad tertiam caudæ vertebram tendinescens exiliique tendine per eandem decurrentis. His musculis vela & plicas partim tendi, subaxillari vero contrahi, in propatulo est.

Vltimæ quoque fasciæ ad ipsam genu flexuram adjacet *glandula lymphatica*, subaxillari similis. *Stria vascularis* ab inguine utrinque versus latera adscendens (quæ Glirium ordini communis fere est) exilis, eique *extremæ* inhærens glandula itidem minuta, papaveris granulum referens.

Pectorales musculi haud robusti, exterior insigni fasciculo in abdominales tendens. *Nervi* utrinque a tertia ad decimam costam a costalibus, per musculos intercostales emissi, paralleli, in panniculum muscularem velorum lateralium & adjacentes scapulæ musculos sparguntur.

Glan-

*Glandulæ thymo analogæ axillares exiles, ut ambo vix 3 granorum pondus æquent; ad collum insigniores, paroticæ, pondere juncto 21 granorum. Ipsæ *parotides* utrinque bipartitæ sub mandibulæ basi, 4 granorum pondere.*

Ad *Linguæ* basin adnatam utrinque *limbus* longitudinalis, ciliis reclinatis mollibus ferratus; præter papillam sub frænulo gemellam.

Alvus versus pelvim angustior. *Omentum* vix ullum; & quicquid ejus adest, sub ventriculo collectum jacet, cuius posticum obvelat latus. *Omenta* quoque lumbaria nulla, neque circa renes pinguedinis vestigium, ne quidem hyeme. *Ventriculi situs* obliquus, ita ut fundo, diaphragmati obverso, summum hypochondrii sinistri occupet, curvatura deorsum & dextrorsum tendat, antroque pylori dextram partem epigastrii teneat. *Hepar* intra thoracem retractum, *diaphragmate* tenui a penultima costa vera ad antepenultimam spuriā adhærente, ita tamen, ut a dextris paulo ulterius descendat. Sinistram totam alvum occupat cœcum in cochleam compositum, cui supra ipsam spinam Ileon inseritur. *Colon* ad dextram spinæ contortuplicatum & sursum deorsumque ter procedens, arcu demum versus sinistra factō descendit.

Hepar quinquelobum, pondere drachmæ cum 12. circiter grani. *Lobus* sinister maximus; tertius ab hoc, (sub quo *cystis* mediocris & plerunque vacua), magnitudine proximus; dexterimi pyramidato - irregulares.

Lien exilis, pone ventriculum ad sinistras costas oblique longitudinalis omento laxe inhærens; membranulisque renis vertici connexus, triquetro - complanatus, medio coarctatus, extremitatibus spathulatis, longitudine 11." pondere sesquitertii grani.

Ventriculus ampliusculus, membranaceus, circularibus maxime fibris conspicuus, a fundo amplissimo sensim angustatus versus antrum pylori, inaequale, & in minorem arcum recurvatum. *Oesophagus* ventriculo oblique inseritur, fundoque per cellulosam longitudinaliter adstrictus. Circumferentia ventriculi a cardia per majorem arcum ad pylorum usque 4." 4." sed axis a fundo recta ad locum inflexi antri pylorici 1." 11." circularis circumferentia in loco amplissimo 3." in angustissimo 1." 4." ipsiusque pylori 6."

Intestinum tenuem aequabile, a pyloro ad cæcum longitudine 2." 10." vel subtripedale; amplitudine calami scriptorii.

Cæcum subcelluloso - annulatum, in tres spiras compositum, apice subulato brevi terminatum, digitus annularis fere amplitudine, circumferentia 1." 6." longitudine 7½ pollicum (Fig. ▽ litt. a - b.).

Coli pars prior (a - c, c - d.) contortuplicata, biglomerata medio quasi isthmo coarctata, (e.) extricata aequat 7." 3." in medio angustior, versus rectum, ubi latescit, circumferentia pollicari; *reliqua* pars coli ter reduplicata, parallelo fere situ sursum deorsum procedens, dein versus rectum arcuato - descendens, tota usque ad anum longitudine hujus partis 2." 2." 5." In prima reduplicatione coli excrementa moleculatim discedunt, in secunda in oblonga scybala compinguntur.

Ren dexter dimidia longitudine anterior sinistro, ultimæ costæ proximus, idemque oblongior & dorsi spinæ magis adstrictus; *sinister* a dorsali latere planiusculus. Singuli pondus circiter gr. IX. *Glandulæ renales* oblongo - cylindricæ, vix 2¹/₂ luteæ, grano uno leviores.

Vesica urinaria amplissima, ovi passerini forma & mole, laxa; collo, quod strictura distinctum est, seu initio urethræ intra pelvim pariter dilatato, urinifero.

Testes hyeme exiles masculis, in sacculo annuli musculo-siti & epididymidi adnati. *Penis* tenuis, longus, *glan-*de indistincta, subulata, terminata spina ossea insigni & mucrone sub illa breviore, a dorso carinata linea cristæ galli simili, denticulis callosis serrata.

In feminis *uterus* a vagina vix distinctus, a clitoride ad cornuum divisuram 7." cornua 6 $\frac{1}{3}$." sed extremitate ad-tenuata, in tres quatuorve gyros crispata, quibus accubat *ova-*rium (hyeme) bullula una alterve notatum.

Pulm sinister indivisus, *dexter* quadrilobus, lobo quar-to azygo a dorso cordis posito. Admiranda, quæ circa laryngem in *Commentar. Petropol. Vol. V. p. 232. seq.* exposuit DVVERNOY, ad solitam in ordine glirium structuram redire vidi.

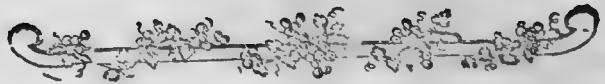
Sceleton simillimum descripto per *Cel. d'AVENTONVM* Sc. Volucellæ sceleto. *Rostrum* in cranio brevius atque crassius, orbitæ majores, dente supraorbitali in processum pro-ducto subulato 2 $\frac{1}{2}$." olla postice magis rotundato; immo totum cranium supra convexius. *Os bregmatis* unicum, nulla sutu-ra longitudinali divisum; *frontale* antice a nasalibus fissura integerrima aliquousque divisum, postice item integrum. *Mola-*res colliculosi supra infraque subæquales quatuor; at superius ante istos minutus accessiorius quintus, simplex & obtusus. *Costarum* numerus duodenarius, ut in Volucella, quarum sep-tem utrinque veræ, ultimis duobus paribus articulationi ensis sterni insertis. *Costæ* primæ robustæ, cartilagine solito longi-

ore ampliorem circulum efficiunt. *Manubrium sterni* latum, triangulo - truncatum; corpus vertebris tribus majoribus, & minore ensi contermina compositum. *Ensis* cartilagine lata orbiculata spathulatus. — In *artibus* anticis *claviculæ* longæ; *radius* multo robustior cubito, qui fere ad proportionem fibulae posticorum tenuatus, radio versus carpinam extremitatem adunatur. Carpo exterius, ejusque ossi pisiformi, ginglymo adarticulatur *calcar* osseum, tereti adtenuatum, calcari alaudæ simile, radii fere longitudinem æquans, quod alulis explicandis inservit. *Posticorum* artuum ossa nihil minora anticis; fibula tenuissima, ultima quarta parte longitudinis in tibiam deficiens. — *Vertebræ* lumbares 7; *sacri* unica articularis lata, & duæ pelvi non adarticulatae; *caudæ* vertebræ 18. quarum sex priores processibus transversis alatae, reliquæ teretes. *Mensuras* ecce, datis a DAVBENTONO e Volucella, comparatas.

Longitudo cranii integra	-	-	1. ¹¹	5. ¹¹¹
Latitudo maxima cranii ad zygomata	-	-	0.	11.
- ollæ pone zygomata	-	-	0.	8.
- inter orbitas ad incisuram	-	-	0.	4.
Longitudo ossium nasi eademque rostri	-	-	0.	5 ¹ ₂ .
Eorundem latitudo communis antice circinno	-	-	0.	3.
- per convexitatem paulo ultra	-	-	0.	4.
Distantia inter aperturam nasi & marginem orbitæ	-	-	0.	4 ² ₅ .
Diameter orbitæ longitudinalis	-	-	0.	6 ² ₅ .
Longitudo maxillæ sine dentibus	-	-	0.	9 ¹ ₄ .
Latitudo ejusdem summa ad apoph. latam	-	-	0.	5.
- ad molares	-	-	0.	2 ² ₃ .
- ante molares	-	-	0.	1 ³ ₄ .
Longitudo incisorum inferiorum extra maxillam	-	-	0.	2 ¹ ₂ .
- - superiorum	-	-	0.	2 ¹ ₆ .
Latitudo foraminis ovalis	-	-	0.	4 ¹ ₄ .
- atlantis	-	-	0.	4.
Longitudo vertebræ dorsalis ultimæ	-	-	0.	2.
- omnium vertebrarum colli	-	-	0.	5 ¹ ₄ .

Longitudo omnium vertebrarum dorsalium	I. //	5. //
vertebrarum lumbarium	I.	8 $\frac{1}{2}$.
lumbaris vertebræ sextæ longissimæ	O.	3.
ossis sacri fere	O.	6.
Longitudo costæ octavæ.	O.	10.
manubrii sterni	G.	1 $\frac{3}{4}$.
corporis	O.	5.
ensis ossiei	O.	2 $\frac{1}{2}$.
ossum pelvis	I.	1.
ilei a margine cotulæ	O.	7 $\frac{1}{2}$.
Diameter cotulæ articularis	O.	1 $\frac{3}{4}$.
Longitudo ischii ad cotulam	G.	3 $\frac{2}{3}$.
Foraminis ovalis longitudo	O.	3.
latitudo	O.	1 $\frac{3}{4}$.
Distantia inter ischia	O.	5.
Longitudo scapulae	O.	9.
Latitudo ejusdem summa	O.	4 $\frac{1}{2}$.
minima colli scapulæ	O.	2.
Longitudo claviculæ	O.	7 $\frac{1}{4}$.
Longitudo humeri	I.	3.
radii inter articulos	I.	4.
cubiti ab olecrano summo usquedum adnascitur	O.	11.
calcaris carpini	I.	3 $\frac{1}{2}$.
metacarpi mediorum	O.	2.
phalangis primæ fere	O.	3.
phalangis secundæ	O.	2.
femoris	I.	5 $\frac{1}{2}$.
tibiæ	I.	7.
fibulæ usquedum adnascitur	I.	1.
calcanei	O.	3.
ossum metacarpi mediorum	O.	5 $\frac{2}{3}$.
phalangis primæ fere	O.	3.
phalangis secundæ	O.	2.

SCIURORVM

SPECIES QVAEDAM ILLVSTRATAE.

LINNAEVS species Sciurorum, quotquot norat, recte & caste distinxit. Sed alii inter recentissimos Zoologos in quibusdam lapsi sunt, quas adtigisse non inutile erit, quoisque mihi liquent.

BUFFONIVS primum, credidit *Sciurum americanum cinereum* etiam in Asiae & Europæ borealioribus dari, immo Sciuri vulgaris varietatem s. larvam hyemalem cinereum ad eandem speciem pertinere & a Sciuro rufo æstivo specifice differre pronunciauit (*hist. nat. vol. X. p. 117. edit min. XX. p. 152. seqq.*) contraria auctorum testimonia variis argumentis infirmans, quæ extra facundiam Auctoris vix quidquam ponderis habent.

Celeberr. PENNANT in eandem sententiam inclinasse videtur, dum majorem varietatem, hyeme exalbidam Sciurorum in quibusdam Sibiriæ regionibus inveniendorum, cum Sc. americano cinereo convenire credidit (*syn. of quadr. p. 282.*) itidemque nigrescentem varietatem, alpinam & orientalem Sibiriæ, cum Sciuro nigro americano conjunxit (*ibid. p. 284.*). Alios minus celebratos & graves auctores nihil moror.

Contra vero istos non possum non asserere, per omnem æque Europam borealem, per totam Russiam, etiam temperatorem, perque universam Sibiriam speciem tantum unicam Sciurorum hyeme cinerascentem occurrere, quæ a Sciuro rufo

Europæ temperatæ ita plane non differt, ut æstivo tempore etiam rufo colore, uti cæteris omnibus, conveniat penitus; quemadmodum e contrario Sciuri Germaniæ, si frigido loco cicurati alantur, hyemalem pilum satis evidenter cinerascentem, multa cum rufedine licet mixtum, induunt.

Opinionibus originem dedit, quod *Sciurus vulgaris*, secundum regiones, varietatibus plurimis ludit, quas non satis curiose determinaverant itineratores, quæ tamen omnes auriculis barbatis & proportionibus à *Sc. cinereo* Americano funditus differunt. Media facies est Sciurorum Sueciæ, Russiae borealis & Sibiræ planioris, ad Obum, imo Ieniseam usque fluviū: horum æstiva facies ab Europæis rufis, magnitudine paribus, plane non distinguitur; sed in eunte hyeme omnes, etiam in calidis conclavibus enutriti, colorem cœrulescere - cinereum, quasi pulveratum, paulo obscuriores induunt, & tunc maxime, propter pelles, a venatoribus capiuntur, cessante captura, quando ingruente vere denuo rufo pilo contaminantur. In occidentalioribus & australioribus hyemalibus pelles plus rufescens servant & ad gryseum color cinereus, præsertim tergoris, inclinat, in frigidioribus pulcior puriorque evadit.

Successivam mutationem coloris in hac vulgari varietate præsertim Krasnojari ad Ieniseam observavi, ubi tamen aliqui jampaulo obscuriores, æstate fuscido-rufescentes occurrunt, solitaque magnitudine corporis (a naso ad caudam) circiter $7\frac{1}{2}$ poll. æquat. Initio & medio *Augusti* adlatos habui supra rufos, fusco per medium dorsum, magis minusve adumbratos, versus latera intensiore colore. Pedes omnibus toti rufi; aures saepe vix barbatæ, rufæ; prona facies alba; cauda plerumque nitide nigra, nonnisi

pilorum radicibus aliquantum rufescens. — Initio *Septembris* (Styl. vet.) intra quatriduum tres adlati sunt Sciuri masculi, quorum duo (forte juniores) supra toti rufo erant colore, quem etiam paulo saturatiorem prætulit cauda; solis malis & initio caudæ cinerascentibus. Vnus tamen, medio inter istos tempore occisus, per medium capite & tergore jam erat cinereus, versus latera interque aures adhuc superstite rufo colore, pedibus rufis & caudæ (extremo nigræ) initio, auriumque antica facie & penicillis, quos hyeme omnes valde insignes habent. — *Septembribus* XII.^{mo} tres masculos totidemque fœminas adtulerunt: ex his duæ totæ adhuc rufæ, cauda saturatore, imo fere brunnea; masculi duo alii ab initio caudæ cinerascere cœperant, & in horum altero cinereus color jam per majorem partem dorsi rufo erat immixtus, caudaque nigrescebat, pedibus & capite adhuc intemeratis rufis. Vnus mas, unaque fœmina totam posticam partem dorsi cum initio caudæ & externa femorum facie habuere cinereum, reliquo dorso rufo, caudaque rufa, extremo cinerascente. His pili rufi æque ac cinerei, defluebant. Etiam XIV. Septembribus rufus adhuc fuit captus masculus, cui vix cauda cinerascere cœperat; at in alio d. XV. Sept. capto summa capitinis pars, auriculæ, humeri, pedes, latera, caudaque rufa; malæ & interna facies aurium cinereo imbuta, dorsum medium & initium caudæ tota fere cinerea, nisi quod apices caudæ hinc inde rufescabant. Denique XXVIII. Septembr. alio loco adlatum habui masculum, capite rufo cinereoque nebulosum, auribus rufis nigro barbatis, toto dorso cinereo, cauda nigra rufo mixta, crepidine pectoris ventrisque subtus dilute rufa, ut & interna pedum facie. Exeunte hyeme ibidem circa finem Maji capti Sciuri, plerumque exhibebant

caput

caput totum cum auriculis, pedes caudamque jam rufa, dum in reliquo corpore supino pilos rufos ubique sub cinereis adhuc latentes.

Cum supra memoratis d. XII. Septembr. cæsis, etiam vivus adlatus fuit Sciurus, totus rufus, quem in tepido conclave asservavi; huic circa IV. Octobr. demum tota corporis pedumque supera & externa facies, vertex inter aures, oculorum regio & initium caudæ cinerascere incœperunt, & quum IV. Novembr. mortuus esset, totum corpus supra satis obscurè cinereum, pedes plurimam partem adhuc rufi (uti multis tota hyeme manent), multumque rufedinis circa faciem & aures supererat; caudæ villi basi cinerascentes, extremo rufescente fusci, auriumque penicilli nigri.

Ex his satis appareat variabilis color & inconstans terminus modusque, quo cinereus rufo succedit. Locales varietates nunc ulterius persequamur. A Ieniseja fl. orientem versus, in borealibus Ieniseensis provinciæ, ut & in Alpino tractu ab austro Sibiriam claudente, plurimi Sciuri magis magisque nigrescunt & præsertim circa Baïkalem & superiorem Angaram, inque alpestribus inter Sclengam & Argunum, ut & in omni tractu Lenæ fl. omnes æstate occurrunt brunnei, seu fuliginoso - rufescentes, imo vellere penitus fusco nigricante, apicibus tantum pilorum rufis, caudis atris, nitidis; atque hyeme omnes, eodem fere, ut supra de vulgaribus dictum est, tempore, eademque inconstantia, *fusco - cinereo* seu *plumbeo* mutantur colore: quæ pelles in densissimis alpestribus sylvis, Cembra & aliis acerosis frequentibus maxime collectæ, apud Europæos maxime, sed a Chinensisibus parum estimantur, earumque caudæ, ob splendidam nigredinem, ad prætexendas vestes adhibentur.

Contra apud Sinas magno in pretio est, triploque fere in Sibiria coëmitur *varietas exalbida*, quæ in Pinetis raris camporum Barabensium, inter Irtin & Obum, itemque inter Tschulymi confluentes & Ieniseam & secundum tractum Isettæ fluvii, ut & in Russia ad Samaram fl. eique conterminum Volgæ sylvosum tractum, localis vivit, & fere nunquam extra istas regiones apparer. Hæc non solum paulo major est Europæis & Sibircis aliis omnibus, sed etiam se distinguit egregie vellore hyberno pulcherrimo, mollissimo, exalbido canescente seu leucophæo, Larorum dorsis fere simili, sed subundulato, quem æstivus excipit dilutissime rufus seu fulvus in junioribus, in senioribus sæpe fusco - rufus, lateribus quandoque nigrescentibus & extremis pedibus atris, quales pondere sæpe ad sesquilibram medicam accedere deprehendi, longitudine a naso ad caudam 8." 2"" cauda 7." (præter villum 2." 3.") excedentes. — Huic varietati pelle hyemali simillimi Sciuri, sed minores fere vulgaribus, e regione Kafym, Berefovienſis ditionis adferuntur.

Hæ sunt tres præcipuae varietates Sciurorum per Imperium Russicum vulgatores, inter quas tamen prima (*vulgaris*) latissime patet, ultima (*exalbida*) minime omnium abundat & exiguis tractibus inclusa est. Hæc enim, pariter ac nigra varietas, a loci & pabuli natura ita pendent, ut extra solitas regiones rarissime, nec nisi coacta quadam insolitaque migratione appareant, qualem de nigricantibus Sajanensium & Altaïcarum alpium Sciuris, per planas regiones inter Obum & Ieniseam, in *Itinerarii* mei Vol. II. p. 660. adnotavi. In Bargusinenſi tractu vix centesimus Sciurus æstate rufus appetit, quos ibi venatores, inter solitos, brunneo - nigricantes, tanquam trans fugas sporadicos considerant & observant maxime in cavis arbo-

rum abscondi, dum nigricantes omnes in ramorum bifurcationibus & summitate pinuum nidos e musco structos habent. — In regionibus contra nonnullis, quæ inter præscriptos varietatibus istis limites intermediæ & migrationibus earum expositæ sunt, ut est v. gr. tractus Kani vel Tomi fluviorum, ibi quotannis fere promiscue capiuntur exalbidi, plumbicolores & vulgares cinerei; immo cinereo - rufescentes quoque immiscentur, quos juniores plerumque esse crediderim. In genere autem Sciuri per omnem Sibiriam & finitimas regiones alpinas, ad Sinas & Bucharos usque, adeoque saltem ad 40^{num} latitudinis borealis gradum, in Russia vero saltem usque ad quinquagesimum versus austrum, hyeme cinereum vestem induunt, dum in reliqua Europa nonnisi in terris sub sexagesimo fere gradu positis eam coloris mutationem hyemalem subeant.

Sporadicæ varietates, inter hos nostros Sciuros, hyeme cinereos, præsertim ad album colorem totæ vel pro parte degenerantes, haud ita raro præsertim in Sibiria, occurunt, ubi contra nunquam plane atra individua observata fuisse scio. Satis frequentes occurunt, qui hyeme pariter & æstate toti albi apparent, vel parte tantum capitis, & saepè macula hinc inde corporis rufi s. cinerei sunt. Ad Tschulymum insignem pulcritudine & statura Sciurum, varietatis exalbidæ, obtinui sub finem Septembbris 1771. cui dimidium caput, area magna alterius lateris, cauda tota pedesque nivei erant, reliqua partim hyberno colore leucophæa, partim rufo picta erant. Aliam ex Obensi tractu ultra Beresovam adlatam habui varietatem hyemalem, medio tantum tergore longitudinaliter exalbido - canescensem, lateribus & subtus albam, pedibus intensius canis, posticorum metatarso supra cano fuscescenteque mixto, exteriori nigricante, digitis tamen totis albus; auriculis porro penicillo nigri-

cautibus, cauda basi cinerea, hinc nigricante, extremo alba, præter floccum summi apicis nigrum. E quibus facile liquet, *Sciurum sibiricum album* BRISSONIO pro specie positum, meram ejusmodi accidentalem varietatem fuisse.

Cæterum Sciurorum notabilis, & non satis a Zoologis adnotatus mos innotuit mihi ex autopsia & venatoribus Sibiriæ vulgo notus est. Scilicet quod autumno, dum pluviosa tempestate Fungi varii in sylvis abundant, agaricos varios, quos in deliciis habent, & quorum præcipuum, Lapponibus etiam notum, in *Flora Lapp.* p. 367. indicavit LINNAEVS, copiose colligant, & in arboribus præsertim illis, in quibus nidum, pro duobus tribusve saepe communem, struxerunt, corticis rimis & ramorum furcis vel præfractis apicibus inserant & infigant, ut ad hyemalem cibum siccatos servent. — Contra vero de celebrata aliisS ciurorum navigatione apud nostros nulla mentio.

Quemadmodum persuasus sum, omnes istos supra memoratos Sciuros, hyeme vario gradu cinereos, vel accidentaliter albos, nostri Europæi esse varietates, neque cum Americano etiam æstate cinereo Sciuro, multo majore & auriculis imberibus constanter diverso conjungi posse credo; ita contra plane non concedere possum *Sciurum budsonium*, quem FORSTERVS (*Act. angl. vol. LXII. p. 3'8.*) & Celeberr. etiam TII. PENNANT primus post immortalem RAJVM, Anglorum solidus Zoologus (*Syn. quadr. p. 280. a. tab. 26. fig. I.*) pro varietate Sciuri vulgaris posuerunt, sub hac specie militare posse, licet eidem maxime affinis, etiam moribus, utique videatur. Accepi quatuor e Labradoria in exuviis farctos, qui differentias hujus speciei satis evidenter monstrant, & de quibus adjecta schedula monet, quod æstivo pariter ac hyemali tempore eodem

colore cinereo, stictico, per medium dorsum fulvescente, subtus cinerascente, observantur. Aures quoque plane imberbes, rotundatæ, caput oblongius, caudaque haud disticha, sed villosa teres annulatim variegata, distinguunt; ut alia minutiora, & proportiones hic non exponam, quæ melius in recenti animali aliis observaverit.

Addam hac occasione aliam ex India orientali quondam mihi oblatam in Belgio speciem, quam apud recentissimos Zoologos frustra quæsivi. Posset hæc

SCIVRVS erythræus appellari. Descriptum specimen magnitudine erat Sciuri vulgaris, vel paulo forte majus. *Color* corporis fere qui in Cavia Acuti observatur, luteo fuscoque mixti pilis; subtus longitudinaliter sanguineo - fulvus seu saturatissime rufus. Idem color est *caudæ* tereti - villosæ, & quam fascia superne longitudinalis nigricans legit. *Palmaræ* tetradactylæ, verruca insigni, loco pollicis, notatæ. *Plantæ* pentadactylæ. *Auriculæ* subbarbatæ. — Diversa omnino videtur species a *Sciuro javensi*, quem Cl. SPARMANN nuper in *Actis Soc. Gothoburgensis* descripsit, ut et ab illo, quem in montibus Hyrcaniae observavit GMELINVS noster, & in *Itinerar. vol. III. p. 379. tab. 43.* notam fecit; quae quidem ad hancce nostram proximæ stare debent.

S C I V R V S S T R I A T V S.

Hæc species vere Asiæ nostræ cum America communis est & jam usque in Europam, scilicet per omnem Kamæ fluvii tractum, & ad Dvinam sese explicavit, quemadmodum per omnes Vralensium montium frigidiores sylvas copiose passim occurrit. Sola hæc, præter Sciuri vulgaris varietates & Sc. volantem, per Sibiriam reperitur, neque alia ulla Sciurei generis species.

In sylvis acerosis totius Sibiriæ & finitimi tractus montani, imo in Betuletis quoque spissioribus nusquam desunt Sciuri striati; frequentissimi sunt ubi Cembra abundat, vel ubi in sylvosa regione inchoati agri pabuli præbent abundantiam, ad promptuaria præsertim pro hyeme condenda. Ibi circa pagos mira copia domicilia figunt et frumentis vel Cembræ nuculis granaria sua replent, pullulantque numerosa prole. Absunt tantum in maxime arcticis, deficientibus sylvis, uti &, propter eandem causam, ultra Anadyr fluvium. Ideo etiam in omni Kamtschatka, licet Cembræ proveni-
tu felicissima, absunt, pariter ac Sciuri vulgares & volantes; quos omnes sylvis denudata ultra Kowymam, sexagesimum inter et 58 gradum, regio coërcuit, & per aprica transmigrare impedivit.

In sylvis, quamvis uliginosis, tamen humi, circa truncos præsertim arborum & in tuberibus elatis antra sua fodiunt, nunquam, exemplo congenerum, in truncis ramisve arborum stabulan-
tur, licet extra antrum perturbati egregie scandant, perque truncum & ramos expedite cursitent. Antra singuli parant satis inordinata,

spithamæ profunditate canali flexuoso adeunda, alterne coarctata atque dilatata, vel varias in cameras cohærentes disperita, quarum una pro nido, reliquæ sæpe duæ vel tres pro promptuariis serviunt. Hæc promptuaria autumno maxime replet, ideoque ad Octobrin usque, subfrigida licet tempestate, continua per totas dies diligentia vagantur, & tunc circa vias, ubi plantarum semina, imo grano ex equorum stercore, colligere possunt, nullum frequentius animalculum, maxime inter Obum & Ieniseam, occurrat. Qui tunc extra antra capiuntur, facculos buccales, quibus hæc sola inter Sciuros species, instar Criceti, capacissimis instructa est, seminibus variis refertissimos gerunt; inter quæ, præter arborum acifoliarum semina, Heraclei sibirici & Polygoni avicularis frequentissima esse solent. In sylvis nobili Cembræ proventu frequentibus solos fere hujus nucleos congerunt, tanta sæpe copia, ut ex uno antro decem, imo XV. librarum acervum lectissimorum effodi viderim. Decidente deinde nive in antra hæcce sua se condunt, & nusquam apparent, collecto penu viventes.

Sicut his moribus & facculis buccalibus Criceto & Cittlo affinis est *Sciurus striatus*, ita & naso convexo fosorio posteriore refert. Toto etiam habitu a *Sciuris arboreis* aliquantum discrepat, adeoque cum reliquis *Sciuris striatis* peculiarem generis phalangem constituit. Caput oblongius habet, quam vulgares, aures nudas rotundatas; caudam villosa - teretiusculam, quam minus crebro reflectit, corpus denique gracilis & artus breviores; vellus quoque perbreve & minus tenerum, murino generi similius. Attamen diurnum vitæ genus & quod hyeme sine sopore lateant, cum *Sciuris* potius commune habent.

Inclusi Sciuri striati facile & diu nutriri possunt, nucleus & vegetabilibus alimentis variis, carnes etiam crudas oblatas avide devorant, & si plures in eodem carcere, caudas sibi invicem prærodunt. Omne autem pabulum sciureo more in palmas accipiunt & clunibus insidentes rodunt, si que multum offeratur, totas buccas sufferciunt avidissime. Cicurari perfecte nunquam possunt, secus ac Sciuri vulgares, semperque manent timidi, latebrosi, fugaces & mordaculi, vincula & ligneos carceres strenue rodentes. In libertatem restituti velocissime ascendunt arbores, & miris promptisque saltibus Sciuros fere æquant. Vocem inclusorum rarissime audias, & quam vi illata quandoque edunt, ratti screatui subsimilis fere est.

Capiuntur, propter pelles ignobiliores, plerisque locis negligentius, frequenter vero ad Lenam & in Kusnecensi tractu, ubi vellere paulo præstantiore sunt. Partim in arboribus obtusis sagittis occiduntur, partim decipulis compressoriis aliisque capiuntur. Ad Lenam Iacutorum pueri otiosi in sylvis sonum vocis femellæ, œstri tempore vernali, post truncum arboris stantes, lamella betulini corticis in os inserta imitantur & undique accurrentes cœca libidine mares fustibus cædunt. Tergora, tæniis eleganter picta, si cum selectu artificiosius consuta fuerint, pulcherrimas adspectu, sed admodum infirmas vestes præbent, quæ satis copiose Sinis mercatoribus venduntur, rarius Petropolin perveniunt, ubi tunc satis caro constant, licet ad Lenam in mille pelles vix sex, octoce Rublonibus æstimari soleant.

Nomina Sciuri striati apud gentes Russici imperii & Asia-ticas rel. sequentia usitatiora didici:

Ruf-

- Russicum, *Burunduk*.
 Baschkirorum, *Dsjulalà*.
 Tatarorum ad Ieniseam, *Kügerük* vel *Köbrök*.
 Buraticum, *Dshyrykù*.
 Mongolicum, *Dshyræki*.
 Indicum, *Kätho* (notante MESSERSCHM.)
 Tungusicum, *Uldiuki* & *Uluki*.
 Wogulense, *Wabrtæ*, ad Sosvam *Kooser*.
 Wotjacorum, *Uhrda*.
 Ostjacorum Surgutensium, *Schöpe*; ad Narym, *Sché-pek*; ad Kas, *Koop*; ad Ieniseam, *Denka*.
 Kamaschinzis, *Nögai*.
 Arinzis, *Lappje*.
 Samojedis, *Pifeku*.
 Monticolis Sajanensisibus, *Orom*.
 Iacutis, *Kurtschugæss* (i. e. lineatus) & *Mochotóy*.

Americanos Sciuros striatos ipse nunquam vidi; sed ex auctorum descriptionibus satis appareat, ejusdem speciei cum sibirico nostro esse. Habent istos RAIVS, CATESBAEVS, EDWARDSIVS ^{b)}, & itineratores variii. De Sibirico egere GMELINVS, DE BRVYN, BVFFONIVS ^{c)}, cuius figura optima dicenda est. Sed nemo horum accuratam recentis animalculi

^{b)} Sciurus Listeri RAJ. syn. p. 216.
 Ground - Squirrel CATESB. carol. II. tab. pag. 75. Sciurus carolinensis minor EDWARBS av. IV. tab. 181. BRISSON quadr. p. 155. CHARLEVOIX hist. de la nouv. France V. p. 198. BRICKELL nat. hist. of. N. Carolina p. 129. cet.

^{c)} GMELIN Nov. Com. Petrop. Tom. V. p. 344. Sciurus minor virgatus. — DE BRVYN Reize over Moscovien p. 467. tab. n. 254. pessima. Born - dæskie. BVFFON hist. nat. Tom X. p. 126. edit. min. XX. p. 186. tab. 28. Le Suiffe.

descriptionem dedit, quam hic superaddo, sed absque anato-
me, quæ casu periiit, & eo minus necessaria videtur, cum
nihil omnino insoliti occurrisse bene meminerim.

DESCRIPTIO *SCIVRI STRIATI.*

Caput paulo oblongius, rostrumque conicum, maxilla
superiore productius, quam in Sciuro vulgari. *Nasus* ultra
dentes primores longius productus, rotundatus, pubescens,
fola narium apertura septoque didymo nudis.

Labium superius usque ad septum discissum; oris an-
guli reliquo labio pilosiores. *Dentes* primores antico latere
plani, lutei, subtilissime striati. *Molares* tuberculosi, *supra*
utrinque V. primo minimo; *infra* IV. *Sacculi* buccarum
usque ad parotides extensi.

Mystaces quinque ordinum, exiles, capite breviores,
nigri. *Setulae* 2 supra anticum canthum oculi; gemina in
buccis sub cantho fere postico sita; sub gula pili quatuor
tenelli albi. *Pilus* longior in medii brachii latere postico
& duo versus carpum, paulo exteriores, albidi.

Oculi majusculi, protuberantes, nigricantes; *palpebra-
rum* limbus nudus fuscus; *Periophthalmium* plica brevis,
marginè cartilagineo fusca.

Auriculæ breves, oblongo - rotundatæ, brevissimo vel-
lere vestitæ, intus capiti concolores, extus antice nigrican-
tes, postice albidae. *Meatus* auditorius trago baseos a po-
stico margine arcte connivens.

Corpus forma Sciuri. *Artus* postici longiores. *Palmae* tetradactylæ, verruca pollicari obtusa, superius lamella cornea incrustata. *Plantæ* pentadactylæ. *Volæ* pedum nudæ, albæ, callis albis, digitæ subtus nudi, fusti, transversis vestigiis rugosi. *Ungues* fusti.

Cauda longitudine trunci, undique villosa, in vivo animali subdisticha, cute (ut in murina cauda) annulata.

Vellus haud altum, quale fere Criceto, imo fere rüdius. *Color* in capite superne, cervice, humeris, femoribus, lateribusque gryseo - lutescens, pilis longioribus raris nigris, apice albicantibus mixtus. Gula, corpus subtus, artus interiore latere e canescenti alba, transparente basi pilorum cum cute fusca. Latéra capitis linea a basi per supercilia, alia item a palpebra ad aurium basin usque pallidae, cum duabus fasciis ferrugineis alternæ, quarum altera infimo, altera inter pâllidas fascias, a cantho oculi ad aurem ducta. Dorsum *fasciis* quinque nigris, longitudinalibus striatum, quarum media a nucha ad caudam, proximæ a cervice ad clunes, extimæ a scapulis ad femora protenduntur; interjectæ fasciæ ad medium pallido - lutescentes, exteriores albo - pallidæ. Cauda supra nigricantior, subtus obsolete lutescens, villis omnibus versus extremitates nigris, apice vero canis, ita ut expansa cauda quasi tribus lineis nigris in longitudinem varia videatur.

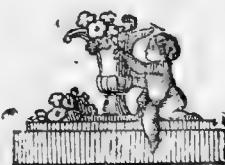
M E N S V R A E.

Pondus unciarum $2\frac{1}{4}$ vel trium.

Longitudo a summo naso ad anum	5." 6."
- - caudæ sine filo	3. 11.
- - villi excedentis	1. 1.
- - capitis ad nucham	1. $10\frac{1}{2}$.

C c c 2

Intervallum narium	-	o. //	i. //
Distantia oculi a naso	-	o.	8 $\frac{1}{4}$.
auris ab oculo	-	o.	5.
Circumferentia oris	-	o.	10.
Prominentia nasi ultra incisores	-	o.	2 $\frac{1}{3}$.
Fissura oculi	-	o.	3 $\frac{3}{5}$.
Intervallum inter canthos ocul. filo	-	o.	10 $\frac{1}{2}$.
circinno	-	o.	6 $\frac{4}{5}$.
aurium per verticem filo	-	o.	10.
recta	-	o.	8 $\frac{1}{2}$.
Altitudo auris a basi	-	o.	7.
a vertice	-	o.	4 $\frac{1}{2}$.
Latitudo ejusdem explanatae	-	o.	4 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia nasi ante dentes	-	i.	0.
rostri ante oculos	-	i.	10.
capitis inter oculos & aures	-	2.	5.
Longitudo colli	-	o.	4 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia colli	-	2.	0.
thoracis ad armos	-	2.	3 $\frac{1}{2}$.
in medio corpore	-	2.	8.
ad ilia	-	2.	7.
baseos caudæ	-	o.	6 $\frac{2}{3}$.
Longitudo humeri	-	o.	7 $\frac{1}{2}$.
antibrachii	-	o.	11.
palmæ cum unguibus	-	o.	9.
digiti medii (sine ungue 1 $\frac{1}{2}$.")	-	o.	3 $\frac{1}{2}$.
femoris	-	i.	1.
tibiæ	-	i.	2.
plantæ totius	-	i.	4.
digitorum trium mediorum subæqualium (demto ungue 1 $\frac{2}{3}$.")	-	o.	4.

EXPLICATIO
ICONVM.

- Tab. I.* Lepus pusillus. pag. 37.
Tab. II. Lepus alpinus. p. 52.
Tab. III. Lepus Ogotona. p. 64.
Tab. IV. A. Fig. 1. 2. Lep. variabilis & Lep. Tolai Foetus. p. 19.
 - - Fig. 3. Lep. pusilli auricula. p. 38.
 - - Fig. 4. Ejusdem cranium a fronte. p. 37.
 - - Fig. 5. Ejusdem skeleton. pag. 37. 44.
 - - Fig. 6. Ejusdem hepar. p. 41.
 - - Fig. 7. Vid. tab. seq.
 - - Fig. 8. A. Rugæ coeci ejusdem animalis cum fimbriis. p. 43.
 - - Fig. 8. B. Superficies interna infundibuli coli reticulata. *ibid.*
 - - Fig. 8. C. a. Superficies interna ultimæ portionis coli trifarium cellulose. *ibid.*
 - - Fig. 9. Vid. tab. seq.
 - - Fig. 10. Lep. alpini hepar.
 - - Fig. 11. 12. Vid. tab. seq.
 - - Fig. 13. A. Lep. alpini cranium a latere. p. 13.
 - - Fig. 13. B. idem a fronte. *ibid.*
 - - Fig. 14. 15. Vid. tab. seq.
 - - Fig. 16. A. Lep. Ogotonæ cranium a latere. p. 68.
 - - Fig. 16. B. idem a fronte. *ibid.*
- Tab. IV. B.* Fig. 7. Lep. pusilli ventriculus & intestina. p. 41.
 - - Fig. 9. Ejusdem renes, vesica & partes genitales masculinæ. p. 43. 44.
 - - Fig. 11. Lep. alpini ventriculus. p. 56.
 - - Fig. 12. Ejusdem intestina crista. p. 56.
 - - Fig. 14. Eadem Lep. Ogotonæ. p. 66.
 - - Fig. 15. Ejusd. renes, vesica urin. & genitalia masculina. p. 67.
- Tab. V.* Mus Arctomys. p. 111.
- Tab. VI.* Muris Citilli varietas major. p. 126.
- Tab. VI. B.* Muris Citilli varietas guttata. p. 124.
- Tab. VII.* Mus capensis. p. 173.
- Tab. VIII.* Mus Typhlus. p. 158.
- Tab. IX.* Fig. 1. Caput M. Arctomyos a fronte, naturali magnitudine. p. 111.
- - Fig. 2. A. B. Ejusdem animalis palmæ dorsum & vola. p. 112.
- - Fig. 3. Ejusdem planta. *ibid.*
- - Fig. 4. Ejusdem intest. cœcum. p. 116.

- Tab. IX. Fig. 5.* Ejusdem genitalia masculina. p. 116.
- - *Fig. 6.* Muris Citilli intest. reeti portio infima cum orificio. p. 148.
- - *Fig. 7.* Muris Citilli intest. cœcum & colon. p. 148.
- - *Fig. 8. 9. 10.* Ejusdem genitalia masculina. p. 149.
- - *Fig. 11.* vid. tab. XXVI.
- - *Fig. 11*.* vid. tab. XXVII.
- - *Fig. 12.* Muris Typhli ventriculus, cum portione duodeni. p. 162.
- - *Fig. 13.* Ejusdem cœcum. p. 163.
- - *Fig. 14.* vid. tab. XXVI.
- - *Fig. 15.* vid. tab. XXVI.
- - *Fig. 16.* vid. tab. XXVII.
- - *Fig. 17.* vid. tab. XXVI.
- - *Fig. 18.* Sciuri volantis intest. cœcum & colon. p. 366.
- Tab. X.* Mus Aspalax. p. 168.
- Tab. XI. A.* Mus talpinus. p. 180.
- Tab. XI. B.* Mus torquatus. p. 206.
- Tab. XII. A.* Mus Lemmus, norvagicus. p. 191.
- Tab. XII. B.* Muris Lemmi var. e Laponia russica. p. 192.
- Tab. XIII. A.* Mus Lagurus. p. 213.
- Tab. XIII. B.* Mus socialis. p. 220.
- Tab. XIV. A.* Mus œconomus. p. 234.
- Tab. XIV. B.* Mus rutilus. p. 248.
- Tab. XIV. C.* Mus alliarius. p. 253.
- Tab. XV. A.* Mus phœus. p. 262.
- Tab. XV. B.* Mus Furunculus. p. 274.
- Tab. XVI. A.* Mus arenarius. p. 266.
- Tab. XVI. B.* Mus songarus. p. 270.
- Tab. XVII. Fig. 1. item A. & B.* Muris Criceti genitalia masculina. p. 84.
- - *Fig. 2. A.* Castoris Fibri glans. b. c. d. ejus ossiculum. p. 85.
- - *Fig. 3.* Muris talpini ventriculus. p. 183.
- - *Fig. 4.* Ejusdem cœcum cum portione coli. p. 184.
- - *Fig. 5.* Ejusdem cranium. p. 184.
- - *Fig. 6. 7.* Muris Lemmi ventriculus. p. 203.
- - *Fig. 8.* Ejusdem intestina crassia. p. 203.
- - *Fig. 9.* Vid. tab. XXVII.
- - *Fig. 10.* Lemini maris palma. p. 200. vid. in ead. tab.
- - *Fig. 11.* Muris Laguri hepar. p. 215.
- - *Fig. 12. 12. b.* Ejusdem ventriculus tam inflatus quam jejunus. p. 215.
- - *Fig. 13.* Ejusdem intestina crassa. p. 216.
- - *Fig. 14.* Muris socialis ventriculus. p. 223.
- - *Fig. 15.* Ejusdem intestinum cœcum & seq. p. 223.
- - *Fig. 16.* Muris œconomi hepar. p. 236.
- - *Fig. 17.* Ejusdem ventriculus. p. 236.
- - *Fig. 18.* Ejusdem intest. cœcum & rel. crassia. p. 236. 237.
- - *Fig. 19.* Vid. tab. XXVII.
- - *Fig. 20.* Muris gregalis dentes primores. p. 242.
- - *Fig. 20*.* Vid. tab. XXVII.
- - *Fig. 21.* Muris rutili ventriculus. p. 250.

- Tab. XVII.** Fig. 22. Ejusdem intest. cœcum cum seq. p. 250.
 - - Fig. 22*. Vid. tab. XXVII.
 - - Fig. 23. Muris arenarii hepar. p. 268.
 - - Fig. 24. In opere tabulisque deest.
 - - Fig. 25, 26, 27. Muris arenarii ventriculus. p. 268.
 - - Fig. 28. Ejusdem intestinum cœcum & spirale. p. 268.
 - - Fig. 29. (in tab. male 39). Muris songari hepar. p. 272.
 - - Fig. 30. Ejusdem ventriculus. *ibid.*
 - - Fig. 31. Ejusdem cœcum cum spirali intest. *ibid.*
 - - Fig. ♀ Vid. tab. XXVII.
- Tab. XVIII. A.** Mus Accedula. p. 258.
Tab. XVIII. B. Mus longipes. p. 316.
- Tab. XIX.** Mus tamaricinus. p. 323.
- Tab. XX.** Mus Iaculus. p. 292.
- Tab. XXI.** Mus Sagitta. p. 308.
- Tab. XXII.** Fig. 1. Mus betulinus. p. 333.
 - - Fig. 2. Mus vagus. p. 329.
- Tab. XXIII. A.** Mus Caraco. p. 336.
- Tab. XXIII. B.** Mus saxatilis. p. 256.
- Tab. XXIV. A.** Mus agrarius. p. 342.
- Tab. XXIV. B.** Mus minutus. p. 348.
- Tab. XXV.** Fig. 1. Muris Iaculi ventriculus cum duodeno. p. 200.
 - - Fig. 2. Ejusdem intest. cœcum cum striato & excretorio. p. 200.
 - - Fig. 3. Ejusdem hepar. *ibid.*
 - - Fig. 4 & Fig. 4*. Vid. tab. XXVII.
- Tab. XXV.** Fig. ♀. Vid. tab. XXVII.
 - - Fig. 5. Vid. tab. XXVI.
 - - Fig. 6. Muris longipedis ventriculus. p. 319.
 - - Fig. 7. Ejusdem intest. cœcum cum striato. p. 320.
 - - Fig. 8. Vid. tab. XXVII.
 - - Fig. 9. Muris tamaricini ventriculus. p. 326.
 - - Fig. 10. Ejusdem intest. cœcum & seq. p. 326.
 - - Fig. 11. Ejusdem partes genitales masculinae. p. 327.
 - - Fig. 12. Muris vagi ventriculus. p. 332.
 - - Fig. 13. Ejusdem intest. cœcum & reliqua crassa. p. 332.
 - - Fig. 14. Muris agrarii hepar. p. 344.
 - - Fig. 15. Ejusdem ventriculus. *ibid.*
 - - Fig. 16. Ejusdem intest. cœcum & striatum p. 345.
 - - Fig. 17. Muris minutus hepar. p. 348.
 - - Fig. 18. Ejusdem ventriculus. *ibid.*
 - - Fig. 19. Ejusd. intest. cœcum. *ibid.*
- Tab. XXVI.** Fig. IX. 7. Muris Cittilli fulerum osseum penis. p. 149
 - - Fig. XVII. 14. Muris Typhli skeleton. p. 163.
 - - Fig. XVII. 15. Ejusdem cranium. *ibid.*
 - - Fig. XVII. 17. Muris capensis cranium. p. 175.
 - - Fig. XXV. 5. Muris Sagittæ skeleton. p. 311.

Tab. XXVI. Fig. A. B. C. Muris
hudsonii palmæ. p. 209.

*Tab. XXVII. Fig. IX. 11**. Muris
Citilli cranium. p. 152.

- - *Fig. IX. 16.* Muris Aspalacis of-
fa pedum anteriorum. p. 172.

- - *Fig. XVII. 9. A. B.* Muris Lem-
mi cranium. p. 204.

- - *Fig. XVII. 10.* Muris Lemmi
maris off'a ped. ant. p. 200.

- - *Fig. XVII. ♀.* Muris Lemmi
duo ossa penis. p. 204.

- - *Fig. XVII. 19. A. B.* Muris
œconomi cranium. p. 237.

*Tab. XXVII. Fig. XVII. 20**. *A. B.*
Muris gregalis cranium. p. 242.

- - *Fig. XVII. 22**. Muris alliarii
cranium. p. 154.

- - *Fig. XXV. 4.* Muris Iaculi var.
majoris cranium. p. 302.

- - *Fig. XXV. 4**. Muris Iaculi
var. pygmæe cranium. p. 302.

- - *Fig. XXV. ♀ & ♀**. Muris Iaculi
utriusque varietatis artuum
posticorum ossa. pag. 304.

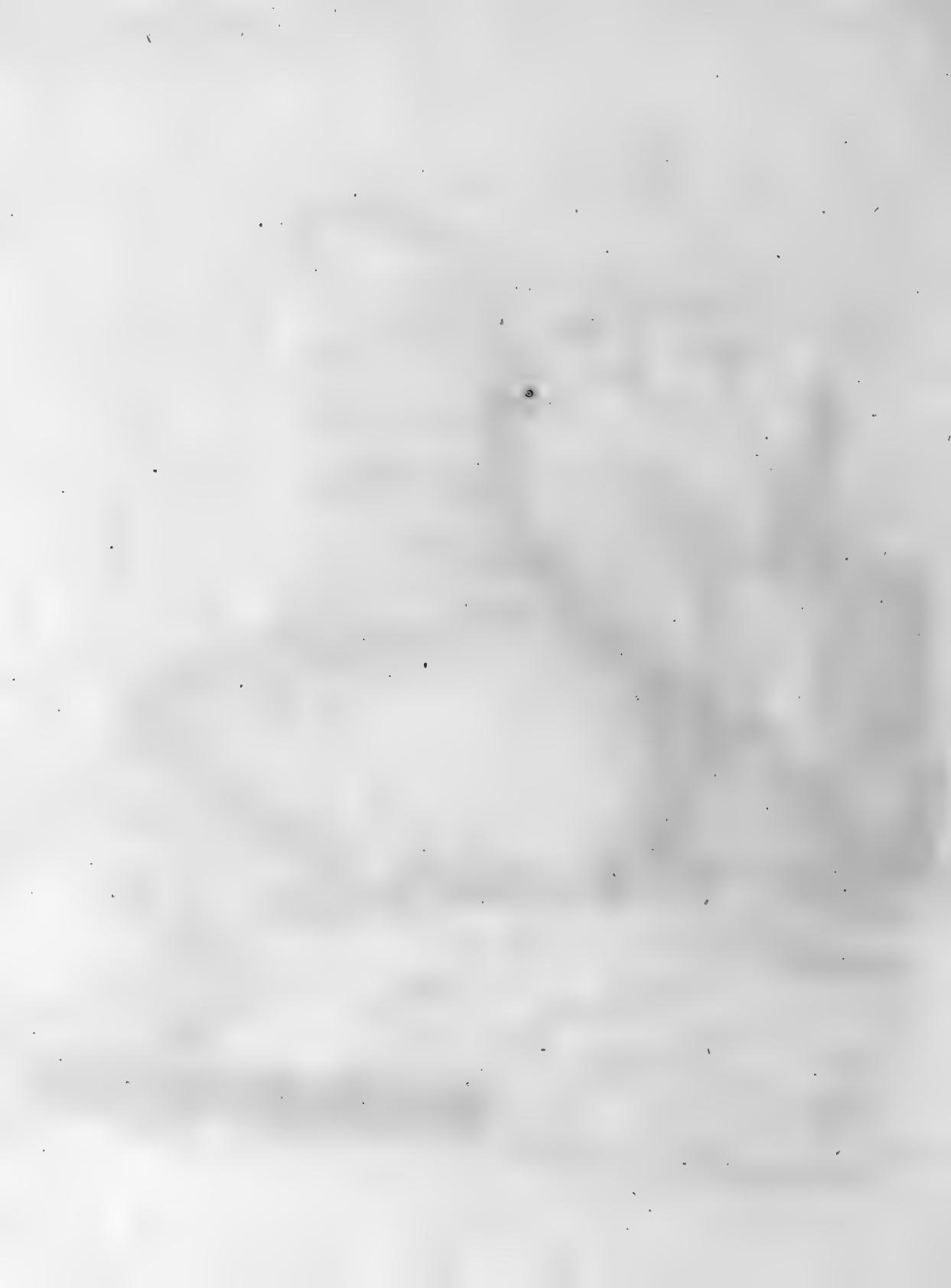
- - *Fig. XXV. 8.* Muris longipedis
cranium. p. 320.

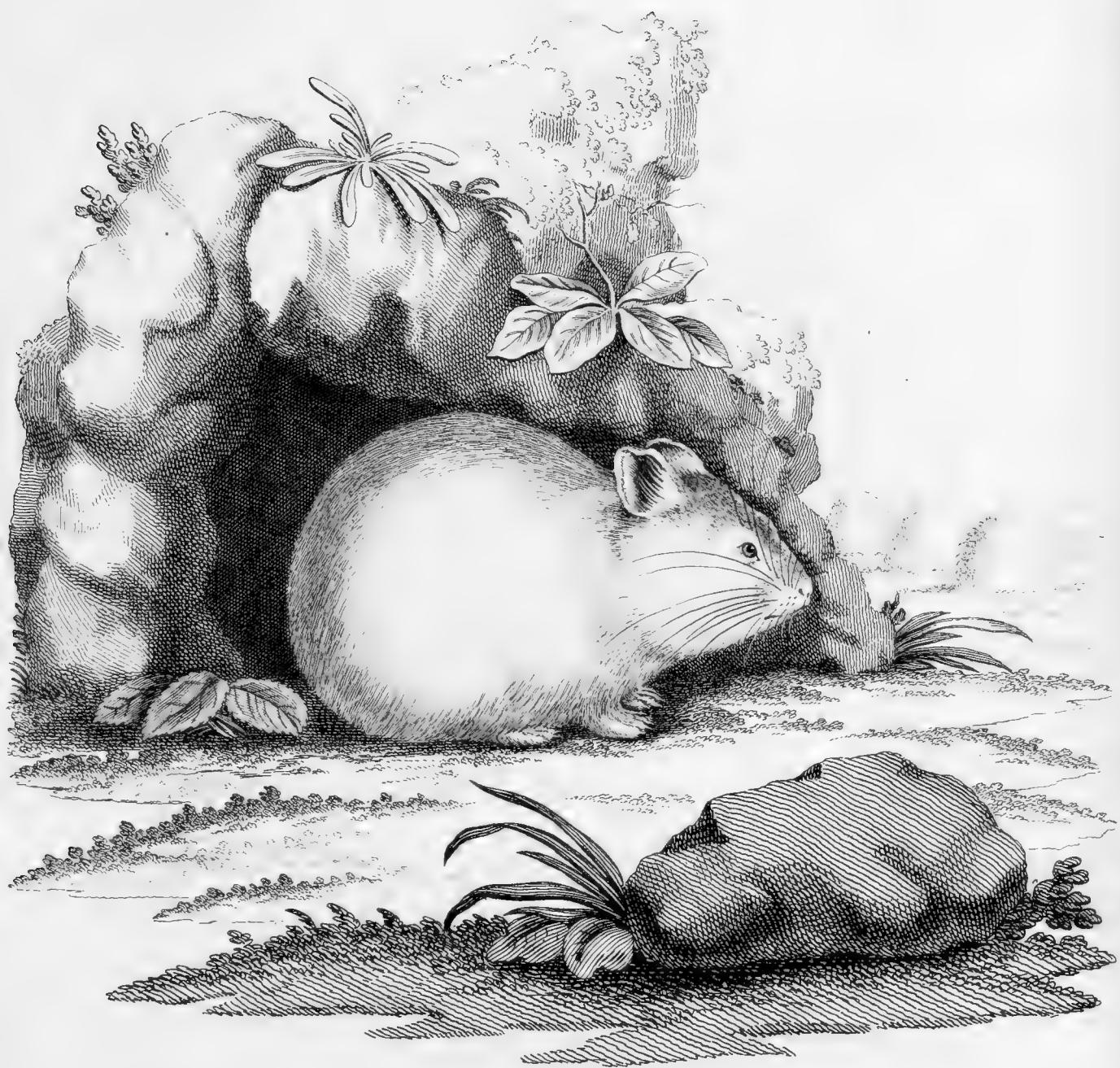

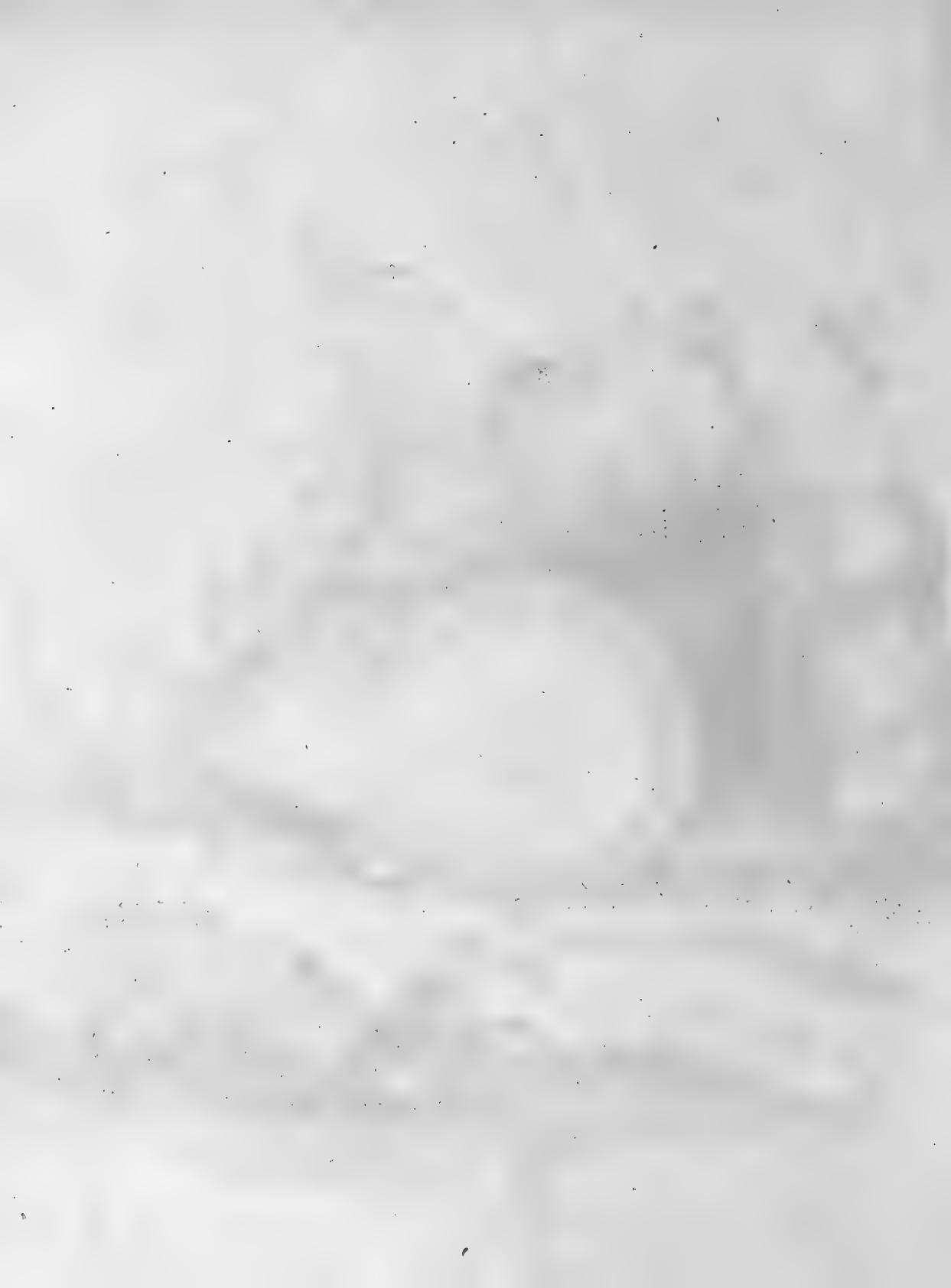

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.B.

Fig. 3.

Fig. 16.B.

Fig. 4.

Fig. 8.C.

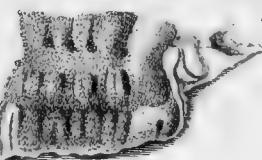

Fig. 8.D.

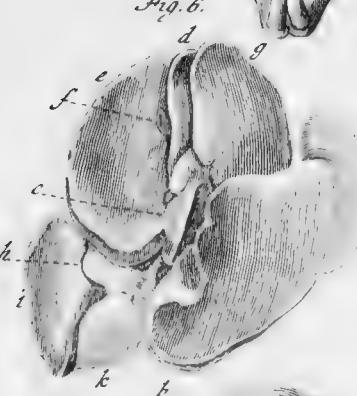

Fig. 5.

Fig. 16.C.

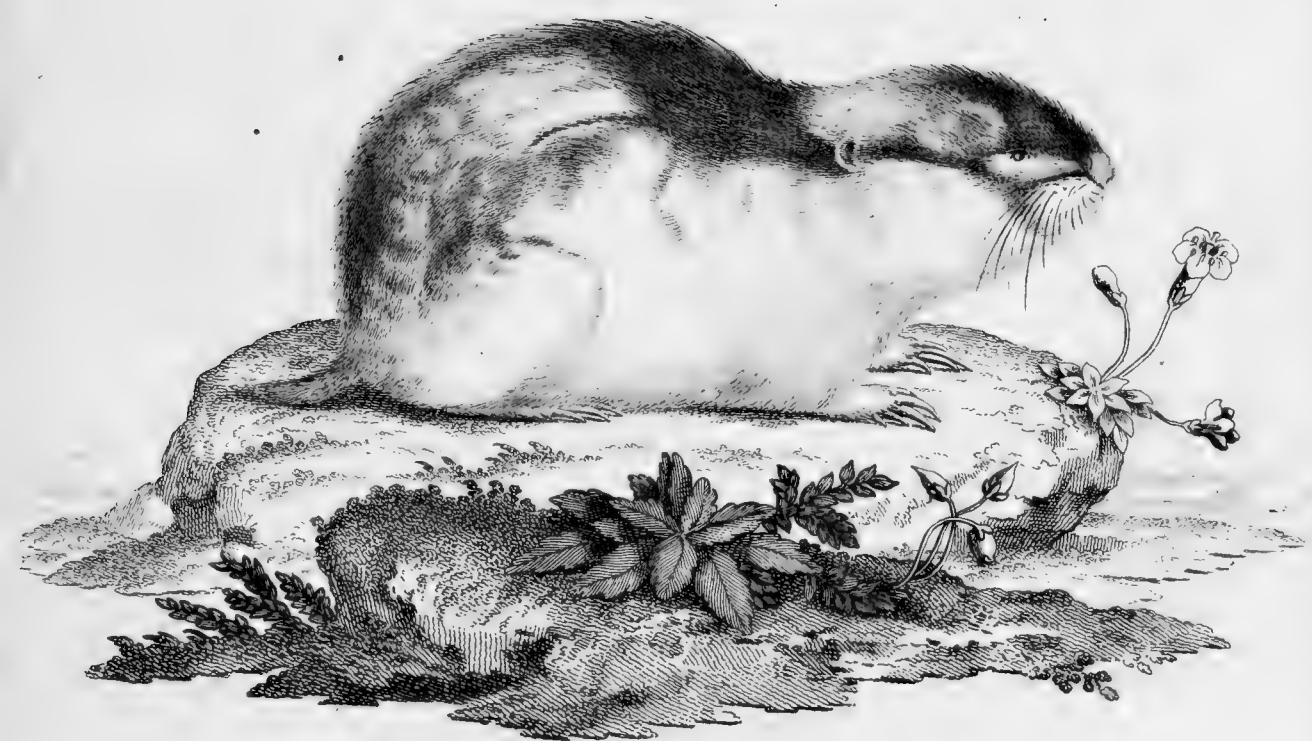

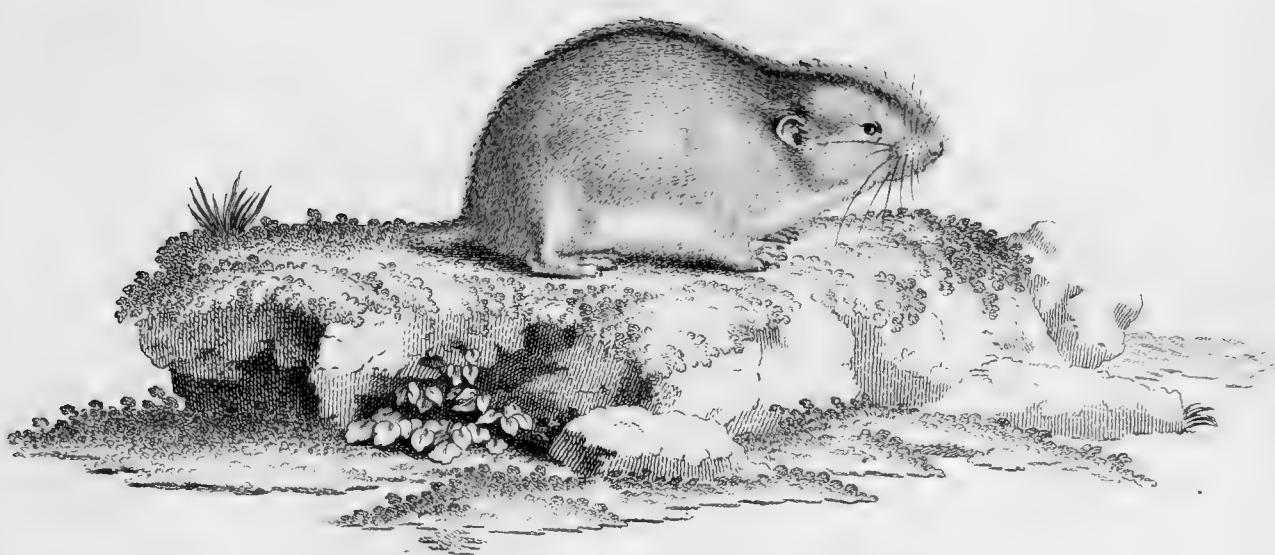
Tab. XII.
A.

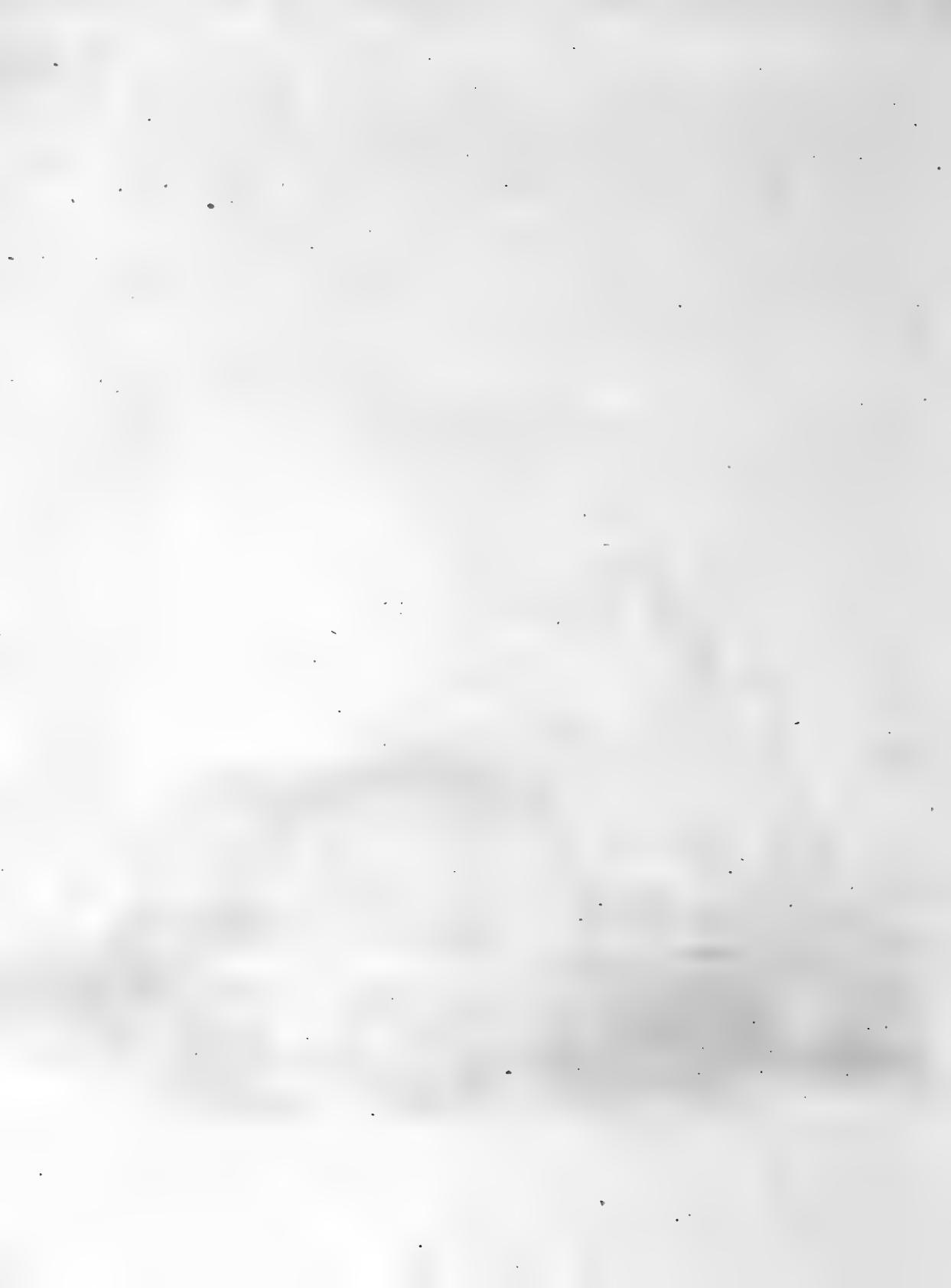
Tab. XIII.
B.

Tab. XIV.
C.

Tab. XVIII.
B.

Tab. XIX.

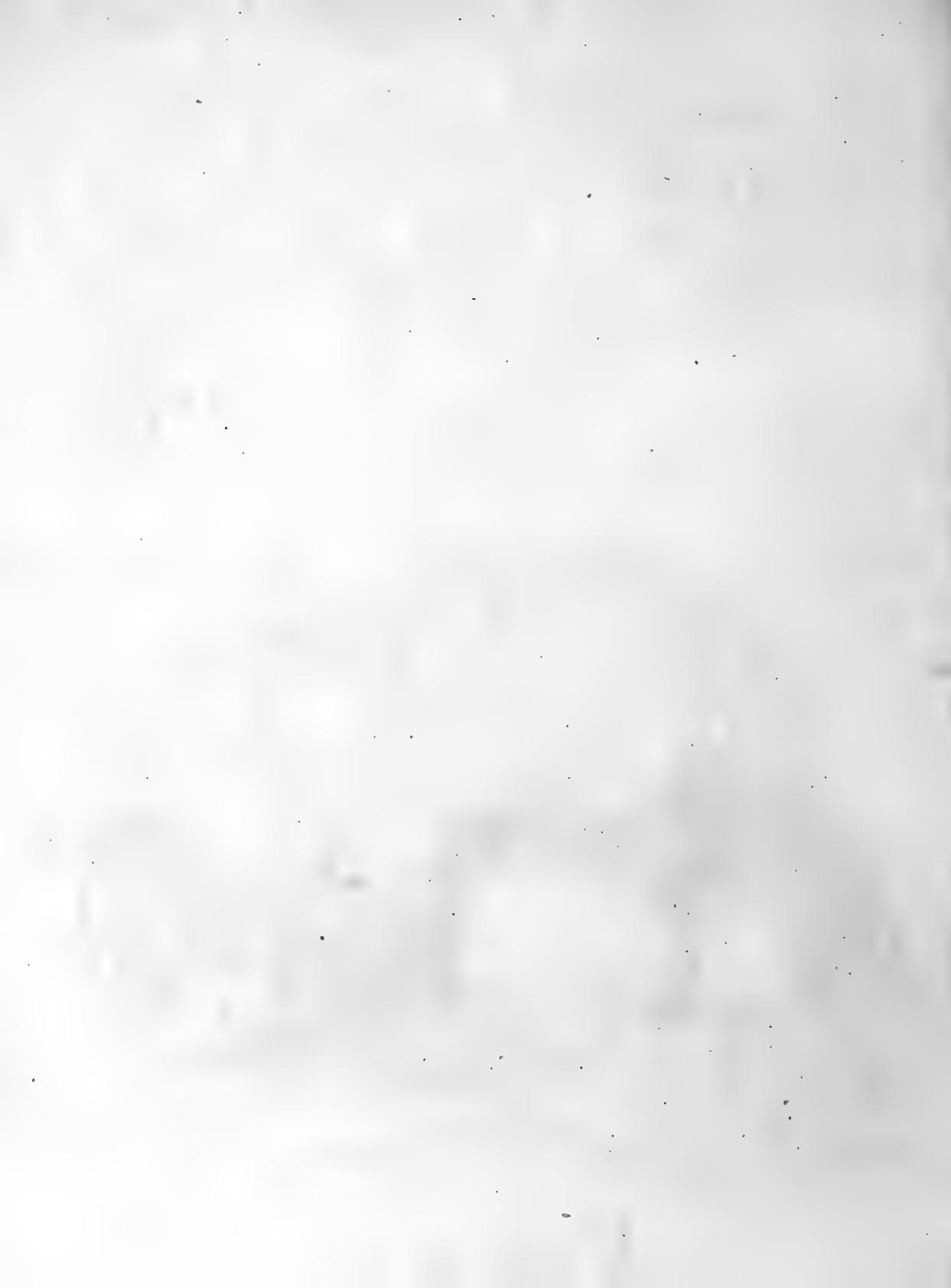

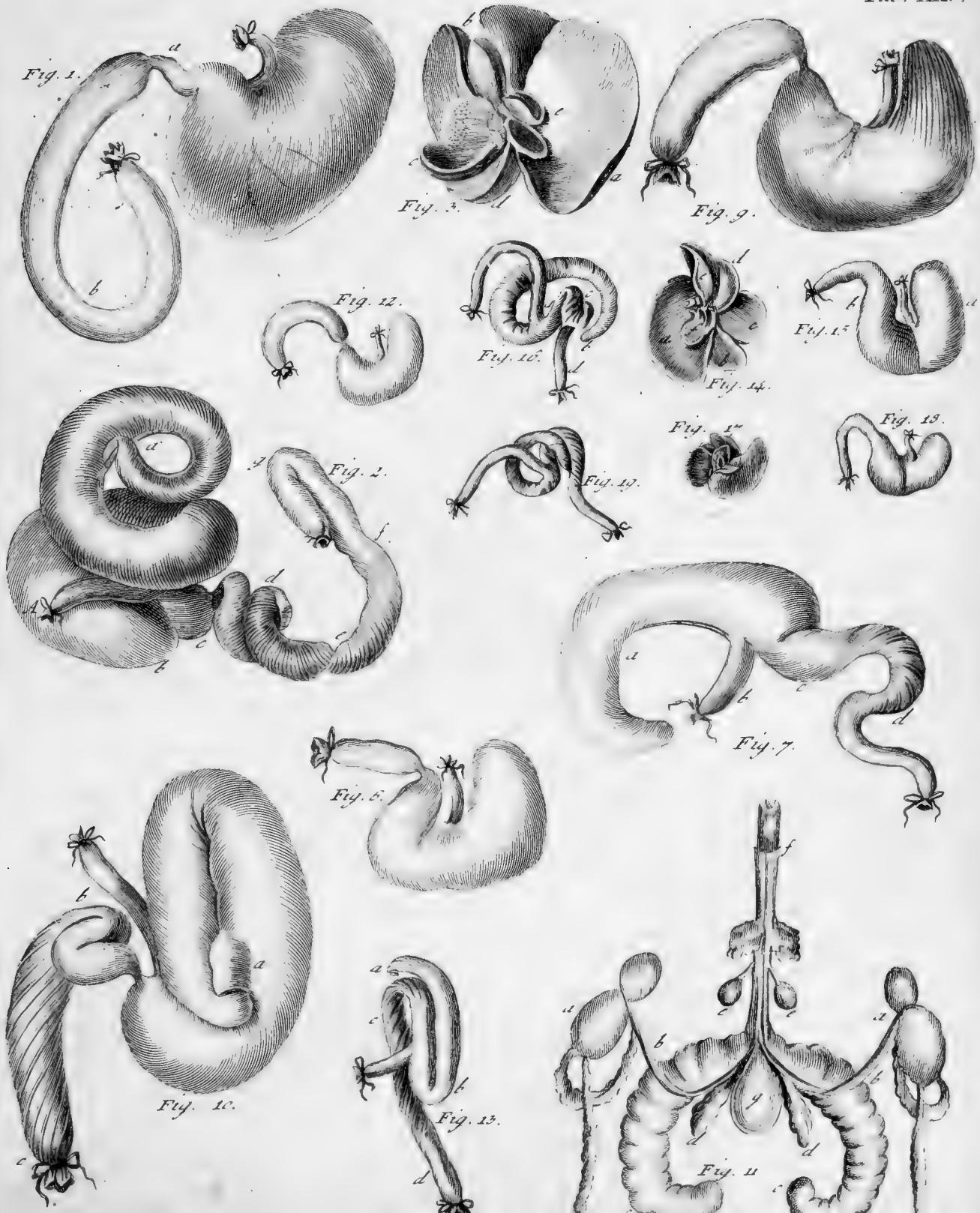

Tab. XXIV.
A.

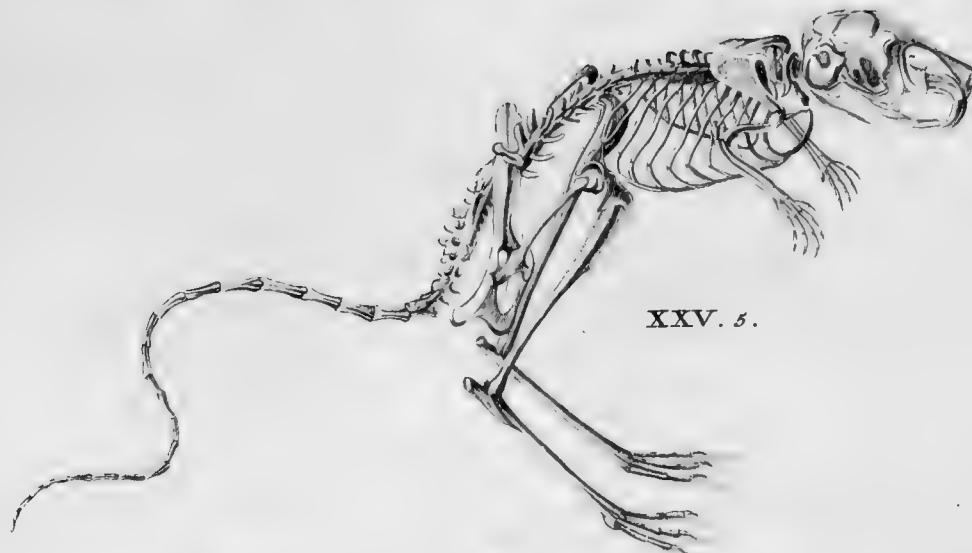

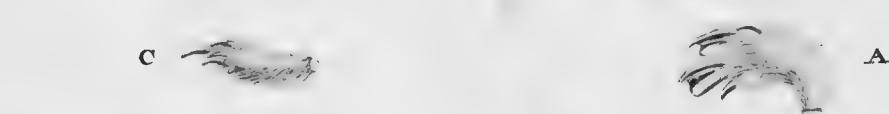

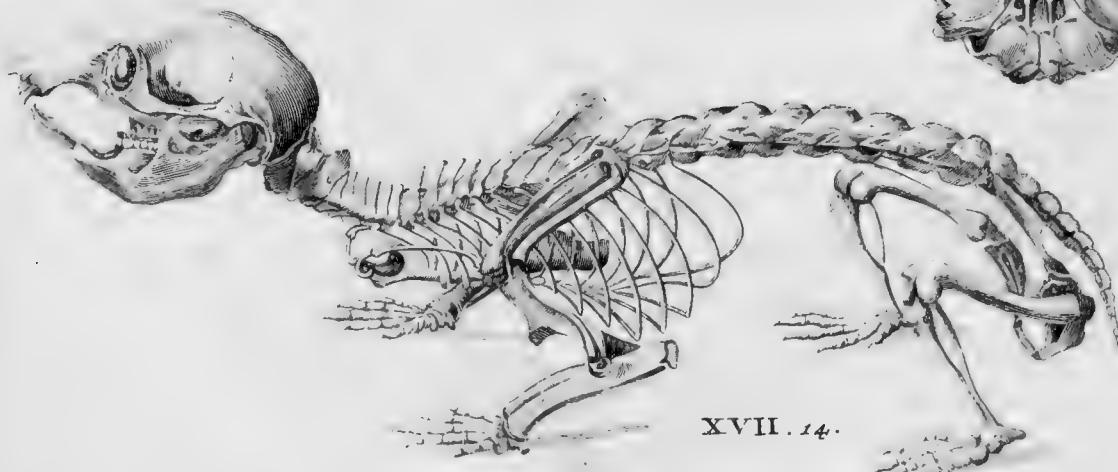

XXV. 5.

XVII.
17.

XVII. 14.

B

XVII.
15.

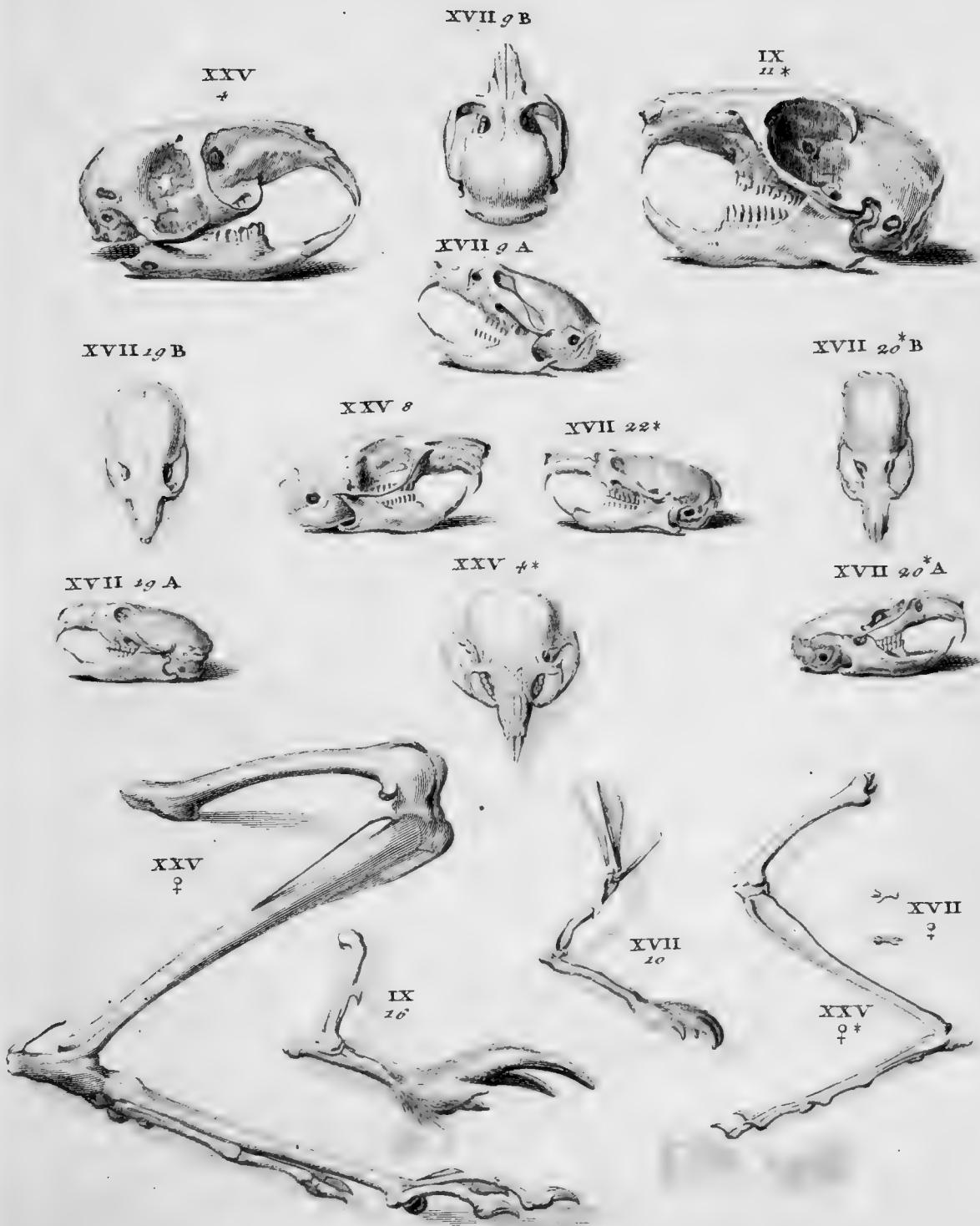

a

IX. 11.

b

Tab. XXVII.

1853

UNIVERSITY LIBRARIES

3 9088 00718 4419